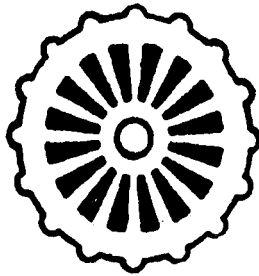

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථාලා 37(ii)

සුත්‍රාන්තපිටකයෙහි

32 වන ග්‍රන්ථය

ආපද්‍යනපාලී

අවතීය භාගය (2 කාණ්ඩය)

ථෙරිආපද්‍යන

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ සමූහයෙන් හෙරලියාවල සුධර්මාරාම
විහාරාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත,
වෙඩරුවේ සිරි අනුමෝදාසාරාථිකාන
සියම් මහානිකාය-ජයවර්ධනපුර කෝට්ටේ පාර්ශ්වයෙහි
අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ විසින් කරන ලද
සිංහල පරිවර්තනයෙන් යුක්ත යි.

ශ්‍රී බු. ව. 2550
රාජ්‍ය වෂ. 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 37 (ii)

The Thirty-second Book in the
Suttanta-Pitaka
Khuddaka-Nikāya (15)

32

APADĀNA PĀLI (II-2)

THERI APADANA

With the Sinhala translation by
The Venerable Vidyāvisārada,
Pandit Wendaruwe Siri Anomadassi Thera M.A.
The Anunāyaka Thera of Jayawardhanapura (Kotte)
Chapter of Siyam Nikāya
and
The Incumbent of Sudharmārāma Heraliyawala,
According to the assent of Tripitaka Editorial Board

නමෙකේස්ස හගවතෙකේබ්බධමේ අප්පට්භනක්ඛාණවා 'ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තූන් 'ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජ 'ස ධම්ම 'සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බ 'ක්ඛුනෙ සමමාස බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍ය වූ සිය ධර්මය හි නොපැකි ඥානචාර සහි වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරද විශාර වූ සිය සත්ව න් උත්ත වූ ධර්මය ඊශ්වර වූ ධර්මරා වූ
ධර්ම 'වාමී වූ තථාගත වූ සර්ව වූ සමම සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂ ක් සක්වලයන්හි සිය ආර්යයෙ ද සිය සත්පු යෙදේ
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනි !!!

බුද්ධජ ති තිපි ගුත්ථමාලා
පරිගණ ගත කර නොමාමිලෙ බෙදාහැරිම
මහා ධර්ම දානමය පුණ්ණක

**“අපාඤ්ඤා තේස අමතස්ස ද් ආරා
යේ සෙතේතවත්තෙපමු 'චන් සද්ධං”**

**“කන් ඇත්ත හු සැදැහැ මු ත්ව
ඔවුන අමා දෙගාභීවා කරන ලදි”**

අප භාග්‍ය අර්භ සමම සමබුදුර න් වහන්සේ හේ පථම අනුසාසන මෙහි ලා සි
කිරිම තිපි ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීල කරන්න වූ පින්වතුන්ට අභිව ද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැඟී ය.

සැම කල් ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව කිය කරන්න වූ සිය සම ා සමබුදුරජ
වහන්සේ ඉන්ගේ පලමු අනුශාසන , බුද්ධ රත්න කෙරෙහි ගෞරවකරන්න වූ
බුදුරජා වහන්සේ හේ සමම සම්බුදු බෙදේදී අදහන්න වූ කවර නම් පු ලයෙකු නොග
සළකා හිදිත් ද ? චතු වේශාරදත් සහිත වූ දශ බල සහි වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සවඥ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පේවා නිව අවබෝධකර ගැනී පිණිස
ධම්මානු ම පතිපදා ආරම් කරන පුද්ගල තු 'සද්ධ' නම් වූ ග්‍රණ අත්පොත ය
යන් අවධාරනය කරන සෙවක

මෙම තිපි ශ්‍රී සද්ධර් සැක නොකළු ය. සැක කරමි හදාරන ලෙගෙකි ශිල්ප
ශාස්ත පවා පරිපූර්ණ ව නොහෙහි බව සි ඇති බැලීමේ නුව ඇත්තා ට දැක ගත
හැකි ය. පු ෂයා ශෙණ්ඨ බවට පමු වන්න වූ සද්ධා ධනය සහි ව (“සද්ධිධ චිත්
පුරි 'ස සෙට්ඨ”) මෙම ධර් රත්න පරිශීල කරන්නාහ සද්ධා අංගයෙන් ලැබී
යූ සියල්ල ලැබෙනු නොපෙනුමා ය. එසෙමේ සි යෙන් ලැබී යූ කෙණිස ද
වීර්යය ලැබී යූ කෙටාටඤ්ඤාසමාධිය ලැබී යූ කෙටාටඤ්ඤාප්‍රඥාවෙන් ලැබී යූ
කෙටාටඤ්ඤා ලැබෙන පරි සද්ධ , සති, විරිය, සමාධි සහ පඤා යන පංච ධර්මය තමා තු
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවයාහිත ව ධර්මා බෙදේදියපිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධි 'යානයෙන් මෙම ධර් පු 'තක පරිශීල කළ යු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශවනයෙන් මග ඵල ලැබුවේ ම අධි ය. විමුක්තිය ලබන්න වූ කම වේදය පහක් වී 'තර කරන්න වූ අංගුත් පංචක නිපාතයේ 'විමුක්තා' සු යෙහි නිව ලබන කම වේ සතරක් ම ධම් දේශණාම සහ ධම් සවනමය පුණ කර ඇසුරින් සි වන බව පැහැදි කර ඇත. පස්වැනි කම වේද භාවනාමය පුණ කරම පගු කිරීම සාර්ථ වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතය වහන්සේ ගේ අනුශාසන පිළිපදි වූ අප්‍රමාදී ව ධර්මානු ම පතිපදා වඩන්න වූ සිය සත්ත , තෙකාලි වූ සිය දුකින් මි ලබන්න වූ අපර වූ අමර වූ අමා මහ නිව අවබෝධී පිණිස මෙම මහඟු පුණ කරම උපනිශ වේව !

ආර්යය වහන්සේ ශ්‍රී පහළවීමේ සිටි බැබළුව !
බුද්ධ ශාසනය දියු වර 'ඕනික වේව !
ලෙඹේන්න සෙත් වේව !

"අමතං දදෙවේ සෙඤ්ඤා, යෙධම් මනු ආසති"
(යමෙක් ධර්මානුශාස කරන්නේද, හෙඤ්ඤානය දෙන්න ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ කරම
මෙරෝනිමිථ විධිවංස කරන්න වූ ලෙචාවඤාතුම් ආලෙඤ්ඤා වූ මහා කාරුණික වූ
සම්මාස බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ සවඥා ඥානයට ද මහා කුටු ආගුණය ද
පුපෙරෝපහාරය ම වේව !!!

කෙළලක්ෂ ක් සක්වලයන්හි සිය ආර්යයෙ ද සිය සත්පු යෙදේ
අපගේ පුණ කරම අනුමෙරේද වෙත්ව !!!

ශාසනානිව දී කාමී,
සමිත්ද රණසි හ.
2009.06.28

සුභානන්දිපතෙ වූදදකතිකායෙ

ඒ පඨනපා ලී

(පෙරි අපදනං)

දුතියො භාශො

(දුතියො ඛණ්ඩො)

සුත්‍රානන්දිපතයෙහි කුදුගන්සතිය

ඒ පඨනපා ලී

(සුචරිතවදනං)

දුතියො භාශො

(2 වැනි කණ්ඩො)

**“තරාගතපසුවේදිතො භික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවටො විරොචති
නො පටිවිජ්ජෙනා.”**

**“මහණෙනි, තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධම්ම හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අඬුණරනිකාය, කිකතිපාත - භරණ්ඩවග්ග, 9 සූත්‍රය)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 12 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළි පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:12 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

පටුන CONTENTS

	පිටුව
සංස්කාරක නිවේදනය	xv
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xvii
සංකීර්ණ නිරූපණය	xix
පාළි භෝගිය	xxi
විසය සූචි	xix-xx
පෙළ හා පරිවර්තනය	2-219
භාෂාදීපාද - අනුක්‍රමණිකා	221-243
සංකීර්ණ - අනුක්‍රමණිකා	245-247
විසයසපදනුක්‍රමණිකා	249-259
ඉතිහාසය නිරූපණය	261
බුද්ධිමයත්ව ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා	263

සංස්කාරක නිවේදනය

සුත්‍රානත පිටකයෙහි කුසුගත් සතියට අයත් බුද්ධකපායාදි පසළොස් ග්‍රන්ථයන් කෙරෙහි අපදනපාළිය තෙළෙස්වැනි ග්‍රන්ථය යි. බුද්ධජයකති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි ලා අපදනපාළිය කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් ගෙන 36-37 වැනි ග්‍රන්ථයන් ලෙස මුද්‍රණය කරවීමට සම්මත කරන ලද්දේ ය. ලඛ්‍යාබ්‍යාධි මණ්ඩලයේ ආරාධනායෙන් රාජකීය පණ්ඩිත කලලේඛේ ධම්මානන්ද නායක සථවිරයන් වහන්සේ විසින් අපදන පාළිය සපුරා හෙළ බසින් පරිවර්තන කොට ඇතැයි කියනු යසසේරා-පදනායෙහි පටන් අවසාන කොටස ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයට නො ලැබුණු හෙයින් ථෙරාපදනායෙහි යසඅපදනය ද ථෙරී අපදනය ද නැවත පරිවර්තන කරන්නට සිදුවිය. එහෙයින් ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ සමමතය පරිදි එකී ග්‍රන්ථශෂ්‍යය පරිවර්තන කරනු සඳහා වෙඩිරුවේ සිරි අනොමදසෂ්‍යතිධාන අනුත්‍රායක සථවිරයන් වහන්සේට පවරා දෙන ලද්දේ ය.

සම්පාදකමණ්ඩලයේ සමමතය ඉතා සතුටින් පිළිගත් අනුත්‍රායක සථවිරයන් වහන්සේ පාඨ ශෝධනය ද කරමින් අවුරාවක් හෝ ටිකාවක් වැනි පරිවාර ග්‍රන්ථයකු නැති ථෙරීඅපදන පාළිය මැනවින් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තන කළහ. එහිදී අවසානයෙහි අපදන කිහිපයක් අපගේ පරිවර්තන වෙයි.

සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහකාණ්ණගේ ක්‍රියා සංවිධානය ඇති වූ සමාජවාදී ප්‍රජා-තාන්ත්‍රික ජනරජයේ අනුග්‍රහයෙන් දෙතිවල තිසර මුද්‍රණාලයෙහි මුද්‍රණය කරවන ලද්දේ විය. සම්බුද්ධ ශාසනයාගේ උද්දීප්තියට කාරණ වූ ත්‍රිපිටක ධම් ප්‍රචාරයෙන් ජනිත වූ කුශලය මෙ මැ අධිකාරයෙහි සහාය වූ හැම දෙනෙකුන්ට මැ ආයුරාරෝග්‍යාදි සම්පත් හා සගමොක් සුව පිණිස පවතීවා යි ආශංසනය කරමිහ.

මේ වගට, ශාසනෝදයකාරී,

ලබුගම ලඛ්‍යානන්ද

මහාත්‍යක සථවිර

ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක

2526

1983

ජූලි 10 වැනි දින

ත්‍රිපිටක කායබාලය

මහාත්‍යක වාරිකාරාමය

115, විජේරාම මාවත,

කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අඟ්ගමාපණ්ඩිත, බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්තෙය මහානායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්දපරිවෙණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චරාචායකී, කෝදුගොඩ ශ්‍රී ඥානාලොක දක්ෂිණලඬකායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චන්දය පරිවෙණාධිපති ශ්‍රී මහාවිහාරවංශාලඬකාර විමල කීර්ති ශ්‍රී ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චර, රාජකීය පණ්ඩිත ලබ්‍රහම ශ්‍රී ලඬකානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යසභායෙහි මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කීරුළුපන පූර්වාරාමයෙහි හා නාරාහේන්පිට අභයාරාමයෙහි අධිපති අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලොක — කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හෙරපියාවල ශ්‍රී සුධම්මාරාමාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඨරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

තිගුලේ, මාකඩවර විහාරාධිපති, ශ්‍රී රෙවත පරිවෙණාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ කිඹිරිගස්සායේ අශ්‍රයකාරාමාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලඬකාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියායෙහි ත්‍රිපිටක අංගයෙහි මහාචායකී, ශාස්ත්‍රාචායකී, රාජකීය පණ්ඩිත, ත්‍රිපිටකාචායකී උඩුවේ ජනානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්පාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සංකේත නිරූපණය

- සි.වු. - සිහලකර්මවුද්දිත ථෙරි-අපදනපාළි
ම.ජ.සං - මරලු ජට්ඨසංගීතිපිටකපොඤ්ඤා
සා. - නායකකර්මවුද්දිත ථෙරි අපදනපාළි
PTS. - Pali Text Society Edition

VOWELS

CONSONANTS

CONJUNCT-CONSONANTS

34 35 36 37 38 39

අපද්‍යනපාලි - දුතියභාගෙ

(2) දුතියභාගෙ

පෙරි අපද්‍යන විසය සූචි

1. සුමෙධාවග්‍යො 2 - 25

1. සුමෙධාවද්‍යනං	..	..	2-5
2. මෙඛලාද්‍යයිකාවද්‍යනං	..	..	6-7
3. මණ්ඩපද්‍යයිකාවද්‍යනං	..	..	6-7
4. සඤ්ඤාමනාසාවද්‍යනං	..	..	8-9
5. නළමාලිකාවද්‍යනං	..	..	8-11
6. එකපිණ්ඩපාතද්‍යයිකාවද්‍යනං	..	..	10-13
7. කට්ඨස්ථිකධාද්‍යයිකාවද්‍යනං	..	..	12-15
8. සත්තුපාලමාලිකාවද්‍යනං	..	..	14-17
9. පණ්ණිදිපිකාවද්‍යනං	..	..	18-21
10. උදකද්‍යයිකාවද්‍යනං	..	..	22-25

2. එකුපොසථිකවග්‍යො 26 - 107

1. එකුපොසථිකාවද්‍යනං	..	..	26-29
2. සලලපුපථිකාවද්‍යනං	..	..	30-31
3. මොදකද්‍යයිකාවද්‍යනං	..	..	30-33
4. එකාසනද්‍යයිකාවද්‍යනං	..	..	32-35
5. පණ්ණිදිපද්‍යයිකාවද්‍යනං	..	..	36-39
6. සාලමාලිකාවද්‍යනං	..	..	40-41
7. මහාපඨපතීගොතථිඅපද්‍යනං	..	..	40-71
8. ඛෙමාවද්‍යනං	..	..	72-87
9. උපලව්‍යංඝාවද්‍යනං	..	..	86-101
10. පටාචාරාවද්‍යනං	..	..	100-107

3. කුණ්ඩලකෙසිවග්‍යො 108 - 183

1. කුණ්ඩලකෙසාවද්‍යනං	..	..	108-117
2. කිසාගොතථිඅපද්‍යනං	..	..	116-123
3. ධම්මදික්ඛාවද්‍යනං	..	..	122-129
4. සකුලාවද්‍යනං	..	..	128-133
5. නන්දනපදකලාභිඅපද්‍යනං	..	..	134-143
6. සොණාවද්‍යනං	..	..	142-147
7. භණ්ඩකපිලානිඅපද්‍යනං	..	..	146-157
8. යයොධරාවද්‍යනං	..	..	158-171
9. දසභික්ඛුනිසහසසාවද්‍යනං	..	..	170-173
10. අට්ඨාරසභික්ඛුනිසහසසාවද්‍යනං	..	..	174-183

විසය සූචි

4. චන්ද්‍රියාවග්‍යෝ 184 - 219

1.	යසවතීපවුච්ඡිකඛුනීනං අපදනං	..	184-185
2.	බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාභිකඛුනීනං අපදනං	..	186-193
3.	උප්පලද්ධිකාපදනං		192-197
4.	සිගාලමානාපදනං		196-201
5.	සුක්කාපදනං		200-205
6.	රූපනඤ්ඤාපදනං		206-209
7.	අඛණ්ඩාසීඅපදනං		208-211
8.	පුණ්ණාපදනං		212-215
9.	අමබ්‍රාහ්මණාපදනං		214-217
10.	පෙසලාපදනං		216-219

සුභනන්දපිටකේ බුදුකතියායෙ

අපද්‍රනපාලි

තතියො භාගො

සුභනන්දපිටකේ බුද්දකනිකායෙ

අපදානපාලි

තනියො භාගො

ථෙරිඅපදාන පාලි

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සමමා සම්බුද්ධස්ස

1. සුමෙධාවග්ගො

1. 1 සුමෙධාපදානං

1. භගවතී කොණාගමනෙ සඤ්ඤාමමි නවතිවෙසමහි¹
සබ්බො තිස්සො ජනියො විහාරදානං අද්ධමි.
2. දසකම්මතුං සතකම්මතුං දසසතකම්මතුං සතානං ච සතකම්මතුං²
දෙවෙසු උපපජ්ජිමි කො වාදෙ මාත්‍රසකෙ භවෙ.
3. දෙවෙ මහිඤ්ඤා අහුමි මාත්‍රසකමහි කො වාදෙ
සත්තරතනස්ස මහෙසී³ ඉත්ථිරතනං අහං ආසිං.⁴
4. ඉධ⁵ සඤ්චිතකුසලා සුසම්භිදාකුලපපා
ධනඤ්ජාතී ච ඛෙමා ච අභමිචි ච තයො ජනා.
5. ආරාමං සුකතං කතා සබ්බාවයවමඤ්ඤිතං
බුද්ධපමුඛසඤ්ඤා නියාදෙතා පමෙදිතා.⁶
6. යත් යත්ථුපපජ්ජාමි තස්ස කමමස්ස වාහසා
දෙවෙසු අහමං පත්තා මත්‍රසෙසසු තථෙව ච.
7. ඉමසම්මයෙව කපමි ඉත්ථිඤ්ඤා මහායසො
කස්සපො නාම ගොතෙන උපපජ්ජි වදනං වරො.
8. උපට්ඨාකො මහෙසස්ස තද ආසි නරිස්සරො
කාසිරාජා කිකි නාම බාරාණසිපුරුක්කමෙ.

1. තිවෙසනමි - සිඳු, මජ්ඣං.

2. සතානී ච සතකම්මතුං - සතා,

සතකම්මතුං සතානං - PTS.

3. සත්තරතනමහෙසී - මජ්ඣං.

4. හරිං - මජ්ඣං, PTS.

5. තත් - සතා.

6. සමෙමාදිතා - මජ්ඣං.

සුත්‍රාන්තරිටකයේ බුද්දකතිකායයෙහි

අපදානපාළි

තෙවන භාගය

ථෙරි අපදාන පාළි

ඒ භාග්‍යවත් අභීන් සම්මා සම්බුද්ධරජාණන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා.

1. සුමේධා වර්ගය

1. 1 සුමේධා අපදානය

1. කෝණාගමන බුද්ධරජාණන් වහන්සේ අභිනවයෙන් කරවන ලද සඤ්ඤාමයෙකු වැඩවසන සමයෙහි යෙහෙළි වූ ධනාඤ්ඤානී යැ, බෙමා යැ, මා (සුමේධා) යැ යන අපි තිදෙන ඒ බුද්ධරජාණන් වහන්සේ කරවා දුනුමහ.

2. (එ පිනෙන්) දඬුවම සියවම දඬුවම දඬුවම දඬුවම දෙවියන් කෙරෙහි උපනුමහ. මිනිසත්ඛවහි උපත්ථාර කියනු කිම.

3. දෙවියන් කෙරෙහි උපත් කලා මහත් සෘද්ධි ඇති වූමහ. මිනිසුන් කෙරෙහි (උපත් කලා) කවර කලා යැ. මම සක්විති රජත්වයේ ස්ත්‍රීරත්නය වූ මෙහෙසි වූමු.

4. ධනාඤ්ඤානී යැ, බෙමා යැ, මා යැ යන අපි තිදෙන මෙලොවහි රැස්කළ කුසල් ඇත්තමෝ මහත් ඉසුරුමත් කුලභන වූමු.

5. සියල් අභීන් පිරිපුන් අරමක් මොනොවට කරවා බුදු පාමොක් සහනට පවරා දී ප්‍රමුදිත වූමහ.

6. (මම) යම් යම් තෙනෙකට උපත් වීසින් යෙම් ද, එ කුසල් බෙලෙන් දෙවියන් අතර අගතැන් පැමිණියමු. මිනිසුන් අතර දු එසේ මැ යි.

7. මේ (හදු) කල්පයෙහි බ්‍රාහ්මණවංශික මහායශස් ඇති ගෝත්‍ර වීසින් කාශ්‍යප නම් වූ දේශකයන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුද්ධරජාණන් කෙනෙක් පහළ වූ සේක.

8. එකලා බරණැස් පුරවරයෙහි මහර්මී බුද්ධරජාණන් උපසංඝයක වූ නරෙස්වර කිකි නම් කසිරපෙක් වූයේ යැ.

4 අපද්‍යාසාළි - සුමේධවග්‍යො

9. තස්සාසුං සත්ත ධීතරො රාජඤ්ඤ සුමේධිතා¹
බුද්ධපට්ඨානනිරතා² බ්‍රහ්මචරියං වරිංසු තා.
10. තාසං සභාධිකා හුතා සිලෙසු සුසමාහිතා
දතා දනානි සකකච්චිං අගාරෙච්ච වතං³ වරිං.
11. තෙන කමෙමින සුකතෙන චෙතනාපණ්ඩිති ච
ජහිතා මානුසං දෙහං තාවතිංසුපගා අහං.
12. තතො චුතා යාමමගං⁴ තතො'හං තුසිතං ගතා
තතො ච නිමමාණරතිං වසචත්තපුරං තතො.
13. යත්ඤ්ඤපපජ්ජාමි පුඤ්ඤකම්මසමොහිතා⁵
තත්ඤ්ඤපපජ්ජාමි රාජුතං මහෙසිත්තමකාරයිං.
14. තතො චුතා මනුස්සකෙන රාජුතං වසත්තවත්තං
මහෙසිත්තමකාරයිං රාජුතං මහෙසිත්තමකාරයිං.
15. සමපත්තිමනුභොකාන දෙවෙසු මානුසෙසු ච
සබ්බත්ථ සුඛිතා හුතා නෙකජාතිසු සංසරිං.
16. යො හෙතු ච යො පහවො තං මුලං සා ච සාසනෙ ඛනති⁶
තං පට්ඨමං⁷ සමොධානං තං ඛණ්ඩෙතාය නිබ්බානං.
17. කිලෙසා කුමාරිකා මග්ගං හවා සබ්බෙ සමුහතා
නාගිච්ච ඛණ්ඩනං ජෙතා විහරාමි අනාසවා.
18. ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස⁸ සන්තිකෙ
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
19. පටිසම්භිද්ද වතස්සො ව⁹ විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ
ජලහිඤ්ඤ සචරිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං සුමේධා භික්ඛුනී ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

සුමේධාචරියාපදනං පට්ඨමං.

-
1. සුමේ ධීතා - ස්‍යා.
 2. බුද්ධපට්ඨානනිරතා - මජ්ඣ.
 3. වතං - ස්‍යා.
 4. යාමමගං - ස්‍යා.
 5. පුඤ්ඤකම්මසමොහිතා - සිල.
 6. ඛනං - මජ්ඣ.
 7. පට්ඨමං තං - මජ්ඣ.
 8. මම බුද්ධස්ස - මජ්ඣ.
 9. වතස්සො - මජ්ඣ. (සබ්බසංඝං)

9. ඒ රජුට සත් දූ කෙනෙක් වූහ. සුවසේ වැඩුණු ඒ රාජකන්‍යාවෝ බුදුවටත්ති නිරත වූහ. උනු තුමු බඹසර සැරුහු.

10. මම ඔවුනට සභාය වැ සිල්හි මොනොවට පිහිටියා සකසා දන් දී ගිහිගෙහි ම (රැදී) වත් සපුරාලිමි.

11. ඒ කුශලකම්භේතුයෙන් ද, වෙනනාපුණ්ඩි භේතුයෙන් ද මම මිනිස්කය හැරපියා (උත්පත්ති වශයෙන්) තවතිසා දෙවිලොවට පැමිණියමු.

12. මම එයින් සැවැ යාමදෙවිලොවට ගියමු, එයින් සැවැ තුමිකයට ගියමු, එයින් සැවැ නිමාණරතියට ද, එයින් සැවැ වඳවර්තිපුරයට ද ගියමු.

13. පින්කම්හි මොනොවට පිහිටි මම යම් යම් තෙනනකැ උපන්මු ද, ඒ ඒ තෙනැ (දෙව්) රජුනට මෙහෙසිබව කළමු.

14. එයින් ව්‍යුත වූවා මිනිසත්බවහි සක්විතිරජුනට ද, පෙදෙස් රජුනට ද මෙහෙසිබව කළමු.

15. (මෙසෙයින්) දෙවියන් කෙරෙහි ද මිනිසුන් කෙරෙහි ද සැපත් වළඳා සියලු තන්හි සුවපත් වැ නොයෙක් ජාතිවලැ (උපත් විසින්) හැසුරුණමු.

16. (යථොක්ත දෙවිමිනිස් සැපත් ලැබීමට) ඒ විහාර දනය භේතු වියැ, එය ප්‍රභවය වියැ, එය මුල් වියැ, එය මැ බුදුසසුන්හි නිධාන ක්ෂාතතිය වියැ, එය ප්‍රථම සමාගමය වියැ, එය දමහි ඇලුණ සුමේධාවගේ නිර්වාණපද්‍යාජනිය වී.

17. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. බැඳුම් සිද්ධ සරණ ඇත්රැජිතක සෙයින් ආසුච්ච රහිත වැ වාස කෙරෙමි.

18. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ හමියෙහි මට ඵකානායෙන් යහපතක් වූයේ යැ. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ අනුප්‍රාජන (පිළිවෙළින් පැමිණි) යහ. බුදුසසුන් කොට නිමවන ලදී.

19. මම සිව්පිළිසිඹියාවෝ ද, අෂ්ටවිමොක්ෂයෝ ද, ෂඩ් අභිඤ්ඤාවෝ ද පසක් කරන ලදහ. බුදුසසුන් කොට නිමවන ලදී.

මෙසෙයින් සුමේධා භික්ෂුණී තොමෝ මම ගාරා පැවැසූ යැ.

පළමුවැනි සුමේධා ස්ථවිරී අපදන සි.

1. 2 මෙඛලාදයිකාපදනං

20. සිඛාසුසං භගවතො ථූපං කාරාපිකා¹ අහුං,
මෙඛලිකා මයා දින්නා නවකම්මාය සත්ථුතො.
21. නිට්ඨිතෙ ව මහාථූප මෙඛලං පුන'දසහං,
ලොකනාථස්ස මුනිනො පසන්නා සෙභි පාණ්ඨි.
22. චතුනවුතෙ ඉතො² කප්පෙ යං මෙඛලමදං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ථූපකාරසංඝිදං ඵලං.
23. කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං -පෙ- විහරාමි අනාසවා.
24. ස්වාගතං වත මෙ ආසි -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
25. පටිසම්භිද වතසෙසා ව -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං මෙඛලාදයිකා භික්ඛුනී ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

මෙඛලාදයිකාපට්ඨිඅපදනං දුතියං.

1. 3 මණ්ඩපදයිකාපදනං

26. කොණාගමනස්ස මුනිනො මණ්ඩපො කාරිතො මයා
ධූවං ව විවරමදං³ බුද්ධස්ස ලොකබන්ධුතො.
27. යං යං ජනපදං යාමි නිගමෙ රාජධානියො
සබ්බස්ස පුජිතා මොමි පුඤ්ඤකම්මසංඝිදං ඵලං.
28. කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං -පෙ- විහරාමි අනාසවා.
29. ස්වාගතං වත මෙ ආසි -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
30. පටිසම්භිද වතසෙසා ව -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං මණ්ඩපදයිකා භික්ඛුනී ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

මණ්ඩපදයිකාපට්ඨිඅපදනං තතියං.

1. ථූපකාරාපිකා - මජ්ඣ., සිමු.
 ථූපකාරම්මසාසනං - සත්ථු.
 2. චතුනවුතො - මජ්ඣ.
 3. ඵලං නිවර්ණදසි - සිමු, මජ්ඣ.

1. 2 මෙඛලාදයිකා අපද්‍යාය

20. සිද්ධාර්ත්ත භගවත්තට ස්තූප කරන්නෝ වූහ. ශාස්තෘහු පිණිස (කරනු ලබන) නවකම් සඳහා මා විසින් මෙඛලාවක් දෙන ලදී.

21. මහසෑ (නවහම) නිමි කල්හිදු මම යළි මෙවුලක් දුනුමු. ලෝකනාථ වූ මුනිදුන්නට සියදිවියෙන් (දිව හිමි කොට) ප්‍රසන්න වුවා වෙමි.

22. මෙයින් සුඤ්ඤාන කප්පි, එකලා යම් මෙවුලක් දුන්නෙමි ද, (එ හෙතෙයෙන්) දුගතිය නො මැ දනිමි. මේ වූකලී සැයක් කරවීමේ විපාක යි.

23. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලද ... ආනාසුච වැ වෙසෙමි.

24. මාහට එකැතින් යහපතෙක් වියැ ... බුදුසසුන් කරන ලද.

25. සිව්පිළිසිඹියා ද ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙයින් මෙඛලාදයිකා භික්ෂුණි මේ ගාථා ප්‍රකාශ කළායැ.

දෙවැනි මෙඛලාදයිකා සංවිර්ඳපද්‍යා යි.

1. 3 මණ්ඩපදයිකා අපද්‍යාය

26. කෝණාගමන බුදුරදුන්නට මා විසින් මණ්ඩපයක් කරවන ලදී. ලෝකබන්ධු වූ භාග්‍යාවතුන්නට නිරන්තරයෙන් සිවුරු ද දුන්මු.

27. යම් යම් දනව්වකට යන්නෙමිද, නියම්ගම්-රජදහනකට යන්නෙමිද එ හැමතන්හි පුද්ගලද වෙමි. මේ වූකලී පින්කම්හි එල යි.

28. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ ... ආසුච රහිත වැ වාස කෙරෙමි.

29. එකාන්තයෙන් මාහට සාගතයෙක් වී යැ ... බුදුසසුන් කරන ලද.

30. සිවු පිළිසිඹියාවෝ ද ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසේ මණ්ඩපදයිකා භික්ෂුණි තොමෝ මේ ගාථා ප්‍රකාශ කළා යැ.

තෙවැනි මණ්ඩපදයිකා සංවිර්ඳපද්‍යා යි.

1. 4 සංඛ්‍යාමනසාපදනං

31. විපස්සිසංඝා¹ භගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස නාදිනො රජීයං පටිපත්තස්ස කාරයනතස්ස පාඨිනො.
32. සරතො නිකඛ්ථිකාන අවකඤ්ජා නිපජජ'හං අනුකම්පකො ලොකනාථො සියතො² අකකම් මම³
33. අකකම්කාන සිරසි⁴ අගමා ලොකනායකො තෙන චිත්තප්පසාදෙන තුසිතං උපපජ්ජහං⁵
34. කිලෙසා කාමිනා මග්ගං -පෙ- විහරාමි අනාසවා.
35. සාගතං වත මෙ ආසි -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
36. පටිසම්භිද්ද වතසෙසා ව -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉක්කං සුද්ධං සංඛ්‍යාමනසා භික්ඛුනි ඉමා ගාරායො අභාසිකාති.

සංඛ්‍යාමනසාථෙරියාපදනං වතුක්කං.

1. 5 නළමාලිකාපදනං

37. වජ්‍රභාගානදීනීරෙ අභොසිං කිත්තරි තද්, අද්දසං වීරජං බුද්ධං සයමිං අපරාජිතං.
38. පසන්නවිත්තා සුමනා වෙදජානා කතඤ්ජලි, නළමාලං ගහෙකාන සයමිං අභිපුජසිං.
39. තෙන කමමිත සුකතෙන වෙනනාපඤ්චිති ව, ජනිකා කිත්තරිදෙහං අගච්ඡිං තිදසං ගතිං.⁶
40. ජත්තිංසදෙවරාජුතං මහෙසිත්තමකාරසිං, දසත්තං වක්ඛවත්තිතං මහෙසිත්තමකාරසිං, සංවෙජෙකාන මෙ චිත්තං⁷ පබ්බජිං අනගාරියං.

1. කොඤ්ඤාසංඝා - සංඝා, PTS.

2. සිරසි - PTS.

3. තද් - PTS.

4. සිරසිං - සංඝා.

5. අගමාස'හං - මජ්ඣං.

6. ගඤ්ජං x සංඝා, PTS.

7. සංවෙජෙකාන තුසලං - සංඝා, PTS.

සංවෙජෙකාන මෙ චිත්තං - සිද්ධි.

1. 4. සබ්බකමනත්ථ අපදනාය

31. ලෝකජොෂ්ඨ වූ තාදී (අකම්පා) ඉණයුක්ත, ප්‍රාණින් (සසරකතරින්) එතෙඳ කරවන විදර්ශි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වීරියට පිළිපත්තවුන් හමියෙහි --

32. මම ගෙන් නික්ම යටිහුරු වැ වැද වැටුණමු. ලෝකනාථයන් වහන්සේ අනුකම්පා කරන සේක් මාගේ ශීඝ්‍රාන්ත (කෙහෙ) ඇක්මැවූ සේක.

33. (මා) හිස ඇක්මැ ලෝකස්වාමී වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩියේකි. මම ඒ චිත්ත ප්‍රසාදභේතුයෙන් උත්පත්ති වශයෙන් තුෂිත දෙව්ලොවට (උපත් විසින්) පැමිණියමු.

34. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ ... ආසුච රහිත වැ වාස කෙරෙමි.

35. ඒකාන්තයෙන් මට ස්වාගතයෙක් වියැ ... බුදුසසුන් කරන ලද යැ.

36. සිවුපිළිසිඹියා ද ... බුදුසසුන් කරන ලද්දේයි.

මෙසේ සබ්බකමනත්ථ භික්ෂුණි මම ගාථා ප්‍රකාශ කළා යැ.

සිවුවැනි සබ්බකමනත්ථා සාවර්ථඅපදන යි.

1. 5 නළමාලිකා අපදනාය

37. එක්කලෙක මම වන්දනාගා නදී තීරයෙහි කිඳුරියක් වූමු. ස්වයම්භූ වූ අපරාජිත වූ වීරජ වූ (සිද්ධාර්ථ) බුදුරජුන් දුටුමු.

38. පහත් සිතැති (එහෙයින් මැ) සොම්නස් වූ උපත් ප්‍රීති ඇති මම බද්දිලි වැ නළමාලාවක් (හුණ මල්දමක්) ගෙන (එයින්) සම්බුදුරජුන් ගරුබුහුමනින් යුතු වැ පිදුමු.

39. එ කුශලකම්භේතුයෙන් ද වේතනාප්‍රණ්ඩි භේතුයෙන් ද කිඳුරු සිරුර හැරපියා (උපත් විසින්) දේවගතියට ගියමු.

40. (එහි) සතියක් දෙවරජුනට මෙහෙසිබව කරවුයෙමි. (පසුව) දස සක්විති රජුනට ද මෙහෙසි වූමු. (මෙ අත්බවිති) මා සිත සංවේගයට පමුණුවා බුදුසසුන්හි පැවිදි වූවා වෙමි.

41. වතුනවුනෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵලිච්ඡුප්පයි,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ඵප්පජායිදං ඵලං.
42. කිලෙසා ක්‍යාපිතා මග්ගං හවා සබ්බෙ සමුහතා,
සබ්බාසවා පරික්ඛිණා නත්ථිද්දති පුනත්තවො.*
43. කිලෙසා ක්‍යාපිතා මග්ගං -පෙ- හවා සබ්බෙ සමුහතා,
44. ස්වාගතං වත මෙ ආසි -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
45. පටිසම්බිද වතසෙසා ව -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථ නළමාලිකා භික්ඛුනී¹ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

නළමාලිකාපෙරියාපද්‍යනං පඤ්චමං.

1. 6 එකපිණ්ඩපාතද්ධිකාපද්‍යනං

46. නගගෙර බන්ධුමනියා බන්ධුමා නාම බන්තියො
තස්ස² රඤ්ඤා අහුං හරියා එකජ්ඣං වාරයාමහං³
47. රහොගතා නිසිදිත්වා එවං විනොස'හං තද,
“ආදය ගමනියං භි කුසලං නත්ථි මෙ කතං.
48. මහාභිතාපං කට්ඨකං ඝොරරූපං සුදුරුණං,
තිරයං නුත ගච්ඡාමි එත්ථ මෙ නත්ථි සංසයො.”⁴
49. රාජානං උපසංඛ්‍යාම ඉදං වචනමබ්බවි,
“එකං මෙ සමණං දෙභි භොජයිස්සාමි බන්තිය.”⁵
50. අද්ධි මෙ මහාරාජා සමණං භාවිතීත්ථියං,
තස්ස පත්තං ගහෙත්වාන පරමනෙත්තන පුරයිං.⁶
51. පුරයිත්වා පරමන්තං ගක්ඛාලෙපමකාසහං,
සහස්සග්ගනකෙනෙවි⁷ වස්සුගෙන⁸ ජාදයිං.

1. පෙරි - සිමු, මජ්ඣං.

2. යස - සිමු.

3. එකච්චං වාදයාමහං - සායා.

4. තප්පයි - සායා, PTS.

5. ජාලෙන පිදම්මිත්වා - මජ්ඣං, සායා, PTS.

6. පිතවොලෙන - සායා.

මහානෙලෙන - PTS.

* සිමු, පොත්තෙසු අයං ගාථා න දිස්සතෙ.

41. මෙයින් සුඅනුවනකප්පි යම් පුෂ්ප පුරාවක් කරන ලද ද,
(එ පිනෙන්) දුගතිය නො මැ දනිමි, මෙ පුෂ්පපුරායෙහි විසාක යි.

42. මා විසින් කෙලෙස්සු දවන ලදහ, සියලු හවයෝ නඟන
ලදහ, සියලු ආත්මයෝ ක්ෂීණයහ, දන් (මට) පුනර්භවයෙක් නැති.

43. මා විසින් කෙලෙස්සු දවන ලදහ ... සියලු හවයෝ නඟන
ලදහ.

44. මට ඵකාන්තයෙන් යහපතෙක් මැ වියැ ... බුද්ධසුන් කරන ලද.

45. සිවුපිළිසිඹියා ද ... බුද්ධසුන් කරන ලදී.

මෙසේ නළමාලිකා හිඤ්ඤා මේ ගාරා ප්‍රකාශ කළා යැ.

පස්වැනි නළමාලිකා සංවිවිද්ධපදන යි.

1. 6 ඵකපිණ්ඩදයිකා අපද්‍යාය

46. බන්ධුමතී නගරයෙහි බන්ධුමත් නම් රජෙක් වියැ. මම
ඒ රජහට භායාසී වූමු, නිරතුරු ඉඳුරන් පිනවා වාස කළමු.

47. එකල මම රහසිගත වැ හිඳැ මෙසේ සිතමු: “(පරලොව)
රැගෙන යායුතු, මා විසින් කළ කුලලකම්යෙක් නැත.

48. මහත් ධිහිසුනු තැවිම් ඇති කටුක වූ හයානක සාමානි ඇති
අතිශයින් දරුණු වූ නිරයට ඵකාන්තයෙන් යමු, තෙල කරුණෙහි ලා
මට සැකයෙක් නැති.”

49. රජු කරා එළඹැ මම මෙ වදන් කීමු: “රජතුමනි, මා
හට එක් මහණ කෙනෙකුත් දෙනු මැනවැ, (මම ඔවුන්) වළඳ
වමු” යි.

50. මහරජ මාහට භාවිතෙත්ථිය මහණ කෙනෙකුත් දුන්නේ යැ.
ඔබ පාත්‍රය ගෙන උතුම් බොජුනෙන් (එය) පුරවා ලීමු.

51. මම උතුම් බොජුනෙන් (පාත්‍රය) පුරවා සුවඳ වීලවුන් ද
දුනුමු දහසක් අගනා පිළිසහලෙකින් (සිරුර) වැස්වුමු.

12 අපද්‍යාපාළි - සුමේධාවග්ගො

52. ආරම්භං මම¹ එතං සරාමි යාවජීවිතං,
තත්ථ වික්ඛං පසාදෙතවා තාවතිංසං අගච්ඡතං.
53. තිංසානං දෙවරාජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරයිං,
මනසා පඤ්ඤං මග්ගං නිබ්බත්තති යථිච්ඡිතං².
54. වීසානං චක්ඛවත්තීනං මහෙසිත්තමකාරයිං,
ඔව්චිත්තඤ්ච³ හුත්වාන සංසරාමි හවෙස්සවතං.
55. සබ්බකඤ්චනමුත්තාහං අපෙතා මෙ උපාදිකා,
සබ්බාසවා පරික්ඛිණං⁴ නඤ්ඤති පුනාබ්බතොවා.
56. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ - යං දනමදදිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පිණ්ඩපාතසසිදං එලං.
- 57-59. කිලෙසා ක්ඛාපිතා මග්ගං -පෙ- කතං බුද්ධාත්ත සාසනං.

ඉත්ථං සුදං එකපිණ්ඩපාතදයිකා භික්ඛුනි ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

එකපිණ්ඩපාතදයිකාපෙරියාපදනං ඡද්ධං.

1. 7 කච්චජුභික්ඛාදයිකාපදනං

60. පිණ්ඩවාරං වරනාහස්ස තිස්ස නාමස්ස යඤ්චිතො,
කච්චජුභික්ඛං පග්ගග්ග බුද්ධසෙට්ඨස්ස⁵ දස⁶ හං.
61. පටිග්ගහෙතවා සමබුද්ධො තිස්සො ලොකග්ගනායකො,
වීරියා සංගමිතො සත්ථා අකා මෙ අනුමොදනං.
62. “කච්චජුභික්ඛං දත්වාන තාවතිංසං ගමිස්සසි,
ඡත්තිංසදෙවරාජ්ජනං මහෙසිත්තං කරිස්සසි.
63. පඤ්ඤාස⁷ චක්ඛවත්තීනං මහෙසිත්තං කරිස්සසි,
මනසා පඤ්ඤං සබ්බං පටිලච්ඡසි සබ්බද.
64. සමපත්තිං අනුභොතවාන පබ්බජිස්සසි⁸ කිඤ්චනා,⁹
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සසි¹⁰ නාසවා.”

1. මමං - මජ්ඣං.
2. යථිච්ඡිතං - සා.
යථිච්ඡිතං - PTS.
3. උපචිත්තං - සා.
4. සබ්බාසවපරික්ඛිණං - මජ්ඣං.
5. පඤ්ඤාසං - මජ්ඣං.
6. පබ්බජිස්සසිස්සනා - සිඞ්.
7. නිබ්බාසිස්සසනාසවා - සිඞ්.

52. මාගේ තෙල අරමුණ දිවිහිමියෙන් සිහි කෙරෙමි, මම එහි (එ මහණුන් කෙරෙහි) සිත පහදවා උපත් වීසින් කවිතිසාවට ගියමු.

53. තිසක් දෙවරපුනට මෙහෙසිබව කරවුයෙමි, මනසින් පැතු ද සිතැහි සේ මට නිපැයෙයි.

54. වීසි සක්විතිරපුනට මෙහෙසි වූමු, මම තමා මැ රැස්කළ පින් ඇති වැ (සුගති) හවයන්හි (උපත් වීසින්) හැසුරණමු.

55. මම සියලු හවබන්ධනයෙන් මුක්ත වෙමි, මාහට උපාදනයෝ පහවැ ගියහ, සියලු ආශ්‍රවයෝ ක්ෂිණයහ, දැන් මට පුනර්භවයෙක් නැති.

56. මෙයින් එකානුවන කප්භි එකලැ යම් දනක් දුනුම ද, (එතැන් පටන්) දුගතිය නො දනිමි, මෙ පිණ්ඩදනයාගේ විපාක යි

57.-59. මා වීසින් කෙලෙස් දවන ලද ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙයින් ඵ්කපිණ්ඩදයිකා මෙහෙණ මෙ ගාරා ප්‍රකාශ කළා යැ.

සවැනි ඵ්කපිණ්ඩදයිකා සංවර්දපදන යි.

1. 7 කටවුණිකබාදයිකාපදනය

60. පිඩු පිණිස හැසිරෙන ශාස්තෘ වූ තිස්ස නම් බුදුරජාණන් වහන්සේට මම කෙණෙසි අහරක් සපයා ගෙන දුනුමු.

61. ශාස්තෘ වූ ලෝකාග්‍රන්ථක තිස්ස සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ (එ අහර) පිළිගෙන වීරියෙහි වැඩසිටියේක් මට අනුමෝදනා කළ සේක.

62. “(තෝ) කෙණෙසි අහරක් දී කවිතිසායෙහි උපදනෙහි (එහි) සතිය දෙවරපුනට මෙහෙසිබව කරන්නෙහි.

63. පනසක් සක්විත්තනට ද මෙහෙසිබව කරන්නෙහි, මනසින් පැතුතාක් සියල්ල හැම කල්හි ලබන්නෙහි.

64. සැපත් වළඳ කොට පළිබොධ රහිත වැ පැවිදිවන්නෙහි, සියලු ආශ්‍රව (පහන පරිඤ්ඤා වීසින්) පිරිසිදු දැන ආනාශ්‍රව වැ පිරිනිවෙන්නෙහි” යි.

14 අපද්‍යාසාළි - සුමේධාවග්‍යො

65. ඉදං වඤ්ඤා සමුද්ධා නිසේසා ලොකග්‍යොනායකො,
නභං අබ්‍යුග්‍රහී ධීරො¹ භංසරාජාව අමුරො.
66. සුද්ධං මෙ දනවරං සුධිට්ඨං යාගසම්පදා,
කටච්ඡුභිකං දඤ්ඤා පඤ්ඤා අවලං පදං.
67. දෙව නවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දනමදදිං තදා,
දුග්‍ගතිං නාභිජානාමි භික්ඛාදනස්සදං එලං.
- 68-70. කිලෙසා ක්‍රියාමයං - පෙ - කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං කටච්ඡුභිකාදිකා භික්ඛුනි ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

කටච්ඡුභිකාදිකා චේරියාපදානං සත්තමං.

1. 8 සක්කප්පලමාලිකාපදානං

71. නගරෙ අරුණවතියා අරුණවා² නාම ඛෙත්තියො,
තස්ස රණෙඤ්ඤා අනුං භරියා වාරිකං වාරයාමභං³.
72. සත්තමාලා⁴ ගහෙඤ්ඤා උපපලා දෙවග්‍යොතිකා,
නිසජ්ජපාසාදවරෙ එවං විනේතුසි තාවදෙ.
73. “කිං මෙ ඉමාහි මාලාහි සිරසාරොපිතාහි මෙ,
වරං මෙ බුද්ධසෙට්ඨස්ස ඤාණමහි අභිරොපිතං.”
74. සමුද්ධං පතිමානෙනාති ආරාසනෙන නිසිද්ධං,
“යද එහිති⁵ සමුද්ධො පුප්පස්සං මහාමුත්තිං.”
75. කකුඨො විලසනොත්තව මිගරාජාව කෙසරි,
භික්ඛුසංඝෙන සභිතො ආගඤ්ඤි විරියං ජිනො.
76. බුද්ධස්ස රංසිං දිඤ්ඤා භට්ඨා සංවිග්‍ගමානසා,
ආරං අවාපුරිත්වාති⁶ බුද්ධසෙට්ඨං අපුප්පස්සිං.

1. ධීරො - මජ්ඣං.
2. අරුණො - මජ්ඣං.
3. වාරිකං වාරයාමභං - මජ්ඣං.
4. සත්තමාලා - මජ්ඣං.
5. එහිති - PTS.
6. අවාපුරිත්වාති - සත්තං.

65. ලෝකාග්‍රන්‍යායක ධීර වූ සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙය වදරා අහසට (වදනා) භංසරාජයක්හු සෙයින් නභොගර්භයට පැන නැංග සේකි.

66. මා විසින් උතුම් දනක් දෙනලද යැ, යාගසම්පත් මොනොවට යාග විසින් කරන ලදයැ, කෙණෙසි අහරක් දී මම අවල වූ නිවනට පැමිණියෙමි වෙමි.

67. මෙ කපින් දෙයානුවන කප්භි (උපන් මම) එකලැ යම් දනක් දුනුමි ද, (ඒ හෙතෙයෙන්) දුගතිය නො දන්මි. මේ වූකලී භික්ෂාදනයෙහි විපාක යි.

68-70. මා විසින් කෙලෙස් දවන ලද ... බුදුසසුන් කොට නිමවන ලදී.

මෙ සෙයින් කටවිජුභික්ෂාදායිකා මෙහෙණ මේ ගාථා පැවසූ යැ.

සත්වැනි කටවිජුභික්ෂාදායිකා යථවිට්ඨපදන යි.

1. 8 සත්තුප්පලමාලිකා අපද්‍යනය

71. අරුණවතී නගරයෙහි අරුණවත් නම් රජෙක් වියැ. මම ඵරජභට භාය්‍යා වූමු. ඉදුරන් පිනවීමෙහි ලා (රජු) මෙහෙයවා මුමු.

72. එකල්හි දෙවිසූවදවහන උපුල්මල්දම් සතක් ගෙන උතුම් පහා මතුයෙහි හිඳ මෙසේ සිතුමු.

73. “මෙ මල්දම් (මා) හිසෙහි පළදවාලීමෙන් මට කවර නම් වැඩෙක් ද? (මෙය) බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ ඥාන (ශීථි) යෙහි අභිරෝපණය කරන ලද්දේ වඩා ලා මට උතුම් වෙයි.

74. යම් විටෙකැ සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ වඩනා සේක් ද, එවිටැ (ඒ සිටි) මහාමුනීන්ද්‍රයන් වහන්සේ පුදන්නෙමි” යි මම සම්බුදුරදුන් බුහුමන් සහිත වැ අපේක්ෂා කෙරෙමින් දෙර වෙතැ හුන්නමු.

75. දිලියෙන පච්ඡක්ඛටයක් සෙයින්, කේශර සිංහරාජයකු සෙයින් ජිනෙන්ද්‍රයන් වහන්සේ භික්ෂුසඤ්ජා සහිත වැ විරියෙහි වැඩම කළසේක.

76. බුදුරැස් දැක හර්ෂ (සතුටු) වූයෙමි සංවිග්නමනස් ඇතියෙමි දෙර හැරපියා බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ පිදුමු.

16 අපදනපාළි - සුමෙධාවග්ගො

77. සත්තඋපපලපුජානි පරික්ඛණ්ණනි¹ අමබරෙ,
ඡදං² කරොන්තා බුද්ධස්ස මඤ්ඤාධාරයනති නෙ.
78. උදග්ගච්ඡිත්තා සුමනා වේදජාතා කත්ඤ්ඤාපි,
තඤ්ඤා චිත්තං පසාදෙඤ්ඤා තාවනිංසං අගඤ්ඤා³ හං.⁴
79. මහානෙලස්ස ඡදනං ධාරෙතති මම බුද්ධනි,
දිබ්බගඤ්ඤා පවායාමී සත්තුපාලානිදං ඵලං.
80. කදපි නියමානාය ඤාතිසංකප්පන මෙ තද,
යාවතා පරිසා මග්ගං මහානෙලං ධරියති.
81. සත්තනි දෙවරාජුතං මහෙසිත්තමකාරධිං,
සබ්බඤ්ඤා ඉස්සරා හුත්වා සංසරාමී භවාභවෙ.
82. තෙසංචිච්ඡිවික්ඛාචකනිතං මහෙසිත්තමකාරධිං,
සබ්බං මං අනුචිත්තනති⁵ ආදෙය්‍යවචනා අහුං.
83. උපපලසේසව මෙ විශේෂො ගජේවා වෙව පවායති
දුබ්බණ්ණියං න ජානාමී⁶ බුද්ධපුජායිදං ඵලං.
84. ඉඤ්ඤාපදෙසු කුසලා බොජ්ඣංගභාවනාරතා,
අභිඤ්ඤාපාරමිත්තඤ්ඤා බුද්ධපුජායිදං ඵලං.
85. සතිපට්ඨානකුසලා සමාධිජ්ඣානගොචරා,
සම්මපට්ඨානමනුශ්ලක්ඛනා බුද්ධපුජායිදං ඵලං.
86. විරියං මෙ ධුරධාරග්ගං යොගකෙම්මාධිවාහනං,
සබ්බාසවා පරික්ඛණ්ණා⁷ නාඤ්ඤානි පුනාතවො.
87. එකනිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තද්⁸
දුග්ගතිං නාභිජානාමී පුජාදනසසිදං⁸ ඵලං.
- 88-90. කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං - කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං සත්තුපපලමාලිකා භික්ඛුනි ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

සත්තුපපලමාලිකාපෙරියාපදනං අට්ඨමං.

-
1. සුච්ඡිණ්ණනි - සා. පරික්ඛණ්ණනි - PTS.
 2. ඡදං - මජ්ඣං.
 3. අගඤ්ඤා - මජ්ඣං.
 4. මමනුචිත්තනති - මජ්ඣං.
 5. දුග්ගතිං නාභිජානාමී - සා. PTS.
 6. සබ්බාසවපරික්ඛණ්ණා - මජ්ඣං.
 7. පුජාදනසසිදං - මජ්ඣං.
 8. බුද්ධපුජායිදං - මජ්ඣං.

77. සත් උපුල්මල් අභස්කුසා විසිරිණ. ඒ උපුල්හු සෙවෙණියක් කෙරෙමින් බුදුරදුන් මතුයෙහි ධරා සිටුනාහ.

78. ඔදවැඩි සිතැති සුමනස් වූ ප්‍රීතිමත් වූ කෘතාඤ්ඤි වූ මම ඔබ කෙරෙහි සිත් පහදවා කවිකියා දෙවිලොව උපනුමු.

79. මා බුදුන්හි මහනෙල් සියනක් ධරත්. (මම) දෙවිසුවද වහන කෙරෙමි. මේ වනාහි සත් උපුලක් පිදීමේ විපාක යි.

80. කිසිවිටෙකැ නෑ සමූහයා විසින් ගෙන යනු ලබන මට යම් පමණ පිරිස් වේ ද, (එ පිරිස්) එකල්හි මට මහනෙල් ධරනු ලැබෙයි.

81. සැත්තැවක් දෙවරපුනට මෙහෙසිබව කරවුමු. (මෙසේ) සියලු තන්හි ඉසුරු වැ කුදුමහත් බෙවෙහි හැසිරෙමි.

82. තෙසැටක් සක්විතිරපුනට මෙහෙසිබව කරවුමු. සියල්ලෝ මා අනු වැ වැටෙති, (මම) හැඳිහියුතු වදන් ඇතිවුමු.

83. මාගේ පැහැය උපුලක පැහැය මෙන් වෙයි. (උපුල්) සුවද (මගේ කයින්) හමා යෙයි. දුර්වර්ණ බවක් නො දනිමි, මේ බුද්ධ පුජායෙහි විපාක යි.

84. සෘද්ධිපාදයන්හි නිපුණ වෙමි. බොධාබ්‍යාසනායෙහි ඇලුනෙමි අභිඤ්චාරයට පැමිණියෙමි (ද) වෙමි. මේ වූකලී බුද්ධපුජායෙහි විපාක යි.

85. සතිපට්ඨානයෙහි දක්‍ෂ වෙමි. සමාධි-ධ්‍යාන ගෝචර කොට ඇත්තෙමි. සමාන්ත්‍රධන්ති පුන පුනා යෙදුණමු. මේ වනාහි බුද්ධ පුජායෙහි එල යි.

86. මාගේ වීර්‍යය (යොග්‍යකොමසංඛ්‍යාත නිවනට පමුණුවන) ධුරවාහක (ගැල අද්‍යා) ගවයා යි, (මාගේ) සියලු ආත්‍රවයෝ ගෙවී ගියහ, දැන් (මට) පුනර්භවයෙක් නැති.

87. මෙයින් එක්කිස්වන කප්හි යම් කුශල කම්යක් කළමු ද, (එ හෙතෙයෙන්) දුගතිය නො දන්මි, මේ වූකලී පුෂ්පද්‍යායාගේ එල යි.

88, 90. මා විසින් කෙලෙස්සු දවන ලදහ ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙයින් සත්කුප්පලමාලිකා මෙහෙණි මේ ගාරා පැවසූ යැ.

අටවැනි සත්කුප්පලමාලිකා සංවිර්ඳපද්‍යා යි.

1. 9 පඤ්චදිපිකාපදනං

91. නගරෙ භංසවතියා වාරිකී¹ ආස'හං තද,
ආරාමෙන ව ආරාමං වරාමී කුසලස්සීකා.
92. කාලපක්ඛමිකී දිවසෙ අඤ්ඤං බොධිචුක්ඛං,
තස්ස වික්ඛං පසාදෙතො බොධිචුලෙ නිසීද'හං.
93. ගරුවික්ඛං උපට්ඨපෙතො සිරෙ කතාන අඤ්ඤාලිං,
සොමනස්සං පවෙදෙතො එවං විනොසස්සි තාවදෙ.
94. "යදි චුළඤ්ඤා අමිතභූතො අසම්පට්ඨග්ගලො,
දසෙස්ස ජාට්ඨිකං මෙ බොධි ඔභාසතු අයං."
95. සහ ආවජ්ජනා² මග්ගා බොධි පජ්ජලි තාවදෙ,
සබ්බසොච්ඡාමයො³ ආසි දිසා සබ්බා විරොවස්සං.⁴
96. සත්ථාරතඤ්ඤිවං තස්ස බොධිචුලෙ නිසීද'හං,
සත්ථාමෙ දිවසෙ පතො දිපපුජං අකාස'හං.
97. ආසනං පරිවාරෙතො පඤ්චදිපානි පජ්ජලුං,
යාව උදෙති සුරියො දිපා මෙ පජ්ජලුං තද.
98. තෙන කමමන සුකතෙන වෙනනාපඤ්ඤිති ව,
ජහිතො මාත්තං දෙහං තාවතිංසමගච්ඡ'හං.
99. තස්ස මෙ සුකතං වාමනං පඤ්චදිපිති⁵ චුළඤ්ඤි
සබ්බියොජනචුළඤ්ඤං⁶ තිංසයොජනවිස්සං.
100. අසඬ්ඛානි දිපානි පරිවාරෙ ජලානි මෙ
යාවතා දෙවහවනං දිපාලොකෙන ජොතති.⁷
101. පරචුළඤ්ඤා නිසීදිතො යදි ඉච්ඡාමි පසස්සිතු,
උඤ්ඤං අමො ව තිරියං සබ්බං පස්සාමි වක්ඛනා.
102. යාවතා අභිකඬ්ඛාමි දච්ඡං සුගතදුග්ගතෙ,
තස්ස ආවරණං තස්ස රුක්ඛඤ්ඤ පබ්බතෙසු වා.

1. වාරිකී - සතා.

2. ආවජ්ජනෙ - මර්ග, සතා, PTS.

3. සබ්බසොච්ඡාමයා - සිද්ධි.

4. විරොවසී - සිද්ධි, මර්ග.

5. පඤ්චදිපානි - මර්ග.

6. සත්ථායොජනචුළඤ්ඤං - සිද්ධි, සතා, PTS.

7. ජොතති - සිද්ධි.

1. 9 පඤ්චදිපිකාපද්‍යාය

91. එකල්හි මම භංසවතී නගරයෙහි භැසිරෙන්නක් වූවු. කුසල් කැමැති වූ අරමින් අරමැ හැසුරුණුමු.

92. (එක්) කළුවර පොහෝ දිනෙකැ උතුම් බෝරුක දුටුවු. එහි සිත් පහදවා මම බෝවුල්හි හුන්වු.

93. එකල්හි බුහුමන් සිත් එළවා හිස් මුදුන්හි ඇදිලි බැඳ සොම්නස් ලැබ මෙසේ සිතුවෙමු.

94. “ඉදින් (පියුමතුරා) බුදුහු අපමණ ගුණ ඇතිසේක් නම් අසම වූ අප්‍රතිප්‍රදේශල සේක් නම් මට පෙළහර දක්වන සේක්වා ! මේ බෝරුක බබළාවා” ! යි.

95. මාගේ ආවර්ජනාව භා සමග එකෙණෙහි බෝරුක දිලුණේ ය සියල්ල රන්මුවා මෙන් විය. සියලු දිශාවෝ බැබළුණහ.

96. මම ඒ බෝවුල්හි සන්ද්‍රවලක් හුන්නවු. සත්වැනි දවස පැමිණි කල්හි මම දීප පූජාවක් කළෙමු.

97. ආසනය පිරිවරා ප්‍රදීප පසෙක් දිලුණේ ය. එදවස හිරු උදවන තාක් මාගේ ප්‍රදීපයෝ දිලුණහ.

98. එ පුණාකම් හේතුයෙන් ද, චේතනාප්‍රණීධි හේතුයෙන් ද, මම මිනිස්කය හැර පියා තවතිසා දෙව්ලොවට (උත්පත්ති වශයෙන්) ගියෙමු.

99. එහි මට මොනොවට කරන ලද විමනෙක් වියැ. සැට-යොදුන් උස් වූ කිස්සොදුන් පුළුල් වූ එ විමන ‘පඤ්චදිපි’ යි කියනු ලැබෙයි.

100. දෙව්විමන යම් තාක් ප්‍රදීපාලෝකයෙන් දිලියේ ද (එ තාක්) අසංඛාසංඛාත ප්‍රදීපයෝ භාත්පස දිලියෙන්නාහ.

101. ඉදින් (මම) පරාමවුඛ වූ හිඳ දක්නට රිසියුම් නම් උඩ ද යට ද සරසැ ද (වූ) සියල්ල මසැසින් දකිමි.

102. සුගත දුර්ගතයන් දක්නට යම් පමණින් රිසියුම් ද රුක්හි වෙවයි පවුහි වෙවයි එහිලා ආවරණයෙක් නැති,

103. අසිති දෙවරාජුනං මහෙසිත්තමකාරධිං,
සත්තානං වසන්තභිතං මහෙසිත්තමකාරධිං.
104. යං යං යොනුපපජාමි දෙවත්තං අප මානුසං,
දීපසත්තසහස්සාති පරිවාරෙකා ජලතභි මං.¹
105. දෙවලොකා වච්චාන උපපජ්ඣං මාතුකුච්ඡයං,
මාතුකුච්ඡගතං සතභි² අකභි මෙ න නිලීලති.
106. දීපසත්තසහස්සාති පුඤ්ඤකම්මසම්බන්ධා,
සුත්තිසරෙ පජ්ජලනී³ පඤ්ඤිපාතිදං ඵලං.
107. පච්ඡිමෙ භවෙ⁴ සම්පත්තෙ මානසං චිතිවච්චධිං,
අපරාමරං⁵ සිතිභාවං නිබ්බානං එසසධිං⁶ අහං.
108. ජාතියා සත්තවස්සා⁷හං අරහත්තමපාපුණ්ණං,
උපසම්පාදාසී බුද්ධො ගුණමඤ්ඤය ගොතමො.
109. මණ්ඩපෙ රුක්ඛමුලෙ වා පාසාදෙසු ගුහාසු වා,
සුඤ්ඤගාරෙ ව ක්කියානානා⁸ පඤ්ඤිපා ජලතභි මෙ.
110. දිබ්බවක්ඛු වීසුභං මෙ සමාධිකුසලා අහං,
අභිඤ්ඤපාරමිසත්තං පඤ්ඤිපාතිදං ඵලං.
111. සබ්බවොසිතවොසානා කතකිව්වා අනාසවා,
පඤ්ඤිපා මහාචීර පාදෙ වැනති⁹ වක්ඛුම.
112. සත්තසහස්සෙ ඉතො¹⁰ කප්පෙ යං දීපමදදිං තද,
දුග්ගතං නාභිජානාමි පඤ්ඤිපාතිදං ඵලං.
- 113-115. කිලෙසා ක්කපිතා මග්ගං -පෙ- කතං
බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉකං සුදං පඤ්ඤිපිකා භික්ඛුනී ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

පඤ්ඤිපිකාපෙරියාපදනං නවමං.

1. පරිවාරෙ ජලතභි මෙ - මිජසං.
2. ගතා සතභි - මිජසං, PTS.
3. ජලතභි සුත්තිසරෙහෙ - මිජසං.
4. පච්ඡිමභවෙ - සිමු.
5. අපරාමිතං - මිජසං.
6. පසසධිං - ඝරා.

7. ක්කියානෙත - සිමු.
ක්කියානතා - PTS.
වජ්ජනභියා - මිජසං.
8. වැනති - මිජසං, PTS
9. සත්තසහස්සිතො - මිජසං.
10. ඉතො - මිජසං.

103. අසුවක් දෙවරපුනව මෙහෙසිබව කරවීම්. සියක් ගණන් සක්විත්තනව ද මෙහෙසිබව කරවුයෙමි.

104. දෙව් අත්බව යැ, යළි මිනිසක් බව යැ යන යම් යම් අත්බවකට (උපත් විසින්) එළැබෙමි ද, මා පිරිවරා සියදහස් ගණන් පහන්හු දිළියෙත්.

105. දෙව්ලොවින් සැව (මනුලොව) මවුකුස්ති උපන්මි; මවුකුසට ගියා වූ ම මාගේ ඇස් (පිය) නිමිලනය නො වෙයි.

106. (මම) පුණ්‍යකම්සමන්වාගත යෙමි, (එහෙයින්) සියක් දහසක් පහන්හු කිහිප් ගෙහි දිළියෙන්නාහ. මේ දීපද්‍යායාගේ ප්‍රතිඵල යි.

107. පස්විමහවය පැමිණි කල්හි මනය කෙලෙසුන්ගෙන් මුදවා ලිමි. ජරාමරණ නැති සිහිල්බව වූ නිවන මම ස්පඨ කළමි.

108. ජාතියෙන් සත්භූවිරිදි වූ මම රහත්බවට පැමිණියමි, ගෞතම ගෝත්‍ර ඇති බුදුහු ගුණ සලකා (මා) උපසපත් කළහ.

109. මණඛපයෙහි වෙවයි, රුක්මුල්හි වෙවයි, පහයෙහි වෙවයි, ගුහායෙහි වෙවයි, භූතාගාරයෙහි වෙවයි ධ්‍යාන කරන මාහට ප්‍රදීප පසෙක් දිළියෙන්නේ ය.

110. මට දිවැස විභූද්ධ වියැ, මම සමාධියෙහි නිපුණ වීමි. අභිඤ්චාරයට පැමිණියෙමි වෙමි. මෙ වූකලී පඤ්චප්‍රදීපද්‍යායාගේ ප්‍රතිඵල යි.

111. වක්ඛර්මත් මහාවිරයන් වහන්ස, සියලු බ්‍රහ්මවයඝ්ථාය වැස නිම වූ කෘතකෘත්‍ය වූ අනාසුච වූ පඤ්චදීපා මෙහෙණ (මබ) සා වදියි.

112. මෙයින් සුවහස්වන කප්හි, එකලැ යම් ප්‍රදීපද්‍යායක් ප්‍රදාය කළමුද, (එ හෙතුයෙන්) දුර්ගතිය නො මැ දනිමි, මෙ වනාහි පඤ්චප්‍රදීපද්‍යායාගේ ප්‍රතිඵල යි.

113-115. මා විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලදහ ... බුද්ධශාසනය කරන ලදී.

මෙසෙයින් පඤ්චදීපිකා මෙහෙණ මේ ගාථා පැවැසූ යැ.

නවවැනි පඤ්චදීපිකා සංවිධිඅපද්‍යා යි.

1. 10 උදකදයිකාපදනං

116. නගරෙ ඛනට්ඨකියා අභොසිං උදභාරිකා,
උදභාරෙන ජීව්ථි තෙන පොසෙම් දරතෙක.
117. දෙයාධම්මො ච මෙ නත්ති පුඤ්ඤකෙඛකො අනුත්තරෙ,
කොට්ඨකං උපසංකම්ම උදකං පට්ඨපෙසභං.
118. තෙන කම්මෙන සුකතෙන කාවතීංසමගච්ඡභං,
තත් මෙ සුකතං ව්‍යම්භං උදභාරෙන නිමමිතං.
119. අවජ්ජරානං සහසසස්ස¹ අහං හි පචරා තද,
දසට්ඨානෙනි කා සබ්බා අභිභොම් සද අහං.
120. පඤ්ඤාසං දෙවරාජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරයිං,
වීසතිවස්සව්‍යතීනං මහෙසිත්තමකාරයිං.
121. දුට්ඨෙ හට්ඨෙ සංසරාම් දෙවතො අරං මානුසෙ,
දුග්ගතිං නාභිජානාම් දකදනස්සිදං² එලං.
122. පට්ඨකග්ගෙ දුමග්ගෙ වා අනාලිකො ච භූමියං,
යද උදකමිච්ඡාම් ඛිංසං පටිලභාමහං.
123. අට්ටඤ්ඤා දිසා නත්ති සත්තත්තඤ්ඤිතා න ව,³
මම සංකප්පමඤ්ඤාය මහාමෙසො පටිස්සති.
124. කදවි නිදමානාය ඤාතිසංකෙතො මෙ තද
යද ඉට්ඨාමහං වස්සං මහාමෙසො පටිස්සති⁴
125. උණං වා පරිළාභො වා සරිරෙ මෙ න විජ්ජති,
කායෙ ච මෙ රජො නත්ති දකදනස්සිදං⁵ එලං.
126. විසුඤ්ඤායා අජ්ජ අපෙතමලපාපිකා⁶,
සබ්බාසවා පරික්ඛණං⁶ නත්තිදති පුනාබ්බොවා.

1. සහසසානං - සහ.

2. උදකදනස්සිදං - සීලී.

3. සත්තත්තා ඤ්ඤිතා ටි - මජ්ඣ.

4. අජායරි - මජ්ඣ.

5. අපෙතමිනප පිකා - මජ්ඣ., PTS.

6. සබ්බාසවපරික්ඛණං - සීලී, මජ්ඣ.

1. 10. උදකදයිකාපදනාය

116. බන්ධුමකී නගරයෙහි (පෙර මම) දිය අදනා කළදස්සක් වූමු. දිය ඇදීමෙන් ජීවත් වෙමි, එයින් දරුවනුදු පෝෂණය කෙරෙමි.

117. අනුත්තර වූ පුණාකේතූයෙහි මාහට දේශධර්මයෙක් (පුද්ගල නිසි දෙයක්) නැත. (එ හෙයින්) තහන කොටුව වෙත එළඹා මම දිය එළවා තැබූයෙමි.

118. එ කුශලකම්යෙන් මම (උපත් විසින්) තවකියා දෙව්ලොවට ගියමු. එහි මාහට දිය ඇදීමේ පිනෙන් නිර්මිත වූ මොනොවට කළ විමනෙක් විය.

119. එකල්හි මම දහසක් අප්පරාවනට අග්‍ර වූමු. හැම කල්හි දහ කරුණෙකින් ඒ සියල්ලන් අභිභවා සිටිමි.

120. පනසක් දෙවරපුනට මෙහෙසිබව කරවූයෙමි. විසිසක්විනි රජුනට ද මෙහෙසිබව කරවූයෙමි.

121. දෙව්බව යැ, යළි මිනිසත්බව යැ යන හවද්වයයෙහි සැරි සරමි, දුගතිය නො ම දැනිමි. උදකදනායාගේ මේ විපාක යි:

122. පවු අග්හි වෙවයි, රුක් අග්හි වෙවයි, අහස්හි වෙවයි, පොළොවහි වෙවයි යම් විටෙකැ දිය රිසියෙමි ද, (එවිට) මම වහා (දිය) ලබමි.

123. වැසි නොවටනා දිශායෙක් (මට) නැත. නැවීමක් කැකැරුණු බවෙක් දු නැති. මාගේ අදහස් දැන (මෙන්) මහාමේඝය වෙසෙසින් වස්නේ යි.

124. යම් විටෙකැ මම වැසි රිසි වන්නෙමි නම් එවිටැ නැ සමූහයා විසින් ගෙන යනු ලබන මට මහවැසි වයි.

125. මාගේ සිරුරෙහි උණුසුමක් වෙවයි, දහයෙක් වෙවයි නැත, මාගේ කයෙහි රජස් ද නැති. මේ වූකලි උදකදනායාගේ විපාක යි,

126. අද (මම) විශුද්ධ මනස් ඇති වෙමි, පහ වැ ගිය කෙලෙස්-මල ඇති වෙමි, සියලු ආශ්‍රව ගෙවී ගියේ යැ, දන් පුනර්භවයෙක් නැති.

24 අපදනපාළි - සුමේධාවග්ගො

127. එකනවුතෙ ඉතො කප්ප යං කම්මකරිං¹ තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි දකදනස්සිදං එලං.

128-130. කිලෙසා කුමාපිතා මග්ගං -පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං උදකදයිකා භික්ඛුනී ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

උදකදයිකාපේරියාපදනං දසමං.

තසුසුද්දනං:

සුමේධා මෙඛලාදග්ගි මණ්ඩපසඤ්ඤාමං දද,
නළමාලී පිණ්ඩදද කටච්ඡු උප්පලපදද.

දීපද දකද වෙව ගාථායො ගණිතා ඉහ,
එකං ගාථාසතං වෙව තිංසනී ව තදුක්කරිං.

සුමේධාවග්ගො පඨමො.

1. යමුදකමදදිං - සිමු.

127. මෙයින් එකානුවන කප්ඵි, එකලා යම් පුණ්‍යකම්යක් කළමු ද, (එ භේතුයෙන්) දුගතිය නො දනිමි. මේ උදකදනසාගේ විපාක යි.

128-130. මා විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලදහ ... බුද්ධශාසනය කරන ලද්දේ යි.

මෙයෙයින් උදකදයිකා මෙහෙණ මේ ගාරා පැවැසු යැ.

දසවැනි උදකදයිකා සංවිරිභපදන යි.

එහි උද්දනය :

සුමේධා යැ, මෙඛලාදයිකා යැ, මණ්ඩපදයිකා යැ, සංකමනත්ථා යැ, නළමාලිකා යැ, පිණ්ඩපාතදයිකා යැ, කට්ඨජුහිකාදයිකා යැ, උපපල-මාලිකා යැ,

දීපදයිකා යැ, උදකදයිකා යැ යන මොවුන් පිළිබඳ අපදන දසය යි. මෙහි ගාරා එක්සිය තිසෙකි.

පළමුවැනි සුමේධා වර්ග යි.

2. එකුපොසථික වග්ගො

2.1 එකුපොසථිකාපදනං

131. නගරෙ බන්ධුමනියා බන්ධුමා නාම බණ්ණියො,
දිවසෙ පුණ්ණමායං¹ සො උපවසි² උපොසරං.
132. අභං තෙන සමයෙන කුමහදසී අහුං තභිං,
දිඤ්ඤා සරාජිකං³ සෙනං එවාහං විඤ්ඤාසං⁴ නද.
133. “රාජාපි රජං ජඤ්ඤාසං උපවසි² උපොසරං,
සඵලං නූත තං කම්මං ජනකායො පමොදිතො.”⁵
134. යොනියො පට්ඨවෙකඤ්ඤා දුග්ගාඨිකං⁶ දළිද්දනං,⁷
මානසං සංපහංසෙත්වා⁸ උපවසි උපොසරං.
135. අභං උපොසරං කත්වා සම්මාසම්මුඤ්ඤාසාදෙන,
තෙන කම්මෙන සුකතෙන තාවතීසං අගච්ඡන්⁹.
136. තස්ම ථෙ සුකතං ව්‍යම්මං උද්ධං¹⁰ යොජනමුග්ගතං,
කුට්ඨාරවරුපෙන සයනාසනභුසිතං.
137. අච්ඡරා සතසහස්සා උපතිට්ඨන්ති මං සද,
අඤ්ඤා දෙවෙ අතිකම්මෙ අතිරොචාමී සබ්බද.
138. චතුසස්සදෙවරාජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරධං,
තෙසට්ඨිච්ඡාදනභීතං මහෙසිත්තමකාරධං.
139. සුචණ්ණවණ්ණං හුත්වාන හවෙසු සංසරාමහං,
සබ්බස්මි පවිරා හොමී උපොසරංසනිදං ඵලං.
140. හත්ථියානං අක්කයානං රථයානංකු ධිවිකං¹⁰
ලහාමී සබ්බමෙතස්මි උපොසරංසනිදං ඵලං.

1. පුණ්ණමායං - මජ්ඣ.
2. උපපජ්ජි - සා, PTS
3. සරාජිකං - මජ්ඣ.
4. දුග්ගාඨිකං - සා
5. දළිද්දනං - මජ්ඣ.
6. සංපහංසෙත්වා - මජ්ඣ.
7. තාවතීසං - මජ්ඣ.
8. උද්ධං - මජ්ඣ.
9. මහාසනසුභුසිතං - මජ්ඣ.
10. මහාසයන භුසිතං - PTS
10. කෙටිලං - සිඬු, සා, PTS

2. එකුපොසටීක වර්ගය.

2.1 එකුපොසටීකාපද්‍යාය

131. බන්ධුමනී නුවර බන්ධුමක් නමැති රජෙක් වියැ. භේ පුණ්‍යපොහෝ දිනැ පෙහෙවස් වීයි.

132. එසමයෙහි මම එනුවර කළදස්සක් වූවු. (පෙහෙවස් වසන) රජු සහිත සෙනඟ දැක මම මෙසේ සිතුවු:

133. “රජ ද රජය හැරපියා පෙහෙවස් වීයි යැ. එකැතින් ඒ ක්‍රියාව එල සහිත යැ, ජනසමූහයා ප්‍රමුදිත වූයේ වෙයි” යනු යි.

134. (මම දු) දුගී බව ද දිළිඳුබව ද නුවණින් මෙනෙහි කොට සිත පහදවා පෙහෙවස් වූසුවු.

135. මම (විපස්සි) සම්බුදුසසුනෙහි පෙහෙවස් වැස ඒ කුශල කම්යෙන් කවිකියා දෙවලොව උපන්වු.

136. එහි මට විමනෙක් මැනැවින් කරනලද වෙයි. (එ විමන) යොදුනක් උස් යැ, මනාකුළුගෙවලින් යුතු යැ, (හැදපුටු ඇ) සෙනසුනෙන් සැරඟුණේද වේ.

137. සියදහසක් අප්පරාවෝ සැම කල්හි මට උවටැන් කෙරෙහි. (මම) සැමද සෙසු දෙවියන් ඉක්මවා අතිශයින් බබළමි.

138. සුසැටක් දෙවරපුනට මෙහෙසි වූවු. තෙසැටක් සක්විති රජුනට ද මෙහෙසි වූවා වෙමි.

139. මම රන්වන් සිව්පැහැ ඇති වැ හවයන්හි හැසිරෙමි. සියලු තන්හි උතුම් වෙමි, මේ වූකලි පෙහෙවස් වීසීමේ විපාක යැ.

140. හස්තියාන - අශ්වයාන - රථයාන - සිව්ගෙවල් යන තෙල සියල්ල ලබමි. මේ වනාහි පෙහෙවස් වීසීමේ විපාක යැ,

28 අපදනසාළි-එකුපොසටිකවග්ගො

141. සොවණ්ණමයං රුපිමයං අරොපි ඵලිකාමයං,
ලොභිතබ්බමයංකෙඤ්ච සබ්බං පටිලභාම'හං.
142. කොසෙය්‍යකඛලියානි බොමකප්පාසිකානි ච,
මහස්සානි ච වසානි සබ්බං පටිලභාම'හං.
143. අඤ්ඤං පානං බාදනීයං වත්තසෙත්තාසනානි ච,
සබ්බමෙතං පටිලභෙ උපොසථසසිද්ධං ඵලං.
144. වරගන්ධකඤ්ච මාලකඤ්ච වුණ්ණකකඤ්ච විලෙපනං,
සබ්බමෙතං පටිලභෙ උපොසථසසිද්ධං ඵලං.
145. කුට්‍යාගාරකඤ්ච පාසාදං මණ්ඩපං හමමයං ගුහං,
සබ්බමෙතං පටිලභෙ උපොසථසසිද්ධං ඵලං.
146. ජාතියා සත්තවසෙසා'හං පබ්බජිං අනගාරියං,
අබ්භිමාසෙ අසම්පන්නෙ අරහත්තං අපාපුණිං.¹
147. කිලෙසා ක්කාපිතා මස්සා හවා සබ්බෙ සමුහතා,
සබ්බාසවා පරික්ඛණා නත්ථිද්දති පුත්තබ්බවො
148. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තද්ද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි උපොසථසසිද්ධං ඵලං.
149. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධපෙට්ඨස්ස සත්තිකං,
තිස්සො විජජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
150. පටිසම්භිද්ද වතස්සො ච විමොක්ඛාපි ච අවඤ්චමෙ,
ඡළභිකුඤ්ඤා සම්මිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං එකුපොසටිකා භික්ඛුනී ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

එකුපොසටිකාථෙරියාපදනං පඨමං.

1. අරහත්තමපාපුණිං - මජ්ඣ.

141. මම රත්මුවා වූ ද, රිදීමුවා වූ ද, පිළිමිණිමුවා වූ ද, රත්-
මිණිමුවා වූ ද (උපහොග පරිහොග වස්තු) සියල්ල පිළිලබමි.

142. තිභිරිපිළි යැ, එළලොමපිළි යැ, කොමු පිළි යැ, කපු
පිළි යැ (අන්‍ය වූත්) මහාරහ වස්තු ද සි යන සියල්ල පිළිලබමි.

143. ආහාර පාන හා කැයුතු දෑ ද, වස්තු හා ශයනාසන ද
යන තෙල සියල්ල ලබමි. මේ පෙහෙවස් විසීමේ විපාක යි,

144. මහඟු සුවඳ ද, මල්දම් ද, වත්සුණු හා විලවුන් ද යන
තෙල සියල්ල ලබමි. මේ පෙහෙවස් විසීමේ විපාක යි.

145. කුළුගෙවල් යැ, මහපහා යැ, මණ්ඩප යැ, සඳලු සහිත
ගේ යැ, ගුහා යැ යන තෙල සියල්ල ලබමි. මේ පෙහෙවස්
විසීමේ විපාක යි.

146. උපතින් සත්තැවිරිදි වූ මම බුදුසසුන්හි පැවිදි වූමු.
(පැවිද්දෙන්) අධිමසක් නො පැමිණි කල්හි රහත්බවට පැමිණියා වෙමි.

147. මා විසින් කෙලෙස්සු දවන ලදහ, සියලු හවයෝ නසන
ලදහ සියලු ආසුවයෝ ක්ෂීණ වූහ, දන් (මට) පුනර්භවයෙක්
නැති.

148. මෙයින් එක්අනුවන කප්පි යම් කුශලකම්යක් කළමු ද,
(ඒ හෙතෙයෙන්) දුගති ය නො හඳුනාමි, මේ පෙහෙවස් විසීමේ
එල යි.

149. බුදුරදුන් වෙතැ එළැඹීම මට ස්වාගත (-යහපත්) වියැ,
ත්‍රිවිද්‍යා අනුප්‍රාප්ත යැ, බුදුසසුන් කරන ලද යැ.

150. මේ සිවුපිළිසිඹියා ද, අත්ථවිමොක්ඛ ද, ඡට් අභිඤ්ඤ ද මා
විසින් පසක් කරන ලද යැ. බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙයින් එකපොසටිකා මෙහෙණ මේ ගාරා පැවසූ යැ.

පළමුවැනි එකපොසටිකා සංවිරාපදන යි.

2. 2 සලලපුජ්ඣිකාපදනං

151. වජ්ඣගානදීතීරෙ අහොසිං කිකාරී තද්ද, අද්දසාහං¹ දෙවදෙවං වඩ්ඛමනං නරාසහං.
152. ඔව්චිතිකාන සලලං බුද්ධසෙට්ඨස්සද්දස'හං,
'උපසිඛ්ඛ මහාවීර' සලලං දෙවගන්තිකං.'
153. පටිග්ගහෙතො සලබ්බො වීජස්සී ලොකනායකො,
උපසිඛ්ඛි මහාවීරො පෙක්ඛමානාය මෙ තද්ද.
154. අඤ්ජුං පග්ගහෙතොන වජ්ඣතො දිපද්දකමං,³
සකං වීතං පසාදෙතො තතො පඛඛමාරුහිං.
155. එකනවුතෙ ඉතො⁴ කප්පෙ යං පුජ්ඣමදදිං තද්ද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධසුජායිදං ඵලං.
156. කිලෙසා ක්ඛාපිතා මග්ගං -පෙ- වීහරාමි අනාසවා
157. ස්වාගතං වත මෙ ආසි -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
158. පටිසම්භිද්ද වතසෙසා ව -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං සලලපුජ්ඣිකාභිකඤ්චි ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

සලලපුජ්ඣිකා ථෙරියාපදනං දුතියං.

2. 3 මොදකදුට්ඨිකාපදනං

159. නගරෙ බන්ධුමතියා කුමභද්දසී අහොස'හං,
මම භාගං ගහෙතොන ගච්ඡං උදකභාරිකා.⁵
160. පජ්ඣමි සමණං දිස්වා සන්තචිතං සමාහිතං,
පසන්තචිතො සුමනා මොදකෙ තිණ්ද්දස'හං.
161. තෙන කමෙමන සුකතෙන චේතනාපණ්ඩිති ව,
එකනවුති⁶ කප්පාති විභිජානං න ගච්ඡ'හං.

1. අද්දසං - PTS.

2. උපසිඛ්ඛි මහාවීරො - මජ්ඣ., PTS.

3. පදවිද්දකමං - මජ්ඣ.

4. එකනවුතො - මජ්ඣ.

5. ගච්ඡං උදකභාරිකා - සිච්ච.

උදකභාරකෙ - ස්‍යා.

6. එකනතිංස - ස්‍යා.

2. 2 සලලපුෂ්පිකාපද්‍යාය

151. (පෙර) මම චන්ද්‍රාගා නදීතීරයෙහි කිඳුවියක් වූවු.
එකල දෙවියන්ට දෙවි වූ නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ
සක්මන් කරනු දුටුවු.

152. මම සලල මල් නෙලා “මහාවීරයන් වහන්ස, දිව්‍යමය
සුවඳැති සලල මල් සුමුනා සේක්ව”යි බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට
දුන්වු:

153. එවිට මහාවීර වූ ලෝකනායක විපස්සි සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේ මා බලා සිටිය දී මැ (එමල්) සිඹ වදළසේකැ.

154. ද්විපදෙන්තම බුදුරදුන් ඇඳිලි බැඳ වැඳ සිය සිත පහදවා
ගෙන එතැනින් නික්මැ පර්වතයට නැගුණවු.

155. මෙයින් එක්අනුවන කප්භි යම් මලක් (සුරා විසින්)
දිනිම ද, (එ පිනෙන්) දුගති ය නො දනිමි. පුෂ්පපුජායෙහි මේ එල යි.

156. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ... අනාසුව වැ වාස කෙරෙමි.

157. මට යහපතක් වියැ ... බුදුසසුන් කරන ලද යැ.

158. සිවුපිළිසිඹියා ද ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙ සෙයින් සලලපුෂ්පිකා මෙහෙණ මේ ගාථා පැවසු යැ.

දෙවැනි සලලපුෂ්පිකා සාවිච්ඡිඅපද්‍යා යි.

2. 3 මෝදකද්‍රව්‍යපද්‍යාය

159. මම බන්ධුමතී නගරයෙහි කළදස්සක් වූවු. දිය අදනා
මම මගේ (අහර) කොටස රැගෙන (දිය අදනට) ගියවු.

160. මගැ (වඩනා) ගාන්ත සිත් ඇති සන්තුන්ගමන් ඇති මහණ
කෙනකුන් දක මම පහන් සිතැති වැ සොම්නස් වැ මොදක
(-රසකැවිලි) තුනක් ඔබට දුන්වු.

161. එ කුශලකම්පේතයෙන් ද, චේතනාප්‍රණ්ඩයෙන් ද මම එක්අනු
කපක් මුළුල්ලෙහි දුගතිකට (උපත් විසින්) නො ගියවු.

162. සමපතතිං¹ තං කරිඤ්ඤාන සබ්බං අනුභවාමහං,²
මොදකෙ තීණි දඤ්ඤාන පතතා'හං අවලං පදං.

163-165. කිලෙසා කාපිතා මග්ගං -පෙ- කතං
බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං මොදකදයිකා භික්ඛුනී ඉමා ගාරායො
අභාසිත්වාති.

මොදකදයිකා ථෙරියාපදනං තතියං.

2.4 ඵකාසනදයිකාපදනං

166. නගරෙ භංසවතියා අභොසිං ධාලිකා³ තද.
මාතා ච මෙ පිතා චෙව කම්මනාං අගමංසු තෙ.

167. මජ්ඣන්තිකමඤ්ඤාන සුරියෙ අග්ගං සමණං අහං,
වීරියං⁴ අනුගච්ඡන්තං ආසනං පඤ්ඤාපෙස'හං.

168. ගොණකච්ඡිත්තකාදීභි⁵ පඤ්ඤාපෙතා'හමාසනං,⁶
පසන්නච්ඡන්තා සුමනා ඉදං වචනමමුච්ඡිං.

169. "සන්තානාං කුරීතා භූමි සුරො මජ්ඣන්තිකෙ සීතො,
මාලුතා ච න වායන්ති කාලො වෙත්ථ උපට්ඨිතො."⁷

170. "පඤ්ඤාත්තමාසනමිදං තවත්ථාය මහාමුනි,
අනුකම්පමුපාදය නිසීද මම ආසතෙ."

171. නිසීදි තත්ථ සමණො සුදන්තො සුඛමානසො,
තස්ස පතනං ගහෙතොන යථාරක්ඛමදස්සහං.

172. තෙන කමමන සුකතෙන චෙත්තාපණ්ඩිති ච,
ජහිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසමගච්ඡහං.

173. තත්ථ මෙ සුකතං වාමං ආසනෙන සුනිමිතං,
සට්ඨියොජනමුලබ්බං තිංසයොජනවිත්තං.

1. සමපතති - මජ්ඣං, සමපතීඤ්ඤා - සතා.

2. අනුභවිං අහං - මජ්ඣං.

3. ධාලිකා - සතා, PTS

4. වීරියං - මජ්ඣං.

5. ගොණකච්ඡිත්තකාදී - මජ්ඣං, PTS

6. මහාසනං - මජ්ඣං, මහාසනං - PTS

7. වෙවෙත්ථමෙතිති - මජ්ඣං, වෙත්ථමෙති - PTS

162. මම ඒ කුශලය කොට සියලු සැපත් අනුභව කරමි.
මම මොදක තුනක් දන් දී අවලපදය වූ නිවනට පැමිණියා වෙමි.

163-165. මා විසින් කෙලෙස්සු දවන ලදහ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසේ මොදකදයිකා මෙහෙණ මේ ගාරා පැවසූ යැ.

තෙවැනි මොදකදයිකා සංවීරාපදන යි.

2.4 එකාසනදයිකාපද්‍යනය

166. එක්කලෙක මම භංසවතී නගරයෙහි බාලිකාවක් වූවු,
මාගේ මවත් පියාත් කර්මාන්තසාරානයට ගියාහු යැ.

167. හිර මුදුන් සමයෙහි වීරියෙහි වඩනා මහණ කෙනෙකුන්
මම දුටුවු. (මම ඔබට හිඳුනා සඳහා) අස්නක් පැනවූවු.

168. මම කොදුපලස්, විසිතුරු එළලොම් ඇතිරි, ආදියෙන්
අසුනක් පනවා පහන් සිත් ඇති වැ සොම්නස් වැ මෙ වදන් කීමි.

169. පොළොව රත්වී ඇත, කවරිත (-කැකැරුණාක් මෙන්) යැ,
හිර මධ්‍යාහ්නයෙහි සිටියේ යැ, සුළං ද නො හමයි, වළඳනා
කාලය ද එළැඹූ සිටියේ යැ.

170. (මම මෙසේ කීමි.) “මහවුනිතුමනි, මෙ අස්න ඔබ
සඳහා පනවන ලද යැ, මාගේ අස්නෙහි අනුකම්පා කොට වැඩ
හිඳිනු මැනැවි.”

171. මොනොවට දැමුණු පිරිසුදු මනස් ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්සේ
එහි වැඩහුන්හ. ඔබගේ පාත්‍රය ගෙන මම (අහරින්) පුරවා දුන්වු.

172. එ කුශලකම්යෙන් ද, වෙතනාප්‍රණිධියෙන් ද, මිනිස් කය
හැරපියා තවතිසා දෙවිලොවැ උපන්වු.

173. එහි මට විමනක් කරන ලදී. (එය) අස්නෙන් සුතු කොට
මොනොවට නිමවන ලද යැ. සැට යොත්තක් උස් යැ, පනස්
යොත්තක් පුළුල් යැ.

174. සොණ්ණමයා මණ්ඩයා අපොපි එලිකාමයා,
ලොභිතධ්මයා වෙව පලලධ්මා විවිධා මම.
175. කුලිකාවිකතිකාභි කට්ඨිසසවිකතකාභි ව,
උද්දඵකනතලොථිභි¹ පලලධ්මා මෙ සුසස්තා.²
176. යද ඉව්ජාමි ගමනං භාසව්ඨිං සමඡිතං,³
සහ පලලධ්මසෙට්ඨන ගව්ජාමි මම පඤ්ඤං.
177. අසිතිදෙවරාජ්ජනං මහෙසිකතමකාරසිං,
සකතච්ඡකච්ඡකිනං මහෙසිකතමකාරසිං.
178. භවාභවෙ සංසරනති මහාභොගං ලභාමහං,
භොගෙ මෙ උනන්තා නඤ්ඤි ඵකාසනඵලං ඉදං.⁴
179. දුට්ඨෙ භට්ඨෙ සංසරාමි දෙවකෙත අප මානුසෙ,
අඤ්ඤා භට්ඨෙ න ජානාමි ඵකාසනඵලං ඉදං.
180. දුට්ඨෙ කුලෙ පජායාමි ඛතියෙ වාපි බ්‍රාහ්මණෙ,
උච්චාකුලිනා⁵ සබ්බස්ස ඵකාසනඵලං ඉදං.
181. දෙමනස්සං න ජානාමි විකතසන්තාපනං මම,
වෙවඤ්ඤියං න ජානාමි ඵකාසනඵලං ඉදං.
182. ධාතියො මං උපට්ඨන්ති බුජ්ජා චෙළාසිකා⁶ බ්‍රහ්ම,
අභිකත අභිකං ගව්ජාමි ඵකාසනඵලං ඉදං.
183. අඤ්ඤා නභාපෙනති භොපෙනති අඤ්ඤා රමෙනති මං සද්ද,
අඤ්ඤා ගඤ්ඤං විලිමෙසගති⁷ ඵකාසනඵලං ඉදං.
184. මණ්ඩපෙ රුක්ඛමුලෙ වා සුඤ්ඤාගාරෙ වසන්තියා,
මම සබ්බපමඤ්ඤාය පලලධ්මො උපතිට්ඨති.
185. අයං පඤ්ඤමකො මඤ්ඤං වරිමො වතතතෙ භට්ඨො,
අජජාපි රජ්ජං ඡබ්බධ්මො පබ්බථි අනගාරියං.
186. සතසහසෙස ඉතො කප්පෙ යං දනමදදිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ඵකාසනඵලං ඉදං.
- 187-189. කිලෙසා කුට්ඨිකා මඤ්ඤං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ඵකාසනදයිකා භික්ඛුනි ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

ඵකාසනදයිකා ථෙරියාපදනං වතුත්ථං.

1. උද්දඵකනතලොථි ව - මජ්ඣං.
2. සුසස්තා - මජ්ඣං, සා.
3. භාසව්ඨිසමපපිකා - මජ්ඣං.
4. ඵකාසනසංඝිදං ඵලං - මජ්ඣං.
5. කුලිකා - සා, PTS
6. චෙලාසිකා - මජ්ඣං, චෙලාසිකා සා, චෙලාසිකා - PTS
7. විලිමෙසගති - මජ්ඣං.

174. මාගේ විවිධ වූ පයඝ්‍රිකයෝ රන්මුවා යැ, මිණිමුවා යැ, පිළිමිණිමුවා යැ රන්මිණිමුවා ද වෙත්.

175. මාගේ පයඝ්‍රිකයෝ පුළුන් මෙවටයෙන් හා රූ නඟාකළ එළලොම් ඇතිරියෙන් ද රන්කම් කළ තිහිරි ඇතිරියෙන් හා විසිතුරු එළලොම් ඇතිරියෙන් ද දෙ ද ඇතිරි එක් ද ඇතිරියෙන් ද මොනොවට අතුරන ලද්දහ.

176. භාසයෙන් හා ක්‍රීඩායෙන් සමර්පිත වූ යම් විටෙකැ ගමනක් රිසියෙම් ද, වරපයඝ්‍රිකය සහිත වූ මා රිසි තෙතට යෙමි.

177. අසුදෙවරජුනට මෙහෙසිබව කරවුමු. සැත්තැවක් සක්විති රජුනට ද මෙහෙසි වූමු.

178. කුසුමහත් බෙවෙහි හැසිරෙන මම් මහත් හෝග ලබමි. මාගේ හෝගයන්හි අඩුවෙවක් නැති. එක අසුනක එල යි මේ.

179. දෙව් බව යැ මිනිසත් බව යැ යන හව දෙකේ හැසිරෙමි අත් හවයෙක් නො දනිමි. මේ එක් අසුනක් පිදීමේ එල යි.

180. කැත් කුලෙහි යළි බමුණු කුලෙහි යන දෙකුලෙහි උපදිමි. සැමතන්හි උසස් කුල ඇති වූමු. ඒකාසනද්‍යායේ එල යි මේ.

181. දෙමනස නො දනිමි. මාහට, සිත්තැවිල්ලකුදු නැත. විවරණ බව නො දනිමි. මේ වූකලි එක් අසුනක් දීමේ විපාක යි.

182. කුඳු වූ ද, කෙළතොලු වූ ද බොහෝ උපමවුහු මට උවටන් කෙරෙහි, (මම ඔවුන්ගේ) ඇකයෙන් ඇකයට යමි, මේ එක් අසුනක් දීමෙහි විපාක යි.

183. සැම කල්හි මා අත්හු නහවති, අත්හු වළදවති, අත්හු තුටු කරවති, අත්හු ගඳ වීලෙවුන් දෙත්. මේ එකාසනද්‍යා එල යි.

184. මණ්ඩපයෙහි වෙවයි, රුක්මුලෑ වෙවයි, ඉනායාගාරයෙහි වෙවයි මාගේ සිත්හසර දන පළඟ එළැඹූ සිටියි.

185. මේ මාගේ අත්තිම (පැසුලු) හවයයි, අඳ රජය හැරපියා බුදුසසුන්හි පැවිදි වීමි.

186. මෙයින් සුවහස්වන කප්පි යම් දනක් දුනුමු ද, (එතැන් පටන්) දුගතිය නො දනිමි. මේ වනාහි එක් අස්නක් පිදීමේ විපාක යි.

187.--189. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ... බුදුසසුන කරන ලදි.

මෙසේ ඒකාසනදයිකා මෙහෙණ මේ ගාථා පැවසූ යැ.

සිවුමැති ඒකාසනදයිකා යාවිරූපද්‍යා යි.

2.5 පඤ්චදීපදයිකාපද්‍යනං

190. නගරෙ භංසවතියා වාරිකා¹ ආස'භං තද,
ආරාමෙන ව ආරාමං² වරාමී කුසලඤ්ඤා.
191. කාලපසකමඤ්ඤි වෙසෙ අද්දසං බොධිමුක්ඛමං,
තත්ථ වික්ඛං පසාදෙත්වා බොධිමුලෙ නිසීදහං.
192. ගරුචික්ඛං උපට්ඨපෙත්වා සිරෙ කත්වාන අඤ්ඤාලිං,
සොමනස්සං පවෙදෙත්වා එවං විනොතස්සිං තාවදෙ:
193. “යදි බුද්ධො අමිත්තයසො අසමප්පට්ඨග්ගලො,
දසෙත්තු පාටිභීරං මෙ බොධි ඕභාසත්තු අයං.”
194. සහ ආවජ්ජනා මග්ගං බොධි පජ්ජලි තාවදෙ,
සබ්බසොණ්ණිමයා ආසි දිසා සබ්බා විරොචයි.³
195. සත්තරත්තඤ්චිං තත්ථ බොධිමුලෙ නිසීදහං,
සත්තමෙ දිවසෙ පක්ඛෙ දීපපුජං අකාසහං.
196. ආසනං පරිවාරෙත්වා පඤ්චදීපානි පජ්ජලං,⁴
යාව උදෙති සුරියො දීපා මෙ පජ්ජලං තද.
197. තෙන කමමන සුකතෙන වෙතනාපණ්ඩිති ව,
ජහිත්වා මානුසං දෙහං කාවතීංසමගච්ඡහං.
198. තත්ථ මෙ සුකතං ව්‍යාමනං පඤ්චදීපිති⁵ වුවවති,
සට්ඨියොජනමුඛෙබ්බං තිංසයොජන විත්තං.
199. අසඬ්ඨියානි දීපානි පරිවාරො⁶ ජලනති මෙ,
යාවතා දෙවහවනං දීපාලොකෙන ජොතති.
200. පරමමුඛා⁷ නිසීදිත්වා යදි ඉච්ඡාමි පසස්සිතුං,
උඤ්ඤං අධො ව තීරියං සබ්බං පසස්සාමි චක්ඛුනා.
201. යාවතා අභිකඤ්ඤාමි දුට්ඨං සුගතදුග්ගතෙ⁸
තත්ථ ආවරණං නත්ථ රුක්ඛකස්ස පබ්බතෙස්ස වා.
202. අසීති දෙවරාජුතං මහෙසිත්තමකාරධිං,
සත්තානං චක්ඛවත්තීනං මහෙසිත්තමකාරධිං.

1. වාරිකී - මජ්ඣ.

2. ආරාමෙන විහාරෙන - ස්‍යා, PTS

3. විරොචයි - ස්‍යා, PTS

4. පජ්ජලි - සිඬු

5. පඤ්චදීපානි - මජ්ඣං ස්‍යා.

6. පරිවාරෙත්වා - ඡෙට්ඨි

7. පුබ්බමුඛා - ස්‍යා, PTS

8. සුගතදුග්ගතෙ - ස්‍යා, PTS, චෙට්ඨි

2.5 පඤ්චදීපදයිකාපදනාය

190. ඒ සුවහස්වන කප්භි මම භංසවතී නගරයෙහි වාරිකා කරන්නක් වූවා කුසල් කැමැති වූ අරමින් අරමු හැසුරුණුමු.

191. මම (එක්) කළුපර පොහෝ දිනෙකු උතුම් බෝරුක දුටුයෙම් එහි සිත පහදවා බෝරුක් මුල්හි හුන්නෙමු.

192. එවෙලෙහි බුහුමන් සිත් එළවා ඇදීලී බැඳ සොම්නස් ලැබ මෙසේ සිතුවෙමි :

193. “ඉදින් (සිසුමතුරා) බුදුහු අපමණගුණ ඇතිසේක් නම් අසම වූ අප්‍රතිප්‍රද්ගල සේක් නම් මට පෙළහර දක්වන සේක්වා. මේ බෝරුක බබළාවා” යි.

194. මාගේ ආවර්ජනාව හා සමග එකෙණෙහි බෝරුක දිලුණේ යැ. සියල්ල රනින් කරනලද මෙන් වියැ. සියලු දිශාවෝ බැබළුණහ.

195. මම සත්ඥාවාලක් ඒ බෝරුක්මුල්හි හුන්නෙමි සත්වැනි දවස එළැඹී කල්හි පහන් පූජාවක් කළෙමු.

196. ආසනය පිරිවරා ප්‍රදීප පසෙක් දිලුණේයැ. එදවසැ හිරු උදවනතෙක් මාගේ ප්‍රදීපයෝ දිලුණහ.

197. මැනැවින් කළ ඒ කුසලකම් හේතුවෙන් ද වෙනනා ප්‍රණිධි හේතුවෙන් ද මිනිස්කය හැරපියා මම දෙවිලොවට (උත්තරීන් වශයෙන්) ගියා වෙමි.

198. එහි මට මොනොවට කරනලද විමනෙක් වියැ. සැට යොත්තක් උස් වූ තිස්සොත්තක් පුළුල් වූ ඒ විමන පඤ්චදීපි යි කියනු ලැබෙයි.

199. යම්තාක් දෙවිචිමන ප්‍රදීපාලෝකයෙන් දිලියේද (ඒතාක්) අසඬාසඬාන ප්‍රදීපයෝ භාත්පස දිලෙන්.

200. ඉදින් (මම) පරාමිමුඛ වූ හිඳැ දක්නට රිසියෙම් නම් උඩ ද යට ද සරස ද වූ සියල්ල මසැසින් දකිමි.

201. සුගත - දුර්ගතයන් දක්නට යම්පමණින් කැමැත්තෙමි නම් එහිලා රුක්හි වෙවයි පවුහි වෙවයි ආවරණයෙක් නැති.

202. දෙවරපුන් අසුදෙනකුන්හට මෙහෙසි වූමු. සියගණන් සක්විති රජුන්හට ද මෙහෙසි වූමු.

38 අපද්‍යනපාළි-එකුපොසරිකවනෙකා

203. යං යං යොක්තූපපජ්ජාමී දෙවිකං අථ මානුසෙ,
දීපසතසහස්සානි පරිවාරො¹ ජලනති මෙ.²
 204. දෙවලොකා වරීකාන උපපජ්ජං මානුකූඤ්ඤා,
මානුකූඤ්ඤා සනති³ අකඛි මෙ න නිමිලති.
 205. දීපසතසහස්සානි සුඤ්ඤකම්මසමඛිනි,
ජලනති සුතිකාගෙහෙ පඤ්ඤිපානිදං ඵලං.
 206. පච්ඡිමෙ හවෙ සම්පනෙක මානසං විනිවච්චයි,⁴
අජරාමරං සිතිභූතං⁵ නිබ්බානං ඵස්සයිං අහං.
 207. ජාතියා සත්තවස්සාහං අරහත්තමපාපුණිං,
උපසම්පාදයි බුද්ධො ගුණමඤ්ඤාය ගෞතමො.
 208. මණ්ඩපෙ රුක්ඛමුලෙ වා සුඤ්ඤාගාරෙ වසනතියා,
සද්ද පජ්ජලතෙ දීපං පඤ්ඤිපානිදං ඵලං.
 209. දිබ්බවක්ඛු විසුඤ්ඤං මෙ සමාධිකුසලා අහං,
අභිඤ්ඤාපාරමිපාත්තා පඤ්ඤිපානිදං ඵලං.
 210. සබ්බවොසිතවොසානා කතකිලිං අනාසවා,
පඤ්ඤිපා මහාවීර පාදෙ වඤ්ඤති වක්ඛුම.
 211. සතසහස්සෙ ඉතො⁶ කප්පෙ යං දීපමදදිං තද්ද,⁷
දුන්නතිං නාභිජානාමි පඤ්ඤිපානිදං ඵලං.
 - 212-214. කිලෙසා ක්කාපිතා මඤ්ඤං -පෙ- කතං
බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉදං සුදං පඤ්චදීපදයිකා භික්ඛුනි ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.
- පඤ්චදීපදයිකා ථෙරියාපදනං පඤ්චමං.

1. පරිවාරොති - සිමු.
2. මෙ - සිමු.
3. මානුකූඤ්ඤා සනති - සිමු.
4. විනිවච්චයි - මජ්ඣ.
5. අජරාමරං සිතිභාවං - මජ්ඣ.
6. සතසහස්සානං - මජ්ඣ.
7. යං දීපමදදයිං - සිමු.

203. දෙව්බව යැ, මිනිස්බව යැ යන යම්යම් ගතියෙකැ උපද-
නෙම ද සියදහස්ගණන් පහන් මා අවට දිලියෙයි.

204. දෙව්ලොවින් සැවැ (මනුලොව) මවුකුසැ උපන්නෙම,
මවුකුසට ගියා වූ මාගේ ඇස් නිමිලනය (පිය) නො වෙයි.

205. (මම) පුණ්‍යකම්පමත්වාගතයෙමි. (එහෙයින්) සුවහස්
පහන්වූ නිඕරිගෙහි දිලෙන්නාහ. මේ වූකලී පඤ්චිපදායාගේ එලයි.

206. පස්විමභවය පැමිණිකල්හි මනස කෙලෙසුන්ගෙන් මුදවා
මුහු. ජරා - මරණ රහිත සිහිල් වූ නිවන මම ස්පර්ශ කළෙමි.

207. ජාතියෙන් සත්භූවිරිදි වූ මම රහත්බවට පැමිණියෙමි.
ගෞතම ගෞත්‍ර ඇති බුදුහු ගුණ සලකා (මා) උපසපත් කළහ.

208. මණ්ඩපයෙහි වෙවයි, රුක්මුල්හි වෙවයි, ඉන්ද්‍රාභාරයෙහි
වෙවයි වෙසෙන මාහට හැමකල්හි පහතක් දිලෙයි. මේ වූකලී
පඤ්චිපදායාගේ එලයි.

209. මට දිවැස විඤ්ඤා වියැ, මම සමාධියෙහි දක්ෂ වූමි.
අභිඤ්ඤාපාරයට පැමිණියා වෙමි. මේ වනාහි පඤ්චිපදායාගේ එලයි.

210. වණ්ණරමත් මහාවිරයන් වහන්ස, සකල බ්‍රහ්මචර්යාවාස
වැස නිම වූ කෘතකෘත්‍ය ඇති අනාසුච වූ පඤ්චිපා මෙහෙණ
(ඔබ) පා වදියි.

211. මෙයින් සුවහස්වන කප්පි යම් පහන් පුජාවක් කළා
වෙම ද, (ඒ හෙතෙයෙන්) දුගතිය නො මැ දනිමි. මේ වූකලී
පඤ්චිපදායාගේ ප්‍රතිඵලයි.

212—214. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ ... බුදුසසුන්
කරන ලදි.

මෙසෙයින් පඤ්චිපදායා හිඤ්ඤා මේ ගාථා ප්‍රකාශ කළා යැ.

පස්වැනි පඤ්චිපදායා සට්ඨරාපදාන යි.

2.6 සාලමාලිකාපදනං

215. වඤ්ඤාගානදීතීරෙ අභොසිං කිත්තරී තද,
අඤ්ඤං වීරජං බුද්ධං සයමුං අපරාජිතං.
216. පසංකච්ඡිතා සුමනා වෙදජාතා කතඤ්ඤි,
සාලමාලං ගහෙත්වාන සයමුං අභිසුජ්ඣං.
217. තෙන කමමන සුකතෙන චේතනාපණ්ඩිති ව,
ජහිත්වා කිත්තරීදෙහං¹ තාවතීංසමගච්ඡතං.
218. ජක්ඛංස දෙවරාජුතං මහෙසිත්තමකාරයිං,
මනසා පඤ්ඤං මඤ්ඤං නිබ්බන්ධනං යටිච්ඡිතං.
219. දසනං වක්ඛවත්තීතං මහෙසිත්තමකාරයිං,
ඔච්ඡිත්තංච² හුත්වාන සංසරාමි හවෙස්සිතං.
220. කුසලං විජ්ජතෙ මඤ්ඤං පබ්බජිං අනගාරියං,
සුචාරතා අහං අජ්ජ³ සකාදුක්ඛස්ස සාසනෙ.
221. විසුද්ධමනසා අජ්ජ අපෙතමනපාපිකා,
සබ්බාසවාපරික්ඛේණා නත්ථිදුති සුත්තභවො.
222. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං බුද්ධමභිසුජ්ඣං,
දුක්ඛතීං නාභිජානාමි සාලමාලායිදං එලං.
- 223-225. කිලෙසා ක්කාපිතා මඤ්ඤං -පෙ- කතං
බුද්ධස්ස භාසනං.
- ඉත්ථං සුදං සාලමාලිකා භික්ඛුණි ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

සාලමාලිකා ථෙරියාපදනං ජට්ඨං.

2.7 මහාපජාපතිගොතමීඅපදනං

226. එකදු ලොකපජ්ජාතො වෙසාලියං මහාවනෙ,
කුටාගාරෙ සුසාලායං වසනෙ නරසාරජි.

1. මානුසං දෙහං - සිද්ධි
2. සුචිත්තංච - PTS
3. අහමජ්ජ - සිද්ධි

2. 6 සාලමාලිකාපදනාය.

215. එක්කලෙක මම වන්දුහාගා නදීතීරයෙහි කිඳුරියක් වැ
උපන්වු. ඒ (මම) ස්වයම්භූ වූ විරජ වූ (සිද්ධාසී) බුදුරදුන් දුටුවු.

216. පහන් සිතැති (එහෙයින් ම) සොමනස් වූ උපන් ප්‍රීති
ඇතියෙමි බඳදිලි වැ සාලමාලාවක් (සල්මල්දමක්) ගෙන එයින්
සම්බුදුරදුන් පිදුවු.

217. ඒ කුශලකම්යෙන් ද වෙනනාප්‍රණිධියෙන් ද කිඳුරු
සිරුර හැරපියා දේවකියට ගියවු.

218. සතියක් දෙවිරජුනට මෙහෙසි වූවු. මනසින් පැතු යමක්
වෙද, ඒ සියල්ල මට සිතැති සේ උපදිසි.

219. (මිනිස් ලොව) දසසක්විත්තනට මෙහෙසි වූවු. පෙර
පින් රැස්කළ හෙයින් කුදුමහත් බෙවෙහි හැසිරෙමි.

220. මට කුසල් ඇත. බුදුසසුන්හි පැවිදි වූවු. මම අද ශාක්‍ය
පුත්‍රයන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි පූජාර්භ වෙමි.

221. අද පිරිසිදු මනස් ඇති වෙමි. පහවූ චිත්ත සංක්ලේශ
ඇති වෙමි. සියලු ආසුවයෝ ඝෘය වූහ. දෑන් (මට) පුනර්භවයෙක්
නැති.

222. මෙයින් සිටු අනුවන කප්පි යම්හෙයෙකින් බුදුරදුන් පිදු-
යෙමි ද එහෙයින් දුගතිය නො මැ දනිමි. මේ වූකලී සාලමාලා
පූජායෙහි එලයි.

223-225. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ ... බුදුසසුන් කරන
ලදී.

සාලමාලිකා මෙහෙණ මෙසෙයින් මේ ගාථා පැවසුවා යැ.

සවැනි සාලමාලිකා සංවීරාපදන යි.

2.7 මහාපජාපති ගොතමී අපදනාය

226. ලොවට පහනක් වූ වේනෙයාජන දමනයෙහි සාරවී වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේ එක්සමයෙකැ විශාලා මහනුවර මහාවනයෙහි
මැනවින් කරන ලද කුටාගාර ශාලායෙහි වැඩ වසන සේකැ.

227. තද ජිනස්ස මාතුච්ඡා මහාගොතම් භික්ඛුනී,
තභිං කතෙ¹ පුරෙ රලෙව වසි භික්ඛුනුපස්සයෙ.
228. භික්ඛුනීහි විමුක්තාහි සතෙහි සහ පඤ්චි,
රහොගතාය තසෙසවං වික්කසාසි² විතක්කිතං.
229. “බුද්ධස්ස පරිනිබ්බාණං සාවකග්ගසුගස්ස වා
රාහුලානඤ්ඤානං නාහං ලච්ඡාමි පසයිතුං³”
230. පටිගච්ඡාසුසඛ්ඛාරො⁴ ඔසසජ්ඣාන⁵ නිබ්බුතී,
ගච්ඡයාං ලොකනාථෙත අනුඤ්ඤාතා මහෙසිනා.”
231. තථා පඤ්චසතානමපි භික්ඛුනීනං විතක්කිතං,
ආසි ඛෙමාදිකානමපි එතදෙව විතක්කිතං.
232. භුමිවාලො තද ආසි නාදිතා දෙවදුක්ඛි,
උපස්සයාධිවජ්ඣායො දෙවතා සොකපිළිතා.
විලපනා සකරුණං⁶ තස්සසුනි පටික්කසුං,
233. මිත්තා^{*} භික්ඛුනියො තා හි උපගහවාන ගොතම්.
නිපච්ච සිරසා පාදෙ ඉදං වචනමබ්‍රවී:
234. “තස්ස තොයලවාසිත්තා මයමයො රහොගතා
සාවලා වලිතා භුමි නාදිතා දෙවදුක්ඛි,
පරිදෙවා ව සුයතති කිමස්සං නුත ගොතම්.”
235. තද අවොච සා සබ්බං යථාපරිචිතක්කිතං,
තායොපි සබ්බං ආහංසු යථාපරිචිතක්කිතං.
236. “යදි තෙ රුචීතං අයො නිබ්බාණං පරමං සිවං,
නිබ්බාසිස්සාම සබ්බාපි බුද්ධානුඤ්ඤාය සුබ්බතෙ.
237. මයං සභාව නික්ඛන්තා සරාපි ව හවාපි ව
සහයෙව ගමිස්සාම නිබ්බාණපුරවුක්කමං.”
238. නිබ්බානාය වජ්ජනීතං කිං වක්ඛාමීති” සා වදං
සහ සබ්බාහි නිග්ගව්ඪී භික්ඛුනීනිලයා තද.

1. තභිං යෙව - ස්‍යා

2. වික්කසාසි - මජ්ඣං

3. පටික්කවච්ඡාසුසඛ්ඛාරං - මජ්ඣං.

4. විසජ්ජනාන - මජ්ඣං.

5. සුකරුණං - මජ්ඣං.

6. සබ්බා - ස්‍යා, PTS

* ඉමිසසා ගාරායානනජරං “සිළු, මජ්ඣං” පොත්කෙසු

“බුද්ධස්ස පරිනිබ්බාණං සාවකග්ගසුගසෙ ව

මහාකසපනඤ්ඤානං ආනඤ්ඤානා ව:” අයමපි ගාරා දිසෙතෙ,

න ස්‍යාම පොත්කෙසු.

227—228. එකල්හි පිනෙන්ද්‍රයන් වහන්සේගේ සුඵමවු වූ මහා පජාපති ගොතමී තෙරණියෝ එ නගරයෙහි කරන ලද රමා වූ මෙහෙණුවරෙහි කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු (-රහත්) මෙහෙණන් පන් සියයක් සමග වාසය කළහ. විවේකී වූ හුන් ඔවුනට මෙබඳු මනෝසංකල්පයක් පහළ විය.

229. “මම බුදුරදුන්ගේ පිරිනිවීම හෝ දෙ අගසව්වන් වහන්දෑගේ පිරිනිවීම හෝ රාහුල - ආනන්ද - නන්ද තෙරණුවන්ගේ පිරිනිවීම හෝ දක්නට නො ලබමි.

230. ලෝකනාථ වූ මහර්ෂීන් වහන්සේ විසින් අනුදන්නා ලද වූ කල් ඇති වූ ආයුසංස්කාරයන් හැර පියා නිවීමට යන්නෙමි නම් මැනවි.”

231. පන්සියයක් මෙහෙණන්හට ද එබඳු ම විතර්කයක් විය, බෙමාදි තෙරණිවරුනට ද තෙල විතර්කයම වූයේ ය.

232. එකෙණෙහි මහපොළොව කම්පිත විය, මෙසගර්ජනා ද වූයේ ය. මෙහෙණවරට අරක්ගත් දේවතාවෝ ශෝකයෙන් පෙළුණාහු වැලපෙමින් කදුළු වැගිරවූහ.

233. ඒ (ගොතමී තෙරණිය හා) මිත්‍ර මෙහෙණෝ ද ගොතමිය වෙත, එළඹූ පා මත සිරසින් වැද වැටී මෙවදන් බිණුහු :

234. “ආයුධාවනි, දිය පොදකින් (සිය සිරුරු) තෙමාගත් අපි එහි රහොගත (-එකලා) වූමහ. ඒ අවල වූ පොළොව සැලිණ, මෙසයෝ ගර්ජනා කළහ, වැලපීම් ද ඇසෙයි, ගොතමී උත්තමාවනි, එකැකින් (මේ) කුමක් සඳහා ද ?”

235. එවිට ඔ යම් අයුරකින් විතර්කකරනලද නම් සියල්ල කීවා ය. ඒ සියලු මෙහෙණෝ ද (තමන්) විතර්කකළ අයුරු (එලෙසින් ම) කීහු.

236. “ආයුධාවෙනි, පරම ශාන්ත වූ නිවන ඉදින් ඔබට රිසි නම් මනා වුත ඇති උත්තමාවනි, (අපි) සියල්ලෝ ද බුද්ධානුඥයෙක් පිරිනිවෙන්නමු.

237. අපි එක් වූ ම ගෙයිනුදු හවයෙහුදු නික්මුණෝ වමහ උතුම් නිවන්පුරයට එක්වූ ම යන්නමු,”

238. එවිට ඔ නොමෝ (ගොතමී) “නිවනට යන්නන්හට කුමක් කියමි ද” යි පවසමින් සියල්ලන් සමග මෙහෙණවරින් බැහැර වූ ගියා ය.

44 අපද්‍යාපාළි-එකුපොසටිකවග්ගො

239. උපක්‍ෂයෙ යාධිවක්‍යා දෙවතා තා ඛමනතු මෙ,
භික්ඛුනීනිලයසෙසදං පච්ඡමං දස්සනං මම.
240. න ජරා මච්චු වා යත් අපියෙහි සමාගමො,
පියෙහි විපයොගො'නී' තං වර්ඡ්‍යං' අසඛිතං.

 241. අවීතරාගා තං සුඤ්ඤා වචනං සුගතොරසා,
සොකස්සා පරිදෙවිංසු "අහො නො අපපුඤ්ඤතා.
 242. භික්ඛුනීනිලයො සුදෙද්දු භූතො තාහි විනා අයං,
පහානෙ විය තාරායො න දිස්සන්ති ජිනොරසා.
 243. නිබ්බානං ගොතමී යාති සතෙහි සහ පඤ්ඤි,
නදිසුතෙහිව සහ ගඛයා පඤ්ඤි සාගරං.
 244. රජීකාය වජ්‍යනිං තං' දිස්වා සද්ධා උපාසිකා,
සරා නික්ඛමෙ පාදෙසු නිපච්ච ඉදමබ්බවිං.
 245. "පසිදසසු මහාභොගෙ අනාථායො විභාය නො,
තයා න යුක්තං' නිබ්බාතුං" ඉච්චො' විලපිංසු තා.
 246. තාසං සොකපහාණන්දං අවොච මධුරං ගිරං,
"රුදිතෙන අලං පුක්ඛා භාසකාලො'යමජ්ජ වො.
 247. පටිඤ්ඤතං මයා දුක්ඛං දුක්ඛහෙතු විචජ්ජිතො,
නිරොධො මෙ සවර්ණිකතො මග්ගො වාපි සුභාවිතො.

(භාණවාරං පදමං)

248. පරිච්ඡේණො මයා සක්ඛා කතං බුද්ධස්ස සාසනං,
ඔභිතො ගරුකො භාරො හවනෙක්ඛි සමුහතා.
249. යස්සක්ඛාය පබ්බජිතා අගාරස්මානගාරියං,
සො මෙ අත්ථා අනුප්පකො සබ්බසංඤ්ඤජනකියො.
250. බුද්ධො තස්ස ව සද්ධමො අනුතො යාච තිට්ඨති,
නිබ්බාතුං තාච කාලො මෙ මා මං යොවථ පුක්ඛිකා.

1. පියෙහි න විශොගො'පි - මජ්ඣං.
2. වජ්‍යනං - සා.
3. වජ්‍යනියා - මජ්ඣං.
වජ්‍යනිකං - PTS
4. සුක්ඛා - මජ්ඣං.
5. ඉච්චො - මජ්ඣං, සා.
ඉච්චො - PTS

239. “මෙහෙණවර අරක්ගත් යම් දෙව්කෙනෙක් වෙත් නම් උහු තුමු මට ක්ෂමා කෙරෙත් වා. මෙහෙණවර මේ මාගේ පස්වීම දර්ශනයයි.

240. යම් තෙනෙකු ජරා වෙවයි, මරණ වෙවයි, අප්‍රියසම්ප්‍ර-යෝග වෙවයි, ප්‍රියවිප්‍රයෝග වෙවයි නැත්ද අසංස්කෘත වූ (-ප්‍රත්‍යයෙන් සකස් නොවූ) එතැනට යන්නෙමි.” යි (කිවු.)

241. නො රහත් බුද්ධිපුත්‍රයෝ එ වදන් අසා සොවින් පෙළුණාහු “අහෝ, අපගේ මදපින් ඇතිබවැ” යි වැලඳුනාහු යි.

242. ඔවුන්ගෙන් වෙන් වූ මේ භික්ෂුණි ආරාමය භික් වියැ, සුයෙභ්‍යාදයෙහි තාරකා මෙන් බුද්ධිපුත්‍රී (භික්ෂුණි) හු නො පැහෙත්.

243. ගඬයා නදිය පන්සියයක් නදීන් සමග සයුරට වදනාසේ මහාපජාපති ගොතමී පන්සියයක් මෙහෙණන් සමග නිවනට යෙයි.

244. වීරියෙහි වඩනා ඇය දක සැදහැ ඇති උවැසියෝ ගෙයින් නික් මැ පා මතුයෙහි වැද හෙවැ මෙ වදන් බිණුහු.

245. “මහාභාග්‍යවත් උත්තමාවතී, (අප කෙරෙහි) පහදිනු මැනැවි. අනාථ වූ අප හැර පියා ඔබ පිරිනිවන්තට යුතු නැතැ” යි ඔහු මහත්සේ හඬ නඟ වැලඳුනාහ.

246. ඔවුන්ගේ ශෝකප්‍රභාණය සඳහා (ගොතමී කොමෝ) මිහිරි වදන් පැවසූ යැ : “දරුවෙනි, හැඩිමෙන් කම් නැත, තොපට අද මේ සිනාසීමට කාලයයි.

247. මා විසින් දුක පිරිසිදු දක්නා ලද යැ, දුකට හේතුව දුරු කරන ලද යැ මා විසින් දුඃඛ නිරෝධය පසක් කරන ලද යැ, මාර්ගය ද මැනැවින් වඩනා ලද වෙයි.

(පළමු බණවර යි)

248. මා විසින් ශාස්තෘන් වහන්සේ ඇසුරු කරන ලදහ, බුදුසසුන් කොට නිමවන ලද, ස්කන්ධහාරය බහාලන ලද, තෘෂ්ණාව මුලිකුප්‍රථා නසන ලදී.

249. යම් අතීයක් සඳහා ගිහිගෙන් නික්මැ බුදුසසුන්හි පැවිදි වූයෙමි ද, සියලු සංයෝජනයන්ගේ ක්ෂයයවූ ඒ අතීය මා විසින් අනුප්‍රාප්තයි.

250. බුදුරජාණන් වහන්සේත් ඔබගේ අනුන වූ සඤ්චයන් යම්තාක් සිවුනා සේක් ද ඒතාක් පිරිනිවෙන්නට මට කාලය වෙයි. දියැණියනි, මා ගැන සෝක නොකරව.

251. කොණ්ඩසාදානන්දාදී තිට්ඨනා රාහුලො ජිනො,
සුඛිතො සහිතො සබ්බො භතදප්පා ව තිස්සියා.
252. ඔක්කාකවංසස්ස යසො උසස්සිතො මාරමද්දනො,
නත්‍ර සමපති කාලො මෙ නිබ්බානස්වාය පුත්තිකා.

 253. වීරපභුති යං මඤ්ඤං පස්සිතං අජ්ජ සිස්සිතො,
ආනන්දභෙරිකාලො'යං කිං වො අසුභි පුත්තිකා.
 254. සථෙ මයි දයා අස්සී යදි වස්සි කතඤ්ඤතා,
සභවුලඤ්ඤිතියා සබ්බා කරොථ වීරියං දළ්භං.
 255. ථීනං අද්ධං පබ්බජ්ජං සමබ්බුද්ධො යාවිතො මයා,
තස්මා යථා'හං නන්දස්සං තථා තමත්‍රුතිට්ඨථි.
 256. තා එවමත්‍රසාසිතො භික්ඛුනිභි පුරස්සිතා,
උපෙච්ච බුද්ධං වන්දිතො ඉදං වචනමට්ඨවි.
 257. “අහං සුගත මාතා තෙ' තිං ව වීර පිතා මම,
සභවුලඤ්ඤං' නාථ තයා ජාතමි' ගොතම.
 258. සංවඩ්ඪිතො'යං' සුගත රූපකායො මයා තව,
අනිඤ්ඤො' ධම්මකායො' මම සංවඩ්ඪිතො' තයා.
 259. මුත්‍රත්තං තණ්හාසමනං ඛිරං තිං පායිතො මයා,
තයා'හං සන්තමච්චනං ධම්මඛිරං භි' පායිතා.
 260. වඤ්ඤානරක්ඛිතො' මඤ්ඤං අනංගො' තිං මහාමුනො,
පුත්තකාමා ථීයො යා තා' ලහනතු' කාදිසං සුතං,
 261. මන්ධානාදිනරිකුතං යා මාතා සා භවණ්ණථෙව,
නිමුක්ඛා'හං තයා පුත්ත තාරිතා භවසාගරා.
 262. රජෙඤ්ඤ මාතා මහෙස්සිති සුලභං නාමමිස්සිතං,
බුද්ධමාතාති යං නාමං එතං පරමදුලලහං.
 263. තඤ්ඤං ලද්ධං මයා වීර පණ්ඩිතං මමං තයා,
අඤ්ඤං වා මහනතං වා තං සබ්බං පුරිතං මයා.

-
1. කෙමාකා - සමබ්බු.
 2. සභවුලඤ්ඤං - මජ්ඣ.
 3. ජාතමිති - මජ්ඣ.
 4. සංවද්ධිතො'යං - මජ්ඣ.
 5. අනිඤ්ඤො - මජ්ඣ., ආනන්දියො - සා.
 6. ධම්මකතු - සිඬු, PTS
 7. මුත්‍රත්තං - මජ්ඣ.
 8. ධම්මඛිරමිති - සා.
 9. බන්ධනාරක්ඛිතො - මජ්ඣ.
 10. අනංගො - මජ්ඣ.
 11. සාවං - මජ්ඣ.
 12. ලහනති - මජ්ඣ., සා, රෙරි.

251. කොණ්ඩකුඤ්ඤ - ආනන්ද - නන්ද ආදී තෙරණුවෝ ද, ජිනපුත්‍ර රාහුල තෙරහු ද සිටුනාහ. සඬක තෙමේ සුඛිත යැ සහිත යැ කීපීකයෝ නැසුණු දර්ප (-මාන) ඇත්තාහු යි.

252. ඔක්කාක වංසයේ මරුන් මඩනා යශස උස්වැ නැගැ සිටියේ යැ. දැරියනි, නිවන් සඳහා මාහට දුන් කාලය නො වන්නේ ද ?

253. බොහෝ කලෙකැ සිට මා විසින් යමක් පතන ලද නම් එය අද සිදු වෙයි, මෙ වනාහි සන්තෝෂජනක හේරිවාදනයට කාලයයි. දැරියනි, තොපගේ කළුළුන් කවර වැඩෙක් ද ?

254. ඉදින් මා කෙරෙහි දයායෙක් ඇත් නම් කෘතඥතායෙක් ඇත් නම් (තෙපි) සියල්ලෝ සඬම්සපීතිය සඳහා දැඩි වීයඝීය කරව.

255. මා විසින් අයදනා ලද බුදුරජාණන් වහන්සේ මාගමුත්තට ප්‍රවුජ්ජාව දුන්සේකැ, එහෙයින් යමසේ මම සතුටු වන්නෙමි නම් එසේ ඒ අනු වැ (තෙපි දු) සිටුව" යි.

256. ඔවුනට මෙසේ අනුශාසනා කොට මෙහෙණන් විසින් පෙරටු කරන ලද්දී බුදුරදුන් වෙතැ එළැඹැ වැද මෙ වදන් පැවසූ යැ :

257. "සුගතයන් වහන්ස, මම ඔබගේ මවු වෙමි, වීරයන් වහන්ස, ඔබ ද මාගේ පියා වෙති. නාරයන් වහන්ස, (ඔබ මට) සදහම් සුව දුන්හ, ගෞතමයන් වහන්ස, ඔබ වෙතින් (මම) උපන්නෙමි වෙමි.

258. සුගතයන් වහන්ස, ඔබගේ රු කය මා විසින් වඩන ලද යැ, මාගේ අනිඤ්ඤා දහම් කය ඔබ විසින් වඩන ලදී.

259. මා විසින් ඔබ මොහොතක් (සා) පිපාසා සන්තිද්‍රවන කිරි පොවන ලදහු, මම ඔබ විසින් අත්‍යන්ත ශාන්ත වූ දහම් නැමැති කිරි පොවන ලද වෙමි.

260. මහාමුනිවරයාණනි, මා විසින් වැඩිමෙහි රැකීමෙහි ලා ඔබ ණයගැති නො වෙති. පුතුන් කැමැති යම් ස්ත්‍රීහු වෙත් නම් ඔහු ඔබ බදු පුතකු ලබන්වා.

261. මන්ධාකු ආදී රජුන්ගේ යම් මවක් වූ නම් ඒ බවසයුරෙහි ගිලුණා යැ. පුත්‍රයාණනි, ඔබ විසින් (මම) බවසයුරෙන් තරණය කරන ලද වෙමි.

262. 'රාජ මාතා - රාජ මහෙසී' යන නම ස්ත්‍රීන්හට සුලභ යැ, බුද්ධමාතා' යි යම් නමෙක් ඇද්ද, තෙල නම පරම දුර්ලභයි.

263. මාගේ ඒ ප්‍රණීඩිය ද ඔබ වෙතින් මා ලද යැ, කුඩා වෙවයි. හෙත් වෙවයි ඒ සියලු කිය මා විසින් පුරණ ලදී.

264. පරිනිබ්බාතුමිච්ඡාමි විභායෙමං කලෙඛරං,¹
අනුජානාහි මෙ වීර දුක්ඛන්තකර නායක.
265. චක්කඛකුසධජාකිණේණු පාදෙ කමලකොමලෙ,
පසාරෙහි පණාමං තෙ කරිස්සං පුත්තපෙමසා.²
266. සුවණ්ණරාසිසංකාසං සරීරං කුරු පාකටං,
කඤ්ඤා දෙහං සුදිට්ඨං තෙ සන්තිං ගච්ඡාමි නායක.”
267. භුක්තිංසලක්ඛණුපෙනං සුප්පභාලඛාතං තනුං
සඤ්ඤාසනාව බාලස්සං මාතුච්ඡං දස්සයි ජිනො.
268. ඵුලලාරවිජ්ජස ඛිංකාසෙ තරුණාදිවට්ඨපපහෙ,
චක්කඛිනිතෙ පාදතලෙ තනො සා සිරිසා පති.
269. “පණමාමි නරාදිවට්ඨං ආදිවට්ඨකුලකෙතුකං,
පඤ්ඤා මරණේ³ මස්සං න තං ඉක්ඛාමහං පුතො.
270. ඉත්ථියො නාම ලොකස්ස සබ්බදෙසකරා මනා,
යදි කො චත්ථී දෙසො මෙ ඛමස්සු කරුණාකර.
271. ඉත්ථිකානඤ්ඤා පබ්බජ්ජං යමහං⁴ යාපිං පුනපුනං,
තස්මි වෙ අත්ථී දෙසො මෙ තං ඛමස්සු නරාසහ.”
272. මයා භික්ඛුනියො වීර තවානුඤ්ඤා සාසිතා,
තත්‍ර වෙ අත්ථී දුනාතිතං තං ඛමස්සු ඛමාධිප.⁵
273. “අක්ඛන්තො නාම ඛන්තඛං කිං හවෙ ගුණගුසනෙ,
කිවුත්තරං තෙ චක්ඛාමි නිබ්බානාය වජ්ජනියා.
274. සුද්ධං අනුතො මම භික්ඛුසංඝෙ
ලොකා ඉතො නිස්සරිතුං කමන්තො,⁶
පභාතකාලෙ වාසනං ගහානං⁷
දිස්වාන නියාති ව ච්ඡාලෙඛා.
275. තදෙතරා භික්ඛුනියො ජිනගං
තාරාව ච්ඡානුගතා සුමෙරුං,
පදකච්ඡං කඤ්ඤා නිපච්චි⁸ පාදෙ
ධීතා මුඛන්තං සමුදික්ඛමානා.

1. කලෙඛරං - මජ්ඣ.
2. පුත්ත උත්තමෙ - මජ්ඣ. පුත්ත පෙමහං - සා.
3. සරණං - සා.
4. යං තං - මජ්ඣ.
5. ඛමාමිති - සා.
6. ඛමන්තො - මජ්ඣ.
7. ගහානං - මජ්ඣ.
8. කච්චි - මජ්ඣ.

264. මේ කය හැර පියා පිරිනිවෙන්නට පිසියෙහි, වීර වූ දුක් කෙළවර කරන නායකයන් වහන්ස, (ඒ සඳහා) මට අනුදාන වදන මැනවි.

265. සක් - අකුසු - දද ලකුණින් ගැවැසුණු පියුම් බඳු සියුමැලි පා දිගු කරනු මැනවි. පුත්‍රප්‍රේමයෙන් ඔබට ප්‍රණාම කරමි.

266. රත්කඳක් බඳු (ඔබ) සිරුර පාළු කරනු මැනවි. නායකයන් වහන්ස, ඔබගේ කය මැනවින් දැකීමකොට භාන්තියට යන්නෙමි" යි.

267. ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ දවත්ත්‍රිංශද්වර ලක්ෂණොපෙත සුප්‍රභා-යෙන් අලංකෘත සන්ධ්‍යාවලායෙන් ඉවත් වූ බාලාර්ක (ලහිරු) බඳු (සැ)ඔරිය සුළුමටට දර්ශනය කර වූ සේකැ.

268. ඉක්බිති ඔ නොමෝ ප්‍රබුධවද්මසැඟ වූ තරුණ සුයඕයා බඳු ප්‍රභාවත් වක්‍ර ලක්ෂණ ඇති ශ්‍රීපාද මතුයෙහි සිරසින් වැඳ වැටුනා යැ.

269. සුයඕවංශයට ධවජයක් වූ නරාදිත්‍යයන් (නරශ්‍රේෂ්ඨයන්) හට මේ පැසුළු මරණයෙහිදී ප්‍රණාම කරමි. මම යළි නොප නො දක්මි.

270. ලෝකාග්‍රයන් වහන්ස, ස්ත්‍රීහු නම් සියලු වරද කෙරෙත් යි දන්නා ලදහ. ඉදින් මාගේ කිසියම් දෙසෙක් ඇත්නම් කරුණාවට ආකරවූ උතුමාණනි, එය ඝෞර්ව කරනු මැනවි.

271. යම් හෙයෙකින් මම් ස්ත්‍රීනට ද පැවිද්ද පුනපුනා යාඤ කළමු ද. ඉදින් එහිලා මාගේ දෙසෙක් ඇත්නම් නරොත්තමයාණනි, එය ඝෞර්ව කරනු මැනවි.

272. වීරයන්වහන්ස. ඔබගේ අනුඤායෙන් භික්ෂුණිහු මා විසින් අනුශාසිතයහ. ඉදින් එහිලා වරදවා කළ අනුශාසනයෙක් වේ නම් ඝෞර්වයාණනි, එද කමන්න.

273. ගුණාභරණ ඇති තැනැත්තිය, ක්ෂමාවට කරුණු නැති තන්හි ඝෞර්ව කළයුතු කුමක් නම් වන්නේ ද, පිරිනිවන සඳහා යන පෞර්ව මතුයෙහි කුමක් කියමි ද.

274. පවිත්‍ර වූ අනුන වූ මාගේ භික්ෂු සඤ්ඤා මෙ ලොවින් නික්මයන සන කල්හි, පහන්වන කල්හි ග්‍රහතාරකාවන්ගේ ව්‍යසනය දැක වන්දනාලබාව නික්මැ යන්නා මෙනි.

275. මෙරු පර්වතය වටා යන වන්දානුගත තාරකා සෙසින් ඒ සෙසු භික්ෂුණිහු ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ ප්‍රදක්ෂිණා කොට පාමුල වැඳ වැටී (බුදුරදන්) මුඛ බලමින් සිටියාහ.

276. “න කිත්තපුබ්බං¹ තව දස්සනෙන
චක්ඛුං න සොතං තව භාසිතෙන,
විතං මමං කෙවලමෙකමෙව
පඤ්ඤා තං ධම්මරසෙන කිත්තිං,
277. නදතො පරිසායං තෙ වාදිදප්පාපභාරිනො,²
යෙ තෙ දක්ඛනති වදනං ධඤ්ඤා තෙ නරපුබ්බව.
278. දීඝඛගුලී තමනතටෙ සුභෙ ආයතපණ්ණිකෙ
යෙ පාදෙ පණ්ණිසසනන්³ තෙපි ධඤ්ඤා ගුණස්සර.
279. මධුරානි පහට්ඨානි දෙසසොනි හිතානි ව,
යෙ තෙ වාක්‍යානි සොසසනති⁴ තෙපි ධඤ්ඤා නරුක්ඛම.
280. ධඤ්ඤාභං තෙ මහාවීර පාදපුජනතසාරා,
තිණ්ණසංසාරකන්තාරා සුචාකොයන සිරිමතො.’’⁵
281. තතො සා අනුසාසෙත්වා හික්ඛුසඛ්ඛමි පුබ්බතා,
රාහුලානඤ්ජනඤ්ජ ව වජ්ඣො ඉදමමුචි:
282. “ආසීටිසාලයසමෙ රොගාවාසෙ කලෙඛරෙ,
තිබ්බන්තා දුක්ඛසංසාතෙ⁶ ජරාමරණගොචරෙ
283. නානාකල්මලාකිණේණ⁷ පරායග්ගෙ නිරිහකෙ,
තෙන තිබ්බාතුමිච්ඡාමි අනුමඤ්ඤං පුක්කකා.’’
284. නඤ්ජ රාහුලභග්ගෙ ව විතසොකා නිරාසවා,
ධීතාවලටධීතිරිථො⁸ ධම්මතං අනුචිත්තස්ස.
285. ධිරස්සී සඛිතං ලොලං අසාරං කදලුපමං,
මායාමරිච්ඡදීසං ඉක්කරං අනවට්ඨිතං.
286. යත් නාම ජිනස්සා’යං මාතුව්ඡා බුද්ධපොසිකා,
ගොතමී නිධනං යාති අනිච්චං සබ්බසඛිතං.’

1. කිත්තිපුබ්බං - මජ්ඣං.

2. වාදිදප්පාපභාරිනො - මජ්ඣං.

3. පණ්ණිසසනන් - සත්ථා.

4. සුභානති - මජ්ඣං.

5. සද්ධම්මෙන සිරිමතො - PTS

6. දුක්ඛසංසාරො - මජ්ඣං, දුක්ඛසංසාරිකතෙ - සත්ථා

7. කල්මලාකිණේණ - PTS, කුණ්ඩලාකිණේණ - සත්ථා

8. ධීතාවලා ධීතිරිථො - සත්ථා, PTS

276. (වැළි දු ගෝතරීය මෙසේ පවසයි :) “ඔබගේ දර්ශන යෙන් (අපගේ) ඇස තෘප්ත නොවූ විරු යැ. ඔබගේ භාෂිතයෙන් කතා තෘප්ත නොවූ විරු යැ. හුදෙක් මාගේ ඒ එකම සිත ධර්මයෙන් තෘප්තියට පැමිණ සිටියි.

277. නරශ්‍රේෂ්ඨයාණනි. අභිතනාද පවත්වන (පර) වාදීමාන-මථනය කරන ඔබගේ ශ්‍රී මුඛය යම් ඒ කෙනෙක් දකිත් ද, උහු තුමු භාග්‍යවත් හ.

278. (ලොකික - ලොකොත්තර) භූෂ ධරණ උතුමාණනි, දිගු ඇඟිලි ඇති, තඹවන් නිය ඇති, දිගු වීථම ඇති ඉහ වූ (ඔබ) පා යම් කෙනෙක් ප්‍රණාම කෙරෙත් ද, උහු ද ධන්‍ය (පින්වත්) හ.

279. නරොත්තමයාණනි, මිහිරි ප්‍රීතිය ඇති කරන දොමය නසන (මෙමත්‍රීසහගත වූ)හිත වූ ඔබගේ වචන යම් කෙනෙක් ශ්‍රවණ කෙරෙත් ද, ඔහු ද ධන්‍යයෝ යි.

280. මහාවීරයන් වහන්ස, ඔබ පා පිදීමෙහි නිරත වූ තරණය කළ සසරකතර ඇති මම ශ්‍රීමතාණන්ගේ සුඤ්ජර වාක්‍යයෙන් භාග්‍ය-සම්පන්න වෙමි.”

281. ඉක්බිති මනාවුත ඇති භික්ෂුසංඝයාට ද අනුශාසනා කොට රාහුල - නඤ්ජ - ආනඤ්ජ යන තෙරණුවන් වැද මෙවදන් පැවසූ :

282-283. “සර්පාවාසයක් බඳු රොගයනට වාසස්ථාන වූ දුක් කඳක් වූ නොහොත් දුකින් පෙළුණු ජරා - මරණ දෙකට ගොදුරු වූ නොයෙක් කුණු කසලින් ආකීර්ණ වූ ආත්මායත්ත (තමාසතු) නො වූ අනුත්ථුක වූ ශරීරයෙහි කලකිරුණෙම වෙමි. එහෙයින් පිරිනිවේන්තට රිසියෙමි. දරුවනි, (එය) අනු දනි වූ”.

284. පහ වූ ශෝක ඇති ආප්‍රව රහිත නන්ද තෙරණුවෝ ද රාහුල හදයෝ ද පව්වක් (නොසැලී) සිටුනා සෙයින් තීර වැ සිටියාහු දහම සැහැවී අනු වැ සිතු හු.

285. “ප්‍රත්‍යයෙන් සකැසුණු සැලෙන අසාර (එහෙයින්ම) රඹකඳක් වැනි මායාවක් මිරිඟුවක් බඳු බොහෝ කල් නො පවත්නා තීර වැ නො සිටී මේ කයට නිඤ්ජ වෙවා.

286. මෝ නොමෝ වූකලී ජිනෙන්ද්‍රයන් වහන්සේගේ සුළු මව යැ, බුදුරදුන් පෝෂණය කළ ගෝතමී පිරිනිවීමට යෙයි. සියලු සකර දහම අනිස යැ.”

287. ආනාදෙ ව තද සෙමො සොකලෙටා ජිනවිච්ඡලො,
තඤ්ඤානි ධරණො සො කරුණං පරිදෙවති.
288. “භා සන්තී¹ ගොතමී යාති භූත බුද්ධොපි නිබ්බුතං,
ගවන්ති න විරෙතොව අභිරිච්ඡිති² නිරිච්ඡිතො.”
289. එවං විලපමානං තං ආනාදං ආහ ගොතමී:
“සුතිසාගර ගභිරිච්ඡිත බුද්ධපට්ඨානතපර.
290. න යුක්තං සොචිතුං පුක්ක භාසකාලෙ උපට්ඨිතෙ,
තව³ මෙ සරණං පුක්ක නිබ්බානං සම්ප්පාදතං.”
291. තයා තාත සමජ්ඣිකාදො පබ්බජ්ජං අනුජානි නො,
මා පුක්ක විමනො හොති සඵලො තෙ පරිස්සමො.
292. යං න දිට්ඨං පුරුණෙති නිත්තිකාවරියෙති පි,
තං පදං සුකුමාරිති සත්තවස්සාති වෙදිතං.
293. බුද්ධසාසනපාලෙතා පච්ඡමං දස්සනං තව,
තඤ්ඤානි ගවන්ති පුක්ක ගතො යත්තං න දිස්සතෙ.”
294. කදපී ධම්මං දෙසෙතො ඛිට්ඨි ලොකඝ්ණනායකො,
තදහං ආසිංසවං⁴ අවොචං අනුකම්පිතා:
295. “වීරං ජීව මහාවීර කපං තිට්ඨ මහාමුනෙ,
සබ්බලොකස්ස අත්ථාය හවිස්සු අපරාමරො.”
296. තං තථාචාරිති බුද්ධො මමං සො එතදබ්බි:
“න හෙවං වජ්ජියා බුද්ධා යථා වජ්ජිය ගොතමී.”
297. “කථං වරති සබ්බඥාදෙ වජ්ජිතබ්බා තථාගතො,
කථං අවජ්ජියා බුද්ධා තං මෙ අකම්මාති පුච්ඡිතො.”
298. “ආරභව්වරියෙ පතිතස්ස නිවරං දුක්ඛපරික්ඛාමෙ,
සමග්ගෙ සාවග්ගෙ පස්සෙ⁵ එසං බුද්ධානවජ්ජනා.”

1. සාසනි - සනා
2. තයා - මජ්ඣං, PTS
3. නිත්තිකාංගමිපාසනා - මිමු
4. ආසිංසවං - මජ්ඣං
5. පස්සෙ - මජ්ඣං, සනා, PTS
6. එතං බුද්ධානවජ්ජනං - මජ්ඣං.

287-288. ඵකලෑ ආනන්ද තෙරණුවෝ සෙට්‍ර (සෝවන්) හ, බුදුරදුන් කෙරෙහි ස්තූත ඇති සොවින් පෙළුණු ඔබ “අහෝ! ගෞතමී ඥාන්තියට යෙයි, නොබෝ දිනකින් බුදුරජාණන් ද ඉසින (දර) රහිත ගීති සෙයින් නිවීමට යන්නාහ” යි සානුකම්පිත වූ කඳුළු දරමින් වැලපෙති.

289-290. මෙසේ වැලපෙන ඒ ආනන්ද තෙරණුවනට ගෞතමී මෙසේ කිවු : “ග්‍රැතියට සාගර (බහුග්‍රැත) වූ, ගැඹුරු ගුණ ඇති බුද්ධෝපසංඝාතයෙහි නියැලී පුත්‍රයාණනි, ශෝක කරන්නට අයුතු යැ, භාස (සිතහවට) කාලය එළඹූ සිටියේ යැ, පුත, නිවන වෙත එළඹූ සිටුනා මට තොපගේ පිහිටයි.

291. දරුව, තොප විසින් සමාරාධිත බුදුහු අපට පැළිඳි අනු දත්ත. පුත, දෙමනස් නො ව, තොපගේ උත්සාහය සඵල යි.

292. පැරැණි කීර්ථක ඇදුරන් විසින් යම් ඥාන්ත ප්‍රතිස්ථාවක් නො දක්නා ලද ද, ඒ ප්‍රතිස්ථාව සිවුමැලි සත්හැවිවිදි දැරියන් විසිනුදු දක්නා ලද යැ.

293. බුදුසසුන පාලනය කරන පුතණුවනි, මේ තොපගේ පශ්චිම දර්ශනයයි. යම් තෙතෙකු ගීයේ නො දක්නා ලැබේ ද, මම එහි යන්නෙමි.

294. ලෝකාග්‍රන්‍යායකයන් වහන්සේ කිසිවිටෙකු දහම් දෙසමින් කිවිසිසේක් ද, එවිට අනුකම්පා ඇති මම ආශීර්වාද වචනයක් කිවු :

295. “මහාවීරයන් වහන්ස, බොහෝ කල් ජීවත්වන සේක්වා. මහාමුනීන්ද්‍රයන් වහන්ස, කපක් වැඩසිටුනා සේක්වා. මුළුලොවට වැඩ පිණිස අපරාමර වන සේක්වා” යි.

296. එසේ කියන ඒ මට බුදුහු තෙල වදළහ : “ගෞතමීය, (තෙරි) යම් අයුරකින් වදනහු ද, ඒ අයුරින් තරාගතයෝ නො වැන්ද යුත්තාහු” යි.

297. “සර්වඥයන් වහන්ස, තරාගතයෝ කිසෙයින් වැන්ද යුතු ද, බුදුහු කිසෙයින් නො වැන්ද යුතු දැයි පුළුවන් ඔබ එ කරුණ මට කියනසේක් වා.”

298. (බුදුහු) “රුකුළු වැර ඇති නිවනට මේභෙයු සිත් ඇති සත්තයෙන් දැඩි පැරකුම් ඇති සමග වැ සිටුනා සව්වන් දක්නේ නම් තෙලෙ බුදුනට වැන්දා වෙයි.” වදළහ.

299. තතො උපසංයං ගතො එකිකාහං විවිනාසිං,
සලග්ගං පරිසං නාටො රොවෙති¹ තිහවනාගො.
300. හසුහං පරිනිබ්බිසං මා විපතතිං තමග්ගසං.²
එවාහං විනාසිනාන දිඤ්ඤාන ඉසිසකතමං.
301. පරිනිබ්බානකාලං මම ආරොවෙසිං විනායකං,
තතො සො සමනුඤ්ඤාසි “කාලං ජානාති ගොතමී.”³
302. කිලෙසා කුමාරිකා මඤ්ඤා හවා සබ්බෙ සමුහතා
නාගිව බන්ධනං ඡෙදා විහරාමී අනාසවා.
303. සාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සනතිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
304. පටිසම්භිද්ද වතස්සො ව විමොක්ඛාසි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සවජ්ජකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
305. ඵීනං ධම්මාභිසමයෙ යෙ ඛාලා විමතිං ගතා,
තෙසං දිට්ඨිපභානස්ස ඉඤ්ඤිං දසෙකති ගොතමී.
306. තද නිපට්ඨ සමුද්ධං උපපතිනාන අමාරං,
ඉඤ්ඤි අනෙකා දස්සෙසි බුද්ධානුඤ්ඤාස ගොතමී,
307. එකිකා බහුධා ආසි බහුකා වෙතිකා තරා,
ආචිභාවං තිරොභාවං තිරොකුඩ්ධං තිරොනගං.
308. අසජ්ජමානා අගමා භූමියමිපි නිමුජ්ජට්ඨ,
අභිජ්ජමානෙ උදකෙ අගඤ්ඤී මහියා යරා.
309. සකුණිව යරාකාසෙ පලලංඛන ගමී තද,
වසං වතෙසි කායෙන යාව භුගමිනිවෙසනං.
310. සිනෙරු දණ්ඩං කන්තාන ජනං කන්තා මහාමහිං
සමුලං පරිවිකෙක්ඛා ධාරෙතති⁴ වඩ්ඪමී නගෙ.
311. ජස්සරොදයකාලෙව ලොකඤ්ඤාකාසි ධුමිකං,
සුගතො විය ලොකං සා ජාලාමාලාකුලං අකා.

1. රොවෙසි - මඡසං.

2. විපතතිමග්ගසං - මඡසං.

3. මි - සා.

4. ධාරයං - මඡසං.

299. ඉක්බිති මම මෙහෙණවරට ගොස් එකලා වැ සිතුමු :
 “ත්‍රිවිධ භවයාගේ අත්තයට ගිය නාථයන්වහන්සේ සමගපිරිස්
 රිසිවන සේකැ.

300-301. මම පිරිනිවෙන්නෙමි, ඒ විපත නො දකිමවා” යි
 මම මෙසේ සිතා විනාශක මහාර්ඡි බුදුරදුන් දක, මාගේ පරිනිර්වාණ
 කාලය ආරොචනා කළමු, ඉක්බිති ඔබ “ගොතමිය, කල් දනුව” යි
 අනුදක්ව.

302. (ගොතමි) “මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ. සියලු
 භවයෝ මුළිනුපුටා නසන ලදහ. බැඳුම් සිදු සරණ ඇත්දර්ශනක
 සෙයින් ආක්‍රම රහිත වැ වාස කරමි.

303. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වෙතැ මට යහපතෙක් වියැ. ත්‍රිවිද්‍යා
 අනුප්‍රාප්ත යැ, බුදුසසුන් කරන ලද.

304. මම සිවුපිළිසිඹියා ද අෂ්ටවිමොක්‍ෂ ද භට්ඨභිඤ්ඤ ද පසක්
 කරන ලද යැ, බුදුසසුන් කරන ලදී.

305. (බුදුහු) “මාගමුන්ගේ ධර්මානුසාරයෙහි යම් අභ්‍යන්තරකතනක්
 විමර්ශන ගියාහු ද, ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටිප්‍රභාණය පිණිස ගෝතමිය, සෘද්ධි
 දක්වන්න.

306. එකලැ ගොතමි මෙහෙණ සම්බුදුන් ප්‍රණාම කොට අහසට
 පැන නැඟැ බුදුරදුන්ගේ අනුදන්මෙන් නොයෙක් සෘද්ධි දක්වූ.

307-308. එකක් වැ බොහෝ ආකාර වූ, එසෙයින් ම බොහෝ
 වැ එකක් වූ, ප්‍රකට බවට, අප්‍රකට බවට, පවුරෙන් සරසැ පව්වෙන්
 සරසැ (නොගැටී) ගියා යැ. (දියෙහි මෙන්) පොළොවෙහි ද ගැලුණා
 යැ. පොළොවෙහි මෙන් දියෙහි නො බිඳිමින් ඇවිදිය යැ.

309. කිරිල්ලක මෙන් අහසෙහි පයඝ්‍රිකයෙන් යුතු වැ ගියා යැ,
 බබලොව තෙක් (මුළු ලොව) කයින් වශයෙහි පැවැත් වූ

310. මහමෙර සැත්දණ්ඩ කොටැ මහ පොළොව සතක් කොටැ
 සහමුලින් පෙරළා ධරමින් නඟාගර්භයෙහි සක්මන් කළා යැ.

311. සහිරු උදු කල්හි මෙන් ලොව දුම් ඇති කළා යැ.
 ඔ කල්පාන්තයෙහිදී මෙන් ලෝකය අත්තිපාලයෙන් ආකූල කළා යැ.

312. මුවලිනදං මහාසෙලං මෙරු මඤ්ජර දඤ්ජරො,¹
සාසපෙරිව සබ්බානි එකෙනග්ගහි මුට්ඨිනා.
313. අභිභුලග්ගෙන ඡාදෙසි භාකරං සනිසාකරං,
වඤ්ඤුරසහසසානි ආචෙලමිව ධාරයි.
314. වතුසාගරකොයානි ධාරයි එකපාණිනා,
සුගතාත්ථලදකාරං මහාවසසං පවසසයි²
315. වකච්ඡාසං සපරිසං මාපඨි සා නහස්සලො.
ගරුලං දාරිද්‍රං සිහං විනදනතං ව දසසයි.
316. එකිකා අභිනිමේඤ්ඤාසමයො භික්ඛුනීගණං,
පුන අනතරධාපෙඤා එකිකා මුනිමට්ඨවි:
317. “මාතුච්ඡා තෙ මහාවීර තවසාසනකාරිකා
අනුප්පත්තා සකං අත්ථං පාදෙ වඤ්ඤි³ වකඛ්ම.”
318. දසෙසඤා විවිධා ඉදං ඔරොහිඤා නහස්සලා,
වඤ්ඤා ලොකපජ්ජාතං එකමනතං නිසීදි සා.
319. “සා විසංවසසසතිකා⁴ ජාතියාහං මහාමුනෙ,
අලමෙකසාවතා වීර නිබ්බායිස්සාමි නායක.”
320. තද් නිවිමේඤ්ඤා සබ්බා පරිසා සා කතඤ්ජලී,
අවොච’යො තථං ආසි අතුලිඤ්ඤිපරකකමා.
321. පද්මුතතරො නාම ජිනො සබ්බධම්මෙසු වකඛ්මො,
ඉතො සතසහසසමිති කප්පෙ උප්පජ්ඣ නායකො.
322. තදහං හංසවජියං ජාතාමච්චකුලෙ අහුං,
සබ්බුපකාරසම්පදෙන ඉදං ජිනෙ මහදුතෙ.
323. කදථි පිතුනා සඤ්ඤා දසිගණපුරකඛිනා,
මහතා පරිවාරෙන තං උපෙච්චි නරාසහං.

1. මෙරුලිලනදඤ්ජර - මජ්ඣ.
මෙරු මඤ්ජරානතරෙ - සා.
2. පවසස - මජ්ඣ.
3. වඤ්ඤි - මජ්ඣ., සා., PTS.
4. විසංවසසතිකා - මජ්ඣ.

312. මුච්චිත්ථ චතාගෙලය, මෙරු - මන්දර - දද්දර මර්වත යන සියල්ල අබභාව සෙයින් එක් මිවකින් ගන්නා ය.

313. නිසසුරු සහිත හිරු ඇතිලිකුඩින් වැසූ, අභස්ගණන් සඳ හිරු මුදුන් මල්කඩ සෙයින් බැරූ.

314. සියුසසුරෙහි දිය එක් අත්ලෙන් බැරූ, යුගාන්ත මෙඝයක් බඳු මහවැසි වැස්වූ.

315. ඔ අභස්තෙලෙහි සපිටිස් සක්චිතිරජකු මැවූ, ගුරුළකු, ඇතකු ගර්ජනාකරන සිංහයකු දක්වූ.

316. එකලා වූ අපමණ මෙහෙණ ගණයා මවා යළි අතුරුබන් කොට එකක් වූ මුනිරජුනට (මෙසේ) කිවු:

317. “මහාවිරයන් වහන්ස, (මේ) ඔබගේ අනු සසුන් කරන ඔබගේ සුළුමවයි. වංශුර්මතාණනි, (ඔ) ස්වාභීයට පැමිණියා (ඔබ) පා වදියි.”

318. ඔ නොයෙක් සෘණී දක්වා අභස්තෙලෙන් බැස ලොවට පහනක් වූ මුදුරුදුන් වැද එකත්පසෙකු හුන්නා ය.

319. (ඉක්බිති මහාපජාපති ගොතමී මෙසේ කිවු :) “මහා මුනිවරයාණනි, ඒ මම උපතින් එක්සියවිසි හැවිරිදි වෙමි. වීරයාණනි, මෙපමණකින් සැහෙයි, නායකයාණනි, පිරිනිවෙන්නෙමි” යි.

320. එකලා අතිවිස්මයට පැමිණ ඒ සියලු පිරිස් කෘතාඤ්ඤ වූ (මෙසේ) කී: “ආයුධාවනි, කෙසේ නම් (මෙබඳු) අසමාන සෘණී පරාක්‍රම ඇති වූයෙහි” ද?

321. සියලු ධර්මයන්හි වංශුර්මත් වූ (ලොවට) නායක වූ පද්මිත්තර ජිනෙන්ද්‍රයන් වහන්සේ මෙයින් යුවහස්වන කප්පි (ලොව) පහළ වූ සේකි.

322. එසමයෙහි මම භංසවතී නගරයෙහි සියලු උපකරණයෙන් යුත් සමෘද්ධිමත් සර්වසම්පූර්ණ මහාධන ඇති ඇමැතිකුලයෙකු උපන්වු.

323. කිසිවිටෙකු දසි සමුහයා විසින් පෙරවුකරන ලද වූ මහ පිරිවරින් පියා සමග ඒ නරශ්‍රේෂ්ඨයන් වෙතැ එළඹූ-

324. වාසවං විය වග්ගොනං¹ ධම්මමෙසං අනාසවං,
සරද්දිව්වසදිසං රංසිමාලාකුලං ජිනං.²
325. දිසවා වීක්ඛං පසාදෙකා සුඤ්ඤා වසස්ස සුභාසිතං,
මාතුච්ඡං භික්ඛුනිං අග්ගො යපෙතො නරනායකං.
326. සුඤ්ඤා දකා මහාදාසං සත්තාහං තස්ස තාදිනො,
සසබ්බස්ස නරග්ගස්ස පච්චයානි බහුනි ව.
327. නිපජ්ජ පාදමුලමත්තං යානං අභිපජ්ජයි,
තතො මහාපරිසතිං අවොච ඉසිසක්කමො:
328. “යා සසබ්බං අභොජෙයි සත්තාහං ලොකනායකං,
තමහං කික්කයිස්සාමි සුඤ්ඤා මම භාසමො.
329. සතසහස්සෙ ඉතො³ කප්පෙ ඔක්කකාකකුලසමිහවො,
ගොතමො නාම ගොතෙන්නා⁴ සඤ්ඤා ලොකෙ භවිස්සති.
330. තස්ස ධම්මෙසු දයාදා ඔරසා ධම්මනිමිතා,
ගොතමි නාම නාමෙන භෙත්ති සප්පියාචිකා.
331. තස්ස බුද්ධස්ස මාතුච්ඡං ජීවිතාපාදිකා⁵ අහං,
රත්තඤ්ඤානඤ්ඤා අනන්තං භික්ඛුනිනං ලභිස්සති.”
332. තං සුඤ්ඤා⁶ පමුදිතා⁷ යාවජිවං තදා ජිනං,
පච්චයෙහි උපට්ඨිතා තතො කාලකතා අහං.
333. කාවචිංසෙසු දෙවෙසු සබ්බකාමසමිද්ධිසු,
නිබ්බන්තා දසහමෙහි අඤ්ඤා අභිහවිං අහං.
334. රූපසංඥාහි ගන්ධහි රසෙහි ඵ්වුපනෙහි ව,
ආයුනාපි ව වජ්ජනන සුමනො යසසාපි ව.
335. තපෙවාධිපතෙයොන අධිග්ගො වීරොච්ඡං,
අභොසිං අමරිඤ්ඤා මහෙසි දධිකා තහිං.
336. සංසාරෙ සංසරතතිහං කම්මවායුසමෙරිතා,
කාසිත්ත රඤ්ඤා වියයෙ අජායිං දසගාමකො.
337. පඤ්ඤාදසසතා⁷ නුතා නිවසන්ති තහිං තදා,
සමබ්බසං තත්තං යො ජෙට්ඨං තස්සා ජායා අභොසංහං.

1. වග්ගොනං - මජ්ඣ.

2. රංසිමාලාකුලං - මජ්ඣ., සං., රංසිමාලාකුලං ජිනං - PTS

3. සතසහස්සෙතො - මජ්ඣ.

4. නාමෙන - සීග්.

5. ජීවිතපාදිකා - සං.,

6. සුඤ්ඤා - සීග්., සං., PTS

7. පමොදිතා - මජ්ඣ.

324-326. ශක්‍රදේවින්ද්‍රයා වැනි ධර්මමෙසය වස්වන ආසුරි රහිත සරාහිරු බදු රැස්මාලා ඇති ජිනේන්ද්‍රයන් දක සිත පහදවා ඔබගේ සුභාෂිතය ද අසා නරශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ (සිය) සුළුමව වූ මෙහෙණ අගනන්හි (එකද්‍රශ්‍යෙහි) තබනු අසා අකමපා ගුණ ඇති ඔබට සන්දිනක් මහදන්දී සඤ්ඤා සහිත නරොත්තමයන් වහන්සේට බොහෝ ප්‍රත්‍යය ද ප්‍රදානය කොටැ-

327. (ඔබ) පාමුල්හි වැදහෙවැ එ තනතුර පැතුටු. ඉක්බිති සෘෂිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ මහපිරිස් මැද මෙසේ වදළ සේක :

328. “යම් කාන්තාවක් සඤ්ඤා සහිත ලෝකනාථයන් සන් දිනක් මුළුල්ලෙහි වැළඳ වූ ද, මම ආය කීර්තනය (ප්‍රකාශ) කරමි. (එසේ) කියන මාගේ බස් අසවු :

329. “මෙයින් සියක්දහස්වන කප්පි ඔක්කාක කුලය සම්භව කොට ඇති ගෝත්‍රයෙන් ගෝතම නම්වූ ශාස්තෘ තෙමේ ලොවැ පහළ වන්නේ යැ.

330. (මෙ කාන්තා තොමෝ) ඔබ දහමට හිමි වූ ඕරස වූ ධර්මයන් නිර්මිත වූ නමින් ගොතමී නම්වූ ශාස්තෘශ්‍රාවිකාවක් වන්නී යැ.

331. ඒ තරාගතයන්ගේ දිවි වඩාලන සුළුමවු වන මෝ රාත්‍රඤ්ඤ (පැවිදි වැ බොහෝකල් ඇති) මෙහෙණන් අතර අග්‍රබව ලබන්නී යැ.”

332. එ අසා ප්‍රමුද්ධ වූ මම එකල දිවිහිම කොට ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ (සිටු) පසයෙන් උපසාරාන කොට එ අත්බැවින් කලුරිය කෙළෙමි-

333. සියලු කාමයෙන් සමෘද්ධ වූ තවතිසා දෙවියන් අතර උපන්නෙමි සෙසු දෙවියන් දස කරුණකින් අභිභවා සිටියමු.

334. රූපයෙන් ශබ්දයෙන් ගන්ධයෙන් රසයෙන් හා ස්ප්‍ර්ෂටව්‍යා-යෙන් ද, ආයුෂයෙන් ද වර්ණයෙන් සුඛයෙන් හා වැළි යශ්ශින් ද-

335. එසෙයින් ම අධිපතිභාවයෙන් ද (සෙසු දෙවියන්) අභිභවා බැබළුණෙමි මම එහි දෙවරපුරුණේ ප්‍රේමණිය මෙහෙසි වූමි.

336. සසර සැරිසරන මම කම්භායුයෙන් මෙහෙයන ලද්දෙමි කාසි රජුගේ විජිතයෙහි දසග්‍රාමයෙකැ උපන්මි.

337. එකල එගමිහි නො අඩු වැ පන්සියයක් දස්සු වෙසෙති. එහි සියල්ලන්ට යමෙක් දෙටු ද, මම ඔහුගේ භාය්‍යා වූමි.

338. සයමුනො පඤ්ඤා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසුං,
තෙ දිසාන අහං තුට්ඨා සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි.¹
339. කථා පඤ්ඤාතථුථි² චතුමාසෙ උපට්ඨිය,³
තිරිචරානි දඬාන පසන්නාමිහ⁴ සසාමිකා.
340. තතො වුතා සපතිකා⁵ තාවනිංසගතා මයං,
පච්ඡිමෙ ච හවෙද්දානි ජාතා දෙවදුගෙ පුරෙ.
341. පිතා අඤ්ජනසංකොතො ටෙ මාතා මම සුලකංඡා,
තතො කපිලවත්ථසමීං සුඤ්ඤාදනසරං ගතා.
342. සෙසා⁶ සකායකුලෙ ජාතා සකායානං සරමාගමුං,
අහං විසිට්ඨා සබ්බාසං ජිනස්සා⁷පාදිකා අහුං.
343. මම පුත්තො⁸හිනිකම්මො⁹ බුද්ධො ආසි වීතායකො,
පට්ඨාහං පබ්බජිතො සතෙහි සහ පඤ්ඤි.
344. සාක්කියානිහි ධීරාහි සහ සතතිසුඛං ඵුසිං,
යෙ තද පුබ්බජාතියං අමුතාකං අහු සාමිනො.
345. සහ පුඤ්ඤස්ස කත්තාරො මහාසමයකාරකා,
ඵුසිංසු අරහත්තං තෙ සුගතෙනානුකම්බිතා.
346. තදෙතරා හික්ඛුනියො ආරුහිංසු නහස්මලං,
සබ්බතා¹⁰ විය තාරායො විරොචිංසු මහිඤ්ඤිකා.
347. ඉදධි අනෙකා දසෙසසුං පිළුකම්බිකති¹¹ යථා,
කම්මාරො කතකසෙසව කම්මඤ්ඤස්ස සුසිඤ්ඤිතො.¹²
348. දසෙසභා පාවිච්චාරානි විවික්කානි¹³ බහුනි ව,
නොසෙභා වාදිපවරං මුනිං සපරිසං තද.
349. ඔරොහිතො ගගනා වජ්ජිතො ඉසිසත්තමං,
අනුඤ්ඤානා නරග්ගෙන යථායානෙන නිසිදිසුං.
350. “අභො”නුකම්බිකා අමිතං සබ්බාසං වීර ගොතමි,
වාසිකා නව පුඤ්ඤාති පත්තා නො ආසවකම්බයං.

1. සබ්බාහි ඉතිහි - මජ්ඣ.
2. පුතා හුත්වාච සබ්බායො - මජ්ඣ.
3. උපට්ඨසු - මජ්ඣ.
4. සංසරිතො - පිටු, මජ්ඣ.
5. සබ්බාසි තා - මජ්ඣ.
6. සබ්බා - සත්‍ය.

7. ස මෙ ඉත්තො... - සත්‍ය
8. බහුතා - පිටු
9. පිළුකම්බිකති - මජ්ඣ.
10. පුඤ්ඤානෙදිමසු සිත්තිතා - සත්‍ය
11. විවිධානි - සත්‍ය

338-339. පන්සියයක් පසේබුදුහු පිටු පිණිස ගමට පිවිසුණහ. ඔබ දක තුටුපත් වැ සියලු නැයන් සමග පන්සියයක් කුටි තනා සිවුසෙක් මුළුල්ලෙහි උවටැන් කොට තුන්සිවුරු දී සැමියන් සහිත වැ ප්‍රසන්න වූමහ.

340. සැමියන් සහිත අපි එයින් සැවැ තවතිසාවට ගියමහ, දන් පැසුළු බෙවෙහි ද දෙවදහ නුවරැ (එක්වැ) උපතූමහ.

341. මාගේ පිය තෙමේ අඤ්ජන ආකාරජ යැ, මාගේ මව සුලක්ඛණාදේවී ය. ඒ දෙවදහ නුවරින් කිඹුල්වක් පුරැ සුදෙවුන් රජුගේ ගෙට (සරණ) ගියා වෙමි.

342. ආකාස කුලයෙහි උපන් සෙසු දස්සෝ ආකාසජන්ගේ ගෙට ගියහ. (ආකාසජන් හා විවාහ වූහ.) සියල්ලන් අතුරෙහි විශිෂ්ට වූ මම ජිනේන්ද්‍රයන්ගේ පොෂක (-කිරි) මව වූමි.

343-344. මාගේ පුත් අභිනිෂ්ත්‍රමණය කොට (තමහට නායක යකු නැති හෙයින්) විනායක බුද්ධ වියැ. පසු කලැ මම පන්-සියයක් ආකාස කුමරියන් සමග පැවිදි වැ ධීර වූ ඔවුන් හා ශාන්තිසුඛය (-නිවන් සුව) ස්පර්ශ කළමි. ඒ පෙරදැහි යම් කෙනෙක් අපගේ ස්වාමිපුරුෂ වූහු ද-

345. එක් වැ පින් කළ (දන්) මහාසමයකාරක ඔහු සුගතයන් වහන්සේ විසින් අනුකම්පිත වූවාහු අර්හත්වය ස්පර්ශ කළාහ.

346. ඒ සෙසු මෙහෙණහු අහස්තලයට නැගුණාහ. මහත් සෘද්ධි ඇත්තාහු එක්රැස්වූ තාරකා සෙයින් බැබළුණාහු යැ.

347-348. (ඔහු) නොයෙක් සෘද්ධි දක්වූහ. රන්කම්භි මොනනාවට හික්මුණු කම්භාරපුත්‍රයකු (-රන්කරුවකු) කම්ණා ස්වර්ණය කින් බොහෝ ආභරණ විශේෂ (භනා ප්‍රදර්ශනය කරන්නාක්) සෙයින් (එ මෙහෙණහු) බොහෝ විසිතුරු පෙළහර දක්වා එදිනැ පිරිස් සහිත වාදීවර මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ සතුටු කොට-

349. අහසින් බැස උත්තම සෘෂි වූ මුනිරජුන් නැමැ ද නරාග්‍ර තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අනුදන්තා ලද්දහු සුසුභ තන්හි හුන්හ.

350. වීරයන් වහන්ස, ආශ්වර්යයෙක, ගොතමී තොමෝ අප සියල්ලන්ට අනුකම්පා ඇත්තී යැ, නුඹ වහන්සේගේ කුශලයන් විසින් වාසිත වූ අපි ආප්‍රවක්‍ෂය සංඛ්‍යාත නිවනට පැමිණියමහ.

351. කිලෙසා ක්‍යාපිතා අමකං හවා සබ්බං සමුහතා
නාහිවි බන්ධනං ඡෙත්වා විහරාම අනාසවා.
352. ස්වාගතං වත නො ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සනතිකෙ
තිසෙසා විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
353. පටිසම්භිද්‍ය වතසෙසා ව විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ
ඡළභිඤ්ඤා සවජ්ජිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
354. ඉද්ධිසු ව වසී භොම දිබ්බාය සොතධාතුයා
වේතොපරියඤ්ඤාස්ස වසී භොම මහාමුත්තො.
355. පුට්ඨෙතිවාසං ජානාම දිබ්බවසඬු විසොධිතං
සබ්බාසවා පරිකම්භො නත්ථිද්දති පුනඛ්භවො.
356. අපේ ව ධරේව තෙරුතෙත පටිභානෙ ව විජ්ජති
ඤ්ඤාං අමකං මහාවීර උප්පන්නං තව සහතිකෙ.
357. අසමාහි පරිවිඤ්ඤාසං මෙත්තචිත්තාහි නායක
අනුජානාහි සබ්බාසං¹ නිබ්බානාය මහාමුත්තො.²
358. “නිබ්බාසිස්සාම ඉච්චෙවං කිං වක්ඛාමී වදහතියො³
යස්සද්දති ව වො කාලං මඤ්ඤරා”⁴ති ජිනො’බ්බවි.
359. ගොතමී ආදිකා තායො තද භික්ඛුනියො ජිනං
වජ්ඣිතො ආසනා තමහා වුට්ඨාය අගමංසු තා.
360. මහතා ජනකායෙන සහ ලොකග්ගනායකො
අනුසංයායී සො⁵ විරො මාතුච්ඡං යාව කොට්ඨකං.
361. තද නිපති පාදෙසු ගොතමී ලොකබන්ධුනො
සහෙතරාහි⁶ සබ්බාහි පච්ඡමං පාදවජ්ජනං.
362. “ඉදං පච්ඡමකං මග්ගං ලොකනාථස්ස දස්සනං
න පුනො අමතාකරං පස්සස්සාමී මුඛං තව.
363. න ව මෙ වජ්ජනං වීර තව පාදෙ සුකොමලෙ
සමුද්ධිස්සාමී ලොකග්ග අජජ ගට්ඨාමී නිබ්බුත්තිං.

1. සබ්බායො - සා, PTS
2. වදහතිනං - සිමු
3. අනුසංයාවයි - සා.
4. සහෙතිකාහි - මජ්.

351. අප විසින් කෙලෙස්සු දවන ලදහ. සියලු හවයෝ මුල් සිදු නසන ලදහ. බැඳුම් සිදු සරණ හස්තිරාජීනීන් සෙයින් ආසුව රහිත වූ වාස කරමු.

352. බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත (එළැඹීමෙන්) අපට ස්වාගත යෙක් වියැ. ත්‍රිවිද්‍යා අනුප්‍රාප්ත යැ. බුදුසසුන් කරන ලදී.

353. මේ සිවුපිළිසිතියා ද අෂ්ටවිමොක්‍ෂ ද මට අභිඥ ද ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කරන ලද යැ. බුදුසසුන් කරන ලදී.

354. මහාමුනිතුමනි, සෘද්ධීන්හි වඩී වෙමු, දිබ්බසොතධාතූයෙහි (-දිවකන්ති) ද භෞතාපරිසක්‍යණයෙහි (-පරසින් දන්තා නුවණෙහි) ද වඩී වෙමු.

355. පෙර විසූ කදපිළිවෙළ දනිමු. දිවැස පිරිසුදු කරන ලද යැ සියලු ආසුව ගෙවී ගියේ යැ දන් යළි ඉපැත්තෙක් නැති.

356. මහාවීරයන් වහන්ස, අපට අර්ථයෙහිත් ධර්මයෙහිත් නිරුක්තියෙහිත් ප්‍රතිභානායෙහිත් යම් ඥානයක් වේ ද, (එ ඥානය) තොප හමියෙහි දී උපනැ.

357. නායකයන් වහන්ස, අප විසින් මෙන් සිතැති වූ පුරුදු (-ඇසුරු) කරන ලදහ, (අප) සියල්ලන්ට පිරිනිවන් පිණිස අනුදන වදළ මැනැවි.

358. “පිරිනිවේන්නවු සි මෙසේ පවසන්නන්හට කුමක් කියමි ද, යමක් පිණිස (කාලය අපෙක්ෂා කරන්නහු නම්) තෙපි (ඒ කාලය) දනිවු” යි ජිනෙන්ද්‍රයන් වහන්සේ වදළ සේකැ.

359. එවිට ගෞතමී ආදී ඒ භික්‍ෂුණිහු ජිනෙන්ද්‍රයන් වැඳ එ හුනස්නෙන් නැගැ ගියාහ.

360. ඒ වීර වූ ලෝකාග්‍රත්‍යායකයන් වහන්සේ මහාජන සමූහයා සමග දෙරකොටුව තෙක් සුළුමව අනුව වැඩම කළ සේකැ.

361. එකල ගෞතමී තෙරණියෝ සෙසු සියල්ලන් සමග පැසුළු පා වැදුම් කෙරෙමින් ලෝකබන්ධු බුදුරජුන් පා මුල වැඳ වැටුණාහ.

362. (ඔ මෙසේ පවසයි :) “ලොකනාටයන් පිළිබඳ මේ මාගේ පැසුළු දකුම යි, අමාත්‍යයට ආකර වූ තොපගේ මුඛය යළි නො දක්වු.

363. වීරයන් වහන්ස, මුඛ වහන්සේගේ සියුමැළි පා සහළ නැවත වැදීමෙන් මට නො ද ඇති, ලෝකාග්‍රයන් වහන්ස, (බෙ පා) ස්පර්ශ කරමි. අද පිරිනිවනට යමි.

364. රුපෙන කිං තවා¹නෙන දිට්ඨං ධම්මෙ යථාකරො
සබ්බං සම්බතමෙවෙතං අනස්සාසිතමිත්තරං.²
365. සා තාහි සහ³ ගතඛාන භික්ඛුනුපස්සයං සකං
අඛම්පලලඛකමාභුජස් නිසීදි පරමාසනෙ.
366. තද උපාසිකා තත්ථ චුද්ධසාසනවච්ඡලා
තස්සා පවතතිං සුඛාන උපෙසුං පාදවඤ්ඤා.
367. කරෙහි උරං පහණ්වා ජිනනුලා යථා ලතා
රොදනතා කරුණං රාවං⁴ සොකච්චා භූමිපාතිකා⁵
368. “මා නො සරණුදෙ නාරො විභාය ගමි නිබ්බුතිං
නිපතීත්වාන යාවාම සබ්බායො සිරසා මයං.”
369. යා පධානතමා තාසං සඬා පඤ්ඤ උපාසිකා
තස්සා සීසං පමජ්ජනති ඉදං වචනමබ්‍රවි:
370. “අලං පුත්තා විසාදෙන මාරපාසානුවක්කිනා
අතිවිචං සඬිතං සබ්බං විශොගතතං වලාවලං.”
371. තතො සා තා විසසජ්ජිතා පයමං ක්කානමුත්තමං
දුතියං තතියං වාපි සමාපජ්ජී වතුත්තං.
372. ආකාසායතනඤ්ච විඤ්ඤායතනං තථා
ආකිඤ්ඤාදිං නෙවසඤ්ඤාං සමාපජ්ජී යථාක්කමං.
373. පටිලොමෙන ක්කානාති සමාපජ්ජීත්ථ ගොතමී
යාවතා පයමං ක්කානං තතො යාව වතුත්තං.
374. තතො චුට්ඨාය නිබ්බාසි දීපවච්ච නිරාසනා⁴
භූමිවාලො මහා ආසි නහසා විජජ්ජනා පති.
375. පනාදිතා දුක්ඛියො පරිදෙවිංසු දෙවතා
පුප්ඵවුට්ඨි ව ගගනා අභිවස්සට මෙදිනිං.
376. කම්පිතො මෙරුරාජාපි රක්ඛමජ්ජකි යථා නටො
සොකෙතනවාතිදිනො වං විරවො ආසි සාගරො.

1. සා සහ තාහි - මජ්ඣං.
2. රවං - මජ්ඣං.
3. භූමිපාතිකා - මජ්ඣං.
4. නිරාසනා - මජ්ඣං.
5. සොකෙතන වාතිදිනොව - මජ්ඣං.

364. කොපගේ යථාස්වභාව (සත්‍ය) ධර්මය දුටු කල්හි මේ රූපයෙන් කවර වැඩෙක් ද, තෙල සියල්ල සඟිඟ (හේතුයෙන් හටගත්තේ) යැ, ආස්වාද (අස්වැසිලි) රහිත යැ, බොහෝ කල් නො පවත්නේ" යි.

365. ඔ ඔවුන් සමග සිය මෙහෙණවරට ගොස් අඩ පළඟ බැඳ උතුම් අස්නෙහි හුන්නා යැ.

366. එකලැ එහි බුද්ධිශාසනමාමක වූ උවැසියෝ ඇය (ගොතමී) ගේ පුවත් අසා පා වදිනු රිසියෝ වූ එළැඹුණාහ.

367. (ඔහු) ළෙහි අතින් පැහැර බැහැ හඬින් හඬමින් සොචින් පෙළුණෝ වූ මුල්ලුන් ලියවැල් සෙයින් බිම වැටීම ඇති වූවාහු —

368. "අපහට ශරණයක වූ, නාට වූ උත්තමාවතී, අපි සියල්ලෝ සිරයින් වැඳ වැටී (නොප) අයැදුම්හ: අප හැරපියා නිවනට නඟමක් යනු මැනවි" යි කීහු.

369. ඔවුනතර ප්‍රධානතම වූ සැදහැවත් නුවණ ඇති යම් උවැසියෙක් වූද, (ගොතමී) ඇය හිස පිරිමදිමින් මේ වදන් පැවැසූ :

370. "දරුවනි, මාරඛන්ධන අනුව වටනා සොචින් කම් නැත, සඟිඟ ධර්ම සියල්ල අතිස යැ, වෙන්වීම කෙළවර කොට ඇත, නිරතුරු වෙනස්වනසුලු" යි (කියායි.)

371-372. ඉක්බිති ඔ ඔවුන් බැහැර යවා උතුම් වූ ප්‍රථමධ්‍යාන යට සමවැදුණු. දෙවැනි, තෙවැනි, සිවුවැනි ධ්‍යානයනට ද එසෙයින් ම පිළිවෙළින් ආකාසානඤ්ඤායතන යැ විඤ්ඤාණඤ්ඤායතන යැ ආකිඤ්ඤායතන යැ තේවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතන යැ යන සමච්ඡන්ද සමවැදුණා යැ.

373. ගොතමී තෙරණියෝ පළමුවැනි ධ්‍යානය තෙක් පිළි-ලොම් වීසින් ධ්‍යානයනට සම්වැදුණාහ. එයින් (අනුලොම් වීසින්) සිවුවැනි ධ්‍යානය තෙක් සමච්ඡන්හ.

374. එයින් නැගී සිට තෙල් නැති පහන් සිළක් සෙයින් පිරිනිවියාහ. (එකෙණෙහි) මහාභූමිචල්‍යයෙක් වියැ. අහසින් විදුලිධාරා ද පතිත වී.

375. මහාමේඝයෝ ගර්ජනා කළහ. දෙවියෝ වැළඳුණාහ. අහසින් පොළොවට මල්වැසි ද වට.

376. රහමඩලෙහි නළුවකු මෙන් මෙරුපර්වතය ද කම්පිත වියැ, සොචින් දීන වූ සෙයින් මහසයුර ද වීරාඩ (මහත් සොෂ) ඇති වී.

377. දෙවා නාගසුරා බ්‍රහ්මා සංවිග්ගා¹ 'හංසු' තඛ්ඛණො:
 "අනිච්චා වත සඛ්ඛරා යථායං විලයං ගතා,
378. යා වෙ'මං පරිවාරිංසු සන්ත්‍රියාසනකාරිකා
 තායො'පි අනුපාදනා දීපව්වි² විය නිබ්බුතා."
379. "හා යොගා විපසයොගනා හා'නිච්චං සබ්බසඛිතං
 හා ජීවිතං විනාසනං" ඉවාසි පරිදෙවනා.
380. තතො දෙවා ච බ්‍රහ්මා ච ලොකධම්මොනුවක්කනං
 කාලානුරූපං කුබ්බතති උපෙක්ඛා ඉසිසක්කමං.
381. තද ආමනතයි සත්ථා ආනන්දං සුනිසාගරං;³
 "ගව්ඡානන්ද නිවෙදෙහි භික්ඛුනං මාතුනිබ්බුතිං."
382. තද'නන්දෙ නිරානන්දෙ අසපුනා පුණ්ණලොචනො
 ග්ගහදෙන සරෙනාහ "සමාගෙව්නතු භික්ඛවො.
383. පුබ්බදක්ඛණපච්ඡාසු උක්කරායං වසතති යෙ
 සුණන්තු භාසිතං මග්ගං භික්ඛවො සුගතොරසා.
384. යා වඩ්ඪයි පයඤ්ඤාන සරිරං පච්ඡිමං මුනෙ
 සා ගොතමී ගතා සතති තාරාච සුරියොදයෙ.
385. බුද්ධමාතාති පඤ්ඤානිං යථාසිත්වා ගතා'සමං
 න යත් පඤ්ඤානෙක්කාපි ගතං⁴ දක්ඛති නායකො
386. යස්සත්ථි සුගතෙ සද්ධා යො ච පියො⁵ මහාමුනෙ.
 බුද්ධමාතරී⁶ සක්කාරං කරොතු සුගතොරසො."
387. සුදුරට්ඨාපි තං සුත්වා සිසමාගක්ඛු භික්ඛවො
 කෙවි බුද්ධානුභාවෙන කෙවි ඉඤ්ඤ කොච්ඡ.
388. කුටාගාරවරෙ රචෙච්ච සබ්බසොණ්ණෙවියෙ සුගෙහ
 මක්ඛිකං සමරොපෙසුං⁷ යත් සුක්කාසි ගොතමී.

1. සංවිග්ගංසු - මජ්ඣං.
 2. දීපවිම්බා - සා.
 3. සුතසාගරං - මජ්ඣං.
 4. ගතං - මජ්ඣං.
 5. යො වා පියො - සීඝ්‍ර.
 6. බුද්ධමාතූස්ස - මජ්ඣං.
 බුද්ධසමානා - සා.
 7. සමාරොපෙසුං - මජ්ඣං.

377-378. එකෙණෙහි දෙවියෝ ද නාගයෝ ද අසුරයෝ ද බ්‍රහ්මයෝ ද සංචින්න වූ (මෙසේ) කීහු: “එකාන්තයෙන් සංස්කාරයෝ අනිත්‍යාහ. යම්සේ මෝ නිවීමට ගියා ද, එසේ ශාස්තෘ ශාසනකාරීණී වූ (-බුදුවදන් අනු වූ හැසුරුණු) යම් මෙහෙණ කෙනෙක් මැය පිරිවරා සිටියාහු ද ඔහු ද (තෙල් නැති) පහන් සිඵ සෙයින් උපාදන රහිතවූ නිවීමට ගියාහු” යි.

379. “අහෝ! එක්වීම වෙන්වීම අන්තකොට ඇත්තේ යැ, අහෝ! සියලු සබ්බක ධම්ම අනිත්‍යා යැ, අහෝ! ජීවිතය විනාශය කෙළවර කොට ඇත්තේ යැ” මෙසේ (ඔවුනතර) පරිදේවනා (වැලපිම) ද ඇති වූයේ යි.

380. ඉක්බිති දෙවියෝ ද, බ්‍රහ්මයෝ ද සෘෂිශ්‍රේෂ්ඨ බුදුරදුන් කරා එළඹූ ලෝසිරිත් අනු වූ කටයුතු දැ කාලානුරූප කොට කෙරෙත්.

381. එකල ශාස්තෘන් වහන්සේ ශ්‍රැතියාගර වූ (බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති) ආනන්ද තෙරණුවන් ඇමැතු සේක: “ආනන්ද, යව, මවුගේ පිරිනිවීම භික්ෂූන්ට දන්ව” යි.

382. එවිට නිරානන්ද (සතුටින් තොර) ආනන්ද තෙරණුවෝ කඳුළින් පිරුණු නෙත් ඇති වූ “(ආයුෂ්මත්) මහණෙනි, එක්රැස් වෙත්වයි” ගද්ගද (පැකුලුණු) හඬින් කීහ.

383. “පෙර - දකුණු - පැසුර - දිග්ගි ද, උතුරු දිග්ගි ද බුද්ධපුත්‍ර යම් භික්ෂු කෙනෙක් වෙසෙත් නම් ඔහු මගේ වචනය අසත්වා.

384. මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේගේ පස්වීම ශරීරය යම් මවක් ප්‍රයත්න යෙන් වර්ධනය කළා ද, ඒ ගොතම් තොමෝ සුයෝධාදයෙහි තාරකාවක් සෙයින් ශාන්තියට ගියා යැ.

385. පසැස් ඇති නායකයන් වහන්සේ පවා යම් තෙනෙකැ ගිය ඇය නො දක්නාසේක් ද, (ඔ) ‘බුද්ධිමාතෘ’ යන අසම වූ ප්‍රඥප්තිය (අප අතර) තබා (නිවීමට) ගියා යැ.

386. සුගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි යමකුගේ ශ්‍රද්ධා ඇත් ද, මහාමුනි කෙරෙහි යමෙක් ප්‍රිය ද, (ඒ) බුද්ධ පුත්‍රතෙමේ බුද්ධිමාතෘ කෙරෙහි සත්කාර කෙරේවා.”

387. ඉතා දුර සිටියාවූ ද භික්ෂූහු එ අසා බුද්ධානුභාවයෙන් ඇතැම්හු ද සෘණීවිෂයෙහි නිපුණ ඇතැම්හු ද වහා පැමිණියාහු යි.

388. ගෝතම් තොමෝ යම්තෙනෙකැ සැතැපි සිටියා ද ඒ මණ්ඩකය (හැඳ) සියල්ල රනින් නිම වූ ඉහ වූ රමා වූ උතුම් කුරුගෙයකැ ආරොපණය කළහ.

389. වක්කුරො ලොකසාලා නෙ අංසෙහි සමධාරස්සං සෙසා සක්කාදයො දෙවා කුටාගාරෙ සමග්ගස්සං.
390. කුටාගාරානි සබ්බානි ආසුං පඤ්ඤානානිපි' සරද්දිවච්ඡානි වික්කමමකතානි හි.
391. සබ්බාපි තා' භික්ඛුතියො ආසුං මඤ්ඤාසු සාධිතා දෙවානං ඛන්ධොද්දුභා නියානන් අනුපුබ්බසො.
392. සබ්බසො ඡාදිතං ආසි විතානෙන නගස්මං සතාරා වන්දස්සුරියා ලක්ඛිතා කතකාමයා
393. පතාකා උසස්සිතා නෙකා විතතා පුප්පකඤ්චිකා මගතාකාසපදුමා මහියා පුප්පමුග්ගතං.
394. දිස්සනන්' වන්දස්සුරියා පජ්ජලකන් ව තාරකා මජ්ඣංගතොපි වාදිවො න තාපෙති සපි යථා.
395. දෙවා දිබ්බෙහි ගජෙහි මාලෙහි සුරභීහි ව වාදිතෙහි ව නවෙහි සධර්මිහි ව පුජස්සං.
396. නාගා සුරා ව මුග්ගොනො යථාසක්ක' යථාබලං පුජස්සංසු ව නියනති' නිබ්බුතං බුද්ධමාතරං.
397. සබ්බායො පුරතො නිතා නිබ්බුතා සුගතොරසා ගොතමී නියතෙ පච්ඡා සක්කතා බුද්ධපොසිතා.
398. පුරතො දෙවමනුජා සනාගා'සුරමුග්ගිකා පච්ඡා සසාවකො බුද්ධො පුජස්සං යාති මාතුයා.
399. බුද්ධස්ස පරිනිබ්බානං නෙදිසං ආසි යදිසං ගොතමී පරිනිබ්බානං අතිවච්ඡරියං අහු.
400. බුද්ධො බුද්ධස්ස නිබ්බානෙ' නොපදිස්සති' භික්ඛවො බුද්ධො ගොතමීනිබ්බානෙ සාරිපුත්තාදිකා' තථා.
401. විතකානි කර්ණාන සබ්බගජධමයානි තෙ ගජධවුණ්ණවකිණ්ණානි ක්කාපටිස්සු ව තා තභිං.

1. පෞරුෂතාව හි - පිහිටීම.

2. ଜନିତା ସାଜ - ଚିତ୍ରଣ.

3. දසසතර- මජ්ඣං,

4. **යථාසන්නි. -** සිමු.

5. නිලද්‍රව්‍ය බුද්ධිනීතිරාමය - මිනිසා, PTS.

6. **ଆନାବର୍ତ୍ତନା - ଉପାଦାନ.**

7. **සාරිඥතනාදි** - සඟ.

389. ඒ ලෝකපාල දෙවියෝ සිවුදෙන (කුළුගෙය) දසරුවෙහි ලා බැරූහ. සෙසු ශක්‍රාදී දෙවියෝ කුළුගෙවල් ගත්හ.

390. කුළුගෙවල් පත්සියයක් වියැ, එ සියල්ල සරාහිරු බසු වියැ, විස්කම්භ විසින් කරනලද වී.

391. ඒ සියලු හිංසුණු මංකුයන්හි ශයනය කරවන ලද වූහ. දෙවියන්ගේ දසරුවට නංවන ලද්දහු අනුපිළිවෙළින් (ආදහනසානය වෙත) ගෙනයනු ලැබෙත්.

392. අහස්තලය හැමදෙසින් වියනින් වසනලද වියැ, තරු සහිත සඳහිරු රත්මුවා වැ ලකුණු කරන ලද වී.

393. නොයෙක් පතාකාවෝ ඔසවන ලදහ, පුෂ්පකක්ඛකයෝ පතුරුවා හරින ලදහ, අහසෙහි පද්මයෝ එල්ලුණාහ, පොළොවෙන් පුෂ්පයෝ උද්ගත වූහ.

394. සඳහිරු දක්නා ලැබෙයි, තාරකා දිලියෙයි, හිරු මධ්‍යාහ්න ගත නමුදු සඳ මෙන් (කිසිවකු) නො තවයි.

395. දෙවියෝ දිව්‍යමය ශක්ධයෙකුදු මනාසුවදැති මල්දම්කුදු වාදනයෙකුදු නෘත්‍යයෙකුදු සංගීතියෙකුදු සිහු.

396. නාගයෝ ද අසුරයෝ ද බ්‍රහ්මයෝ ද පිරිනිව් (සොහොන වෙත) ගෙනයනු ලබන බුද්ධමාතාව ශක්ති පමණින් බල පමණින් පූජා කළෝ යි.

397. සුගතෝරස වූ පිරිනිව් සියලු මෙහෙණහු පෙරවූ කොට ගෙනයන ලද්දහ ය, බුදුන් (ප්‍රදරුකල) පෝෂණය කළ ගොතම් තොමෝ සත්කාර කරනලදුට පසුව ගෙනයනු ලබයි.

398. කාග අසුර බ්‍රහ්ම ගණයා සහිත දෙවිමිනිස්හු පෙරවූව ගමන් කළහ. මව්ට පූජා පිණිස ශ්‍රාවකයන් සහිත වූ බුදුහු පසුවැ වැඩම කළාහු යැ.

399. ගෝතමියගේ පරිනිර්වාණය යම්සේ අතිශයින් ආශ්ච්‍යයි ජනක වී ද, බුද්ධපරිනිර්වාණය එසේ ආශ්ච්‍යයිජනක නො වී යැ.

400. බුද්ධපරිනිර්වාණයෙහි බුදුහු නො දක්නා ලැබෙති, ගොතම් පරිනිර්වාණයෙහි බුදුහු ද එසේ ම ශාරිපුත්‍රාදී තෙරණුවෝ ද දක්නා ලැබෙත්.

401. ඒ දෙවිමිනිස්හු සුවද සුණු බහාලූ සියලු සුවද දැසින් යුතු සැ කරවා ඔවුන් (ඒ මෙහෙණන්) එහි තැන්පත් කොට දැවුහ.

402. සෙසභාගානි ධයභිංසු අච්චිසෙසානි සබ්බසො
ආනන්දො ච තද්ධොව සංවෙගජනනං වට්ඨො:
403. "ගොතමී නිධනං යාතා දඬුං වසසා' සරිරකං
සබ්බසංභං' බුද්ධනිබ්බානං න වීරෙන භවිස්සති."
404. තතො ගොතමීධාතුනි තස්සා පක්ඛගතානි යො
උපනාමෙසි නාථස්ස ආනන්දො බුද්ධවොදිතො.
405. පාණිනා තානි පග්ගස්ස අට්ඨොව ඉසිසක්ඛමො:
"මහතො සාරවනාස්ස යථා රුක්ඛස්ස තිට්ඨතො.
406. යො සො මහක්ඛරො ඛන්ධො පලුඤ්ජයා දනිට්ඨතා,
තථා භික්ඛුනිසඬ්ඛස්ස ගොතමී පරිනිබ්බුතා.
407. අහො අච්ඡරියං මග්ගො' නිබ්බුතායපි මාතුයා
සරිරමක්ඛසෙසාය නත්ථී සොකපරිද්දවො.
408. න සොවියා පරෙසං සා තිණ්ණිසංසාරසාගරා
පරිවජ්ජිතසන්තාපා සිතිභූතා සුතිබ්බුතා.
409. පණ්ඩිතාසි මහාපඤ්ඤා පුට්ඨපඤ්ඤා තථෙව ච
රක්ඛණ්දෙ භික්ඛුනීනං සා එවං ධාරෙථ' භික්ඛවො.
410. ඉභ්බියා ච වසි ආසි දිබ්බාය සොතධාතුයා
වෙතොපරියඤ්ඤාස්ස වසි ආසි ච ගොතමී.
411. පුබ්බෙතිවාසං අඤ්ඤාසි දිබ්බවක්ඛු වීසොධිතං
සබ්බායවපරිකම්මො නත්ථී තස්සා පුනත්තවො.
412. අසුඛමච්චනිරුත්ථිසු පටිභානෙ තථෙව ච
පරිසුද්ධං අහු ඤාණං තස්මා සොවනියා න සා.
413. අයොසනහතසෙසව ජලතො ජාතවෙදසො
අනුපුරිබ්බපසන්තස්ස යථා න ඤායතෙ ගති.
414. එවං සමමා විමුක්ඛානං කාමඛන්ධොසතාරිනං
පඤ්ඤාපෙතුං ගති නත්ථී පක්ඛානං අවලං පදං¹.
415. අත්තදීපා තතො හොථ සතිපට්ඨානගොචරා
භාවෙත්වා යත්තබොජ්ඣංගො දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථා''ති.

ඉදං සුදං මහාපජාපති ගොතමී ඉමා ගාථායො අභ්‍යා-
සිත්වාති.

මහාපජාපති ගොතමී ථෙරියාපදනං සත්තමං.

1. ධයාඤ්චයා - මජ්ඣ.
2. සබ්බසං - මජ්ඣ, සා, PTS.
3. ආනන්ද පසා බුද්ධිය - සා.
4. ජානාර - PTS, විඤ්ඤාර - සා.
5. සුඛං - සීලී, මජ්ඣ.

402. අසීර්වානු ශේෂ කොට ඇති (ශරීරගත) සෙසු කොටස්හු සම්ප්‍රකාරයෙන් දැවුණාහ. එවිට අනඳ තෙරණුවෝ ද සංවේග දනවන වදන් පැවසූහ:

403. “ගොතමී නිවීමට ගියා යැ. ඇගේ සිරුර ද දැවීණ, බුද්ධ පරිනිර්වාණය නොබෝ කලකින් වෙනැයි මම සැක කරමි.”

404. ඉක්බිති බුදුරදුන් විසින් මෙහෙයවන ලද ඒ අනඳ තෙරණුවෝ ගොතමී තෙරණියගේ අසීර්වානු ඇයගේ පාත්‍රගත කොට නාථ වූ බුදුරදුන්හට එළැබූහ.

405-406 ඒ අසීර්වානුන් අතින් පිළිගෙන සෘෂිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ (මෙසේ) වදළ සේක: “හරඇති පවත්නා මහරුකෙක යම් ඒ ඉතා මහත්වූ කඳ යම්සේ අනිත්‍යතා හේතුවෙන් වැනසීමේ ද එසේ භික්ෂුණිසඬයාගේ මහත්කඳ වූ ගෝතමී පිරිනිවියා යැ.

407. අහෝ! ආශ්වයායෙකි, සිරුර පමණක් ඉතුරු කොට මව පිරිනිවීමකල්හි දු මට ශෝකයෙන් පරිදේවයෙන් නැති.

408. තරණය කළ සසර සයුරු ඇති දුරු කළ සන්තාප ඇති සිහිල් වූ මොනොවට නිවුණු ඕ මෙරමා විසින් ශොක කටයුතු නො වෙයි.

409 මහණෙනි, මෙසේ ධරවු: ඕ පණ්ඩිත යැ, මහාප්‍රාඥ යැ, පුටුප්‍රාඥ (පැතුරුණු නුවණ ඇති) යැ, මෙහෙණන් අතර රාත්‍රඥ (පැවිදි වැ බොහෝකල් ඇතැ) යි.

410. ගොතමී සෘණියෙහි වශී වූ යැ, දිබ්බසොතධාතුවෙහි (දිව කතෙහි) ද, චේතොපරියක්ඛණයෙහි (පරසින් දන්නා නුවණෙහි) ද වශී වූ.

411. පෙර විසූ කඳ පිළිවෙළ දකු, දිවැස පිරිසිදු කරන ලද, සියලු ආභ්‍රවයෝ ගෙවී ගියහ, දන් ඇයට පුනර්භවයෙන් නැති.

412. අත්ථි - ධම්ම - නිරුක්තියෙහි ද එසේ ම ප්‍රතිභාතයෙහි ද (ඇගේ) ඥානය පිරිසිදු වියැ. එහෙයින් ඕ ශොක කටයුතු නො වෙයි.

413. යකුළුන් පහළ පිළිවෙළින් නිවුණු දිලියන ගින්න ගිය තැන් යම්සේ නො පැනේ ද,

414. එසේ මොනොවට (සමුච්ඡේදප්‍රභාණ විසින් කෙලෙසුන් කෙරෙන්) මිදුණු බන්ධන සංඛ්‍යාත කාමොසය (හා සෙසු ඕස ද) තරණය කළ නිර්වාණ පදයට පැමිණි රහතුන්හට පනවන්නට (දෙවිමිනිස් ආදී) ගතියෙන් නැති.

415. එසේ හෙයින් තමා පිහිට කොට ඇති වට, සතිපට්ඨාන විෂය කොට ඇති වට. සජ්තබොධාබ්‍යවධා දුක් කෙළවර කරව 'යි.

මෙසෙයින් මහාපජාපතී ගෝතමී මේ ගාථා ප්‍රකාශ කළා යැ.

සත්වැනි මහාපජාපතී ගොතමී සංවිරාපදන යි.

18. ඛෙමාපද්‍යනං.

416. පදුමුත්තරනාමජිනො සබ්බධමෙවසු චක්ඛුමා
ඉතො සත්ඝසංඝසංඝිකං කප්පෙ උපපජ්ඣි නායකො.
417. තද්දං භංගචක්ඛිං ජාතා සෙට්ඨිකුලෙ අහුං
නානාරතනපජ්ජාතෙ මහාසුඛසමප්පිතා.
418. උපෙතො තං මහාවීරං අසෙසාසිං ධම්මදෙසනං
තතො ජාතසංසාද්දං උපෙසිං සරණං ජිනං.
419. මාතරං පිතරං වාපි ආයාචිතො විනායකං
නිමන්තයිතො සත්තාහං භොජයිං සහසාවකං.
420. අතික්කතොතො ච සත්තාහෙ මහාපඤ්ඤානමුක්තො
භික්ඛුනිං එතදභ්ගංකං යපෙසි තරසාරජී.
421. තං සුතො මුද්දිතා හුතො පුතො තස්ස මහෙසිනො
කාරං කතාන තං යානං පඤ්ඤාපට්ඨ පඤ්ඤි.
422. තතො මං ස් ජිනො ආහං “සිජ්ඣිතං පඤ්ඤි තව
සසංසෙ මෙ කතං කාරං අපරමෙය්‍යඵලං තයා.
423. සත්ඝසංඝසංඝ ඉතො කප්පෙ මහසාකකුලසමභවො
ගොතමො නාම ගොතෙන්නා සත්ථා ලොකෙ හවික්කති.
424. තස්ස ධම්මෙවසු දයාද්ධරියා ධම්මනිමිතා
එතදභ්ගං අනුප්පන්නා ඛෙමා නාම හවික්කයි.”
425. තෙන කම්මෙන සුක්කතෙන චෙතනාපඤ්ඤිති ච
ජ්ඣිතො මාත්‍රසං දෙහං කාවකිංසුසහා අහං.
426. තතො වුතා යාමමගං තතොභං කුසිතං ගතා
තතො ච නිමොණරතිං වසවත්තිපුරං තතො.
427. යත්ථ යත්ථපපජ්ජාමි තස්ස කම්මස්ස වාහසා
තත්ථ තත්ථෙව රාජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරයිං.
428. තතො වුතා මනුස්සකොත රාජ්ජනං වක්කවත්තනං
මණ්ඩලිනඤ්චි රාජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරයිං.

1. තතො මෙ - සිමු, මෙය.

2. නාමෙන - සිමු.

18. බෙමාපදනය

416. සියලු (ලොවී ලොවුතුරා) දහමිහි වක්කරමත් වු (හවත්‍රයට ම) නායක වු පද්මත්තර නම් ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ මෙයින් සියක් දහසක් වන කප්පි පහළ වු සේකැ.

417. එකල මම හංසවතී නගරයෙහි දිලියෙන නන් රුවන් ඇති සිටු කුලයෙකැ උපන්නෙමි මහත් සුවයෙන් සමර්පිත ද වුමු.

418. ඒ මහාවීරයන් වහන්සේ වෙතැ එළඹැ දම් දෙසුම් ඇසුමු. එයින් උපන් ප්‍රසාද ඇති මම ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ සරණ කොට ගියා වෙමු.

419. මව ද පියා ද ආයාචනා කොට බුදුරජාණන් වහන්සේ පවරා ශ්‍රාවකයන් සහිත වු උන්වහන්සේ සත් දිනක් වැළඳවුමු.

420. සත් දවස ඉක්මෙය කල්හි මහනුවණැත්තන් අතුරෙහි අග්‍ර වු මෙහෙණක තරදම් සැරි තථාගතයන් වහන්සේ එතදග්‍රයානායෙහි තබාලූ සේකැ.

421. එ අසා ප්‍රමුදිත වැ යළි ඒ මහර්මීන් වහන්සේට සත්කාර කොට වැඳ හෙවැ ඒ තනතුර ප්‍රාර්ථනා කළමු.

422. ඉක්බිති ඒ ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ “තොපගේ ප්‍රාක්ෂීනාව සමාද්ධ වේවා. සඤ්ඤා සහිත මට තොප විසින් කරන ලද සත්කාරය අප්‍රමේය විපාක ඇත්තකි.

423. මෙයින් සියක්දහස් වන කප්පි ඔක්කාක වංසය සම්භව කොට ඇති ගොතීන් ගේතමි නම් වු ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොවැ පහළ වන සේකැ.

424. (තෙපි) ඔබ ධර්මයට හිමිවූ ධර්මයෙන් නිර්මිත වු ඒතදග්‍රයට පැමිණි බෙමා නම් ඖරස ශ්‍රාවිකා වන්නහු.”

425. ඒ කුශල කර්ම හේතුයෙන් ද චේතනා ප්‍රණිධි හේතුයෙන් ද මම මිනිස් කය හැරපියා කවිතිසා දෙවිලොවට පැමිණියා වෙමි.

426. එයින් සැව යාමදෙවිලොවට ගියමු, මම එයින් කුෂිකයට ගියමු, එයින් නිර්මාණරතියට ද එයින් පරනිර්මිතවශවර්තී දෙවි ලොවට ද ගියමු.

427. යම් යම් තෙතොක උපනුමු ද, ඒ (කුශල) කම් බලයෙන් ඒ ඒ තත්ති රජුනට මෙහෙසිබව කරවුමු.

428. එයින් සැව මිනිසත් බවහි සක්විති රජුනට ද, පෙදෙසි රජුනට ද මෙහෙසි බව කරවුමු.

429. සමපත්තිං අනුභවානාන දෙවෙසු මනුජේසු ව
සබ්බස්ස සුඛිනා හුනා නෙකකසෙසු සංසරිං.
430. එකනවුනෙ ඉතො¹ කපෙව විපස්සී ලොකනායකො
උප්පජ්ඣි වාරුනායනො² සබ්බධම්මවිපස්සකො.
431. තමහං ලොකනායකං උපෙඤා නරසාරථිං
ධම්මං පඤ්ඤා සුඤ්ඤා පබ්බජිං අනගාරියං.
432. දසවිසංසරසංඝානි තස්ස වීරස්ස සාසනෙ
බ්‍රහ්මචරියං වරිඤ්ඤානා යුක්තයොගා බහුසුත්තා,
433. පච්චයාකාරකුසලා චතුසව්වසාරද
නිපුණා වික්කකරීකා සංඤ්ඤාසනකාරිකා.
434. තතො වුත්තාහං තුසිතං උපපන්නා යසස්සනි
අභිභොසිං තභිං අපෙක්ඛා බ්‍රහ්මචරියඵලෙන්තං.
435. යස්ස යංඤ්ඤාපපන්නා³හං මහාභොගා මහථනා
මෙධාවිනි රුපවති⁴ විනිතපරිසාරි ව.
436. හවාමි තෙන කම්මෙන යොගෙන ජිනසාසනෙ
සබ්බා සමපත්තියො මස්සා සුලභා මනසො පියා.
337. යොපි මෙ හවතෙ හත්තා යස්ස යස්ස ගතායපි
විමානෙති න මං කොච්ඡි පටිපත්තිඵලෙන්තං මෙ.
438. ඉමස්මිං⁵ හද්දකෙ කපෙව බ්‍රහ්මචරියා මහායසො
නාමෙන කොණ්ඩානමනො උප්පජ්ඣි විදනං වරො.
439. තදහං⁶ බාරාණසියං සුසම්ඤ්ඤාකුලපජා
ධනස්සානි සුමෙධා ව අහම්පි ව තයො ජනා.
440. සංඝාරාමමද්ධිමන දනසභාසිකා පුරො⁷
සංඝස්ස ව විහාරමපි⁸ උද්දස්ස කාරිකා⁹ මයං.

1. එකනවුනිතො - මජ්ඣ.

2. වාරුදසනා - මජ්ඣ.

3. පිලවති

4. ඉමමි - මජ්ඣ.

5. තද හි - මජ්ඣ.

6. සුසම්ඤ්ඤා - සා.

7. නෙකසභාසිකා වුනෙ - සා.

දනං සභාසිකා වුනෙ - PTS.

8. සංඝස්ස විහාරංහි - සා., PTS.

9. දර්ශන - PTS.

429. දෙවියන් කෙරෙහි ද මිනිසුන් කෙරෙහි ද සැපත් වළඳා සැම තන්හි සුවපත් වූ නොයෙක් කප්පි හැසුරුණුමු.

430. මෙයින් එක් අනුවන කප්පි මනහර නුවන් ඇති සියලු ධර්මයන් දක්නා විදර්ශී නම් ලෝකනාථයන් වහන්සේ උපන් සේකැ.

431. මම නරසාරථී වූ ඒ ලෝකනාථයන් වහන්සේ වෙතැ එළැඹූ ප්‍රණීත ධර්ම අයා (ඔබ) සසුන්හි පැවිදි වූමු.

432, 433. දස දහස් වසරක් ඒ වීරයන් වහන්සේගේ සසුන්හි බඹසර සරා ශමථ-විදර්ශනා භාවනානුයෝගී වූ බහුශ්‍රැත වූ (පයඝාප්ති-ප්‍රතිපක්ඛි දෙක්හි) නිපුණ වූ චිත්‍ර කථා ඇති වූ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුසසුන් කරන්නක් වූ වූසුමු.

434. එ අත් බැවින් සැවූ කුමිත දෙව්ලොවැ යශස් ඇති වූ උපන්මු. බඹසර බෙලෙන් එහි සෙසු දෙවියන් අභිභවා සිටියා වෙමි.

435, 436. යම් යම් තෙතෙකැ මම් (උපන් වීසින්) එළැඹියෙමි ද, ඒ (ඒ තෙතැ) මහාමොග-මහාධන ඇති වූමු, නුවණැති වූමු, රූමත් වූමු, වැළි විනිතපිරිස් ඇති වූමු. ඒ කුශල කර්මයෙන් බුදුසසුන්හි ඉත්ම-වයඣයොග හෙතුයෙන් වික්ඛප්‍රිය වූ සියලු සමෙත්තිහු මට සුලභ වූහ.

437. (උත්පක්ඛි වශයෙන්) යම් යම් තෙතකට ගියා වූ ද මාහට යම් කිසිවෙක් ස්වාමී පුරුෂ වෙ ද, හේ මාගේ (පුර්ව) ප්‍රතිපත් එල හේතුයෙන් මට අවමන් නොකරයි.

438. මේ හදු කල්පයෙහි බ්‍රාහ්මණගෝත්‍රික මහායශස් ඇති කොණාගමන නම් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ (ලොවැ) පහළ වූ සේකැ.

439, 440. එකලැ මම බරණැසැ බොහෝ සමෘද්ධිමත් කුල යෙකැ දුභිතාවක් වූමු. පෙර (අත්බවහි) දනසභායිකා වූ ධනඤ්ජානී යැ, සුමේධා යැ මම් යැ යන අපි තිදෙන මහසභනට අරමක් දුනුමහ. සභන උදෙසා වෙහෙරක් ද කරවුමහ.

441. තනො චුතා මයං සබ්බං තාවකිංසුපගා අහුං
යසසා අග්ගතං පක්ඛා මනුසෙසසු තරෙව ව.
442. ඉමසමිං යෙව කප්පමි භුමිබන්ධු මහායසො
කසසපො නාම ගොතෙනන¹ උප්පජ්ඣි වදනං වරො.

 443. උපට්ඨාතො මහෙසිස්ස තද ආසි නරිස්සරො
කාසිරාජා කිකි නාම බාරාණසිපුරුක්කමෙ.
 444. තසා'සිං ජෙට්ඨිකා ධිතා සමථිං ඉති විස්සුතා
ධමමිං සුඤ්ඤා ජිනග්ගස්ස පබ්බජ්ජං සමරොවයිං.
 445. අනුජාති න නො තාතො අකාරෙව තද මයං.
විසවස්සසහස්සාති විවරිමෙ අනඤ්ඤා.
 446. කොමාරිභුමිවරීයං රාජකණ්ණො සුබෙධිතා
බුද්ධපට්ඨානනිරතා මුදිතා සත්තා ධිතරො.
 447. සමථිං සමණගුණා ව භික්ඛුනි භික්ඛුදසිකා²
ධමමා වෙව සුධමමා ව සත්තමි සබ්බදසිකා³
 448. අහං උප්පලවණ්ණං ව පටාචාරා ව කුණ්ඩලා
කිසාගොතමි ධම්මදින්නා විසාඛා හොති සත්තමි.
 449. කදථි සො නරාදිවෙවා ධමමං දෙසෙති අබ්බතං
මහානිදනසුක්කන්තං සුඤ්ඤා තං පරියාපුථිං.
 450. තෙහි කමෙවහි සුක්කතෙහි වෙතනාපඤ්ඤිති ව
ජහිඤ්ඤා මානුසං දෙහං තාවකිංසං අභවජහං.
 451. පට්ඨිමෙ ව භවෙදති සාගලායං පුරුක්කමෙ
රඤ්ඤා මද්දස්ස ධිතාමි මනාපා දසිතා පියා.
 452. සහ මෙ ජාතමක්ඛමි ධෙමං තමි පුරෙ අහු
තනො ධෙමාති නාමං මෙ ගුණතො උපපජ්ජරං.⁴
 453. යදහං යොධමනං පක්ඛා රුපලාච්ඤාභුසිතා⁵
තද අදසි මං තාතො බිම්බිසාරස්ස රාජිනො.

1. නාමෙත - පිළි.
 2. භික්ඛුදසිකා - මජ්ඣ., PTS.
 3. සබ්බදසිකා - මජ්ඣ., PTS.
 4. ගුණිකා උපපජ්ජර - PTS.
 5. රුපලාච්ඤා චතුසිකා - සා.,
 රුපවක්ඛා චතුසිකා - PTS.

441. එයින් සැවැ අපි සියල්ලෝ කවිකිසා දෙවිලොවැ උපක්‍රමිත. යශයින් අගතැන් පැමිණියමු, මිනිසුන් කෙරෙහි ද එසේමැ යි.

442. මේ කල්පයෙහි ම බ්‍රාහ්මණවංශික මහායශස් ඇති ගෝත්‍රයෙන් කාශ්‍යප නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ (ලොවැ) පහළ වූ සේකැ.

443. එකලැ බරණැස් පුරවරයෙහි මහර්මි බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ උපසාරායක වූ නරේශ්වර කිකි නම් කසි රජෙක් වූයේ යැ.

444. ඒ රජුහට සමඟී යයි විශ්‍රාත වූ දෙවු දියඟි වූ මම ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේගේ ධර්ම අසා පැවිද්ද රිසි වූමු.

445, 446. පිය තෙමේ අපගේ පැවිද්ද නො අනුදත්තේ යැ. එකලැ අපි හවුරුදු විසිදහසක් මුළුල්ලෙහි අනලස් වැ කුමරි බබ්බර වුසුමහ, රාජ්‍යභිතෘවූ සුවසේ වැඩුණු බුද්ධොපසාරානායෙහි නිරතුරු ඇලුණු ප්‍රමුදිත වූ (කිකි රජුගේ) සත් දියඟිවරු නම්:

447. සමඟී යැ සමණගුත්තා යැ හික්ඛුනී යැ හික්ඛුද්ධිකා යැ ධම්මා යැ සුධම්මා යැ සත්වැනි සඩ්දසී යැ යන මොහු යි.

448. (මේ කලට) මම යැ උප්පලවණ්ණා යැ පටාචාරා යැ කුණ්ඩලා (කුණ්ඩල කෙසි) යැ කිසාශ්‍යෙනම් යැ ධම්මදින්නා යැ (යන අපි වෙමු) විශාඛා උවැසි සත්වැනි වෙයි.

449. ඒ නරභ්‍රෙෂ්ඨ (කාශ්‍යප) බුදුරජාණන් වහන්සේ කිසි විටෙකැ ආශ්වයඨ ජනක දහම් දෙසන සේකැ, මහානිදන සුත්‍රාන්තය අසා එය ප්‍රගුණ කළමු.

450. ඒ කුසල කම්මේතුයෙන් ද, චේතනාප්‍රණිධි හේතුයෙන් ද මිනිස් කය හැරපියා තව්තිසාවට (උපත් විසින්) ගියමු.

451. දන් පැසුළු බෙවෙහි උතුම් සාගල නුවර මැද රජගේ මනවධන දයාජනක ප්‍රියවූ දුභිතෘ වෙමි.

452. මා උපන් කෙණෙහි ඒ සමග ම එනුවර කෙසම (-නිර්ගය) වියැ, එහෙයින් මට බෙමා යන නම ගුණ වශයෙන් ලැබිණි.

453. රූපලාවණ්‍යයෙන් භූමිත වූ මා යම් කලෙකැ යොවුන් බවට පැමිණියා ද, එකලැ පිය තෙමේ මා බිම්සර රජහට (මෙහෙසි කොට) දුන්නේ යැ.

454. තස්සාහං සුඤ්ඤා ආසිං රූපකෙලායතෙ රතා
රූපානං දෙසවාදීති න උපෙසිං මහාදයං.
455. බිම්බිසාරො තද රාජා මමානුග්ගනබුද්ධියා
වණණ්ඩියා වෙච්චනං ගායකෙ ගාපයි මමං.
456. “රමමං වෙච්චනං යෙන න දිට්ඨං සුගතාලයං
න තෙන නන්දනං දිට්ඨං ඉති මඤ්ඤාමසෙ මයං.
457. යෙන වෙච්චනං දිට්ඨං නරනානුනානුනං
සුදිට්ඨං නන්දනං තෙන අමරිනුසුනන්දනං.
458. චිත්තාය නන්දනං දෙවා ඔතරිත්වා මහීතලං¹
රමමං වෙච්චනං දිස්වා න තප්පනති සුචිම්බිතා.
459. රාජපුරුෂොදන නිබ්බන්ධං බුද්ධිපුරුෂොදන භුසිතං
කො වන්තා තස්ස නිබ්බන්ධං වන්තා ගුණසංඝේයං.”
460. තං සුඤ්ඤා වනසථිඤ්ඤා මම සොතමනොතරං
දච්ඡිකාමා නමුය්‍යානං රඤ්ඤා ආරොවයිං තද.
461. මහතා පරිවාරෙන තද වං සො මහීපති
මං පෙසෙයිං නමුය්‍යානං දස්සනාය සමුප්පක්කං.
462. “ගච්ඡ පස්ස මහාභොගෙ වනං නෙත්තරසායනං
යං සද භාති සිරියා සුගතාභානුරුද්ධිතං.”
463. යද ව පිණ්ඩාය මුති ගිරිබ්බජ්ජරුක්කමෙ
පච්චෙදාහං තදයෙව වනං දච්ඡුමුපාගමිං.
464. තදහං පුලලවිසිතං නානාභමරකුචිතං
කොකිලාගිතසතිතං මයුරගණනවිචිතං.
465. අප්පසද්දමනාකීණණං නානාවධ්‍යමභුසිතං
කුට්ටිකකපසකිකිණණං යොගීවරවිරාජිතං.
466. චිවරනති අමඤ්ඤස්සං ‘සඵලං නයනං මම.’
තස්සාපි තරුණං භික්ඛුං යුක්තං දිස්වා විචිත්තයි:

1. මහීතලං - සා, PTS.
2. මං - සා, PTS.
3. සපෙසෙයි - සා,
සම් පාපෙයි - PTS.

454. රූපයෙහි මමායනයෙන් ඇලුණු මම ඒ රජුට අතිශයින් ප්‍රිය වූමු. රූපයෙහි දෙස් පවසතැ යි භොකාරුණික බුදුරජුන් වෙතැ නො එළඹුණුමු.

455. එකල්හි බිම්සර මහරජ මට අනුග්‍රහ බුද්ධියෙන් වේච්චනය වණ්ණා කරවා ගායකයන් ලවා මා උදෙසා ගායනා කරවී.

456. “බුදුරජුන්ගේ ගෙකිළිය පිහිටි රමා වූ වේච්චනය යමකු විසින් නො දක්නා ලද නම් ඔහු නැඟන වනය නොදක්නා ලද යි අපි හඟනෙමු.

457. යමක්හු විසින් තරපුත්‍රයන්ට නැඟන වූ සතුටු එළවන (වේච්චනය) දක්නා ලදද ඔහු විසින් දෙවියන්ට අතිශයින් සතුටු එළවන නදුනුයන දක්නා ලද වෙයි.

458. දෙවියෝ නදුනුයන හැරපියා මිහිතලයට බැස රමා වූ වේච්චනය දක බෙහෙවින් විස්මිත වූවාහු තෘප්තිමත් නො වෙත්.

459. රජුගේ පිතින් උපන්, බුදුරජුන්ගේ පිතින් මතරම් වූ යම් වනයෙක් වේ ද, ඒ වනයාගේ ගුණසමුදයය කවරෙක් නොඅඩු වැ කියන්නේ ද.”

460. එවිටැ මාගේ කනට මිහිරි වූ ඒ වනයමෘද්ධිය අසා එ උයන දකිනු රිසි වැ රජුට සැලකළමු.

461. එවිටැ ඒ මිහිපල් තෙමේ එ උයන දක්නට උත්සුක වූ මා මහත් පිරිවරින් (උයනට) යැවී.

462. මහාමෝග ඇත්ත, සුගතයන් වහන්සේගේ ප්‍රභායෙන් යළි යළි රැළුණු යම් වනයක් සැමදි බබළා ද, යා, නෙත්‍රරසායන “නෙත්කලු” එ වනය බල.

463. යම් දිනෙක මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ පිඩු පිණිස ගිරිවුජ (රජගහ) පුරවරයට වැඩිසේක් ද එදින මම වේච්චනය දක්නට එළඹුණුමු.

464-466. එදවසැ මම නානා බමරුන්ගේ ගුමු ගුමු රැව් ඇති කෙවිල්ලන්ගේ ගී හඬ සහිත වූ මොනර භණයාගේ නැටුම් ඇති, විරල මිනිස් හඬ ඇති ජනාකීර්ණ නොවූ නොයෙක් සක්මන් මඵයෙන් හොබනා කුටිමණ්ඩපයෙන් ගැවසුණු යොගීවරයන්ගෙන් බැබළුණු පිපුණු උයනට පිවිසැ හැසිරෙනුයෙමි ‘මාගේ නෙත් සඵල විණැ’යි සිතමු. එහි දු යොගාවචර (-භාවනානුයොගී) තරුණ මහණ කෙනෙකුන් දක (මෙසේ) සිතමු.

467. ඊදිසෙ'8 වනෙ' රමෙම ධීතො'යං නවයොධධනෙ
වසනනම්ච කනෙතන රුපෙන ව සමන්විතො.
468. නිසිනොතා රුකබ්බුලමි වුණොදා සඤ්චාපාරුතො
කොයනෙ වත'යං භික්ඛු භික්ඛා විසයජං රතිං.
469. නනු නාම ගහට්ඨන කාමං භුක්ඛා යථාසුඛං
පච්ඡා ජිණ්ණෙන ධම්මො'යං වරිතඛෙධා සුභද්දකො.
470. සුඤ්ඤකතති විදික්ඛෙන ගන්ධගෙහං ජිනාලයං
උපෙක්ඛා ජිනමද්දකම් උදයනතංව භාකරං.
471. එකකං සුඛමාසිතං විජමානා' වරිත්ථියා
දිස්සානෙවං විවිනෙතසිං 'නායං ලුඛො නරාසභො.'
472. සා කඤ්ඤ කනකාභාසා පද්මානනලොචනා
බිමෙඛාට්ඨි කුඤ්ඤනා මනොනෙත්තරසායනා.
473. හෙමදෙලාභසවනා කලසාකාර'සුඤ්ඤි
තනුමජ්ඣං ව සුපෙසාංඤි' රමෙතාරු' වාරුභුසනා.
474. රත්තංසුකුපසඛ්ඛානා' නීලමට්ඨනිවාසනා
අතප්පනෙයාරුපෙන' භාවභාවසමන්විතා'
475. දිස්වා තමෙවං විනෙතසිං "අභො'යං අභිරුපිති
න මයා'නෙන නෙත්තෙන දිට්ඨසුඛා කුද්වතා."
476. තනො ජරාභිභුතා සා විචණ්ණො විතතානනා
භික්ඛදානො සෙතසිරා සලාලවදනා'සුචි.
477. සධ්ධිත්තකණ්ණො සෙතකම් ලඛ්ඛාසුභපයොධරා
වලිවිතතසඛධ්ධි' සිරාවිතතදෙහිති.
478. නතඛො දණ්ඩුතියා උප්පඤ්ඤා' කිසා
පචෙධමානා පතිතා නිසසසනම් මුහුං මුහුං.

-
1. ඊදිසෙ විසිනෙ - මජ්ඣං.
 2. විජමානං - මජ්ඣං.
 3. කලිකාකාර - මජ්ඣං.
 4. වෙදිමජ්ඣංව සුපෙසාංඤි - මජ්ඣං.
 5. රමෙතාරු - සංඝා, PTS.
 6. රත්තංසුකුපසඛිතා - PTS.
 7. අතප්පනෙයාරුපෙන - සිමු.
 8. සධ්ධිභාවදානසිතා - සංඝා.
 9. උප්පාසුලිකතා - මජ්ඣං.

467. මෙබඳු සිත්කලු වෙනෙහි වසන නව යොවුන් වියෙහි සිටි මේ මහණ රූපයෙන් සමන්විත ද වෙයි, කාන්තියෙන් වසන්තය මෙනි.

468. මුඩු වූ මෙමහණ සහළ සිවුරු පෙරවැ (රූපාදි) විෂයප රතිය (ඇල්ම) හැරපියා රුක් මුල්හි සුන්නේ ධ්‍යාන කරනුයේ වනැ.

469. ගෘහස්ථයා විසින් සුවසේ කම් සැප වීද පසුවැ ජරාවට පැමිණියහු විසින් මේ ධර්මය සැරියයුතුයැ. එය සුහද (යහපත්) නොවන්නේ නො?

470. සිස් යයි (-බුදුරදුන් නැතැයි) සිතා ජිනාලය (ජිනෙන්ද්‍රයන්ගේ වාසස්ථානය) වූ ගඳකිළියට එළැඹූ උදහිරු වැනි ජිනෙන්ද්‍රයන් දුටුවු.

471. පවත් සලන වරහනක සමග එකලා වැ සුවසේ වැඩ හුන් මුනිඳුන් දක 'මේ නරශ්‍රේෂ්ඨයා රූක්‍ෂ නො වෙති'යි මෙසේ සිතුවු.

472. එ යුවතිය රන්වන් පැහැ ඇත්තක, පියුම් බඳු මුහුණ හා නෙත් ඇත්තක, බිඹුපල වත් ලවන් ඇත්තක, කොඳවන් දසන් ඇත්තක, මන නුවන් පිටවන්නක.

473. රතෝවිලි වත් සවන් ඇත්තක, කලස් වැනි මනා පියොවුරු ඇත්තක, සිහිනිඟ ඇත්තක, මනා උකුල් පෙදෙස් ඇත්තක, රඹ වත් උරු ඇත්තක, මනහර අඛණ ඇත්තක.

474. රතු වසත්‍ර පොරෝනා හැඳි නිල්වන් මට්ටුලු වසත්‍ර ඇති තෘප්තියට නො පැමිණියහොත් රූපයෙන් යුතු ඕ භාවභාවයෙන් සමන් වීත වූ යැ.

475. ඇය දක මෙසේ සිතුවු. ආශ්වයායෙකි! මේ අභිරූපිකාව කිසි කලෙකත් මේ ඇසින් මා නුදුටුවීරු යැ.

476. ඉක්බිති ඕ ජරාවෙන් මඩනාලු වැ විවිණ වැ පුළුල් මුව ඇති වැ බුන් දත් ඇති වැ සුදු කෙසෙ ඇති වැ කෙලතොලු වැ අපිච්ඡිවැ-

477. හැකුළුණු කන් ඇති වැ සුදුවන් නෙත් ඇති වැ එල්බෙන අඟහ වූ පියොවුරු ඇති වැ රැළි වැටුණු සියලුම ඇති වැ නහර ඉල්පුණු සිරුරැති වැ-

478. වක්වූ කය ඇති වැ සැරයටිය දෙවැනි වැ බෙහෙවින් පඩුවන් වැ කෘග වැ වෙට්ටම් ඇති වැ වරින් වර නිශ්ශ්වාස කෙරෙමින් ඇඳ වැටුණා යැ.

479. තතො මෙ ආසි සංවෙගො අබ්බතො ලොමහංසනො
ධිරස්සු රූපං අසුචිං රමනෙත යත්ථ ඛාලිසා.
480. තද මහාකාරුණිකො දිස්වා සංවිග්ගමානසං
උදග්ගච්ඡෙතො සුගතො¹ ඉමා ගාථා අභාසථ:
481. “ආතුරං අසුචිං පුත්තිං පස්ස ඛෙමෙ සමුස්සයං
උඤ්ජරනං පග්ගරනං ඛාලානං අභිනඤ්ඤං.
482. අසුභාය චිත්තං භාවෙහි එකග්ගං සුසමාහිතං
සති කායගතා ත්‍යාජ්ඣ නිබ්බිද්ධසුලා හව.
483. යථා ඉදං තථා එතං යථා එතං තථා ඉදං
අජ්ඣානනස්මි ඛණ්ඩා ව කායෙ ඡන්දං වීරාජය.
484. අනිම්සනස්මි භාවෙථ මානානුසයමුජ්ජහ
තතො මානාභිසමයා උපසන්නා චරිසසයි.
485. යෙ රාගරත්තානුපතනති සොතං
සයං කතං මසකටකොව ජාලං
එතමපි ඡෙත්වාන පරිබ්බජනති
අනපෙක්ඛිතො² කාමසුඛං පභාය.”
486. තතො කලලිතචිත්තං³ මං ඤාත්වාන නරසාරථි
මහානිදානං දෙසෙයි සුගතනං විනයාය මෙ.
487. සුච්චා සුගතනතසෙට්ඨං තං පුබ්බසඤ්ඤමනුස්සරිං
තත්ථ ධිතාව⁴හං සතති ධම්මචක්ඛං විසොධයි.
488. නිපතිත්වා මහෙසිස්ස පාදමුලමහි තාවදෙ
අවචයං දෙසනත්ථාය ඉදං වචනමට්ඨමි:
489. “නමො තෙ සබ්බදස්සාවී නමො තෙ කරුණාකර
නමො තෙ තිණ්ණිසංසාර නමො තෙ අමතංදද.

1. සුමනො - සභා.
2. න පෙක්ඛිතො - මර්ග.,
3. කලලිතචිත්තං - සභා.
4. කලිකචිත්තං - PTS.

479. ඒ හෙතුයෙන් මාහට “යමෙක්හි අක්කාලයෝ ඇලෙන්ද ඒ අපචිත්‍ර රූපයට නිකු වෙව්”යි නොවූ විරූ ලොවුදහගන්වන සං-වේගයෙක් වූයේ යි.

480. එකල්හි මහාකාරුණික වූ උඩුහුරු සිතැති සුගතයන් වහන්සේ සංවිත්ත මනසැති මා දැක මේ ගාරා වදළ සේකැ.

481. “බෙමාවනි, (රොගාදියෙන්) ආතුර වූ (දෙකීස් කුණප හෙයින්) අපචිත්‍ර වූ කුණු වූ (පුයා) උතුරන වැගිරෙන අඟයන් විසින් (හෘෂ්ණා විසින්) අභිනාදිත වූ කය බලව,

482. අසුහානුපස්සනා සම්පාදනය පිණිස සිත (උපචාර සමාධි විසින්) එකඟ කොට (අර්පණා සමාධි විසින්) සුසමාහිත කොට වඩව. තොපට කායගතායනිය වේවා. (පස්කදෙහි කලකිරීම් සංඛ්‍යාත) නිර්විද්‍ය බ්‍රහ්ම කොට ඇති වව.

483. මේ අධ්‍යාත්මකාය යම්සේ ද තෙල බාහිරකයන් එසේ යැ, තෙල බාහිර කාය යම්සේ ද මේ අධ්‍යාත්ම කයත් එසේ යැ යි අධ්‍යාත්ම වූත් බාහිරවූත් කයෙහි කාමව්ජ්‍යය දුරු කර.

484. (නිත්‍යනිමිති රහිත හෙයින්) අනිමිත්ත (නම් වූ අනිත්‍ය) සංඥාව වඩව, මානානුශය උපුටාලව, ඉක්බිති මානසාගේ ප්‍රභාණාහි සමයෙන් උපශාන්ත වූ හැසිරෙන්නෙහි.

485. යම් කෙනෙක් රාගයෙන් ඇලුණාහු වෙත් ද, තමා කළ දලෙහි වැටෙන මකුළුවා හෙයින් උහු පුන පුනා ශොකයට වැටෙත්. අපෙක්ෂා රහිතයෝ තෙල රාගය සිදු කම්සුව හැරපියා සසර හැරයෙත්”යි.

486. නරසාරථී වූ සර්වඥයන් වහන්සේ (අශ්‍රද්ධාදියෙන් දුරු වූ මතු දෙශනාවට බලුන් වූ සිටුනා හෙයින්) කම්ණ්‍ය වූ සිතැති මා දැන හික්මෙනු පිණිස මට මහානිදන සුත්‍රාන්තය දෙශනා කළ සේකැ.

487. ඒ උතුම් සුත්‍රාන්තය ශ්‍රවණ කොට පෙර (කසුප් බුදුන් සෙමෙහි භාවිත (මහානිදන සුත්‍රාන්ත) සංඥාව සිහි කළවු. එහි සිටියා වූ මැ මම ධර්මසෘජ්‍ය (-සොකාපත්තිමග්ග කුණය) පිරිසිදු කළවු.

488. එකෙණෙහි මහර්ෂීන් වහන්සේගේ පාමුල වැද වැටී (කළ) වරද දෙසනු පිණිස මෙ වදන් කීවු.

489. සියල්ල දක්නාසුලු උතුමාණනී, තොපට නමස්කාර වේවා. කරුණාකරයාණනි, තොපට නමස්කාර වේවා. සසර තරණය කළ මහතාණනි, තොපට නමස්කාර වේවා. අමෘතදයකයාණනි, තොපට නමස්කාර වේවා.

490. දිට්ඨිගහන පක්ඛනා¹ කාමරාගථිමොභිතා
තයා සමමා උපායෙන විනිතා විනයෙ රතා.
491. අදස්සනෙන විබ්බොගා තාදිසානං මහෙසිනං
අනුභොතති මහාදුක්ඛං සත්තං සංසාරසාගරෙ.
492. යද්'හං ලොකසරණං අරණං මරණනාගං²
නාගදසාසිමදුරට්ඨං දෙසයාමි³ තමච්චියං.
493. මහාභිතං වරදදං අභිතොති විසංකිතං
නොපෙසිං රුපතිරතා දෙසයාමි තමච්චියං."⁴
494. තද මධුරනිග්ගොපසා මහාකාරුණිකො ජිනො
අවොච 'තිට්ඨ ඛෙමෙ'ති සිඤ්ඤානො අමතෙන මං.
495. තද පණමාස සිරසා කත්වා ච නං පදකම්ණං
ගන්ත්වා දිසවා නරපතිං ඉදං වචනමබ්‍රවිං.
496. "අහො සමමාඋපායො තෙ විතතිතො'යමරිඤ්ඤම
වනදස්සනකාමාය දිට්ඨො නිබ්බානපද මුති.
497. යදි තෙ රුච්චතෙ රාජ⁵ සාසනෙ තස්ස තාදිනො
පබ්බජිසයාමි රුපෙ'හං නිබ්බින්නා මුනිවාණිනා.⁶

භාණවාරං දුක්ඛියං.

498. අඤ්ඤිං පග්ගහෙත්වාන තදහ ස මභීපති
"අනුජානාමි තෙ හදෙද පබ්බජ්ජා තච සිජ්ඣතු."
499. පබ්බජිත්වා තදවාහං අභිමාපෙ¹ උපට්ඨිතෙ
දීපොදයඤ්ඤි හෙදඤ්ඤි දිස්වා සංවිග්ගමානසා.
500. නිබ්බින්නා සබ්බසංඛාරෙ පච්චයාකාරකොච්ඡිද
චතුරොපෙස අතිකකම්ම අරහත්තමපාපුණිං.
501. ඉඤ්ඤා ච වසී ආසිං දිබ්බාය සොතධාතුයා
චෙතොපරියක්ඛණස්ස වසී වාසී හවාමහං.

1. පක්ඛනු - මිශ්‍රණං.
2. මරණනාගං - සත්තං.
3. දෙසෙයසාමි - සත්තං.
4. රාජා - සත්තං.
5. මුනිවාණිනා - සත්තං, PTS.
6. සත්තමාපෙ - සත්තං, PTS.

490. දෘෂ්ටිගහන(-වන)යට වැදුණු කාමරාගයෙන් බෙහෙවින් මුළා වූ මම සමාග්උපායෙන් නොප විසින් හික්මවන ලද්දෙහි විනයෙහි ඇලුණා වෙමි.

491. නොප වැනි මහර්ෂීන්ගේ නොදක්මෙන් (සමාග් මාර්ගයෙන්) වෙන් වූ සතියෝ සසර සයුරෙහි (ගිලී) මහදුක් විඳිති.

492. යම් කලෙක මම ලොවට පිහිට වූ කෙලෙස් රහිත වූ මරණාන්තයට ගිය නුදුරු අරමිහි වැඩ සිටුනා බුදුරජුන් නුදුටුයෙමි ද ඒ වරද දෙසමි.

493. මහාහිත වූ නිර්වාණදයක වූ (මා විසින්) අහිත යයි හැක කරන ලද බුදුරජුන් වෙත රූපලාලනයෙහි නිරත වූ යෙමි නො එළැඹුණුමු. ඒ වරද දේශනා කරමි'යි කියා යි.

494. එකල්හි මහා කාරුණික වූ ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ මා අමා දියෙන් ඉසිනසේක් ජිහිරි වූ ගැඹුරුසොස ඇති වැ 'බෙමාවනි, නැහී සිටුව'යි වදළ සේකැ.

495. එවිට මස්තකයෙන් නැමැද ඔබ ප්‍රදක්ෂිණා ද කොට (රජ ගෙට) ගොස් රජු දක මම වදන් පැවසුමු.

496. "රජතුමනි, පුද්ගලයෙකි. ඔබ විසින් මේ සමාග්උපාය සිකන ලද යැ, උයන දකිනු රිසි ඇත්ත විසින් නිර්වාණදයක මුනිඳු දක්නා ලදී.

497. මහරජ, ඉදින් නොපට රිසි වේ නම් අකම්පා ගුණ ඇති ඒ බුදුන්ගේ සසුන්හි පැවිදි වන්නෙමි, බුදු වදනින් මම රූපයෙහි කලකිරුණා වෙමි.

දෙවැනි බණවර යි.

498. එවිට ඒ මිහිපල් තෙමේ ඇඳිලි බැඳ "සොදුර නොපට (පැවිද්ද) අනුදනිමි. නොපගේ පැවිද්ද සිදු වේවා."

499. එකල්හි මම පැවිදි වැ අඩමසක් එළැඹැසිටි කල්හි පහන දුල්වීමත් නිවීමත් දැක සංවිත්තමනක් ඇතියෙමි-

500. සියලු සංස්කාරයෙහි කලකිරුණෙමි ප්‍රත්‍යයාකාරයෙහි දක්ෂ වැ චතුරොස ඉක්මැ රහත් බවට පැමිණියමු.

501. මම සෘණියෙහිද දිබ්බසොතධාතූයෙහි ද වසී වූමු. වෙනො පරියක්‍යණයෙහි (-පරිසික් දන්තා නුවණෙහි) ද වසී වූවා වෙමි.

502. පුබ්බෙතිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛු වීසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛේණා නන්දිති සුනංඝොවො.
503. අත්ථධම්මෙතිරුක්ඛිසු පටිභානෙ තථෙව ච
පරිසුද්ධං මම ඤාණං උප්පන්නං බුද්ධිසාසනෙ.
504. කුසලා'හං වීසුද්ධිසු කරාවන්ඤ්ච වීසාරද
අභිධම්මනායකඤ්ඤ ච වසිප්පත්තා'මහි සාසනෙ.
505. තතො භොජනවස්ත්‍රසම්¹ රඤ්ඤ කොසලසාමිනා
පුච්ඡිතා නිපුණෙ පඤ්ඤා ව්‍යාකරොත්ති යථාතථං.
506. තද ස රාජා සුගතං උපසංඝමිම පුච්ඡථ
තථෙව බුද්ධො ව්‍යාකාසි යථා තෙ ව්‍යාකතා මයා.
507. ජිනො තසම් ගුණෙ තුට්ඨං එතදග්ගෙ යථෙසි ම.
"මහාපඤ්ඤානමග්ගාති භික්ඛුනීනං නරුක්ඛමො.
- 508 - 510. කිලෙසා කුම්භිතා මග්ගං -පෙ- කතං බුද්ධිඝ්ණ
සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ඛෙමා භික්ඛුනී ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

ඛෙමාපෙරියාපද්‍යනං අට්ඨමං.

19. උප්පලවණ්ණාපද්‍යනං

511. භික්ඛුනී උප්පලවණ්ණං ඉඤ්ඤා පාරමිඛතො
වන්දිතා සන්ත්‍රිනො පාදෙ ඉදං වචනමබ්‍රවී.
512. නිත්තිණ්ණං ජාතිසංසාරං² පත්තා'හං අවලං පදං
සබ්බද්‍රස්ඛං මයා ඛිණං ආරොචෙමි මහාමුනි.
513. යාවතා පරිසා අත්ථී පසන්නා ජිනසාසනෙ
යෙසඤ්ඤා³ මම'පරාධො'ත්ති ඛමන්තු ජිනසමබ්‍රධා.
514. සංසාරෙ සංසරන්තාය⁴ ඛලිතං මෙ සචෙ හචෙ
ආරොචෙමි මහාවීර අපරාධං ඛමස්සු තං⁵

1. තොරණවස්ත්‍රසම් - මජ්ඣ., ඝා., PTS.

2. ජාතිසංසාරා - මජ්ඣ.,

3. යෙසං ව - මජ්ඣ.,

4. සංසරන්තියා - මජ්ඣ.,

සංසරන්තා ගමි - ඝා.,

5. මෙ - ස්‍යා.

502. පෙර විසුකඳපිළිවෙළ දැනිමි, දිවැස පිරිසුදු කරන ලද, සියලු ආප්‍රවයෝ ගෙවී ගියහ, දන් පුනර්භවයෙක් නැති.

503. අඤ්ඤා-ධම්ම-නිරුත්තියෙහි ද එසෙයින් ම ප්‍රතිභානායෙහිද මාගේ ඥානය පිරිසුදු යැ, බුදුසසුන්හි ඥානය උපතැ.

504. මම (සජ්ජ) විශුද්ධියෙහි දක්‍ෂයෙමි, කර්මාවස්ථාවේයෙහි විශාරද (-නිර්භය) වෙමි, අභිධම්මය දන්මි, සසුන්හි වර්ධිතාප්ත වෙමි.

505. ඉක්බිති කොශලාධිපති රජු විසින් හෝජනාවස්තුයෙහි පුළුවන් සියුම් පැන ඇති සැටියෙන් විසඳන්නක් වූවු.

506. එකල්හි ඒ රජ සුගතයන් වහන්සේ වෙතැ එළැඹ විවාළේ ය. ඒ පැන යම් අයුරෙකින් මා විසඳන ලදද, එසෙයින් ම බුදුහු විසඳා වදාළහ.

507. නරොක්කම ජිනෙන්ද්‍රයන් වහන්සේ ඒ ගුණයෙහි තුටු වූ සේක් මහා ප්‍රඥ ඇති භික්ෂූන් අතර අග්‍ර යයි මා එතැනුයෙහි තැබූ සේකැ.

508 - 510. මා විසින් කෙළෙස්සු දවන ලදහ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙයින් වනාහි බේමා තෙරණියෝ මේ ගාරා පැවසූහ.

අවවැනි බේමා සාවිරාපදන යි.

19. උපාලවණණා අපදනාය

511. සෘද්ධියෙන් අගතැන්පත් උත්පලවණා භික්ෂූන් නොමෝ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ පා වැඳ මෙවැන් පැවසූ:

512. ඒ ඒ ජාතිවල (උපත් විසින්) හැසිරීම තරණය කළ මම අවල වූ නිර්වාණපදයට පැමිණියා වෙමි, මා විසින් සියලු දුක් කෘය කරන ලද, මහාමුනිකුමනි, (එය) සැලකරමි.

513. බුදුසසුන්හි පහන් වූ යම් පමණ පිරිස් ඇත් ද, යම් කෙනෙකුත් ට මා කළ අපරාධයෙකුත් ඇත් ද, බුදුරදුන් හමුයෙහි (මට) කමත් වා.

514. මහාවීරයන් වහන්ස, ආරොච්ඡා කරමි: සසර සැරිසරන මාගේ ඉදින් (යම්) දෙසෙක් වී නම් ඒ දෙස ක්‍ෂමා කරන සේක්වා."

515. “ඉඳිං වාපි නිදසෙසති මම සාසනකාරිකෙ
වතසෙසා පටිසා අජ්ජ කඛිං ඡිද්දති යාවතා”
516. “ධිතු’ තුඤ්ඤං මහාවීර පඤ්ඤවනන ජුතිකර
බහුං ව දුක්ඛාරං කමෙං කතං මෙ අනිදුක්ඛාරං.
517. උප්පලසෙසව මෙ වණේණා නාමෙත්තප්පලනාමිකා
සාවිකා තෙ මහාවීර පාදෙ වද්දති ව්‍යඛුමි.
518. රාහුලො ව අභරණේව නෙකජාතිසතෙ බහු
එකසමිං සමගවෙ ජාතා සමානව්‍යුත්තාසා.
519. නිබ්බන්ධි එකතො හොති ජාතිසු බහුසො මම¹
පව්ච්ඡිමහවෙ² සමපතෙත උභොපි නානාසමිහවා.
520. පුතෙතො ව රාහුලො නාම ධිකා උප්පලසව්භයා
පසස් වීර මම. ඉඳිං බලං දසෙසමි සත්ථුතො.
521. මහාසමුද්දෙ වතුරො පකඛිපි හස්පාතියං.
තෙලං හස්ගතං³ වෙවි වෙජ්ජා⁴ කොමාරකො යථා.
522. උබ්බන්ධිකා පඨවිං පකඛිපි හස්පාතියං.
වික්ඛම්ඤ්ජං⁵ යථා නාම ලුඤ්චි කොමාරකො යුවා.
523. වකකවාලසමං පාණිං ජාදයිතාන මජ්ඣකෙ
වස්සාපෙතාන ජුසිතං නානාවණ්ණං පුනප්පුනං.
524. භුමිං උදුක්ඛලං කතා ධර්මාදි කතාන සකඛරං
සිනෙරු මුසලං කතා මග්ගි කොමාරිකා යථා.
525. “ධිතා’හං බුද්ධසෙට්ඨස්ස නාමෙත්තසලසව්භයා
අභිඤ්ඤසු වසිභුතා තව සාසනකාරිකා.
526. නානා විකුඛ්ඛණං කතා දසෙසකා ලොකනායකං
නාමගොතනඤ්ච සාවෙකා’ පාදෙ වද්දමි වකුඛුමි.

1. ධිකා - මජ්ඣං.
2. ජාතිසාපිව එකතො - මජ්ඣං, සා, PTS.
3. පව්ච්ඡමෙ හවෙ - මජ්ඣං,
4. වස්ගතං - සිමු.
5. පිට්ඨං - මජ්ඣං.
6. වික්ඛම්ඤ්ජං - මජ්ඣං.
7. පකාසෙකා - සා.

515. (බුදුහු) “මාගේ අනුසස්සන් කරන්න, සංඛි ද දක්වව, යම් පමණ සිවුපිරිස් වේ ද, දෙ (ඔවුන්ගේ) සැක සිසුව.”

516. (උපලවණ්ණා) “ප්‍රඥවත් පුතින්ධර මහාවීරයාණනි, ඔබගේ දුභිතෘ වූ මා විසින් බෙහෙවින් අපහසු වූ බොහෝ දුෂ්කර වූ ක්‍රියා කරන ලදී.

517. මාගේ (සිව්) පැහැය උපුලක පැහැ බදු වෙයි. වක්‍රුර්මත් මහාවීරයාණනි, නමින් උත්පලා නම් වූ ග්‍රාථිකා තොටෝ ඔබ පා වදියි.

518. රාහුලත්, මමත් නොයෙක් බොහෝ සියගණන් ජාතිවලා එක ම කුලයෙකැ උපතුම්භ, සමාන රිසි හා මනස් ඇත්තෝ ද වූම්භ.

519. බෙහෙවින් (ඒ ඒ) ජාතිවලා මාගේ ඉපැත්ම (රාහුල) හා එක් වැ වෙයි. පැසුළු හවය පැමිණි කල්හි දෙදෙන ම වෙන වෙන උපත් ඇත්තෝ වූම්භ.

520. පුත් රාහුල නම් විය, දු උත්පල නම් වූ. වීරයන් වහන්ස, මාගේ සාද්ධි බලනු මැනැව්. ශාස්තෘන් වහන්සේට (මාගේ) බලය දක්වමි.

521. කෝමාරහව්ව නම් වෛද්‍යයා අතට පත්, තෙලයක් සෙසින් සිව්සයුරු අත් නමැති තලියෙහි බහාලූ යැ.

522. තරුණ කෝමාරක යම් පරිදි මුදුනණ සින්දේ ද එයෙයින් පොළොව උපුරා අත් නමැති තලියෙහි බහාලූ යැ.

523. සක්වළ සම් කොට අත්ලෙන් මස්තකය වසා නැවත නැවත නත්වැදැරුම් පැහැපත් වැසිපොද වම් කරවා-

524. පොළොව වනක් කොට සකුරු (-වැලි කැට) ධාන්‍ය කොට මේරුව මොහොලක් කොට දරියක මෙන් මැඩලූ යැ.

(උත්පලවර්ණා මෙසේ කියයි:)

525. මම බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ දුභිතෘ වෙමි. නමින් උපලවණ්ණා නමු. අභිඤ්චි වශීභූත වූ මම ඔබගේ අනුසස්සන් කරන්නක් වෙමි.

526. නොයෙක් සංඛිවිකුර්වණ කොට ලෝකනායකයන් වහන්සේට දක්වා නම්ගොත් ද අස්වා පසැස් ඇති උතුමාණනි, ඔබ පා වදිමි.

527. ඉඳ්ඛියා ව වසී හොමි දිබ්බාය යොතධාතුයා
වෙතොපරියඤ්ඤාසං වසී හොමි මහාමුනො.
528. සුඛබ්බනිවාසං ජානාමි දිබ්බව්‍යඤ්ඤා විසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛිණං¹ නස්සිද්දති සුනඛතොවා.
529. අස්සධම්මනිරුත්ථස්ස පටිභානො තපොව ව
ඤ්ඤාං මෙ විමලං සුඛං පභාවෙන මහෙසිනො.
530. සුරිමානං ජිනඤ්ඤානං සමමුඛා ව පරමමුඛා²
අධිකාරං ඛණ්ඩං මයහං තුසසාසාය මහාමුනි.
531. යං මයා සුරිතං³ කම්මං කුසලං සර මො⁴ මුනි
තවස්සාය මහාචරි පුඤ්ඤං උපවිතං මයා.
532. අභබ්බව්‍යානො වජ්‍යෙසා පරිවජ්‍යෙතති⁵ අනාචාරං⁶
තවස්සාය මහාචරි වත්තං ජීවිතමුත්තමං.
533. දසකොට්ඨසහස්සාති අදසිං මම⁷ ජීවිතං
පරිච්ඡින්නං⁸ ව මෙ හොති⁹ තවස්සාය මහාමුනි.¹⁰
534. තදුතිවිමුතිතා සබ්බා සිරසාව කතඤ්ජලි
අපොච්ඡයො කපං ආසි අතුලිඳ්ධිපරක්කමා.
535. සතසහස්ස ඉතො¹¹ කපෙප නාගකඤ්ඤා අහං¹² තද
විමලා නාම නාමෙන කඤ්ඤානං සාධුසම්මතා.
536. මහොරගො මහානාගො පසන්නො ජිනසාසනො
පුද්ගුත්තරං මහාතෙජං නිමිනෙතසි සසාවකං.
537. රතනාමයං¹³ මණ්ඩපඤ්ඤා පලලඛිතං රතනාමයං
රතන¹⁴වාලුකාකිණිණිං උපහොගං රතනාමයං
538. මග්ගං ව පටියාදෙසි රතනඤ්ඤාපභූතං
පච්චුත්තනානානා සමුද්ධං වජ්‍යෙනා තුරියෙහි¹⁴ යො

1. සබ්බාසවපරික්ඛිණං - මජ්ඣං.
2. සමමුඛං තෙ නිදස්සිතං - මජ්ඣං.
3. සුරිමං - සා, PTS
4. සංසාරෙ - PTS.
5. වාජ්‍යෙනො - මජ්ඣං.
6. පරිච්ඡාදෙනො - සා.
7. අනාචාරං - මජ්ඣං, සා.

7. මයං - සිඳ්ධි.
8. පරිච්ඡින්නං - මජ්ඣං.
9. හොමි - මජ්ඣං.
10. සතසහස්සෙනා - මජ්ඣං.
11. අහං - මජ්ඣං.
12. රතනමයං - මජ්ඣං.
13. රතනං - මජ්ඣං.
14. තුරියෙහි - මජ්ඣං.

527. මහාමුනිකුමනි, (මම) සෘණියෙහි ද වගී වෙමි, දිබ්බසොත ධාතුයෙහි ද වෙතොපරියක්‍යණයෙහි ද වගී වෙමි.

528. පෙරවිසු කදපිළිවෙළ දනිමි, දිවෑස පිරිසුසු කරන ලද, සියලු ආසුච ගෙවී ගියේ යැ, දන් පුනර්භවයෙක් (-යළි ඉපැත්තෙක්) නැත.

529. මහර්මින් වහන්සේගේ ප්‍රභායෙන් අර්ථ - ධර්ම - නිරුක්ති-යෙහි ද, එසේ මැ ප්‍රතිභානායෙහි ද මගේ ඥානය නිර්මල යැ, පරිශුද්ධ යැ.

530. මහාමුනිකුමනි, තොප සඳහා පෙර බුදුවරයන්ගේ සම්මුඛ-යෙහි ද පරාමිමුඛයෙහි ද මාගේ අධිකාරය (-කුසල් රැස් කිරීම) බොහෝ යැ.

531. මා විසින් යම් කුශල කම්යක් පුරන ලද ද, මාගේ ඒ කම්ය සිහි කරනු මැනැවි, මහාවීරයන් වහන්ස තොප පිණිස මා විසින් පින් රැස් කරන ලද යැ.

532. අභවාසථාන හැරපියා අනාවාරය බැහැර ලත්නක් වූමු. මහාවීරයන් වහන්ස, තොප පිණිස මාගේ උතුම් ජීවිතය ද පරිත්‍යාග කළෙමි.

533. මහාමුනිකුමනි, තොප පිණිස දසකෙළදහසක් (ධනය) දුන්මු. මා විසින් මාගේ ජීවිතය ද පරිත්‍යාග කරන ලද වෙයි."

534. එකල්හි අතිවිස්මිත වූ සියලු පිරිස මුදුනින් බැඳිලි වැ "ආයතාවනි, කෙසේ නම් (මෙබඳු) අසම වූ සෘද්ධි පරාක්‍රම ඇතිවූ ද"යි පිළිවිසි.

(උත්පලවණණා පිළිතුරු දෙයි:)

535. මෙයින් සුවහස්වන කප්හි නාගකන්‍යාවක් වූමු. එකලා නමින් විමලා නම් වූ මම කන්‍යාවන් අතර සාධුසම්මත වූවා වෙමි.

536. මහොරග නම් වූ මහනාරජ තෙමේ බුදුසසුන්හි පහන් වූයේ ශ්‍රාවකයන් සහිත වූ මහත් තෙද ඇති පදුමත්තර මුනිරජුන් නිමන්ත්‍රණය කෙළේ යි.

537-538. රුවන්වුවා මණ්ඩපයක් ද, රුවන්වුවා පළහක් ද, රුවන් වුවා උපහොග දෑ ද, රුවන් දිත් සැරහුණු රුවන්වැලි විපුරුණු මහ ද පිළියෙළ කෙළේ ය. හේ තුයතියන් වයනු ලබන්නේ පෙර ගමන් කොට සම්බුදුරජුන් (වැඩම කරවූයේ යි.)

92 අපද්‍යනපාළි-එකුපොසථිකවග්ගො

539. පරිසාභි වතුභි¹ සො සභිතො² ලොකනායකො
මහොරගස්ස භවතො නිසීදි පරමාසතො.
540. අනතං පානං බාදනීයං භොජනීයං³ මහාරභං
වරං වරඤ්ඤා පාදාසි නාගරාජා මහායසො.⁴
541. භුඤ්ඤානාන සමුද්ධො පන්තං ධොවීයං⁵ යොනිසො
අනුමොදනීයං⁶ කාසි නාගරඤ්ඤා මහිඤ්ඤානො.⁷
542. සබ්බඤ්ඤා ඵුලලිතං⁸ දිස්වා නාගකඤ්ඤා මහායසා⁹
පසන්නා¹⁰ සන්ත්වතො වින්තං සුනිබ්බාඤ්ඤා මානසං.
543. මමඤ්ඤා වින්තමඤ්ඤාය ජලජ්ඣත්තමනායකො
තස්මිං ඛණෙ මහාවීරො භික්ඛුනිං දස්සයිඤ්ඤා.
544. ඉදං අනෙකා දස්සයි භික්ඛුනී සා වීසාරද
පමොදිතා වෙදජාතා සසාරං ඉදමබ්බවිං.¹¹
545. අභුසාභං ඉමං ඉඤ්ඤා සුමනාසිතරායසි¹²
‘කථං අභොසි සා වීර ඉඤ්ඤා සුචිසාරද?’
546. “ඔරසා වුඛතො ජාතා ධිතා මම මහිඤ්ඤා
මමානුසාසනිකරා ඉඤ්ඤා සුචිසාරද.”
547. බුද්ධස්ස වචනං සුඤ්ඤා එවං පඤ්ඤාසං තදං¹³
“අභමපි තාදිසා භොමි ඉඤ්ඤා සුචිසාරද.”
548. පමොදිතා¹⁴ භං සුමනා පක්ඛන්තමානසා¹⁵
අනාගතමහි අඤ්ඤානෙ ඊදිසා භොමි නායක.
549. මණ්ඩමයමහි පලලබ්භෙත මණ්ඩපස්මිං පහබ්බරෙ
අනතපානෙන තපෙට්ඨා සසබ්බං ලොකනායකං.

-
1. පරිසාභි ව වතුභි - මජ්ඣං.
සරිසාභි වතසෙසාභි - PTS.
 2. පරිවුතො - මජ්ඣං.
ඵරිතො - සා.,
පරෙතො - PTS.
 3. භොජනඤ්ඤා - මජ්ඣං.
 4. මහායසං - මජ්ඣං.
 5. ධොවීයා - මජ්ඣං, PTS.
 6. නාගකඤ්ඤා මහිදධිතා - මජ්ඣං - සා., PTS.
 7. සබ්බඤ්ඤා ඵුලලිතං 5 - සිඬු.
 8. මහායසං - මජ්ඣං.
 9. පසන්නං - මජ්ඣං.
 10. ඉදමබ්බවි - මජ්ඣං.
 11. සුමනං ඉතරායසි - මජ්ඣං.
 12. භුසාවයා එවං අභොසවං - සා.,
 13. පඤ්ඤා උත්තම මානසා - මජ්ඣං.

539. ඒ ලෝකනාථයන් වහන්සේ සිවු පිරිස් සහිත වූ සේක් මහොරග නා රජුගේ හවනෙහි උතුම් අස්නෙකු වැඩහුන්සේකැ.

540. මහාසසස් ඇති නාරජ් ආභාර ද පාන ද කැයුතු දෑ ද බිදියයුතු දෑ ද මාඇති උතුම් උතුම් දෑ ද දුන්නේ යැ.

541. සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ අහරකිස නිමවා පා දෙවා මහත් සෘද්ධි ඇති නාරජුගේ නුවණ පමණින් අනුමොදනා කළසේකැ.

542. මහත් යශස් ඇති නාගකනායා තොමෝ විකසිත පියුමක් බඳු සර්වඥයන් දක ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදුනා, මොනොවට බඳනා ලද සිත් ඇති වූ,

543. එකෙණෙහි පියුමතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මාගේ සිත දැන සෘද්ධියෙන් අගතෑත්පත් මෙහෙණක දක්වූ සේකැ.

544. විශාරද වූ ඒ මෙහෙණ නොයෙක් සෘද්ධි දක්වූ. ප්‍රමුදිත වූ හටගත් ප්‍රීති ඇති මම ශාස්තෘන් වහන්සේට මෙය කීවු:

545. වීරයන් වහන්ස, සතුටුසිත් ඇති මම ඒ මෙහෙණගේ මේ සෘද්ධිය දිවිමි. ඔ තොමෝ කිසෙයින් සෘද්ධියෙහි සුවිසාරද වූ ද?

546. “මහත්සෘද්ධි ඇති මෝ මාගේ අනුසාසනා කරන සෘද්ධියෙහි අතිශයින් විශාරද වූ (දෙසුම් අසා සවුබවට පත් හෙයින්) මුඛින් උපන් මාගේ ශාරස දුහිතෘ වෙයි.”

547. බුදුරජුන්ගේ වදන් අසා එවිටැ මම මෙසේ ප්‍රාප්තා කළවු: මම්ද සෘද්ධියෙහි සුවිශාරද වැ ඇය බඳු වෙමි.

548. නායකයන් වහන්ස, ප්‍රමුදිත වූ සුමනස් ඇති මම අනාගත යෙහි (සෘද්ධි) ප්‍රාප්ත උසාම මනස් ඇති වැ මැය බඳු වන්නෙමි.

549. ප්‍රභා විහිදෙන මණ්ඩපයෙක්හි මිණිමුවා පළඟෙකැ සබසා සහිත ලෝකනාථයන් වහන්සේ වඩා හිඳුවා ආභාරපානසෙන් සනතුර්පණය කොට -

550. නාගානං පවරං පුත්ථං අරුණං නාම උප්පලං
'වණණං මෙ රිදිසං හොතු' පුප්පෙසිං ලොකනායකං.
551. තෙන කමෙමන සුකතෙන වෙතනාපණිධිති ව
ජභිතා මාත්‍රසං දෙහං කාවතීංසං අගච්ඡ'හං.
552. තතො වුතා'හං මනුපෙ උපපන්නා සයමතුතො
උප්පලෙහි පටිච්ඡන්තං පිණ්ඩපාතමදසහං.
553. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ විපස්සී නාම නායකො
උප්පස්සී වාරු නයතො සබ්බධමෙමසු චක්ඛමා.
554. සෙට්ඨි ධිතා තද හුතා බාරාණසිපුරුක්කමෙ
නිමනෙතතාන සමවුද්ධං සසබ්බං ලොකනායකං.
555. මහාදනං දදිතාන උප්පලෙහි විනායකං
පුප්පෙසිතා වෙතසාව¹ වණණසොහං අපසාදිං.
556. ඉමසමී හද්දකෙ කප්පෙ ඩුඤ්ඤානු මහායසො
කසාපො නාම ගොතෙතන² උප්පස්සී වදනං වරො.
557. උප්පයාකො මහෙසිස්ස තද ආසි නරිස්සරො
කාසිරාජා කිකි නාම බාරාණසිපුරුක්කමෙ.
558. තස්සා'සිං දුතියා ධිතා සමණගුත්තසමවහයා
ධමො සුතා ජිනග්ගස්ස පබ්බජ්ජං සමරොචයිං.
559. අනුජානි න තො තාතො අගාරෙව තද මයං
විසං වස්සසහස්සානි විචරිමිහ අතඤ්ජනා.
560. කොමාරිචුභමවරියං රාජකඤ්ඤා සුඛෙධිතා
බුද්ධුප්පයානනිරතා මුදිතා සත්තධිතරො.
561. සමණී සමණගුත්තා ව භික්ඛුනී භික්ඛුදයිකා³
ධමො වෙච්ච සුධමො ව සත්තමී සඤ්ඤයිකා.³
562. අහං ඛෙමා ව සප්පඤ්ඤා පට්ඨාචා ව කුණ්ඩලා
කිසාගොතමී ධම්මදින්නා විසාඛා හොත් සත්තමී.

1. ව තෙහෙව - සපා, PTS.
2. නාමෙත - සිඳු.
3. දයිකා - මජ්ඣ, PTS

550. නාගයන්ගේ උතුම් පුෂ්පයක් වූ අරුණ නම් උපුලෙන් වෙයි. “මාගේ පැහැය මෙසේ වේව” යි (එයින්) ලොකනාථයන් වහන්සේ පිදුමු.

551. මම එ කුශලකම්යෙන් ද වේතනාප්‍රණිධියෙන් ද මිනිස්කය හැරපියා කවිකියා දෙවිලොවට ගියමු.

552. එයින් ව්‍යුත වූ මම මිනිසුන් කෙරෙහි උපත් විසින් පැමිණියා වෙමි. පසේබුදු නමකට මම උපුලින් වැසුණු පිණ්ඩාහාරයක් දුනුමු.

553. මෙයින් එකානුවත කප්පි සොදුරු නුවන් ඇති (ලොව් ලොව්තුරු) සියලු දහමිහි වක්‍රුරමත් වූ විපසී නම් සර්වඥයන් වහන්සේ පහළ වූ සේකැ.

554. එකලැ බරණැස් පුරවරයෙහි සිටු දුවක් වැ සඬයා සහිත වූ ලෝකනාථ සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ නිමන්ත්‍රණය කොට-

555. මහදන් දී විනයක වූ මුනිරජුන් උපුලින් පුද සිහින් ම වර්ණශෝභා ප්‍රාඨිනා කළමු.

556. මේ හදු කල්පයෙහි මහායශස් ඇති ගොත්‍රයෙන් කාශාප නම් වූ දේශකයන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨ වූ සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ පහළ වූ සේකැ.

557. එකලැ මහර්ෂීන් වහන්සේට උපසායක නරඳවු වූ කිකි නම් කසිරපේක් බරණැස් පුරවරයෙහි වූයේ යැ.

558. (මම) ඔහුට සමණගුණා නම්වූ දෙවැනි දූ වූමු. ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේගේ ධර්මය අසා පැවිද්ද රිසි කළමු.

559-560. පිය තෙමේ අප පැවිද්ද නො අනුදත්තේ යැ. රාජකන්‍යා වූ සුවසේ වැඩුණු ප්‍රමුදිත වූ අපි දියණිවරු සත්දෙන එකලැ බුද්ධාපසාදනයෙහි නිරත වුවමෝ ගෙහි මැ (හිඳ) අනලස් වැ විසිදහසක් හවුරුදු මුළුල්ලෙහි කුමරි බඹසර සැරැඹහ.

561. (උහු නම් :) සමණී ය සමණගුණා යැ හිතචුණි යැ හිතචුණිදසිකා යැ ධම්මා යැ සුධම්මා යැ සත්වැනි සඬයුසිකා යි.

562. (මෙකලැ පිළිවෙළින්) මම යැ සප්‍රාඥ බෙමා යැ පටාචාරා යැ කුණ්ඩලා යැ කිසාගොතමි යැ ධම්මදින්නා යැ (යන දපි වෙමු.) විශාඛා සත්වැනි වෙයි.

563. තෙහි කච්චෙහි සුකතෙහි වේතනාපණ්ඩිති ව
ජනිතා මානුසං දෙහං තාවතීසං අගච්ඡං.
564. තතො චුතා මනුසෙසසු උපපතො මහාකුලෙ
පිතමධං¹ වරං දුස්සං අදං අරහතො අහං.
565. තතො චුතා²විට්ඨපුරෙ ජාතා විපාකුලෙ අහං
ධිතා කිරිටච්චස්සා³ උමොදනතී මනොහරා.
566. තතො චුතා ජනපදෙ කුලෙ අක්කතරෙ අහං
පසුතා නාතිථිතමසි සාලිං ගොපෙමහං තද.
567. දිස්වා පච්චෙකසමුද්ධං පඤ්ඤාලාජාසතානං⁴හං
දත්වා පදුමජනනානි පඤ්ඤානසතානිපි.
568. පඤ්ඤං තෙපි පඤ්ඤං මධුං දත්වා සයමුනො
තතො චුතා අරක්කෙ⁵හං අජායං පදුමොදරෙ.
569. කාසිරෙකෙසු මහෙසි⁶හං හුත්වා සක්කතපුරිතා
අජනිං රාජපුත්තානං අනුනං සතපඤ්ඤං.
570. යද තෙ යොධනපතො කිළිනා ජලකිළිතං
දිස්වා ඔපතතපදුමං ආසුං පච්චෙකනායකං.
571. සාහං තෙහි විනාහුතා සුතවරෙහි සොකිති
චුතා ඉසිතිලිපසෙස ගාමකමසි අජායිසං.
572. යද චුද්ධං සුතමතී සුතානං හත්තුනොපි ව
යාගුමාදය ගච්ඡනතී අට්ඨපච්චිකනායකෙ.
573. භික්ඛාය ගාමං ගච්ඡනො දිස්වා පුතෙත අනුසසරිං
බිරධාරා වීනිග්ගව්ඤ්ඤං තද මෙ පුත්තපෙමසා.
574. තතො තෙසං අදං යාගුං පසන්නා සෙහි පාණ්ඩි
තතො චුතා⁷හං කිදසෙ නන්දනං උපපජ්ඡං.
575. අනුභොත්වා සුඛං දුක්ඛං සංසරිත්වා හවාහවෙ
තච්ඡාය මහාවීර පරිච්චිකතඤ්ඤා ජීවිතං.
576. ඵලං ඛුට්ඨං දුක්ඛං සමපතෙති ව ඛුට්ඨං
පච්ඤ්ඤාමෙ හවෙ සමපතෙත ජාතා සාවිජ්ජිං පුරෙ.

1. පිතං මධං - මජ්ඣං,
2. කිරිටච්චස්සා - මජ්ඣං.
3. උමොදනතී - පිඬු.

563. එ කුශලකම්භේතුයෙන් ද, වේතනාප්‍රණීධි හේතුයෙන් ද, මම මිනිස්කය හැරපියා තවතිසාවට පැමිණියා වෙමි.

564. එයින් සැවැ මිනිසුන් කෙරෙහි මහාකුලයෙකු උපන් මම රන්වන් මට්ටිලිටි උතුම් වස්ත්‍රයක් රහත් නමකට දුන්මි.

565. එයින් ව්‍යුත වූ මම අරිච්ඡාපුරයෙහි බමුණු කුලයෙකු කිරිටුවක් නමැත්තහුගේ උම්මාදනී නම් මනහර දුහිතෘ වැ උපන්මි.

566. මම එ අත්බවින් ව්‍යුත වූයෙමි (එරට එක්) දනව්වකු ඉතා සමෘද්ධිමත් නො වූ එක්තරා කුලෙක්හි උපන්මි. එකල මම හැල් කෙතක් රකිමි.

567-568. මම පසේබුදු කෙනෙකුන් දක පියුමෙන් වසන ලද පන්සියයක් ලාජා (විළඳ ඔබට) දී පන්සියයක් පුතුන් ද පැතුමි. ඔහු ද පසේබුදුරජනට මී දන් දී (එය ම) පැතුහු. මම ඒ දැයින් ව්‍යුත වූයෙමි අරණ්‍යයෙහි පියුම්ගැබෙකු උපතුමි.

569. මම කසිරට රජුගේ මෙහෙසිය වී සත්කාර - පූජා කරන ලද්දෙමි රාජපුත්‍රයන් පන්සියයක් නො අඩු වැ ප්‍රසූත කළමි.

570. යම් කලෙකු ඔහු යොවුන්බවට පැමිණියාහු ද ජලක්‍රීඩා කරන්නාහු පත් ගිලිහුණු පියුමක් දක පසේබුදු වූහ.

571. ඒ මම ඒ උතුම් පුතුන්ගෙන් වෙන් වූවා (එහෙයින් ම) ශොක ඇති වූයෙමි ඒ අත්බවින් ව්‍යුත වැ ඉසිගිලි පසැ එක්තරා ගමෙකු උපන්මි.

572-573. යම් කලෙකු වැඩිවියපත් වූවා දරුවන් ඇති මම පුතුනට ද සැමියාව ද හුළකැන් රැගෙන යන්නෙමි පසේබුදුරජුන් අට නමක් පිඩු පිණිස ගමට වඩිනු දක පුතුන් සිහි කළමි ද, එකල මාහට පුත්‍රප්‍රමයෙන් ක්ෂීරධාරා නිකුත්වී.

574. ඉක්බිති පහන් වූයෙමි ඔබට සියතින් හුළකැන් දුන්මි. මම එයින් ව්‍යුත වූයෙමි දෙව්ලොව නන්දන උයන්හි උපතුමි.

575. මහාවීරයාණනි, (අනතුරුව) කුදුමහත් බෙවෙහි සරා සුව දුක් අනුභව කොට තොප පිණිස ජීවිත පරිත්‍යාග කළා ද වෙමි.

576. මෙසේ බහුප්‍රකාර වූ දුක්විඳ බහුප්‍රකාර වූ සම්පත් ද ලැබ පශ්චිම හවය පැමිණි කල්හී සැවැත් නුවර උපන්මි.

577. මහාධනො සෙට්ඨිකුලෙ සුඛිනෙ සජ්ජිතෙ තථා
නානාරතනපච්ඡානෙ සබ්බකාමසම්ඥිති.
578. සක්කතා පුඨ්තා දාසිං මානිතා'පචිතා තථා
රූපසංහග්ගසම්පන්නා කුලෙසු අභිසම්මතා.
579. අනිව පඤ්ඤා වා'සිං රූපභොග සිරිති ව
පඤ්ඤා සෙට්ඨිපුරුෂොති අනෙකෙති සතෙති ව.
580. අභාරං පජ්ඣිකාන පබ්බජිං අනගාරියං
අබ්බිමාසෙ අසම්පන්නෙ අරහත්තමපාපුඤ්ඤං.
581. ඉඤ්ඤා අභිනිමිඤ්ඤා චතුරස්සරථං අහං
බුද්ධස්ස පාදෙ වජ්ඣස්සං ලොකනාථස්ස සිරිමනො.
582. සුපුඤ්ඤානං උපගතො භික්ඛුනි එකා තුවං තිට්ඨසි සාලමුලෙ
න ව'ත්ථි තෙ දුතියා වණ්ණධාතු බාලෙ න තං
භායසි ධුක්ඛකානං.
583. සතං සහස්සානපි ධුක්ඛකානං ඉධාගතා තාදිසකා භවෙය්‍යුං
ලොමං න ඉඤ්ජාමි න සපාතසාමි න මාර භායාමි
තමෙකිකාපි.
584. එසා අනතරධායාමි කුච්ඡං වා පථිසාමි තෙ
පබ්බතනාරිකායමපි තිට්ඨතං මං න දක්ඛං.
585. වික්ඛසමිං වසිභුතමිං ඉඤ්ඤාද සුභාවිතා
සබ්බබ්බන්ධනමුක්ඛාමි න තං භායාමි ආවුසො.
586. සත්ථිසුද්ධපමා කාමා ඛන්ධා'සං අධිකුට්ඨතා
යං තං කාමරතිං බ්‍රැහ්ම අරතී'ද්ධි සා මම.
587. සබ්බස්ස විහතා නන්දි තමොඛන්ධා පදළිතො
එවං ජානාති පාපිම නිහතො තමසි අනාතක.

577. මහත් වූ ධන සමපත් ඇති සුඛිත වූ සුසැදුණු දිලිසෙන නන්රුවන් ඇති සිවුකුලයෙකු ඉපද සියලු කාමයෙහි සමාධි වූ (මම).

578. (ලෝකයා විසින්) සත්කාර කරන ලද පුදන ලද වූමු. එසේ මැ, බුහුමන් කරන ලද අපවායන කරන ලද වූමු, අග්‍ර වූ රූපශෝභායෙන් යුක්ත වූ කුලයෙහි අභිසම්මත වූමු.

579. රූප ය හෝග ය ශ්‍රී යැ යන මේ කරණ කොටගෙන අභිශයින් ප්‍රාර්ථනා කරන ලද ද වූමු, නොයෙක් සිය ගණන් සිවු සුත්‍රයන් විසිනුදු ප්‍රාර්ථනා කරන ලද ද වූමු.

580. ගිහිගෙය හැරපියා ශාසනයෙහි පැවිදි වූමු, අධි මසක් නො පත් කල්හි රහත්බවට පැමිණියා වෙමි.

581. මම සංඛ්‍යෙන් සියුරැස් වියක් නිර්මාණය කොට ලොකනාථ වූ ශ්‍රීමත් වූ බුදුරදුන්ගේ පාසඟුවන් වැන්දෙමි.

582. මෙහෙණියනි, තෙපි අග දක්වා පිපුණු මල් ඇති රුකක් කරා එළැඹූ (එ) සල්ලැක්වූල එකලාව සිටිනාව. පැහැසටහනින් තොපට දෙවැන්නක් නො ද ඇති, බාලාව, තෙපි ධූර්තයනට බියපත් නො වවු ද?

583. මෙහි පැමිණි කා බදු වූවෝ වන්නාහු නම්, (එබඳු) සියදහස් ගණන් ධූර්තයනට ද බියපත් නො වෙමි, ලොම නො සලමි, නො කැතිගනිමි. මාරය, එකලා වූව ද තට බියපත් නො වෙමි.

584. තෙල මම් අතුරුදහන් වෙමි, තාගේ කුසකුළට හෝ පිවිසෙමි, ඇසිපිය අතුරෙහි සිටිනා වූ ද මා තෝ නො දක්නෙහි.

585. සිත වසහ වූ කල්හි සංඛ්‍යාපාදයෝ මා විසින් මොනොවට වඩන ලදහ, සියලු බන්ධනයෙන් මිදුණා වෙමි. ඇවැත්, තට බියපත් නො වෙමි.

586. කාමයෝ අධියට්භුල් බන්දහ, ස්කන්ධයෝ ඔවුන්ගේ ප්‍රහාරයෝ යැ, තෙපි යමක් කාමරනි යයි කියවු ද ඒ මට දන් අරනි යයි.

587. සියලු හවයෙහි නන්දි සංඛ්‍යාත තෘෂ්ණාව නසන ලද, චතුස්සත්‍යප්‍රතිප්පාදක තමස්කන්ධය පළන ලද, පාපිමය, මෙසේ දනගනු, අනාගතය, තෝ මා විසින් නසන ලද.

588. ජිනො තමනි ගුණෙ තුට්ඨො එතදග්ගෙ ධපෙසි මං
'අග්ගා ඉඤ්චිතී'නති පරිසාසු වීනායකො.
589. පරිච්ඡේදො මයා සඤා කතං බුද්ධස්ස සාසනං
ඔභිතො ගරුකො භාරො භවිතෙත්ති සමුහතා.
590. යස්සඤාය පබ්බජිතා අගාරස්මා'නගාරියං
යො මෙ අඤ්ඤා අනුයතො සබ්බසංයොජනකකියො.
591. විවරං පිණ්ඩපාතං ව පච්චයං සයනාසනං
මනෙත උපනාමෙතති සහස්සාති සමනතතො.
- 592-594. කිලෙසා ක්කාපිතා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉඤ්චං සුදං උප්පලවණ්ණං භික්ඛුති ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

උප්පලවණ්ණං ථෙරියාපදනං නවමං.

20. පටාචාරාපදනං.

595. පදුමුක්කරො නාම ජිනො සබ්බධම්මානපාරගු,
ඉතො සතසහස්සමිති කප්පෙ උප්පජ්ඣි නායකො.
596. තදහං හංසවතියං ජාතා සෙට්ඨිකුලෙ අහුං
නානාරතනපජෙජාතෙ මහාසුඛසමපජිතා.
597. උපෙඤා තං මහාවීරං අපෙක්ඛාසිං ධම්මදෙසනං
තතො ජාතප්පසාද්'හං උපෙසිං සරණං ජිනං.
598. තතො විනයධාරීනං අහං වණ්ණෙසි නායකො
භික්ඛුතිං ලජ්ජිතිං තාදිං කප්පාකප්පවිසාරදං.
599. තද චුදිතවික්ඛා'හං තං ධානමභික්ඛධීනී
නිමනෙතඤා දසබ්බං සසඛං ලොකනායකං.
600. භොජයිත්වාන සත්තාහං දදිත්වා ව තිච්චරං.¹
නිපච්චි සිරසා පාදෙ ඉදං වට්ඨනමබුච්චි.

1. දදිත්වාන තිච්චරං - මජ්ඣ.,
දදිත්වා පත්තච්චරං - සංය.

588. ජීතපක්ඛමාරයන් වහන්සේ ඒ ගුණයෙහි තුටු වූවාහු විනායකයන් වහන්සේ පිරිස් මැද සෘණීමත් මෙහෙණන් කෙරෙහි මෝ) අග්‍ර යයි මා එතදග්‍රහයෙහි තැබූ සේක.

589. මා විසින් ශාස්තෘන් වහන්සේ ඇසුරු කරන ලදහ. බුදුසසුන් කරන ලද, ගුරු වූ ස්කන්ධාරය බහා තබන ලද. භවතෘෂ්ණාව සමුලසාතනය කරන ලද.

590. යම් අජීයක් සඳහා ගිහිගෙන් නික්මූ බුදුසසුන්හි පැවිදි වූම් ද සර්වසංයෝජනක්‍ෂය සංඛ්‍යාත ඒ අජීය මා විසින් ලබන ලද මේ.

591. සිවුරු ද පිඩුවා ද ගිලන්පස ද සෙනුසුන් ද දහස් ගණන් ඇසිල්ලෙක භාත්පයින් එළවත්.

592-594. මා විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලදහ ... බුදුසසුන් කරන ලද.

උත්පලවණ්ණා මෙහෙණ, මේ ගාරා කිවු යැයි.

නවවැනි උපපලවණ්ණා රේඛි අපදන සි.

20. පටාචාරාපදනය.

595. මෙයින් සුවහස්වන කප්පි සියලු ධර්මයන්ගේ පාරයට ගිය ලෝකනායක වූ පදුමිකර නම් ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ ලොවැ පහළ වූ සේකැ.

596. එකල මම භංගවතී නුවර නොයෙක් රුවනින් දිලෙන සිටුකුලෙකැ උපනෙම් මහත් සුවයෙන් සමර්පිත වූමු.

597. ඒ මහාවීරයන් වහන්සේ වෙතැ එළඹූ දම් දෙසුම් ඇසුමු එයින් පහන් වූ මම බුදුන් සරණ කොට එළඹුණමු.

598. නායකයන් වහන්සේ ලජ්‍යා ඇති තෘදී ගුණ ඇති කප්පිය අකප්පිය දෙකේ විශාරද වූ මෙහෙණක විනයධර මෙහෙණන් අතර අග්‍ර කොට වර්ණනා කළසේකැ.

599. එකල්හි ප්‍රමුදිත සිත් ඇති මම ඒ නගතුර කැමැති වන්නෙම් සංක්‍ෂ්‍යා සහිත වූ ලෝකනායක දශබලධාරීන් වහන්සේ නිමන්ත්‍රණ කොට-

600. සන්දිනක් මුළුල්ලෙහි වළඳවා තුන්සිවුරු ද පුද (බබ) පා මුල සිරසින් වැද වැටී මෙවදන් පැවසුමු:

601. “යා තයා චණ්ඨිතා චිර ඉතො අට්ඨමකෙ‘හනි’
තාදියා‘හං හවිසසාමී යදි සිජ්ඣති තායක.”
602. තද අචොච මං සඤ්ඤා “හඤ්ඤ මා භාධි අසසස
අනාගතමිති අද්ධානෙ ලච්ඡසෙ තං මනොරථං.
603. සතසහසෙස ඉතො කප්පෙ ඔක්කකාකකුලසමිතචො
ගොතමො නාම ගොතෙතන’ සඤ්ඤා ලොකෙ හවිසසති.
604. තසස ධම්මෙසු දයාද ඔරසා ධම්මනිමිතා
පචාචාරානි නාමෙන හෙසසසි සඤ්ඤාසාවිකා.”
605. තද‘හං මුදිතා හුඤ්ඤා යාවජීවං තතො’ ජිනං.
මෙතෙවිතො පරිවරී සසඬං ලොකනායකං.
606. තෙන කමෙමිත සුකතෙන චෙතනාපණ්ඩිතී ච
ජහිඤ්ඤා මානුසං දෙහං තාවකිසං අගච්ඡතං.
607. ඉමසමී හඤ්ඤෙ කප්පෙ බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම මහායසො
කසාපො නාම ගොතෙතන’ උප්පත්තී වදන් වරො.
608. උප්පට්ඨාකො මහෙසිසස තද ආසි නරිසසරො
කාසිරාජා කිකි නාම ධාරාණසිසුරුකතෙම.
609. තසසා‘සිං තනියා ධිතා හිසබ්බතී ඉති වීඤ්ඤා
ධමමං සුඤ්ඤා ජිනග්ගසස පබ්බජ්ජං සමරොච්ඡි.
610. අනුජානි න නො තාතො අගාරෙච තද මයං
වීසං වසසසහසසානි විවරිමෙ අතඤ්ඤා
611. කොමාරිබ්‍රහ්මවරියං රාජකඤ්ඤා සුබෙධිතා
බ්‍රහ්මපට්ඨාන නිරතා මුදිතා සත්ත ධිතරො.
612. සමඤ්ඤා සමඤ්ඤාතතා ච හිසබ්බතී හිසබ්බසිකා
ධමමා චෙච සුධමමා ච සත්තමී සධ්‍යාදසිකා.
613. අහං උප්පලච්ඡන්දා ච බෙමා හද්ද ච චිත්තමිති
කිසාගොතමී ධම්මදිනතා වීසාබා ගොති සත්තමී.

1. මුනි - මජ්ඣං, සනා.
2. නාමෙන - සිමු.
3. තද - මජ්ඣං.
4. කාමෙන - සිමු.

601. “වීරයන් වහන්ස, මෙයින් අවටැති දින ඔබ විසින් යම් මෙහෙණක් වර්ණිත වූවා ද, නායකයන් වහන්ස, ඉදින් (මාගේ ප්‍රාචීන) සමෘද්ධ වේ නම් මම ඇය බඳු වන්නෙමි.”

602. එකල්හි ශාස්තෘන් වහන්සේ මට (මෙසේ) වදළුසේක : “හදාවනි, නොබව, සන්ත්‍රන්වව, මතුකල්හි ඒ අදහස ලබන්නෙහි.

603. මෙයින් සියක්දහස්වන කප්හි ඔක්කාක කුලය සම්භව කොට ඇති ගෝත්‍රයෙන් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘහු ලොවැ පහළ වන්නාහ.

604. ඔබගේ ධර්මයට හිමි වූ ඔරස වූ ධර්මනිර්මිත වූ නමින් පටාවාරා යි ප්‍රසිද්ධ වන ශාස්තෘශ්‍රාවිකාවක් වන්නෙහි”

605. එකල්හි මම ප්‍රමුද්ධ වැ මෙන් සිත් ඇතියෙම් සඛයා යනීන වූ ලෝකනායක ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේට දීර්ඝිමයෙන් උපස්ථාන කළමු. ඉක්බිති-

606. එ කුශලකම්භේතුයෙන් ද චේතනාප්‍රණිධි භේතුයෙන් ද මිනිස්කය හැරපියා මම තවකියා දෙවිලොවට ගියමු.

607. මෙ හදුකල්පයෙහි බ්‍රාහ්මණවාංශික මහායශස් ඇති ගෝත්‍රයෙන් කාශ්‍යප නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ලොවැ පහළ වූ සේකැ.

608. එ සමයෙහි මහර්මීන් වහන්සේට උපස්ථායක වූ නරපති වූ කිකි නම් කසිරපෙක් බරණැස් පුරවරයෙහි වූයේ යැ.

609. එ රජුහට හිකුනුනී යයි ප්‍රසිද්ධ තෙවැනි දු වුමු. ජිනේන්ද්‍රයන්ගේ දහම් අසා (මම) පැවිද්ද රිසි වුමු.

610-611. පිය තෙමේ අපගේ පැවිද්ද නො අනුදත්තේ යැ. එකල්හි අපි ගිහිගෙහි මැ (වෙසෙමින්) හවුරුදු විසිදහසක් මුළු ලෙහි අනලස් වුවමෝ කුමරි බඹසර සැරුමහ. රාජකන්‍යා වූ සුවසේ වැඩුණු බුද්ධොපස්ථානයෙහි නිශ්ශෙෂයෙන් ඇලුණු ප්‍රමුද්ධ වූ සප්ත දුභිකාහු නම්:

612, සමණී යැ, සමණභුක්තා යැ, හිකුනුනී යැ, හිකුබුද්ධිකා යැ, ධම්මා යැ, සුධම්මා යැ සත්වැනි සඛකද්ධිකා යැ යන අපි වෙමු.

613. (ඔහු මෙකලට) මම යැ, උප්පලවණණා යැ, ධම්මා යැ, හඤ්ඤා හිකුනුනී (කුණ්ඩලකෙසා) යැ, කිසාගොතමී යැ, ධම්මදින්නා යැ යන අපි වෙමු. විශාකා සත්වැනි වෙයි.

614. තෙහි කලෙවහි සුකතෙහි වෙනනාපණ්ඩිති ව
ජහිකා මානුසං දෙහං තාවතිංසං අගච්ඡං.
615. පච්ඡිමෙ ව හවෙදනි ජාතා සෙට්ඨිකුලෙ අහං
සාවජ්ඣියං පුරවරෙ ඉද්ධං ඵිතෙ මහඤ්ඤා.

 616. යද ව යොබ්බනුපෙතා විතක්කවසගා අහං
නරං ජාතපදං¹ දිස්වා තෙන සද්ධිං අගච්ඡං².
 617. එකපුත්තපසසුතා³ හං දුතියො කුච්ඡියං මම
තද්⁴ හං මාතාපිතරො දකඛාමිති⁵ සුනිව්ඡිතා.
 618. න රොවෙසි පතිං මග්ගං තද තමහි පවාසිතෙ
එකිකා කිග්ගතා ගෙහා ගතකුං සාවජ්ඣිකතමං.
 619. තතො මෙ යාමී ආගතො යමිතාවෙසි පථෙ මම.
තද මෙ කමමජා වාතා උප්පන්නා අතිදරුණා.
 620. උට්ඨිතො ව මහාමෙසො පසුතිසමයෙ මම
දබ්බස්සාය තද ගතො යාමී සප්පෙන මාරිකො.
 621. තද විජාතදුක්ඛන අනාථා කපණා අහං
කුතකදිං පුරිතං දිස්වා ගච්ඡනති සකුලාලයං.
 622. බාලං ආදය අතරිං පරකුලෙ ව එකකං
සායෙකො බාලකං පුත්තං ඉතරං තාරණාය⁶ හං.
 623. නිවහ්න උකඤ්ඤාසා⁷ හාසි තරුණං විලප්තකං
ඉතරඤ්ඤා වහී යොතො සාහං යොකසමප්පිතා.
 624. සාවජ්ඣිනගරං ගතො අසෙසාසි සප්තෙ මතෙ
තද අවොචං යොකට්ඨා මහායොකසමප්පිතා.
 625. “උභො පුත්තා කාලකතා පථෙ මග්ගං පති මතො
මාතා පිතා ව භාතා ව එකවිතකසමිං ධග්ගරෙ.”
 626. තද කිසං ව පඤ්ච ව අනාථා දිනමානසා
ඉතො තතො හමනතිහං⁸ අග්ගසං නරසාරථිං.

1. ජාරපතිං - මජ්ඣ.

2. ධිකුමාමි - මජ්ඣ., PTS.

3. ඉච්ඡාමි - සනා.

4. නාරොවෙසිං - මජ්ඣ., සනා.

5. ගච්ඡනතිහං - සනා.

614. එ කුගලකම් භේතුයෙන් ද වෙනනාප්‍රණිධි භේතුයෙන් ද මිනිස්සිරුර හැරපියා තවත්සාවට ගියමු.

615. දැන් පැසුලු බෙවෙහි මම සැවැත් පුරවරයෙහි සමෘද්ධි මත් ධනාස්‍ය එහෙයින් ම මහත් ධන ඇති සිටු කුලයෙකු උපන්නු.

616. යම් කලෙකු යොවුන් බැවින් යුතු වූමු ද එකල මම (කාම) චිත්තවිකල්පයට ගියා වෙමි, මම දනවුවාසි මිනිසකු දක මහු සමග (පලා) ගියමු.

617. මම එක් පුතකු ප්‍රසූත කළමු. මාගේ කුසෙහි දෙවැනි පුත් වෙයි, එකල්හි මම මවුපියන් දක්නෙමැ යි දැඩි නිශ්චය ඇති කළමු.

618. මාගේ සැමියා (එය) රූපි නො කෙළේ යැ. මහු බැහැරක ගිය කල්හි උතුම් සැවැතට යනු පිණිස එකලා වැ නික්මුණුමු.

619. ඉක්බිති මාගේ සැමියා අවුත් මහ දී මා හමු වූයේ යැ, එවිට ඉතා දරුණු කම්පව්‍යයෙන් මට උපන්න.

620. මාගේ ප්‍රසූති සමයෙහි මහාමේසය නැගී සිටියේ යැ, එකල්හි ස්වාමිපුරුෂ දව සඳහා ගොස් සර්පයකු විසින් (බැහැ) මරණ ලද්දේ යි.

621. එකල්හි ප්‍රසූත දුඛයෙන් අනාථ වූ බැහැ වූ මම සිය නෑ නිවසට යන්නෙමි කුඩා නදියක් පිරිනිබෙහු දක -

622-623. බාලයා රැගෙන (ගහ) තරණය කළමු. (ඒ) කුඩා පුතු පරතෙර එකලා කොට භොවා අනෙක් පුතු එතෙර කරවනු පිණිස මම හැරී ආවා වෙමි. (එකල්හි) උකුස්සෙක් කුඩා දරුවා වැල පෙන්නනු පැහැර ගෙන ගියේ යැ. අනෙක් පුතු ගහෙහි සැබ පහර හැරගෙන ගියේ යි. ඒ මම ශෝකයෙන් මුසපත් වූවා -

624. සැවැත්තුවරට ගොස් මළ සියනෑයන් ගැන ඇසුමු. එවිට ශෝකයෙන් පෙළුණෙමි මහසොවින් මුසපත් වූයෙමි (මෙසේ) කීමු:

625. “දෙපුත්හු කලුරිය කළහ, මාගේ ස්වාමිපුරුෂ තෙමේ මහමගැ මෙළේ ය. මවත් පියාත් බැයාත් එක් දරසැයෙකු දූවෙත්” යි.

626. එ අවස්ථායෙහි කෘත වැ පඩුවත් වැ අනාථ වැ බැහැ මනස් ඇති වැ ඔබ මොබ දිවැ ඇවිදින මම නරසාරවී වූ මුනි රජුන් දුටුමු.

627. තතො අවොව මං සඤ්ඤාං “පුතො මා සොච්ඡි අසසස
අසසනං සං¹ ගවෙසසස කිං නිරුද්ධං විහංගෙයි.

628. න සතඤ්ඤා පුතො තාණාය න පිතා නපි බන්ධවා
අනතකෙනාධිපත්තස්ස නත්ථි කුන්ත්‍ර තාණතා.”

629. තං සුඤ්ඤා මුනිනො වාකාං පටමං ඵලමජ්ඣිමං
පබ්බජිතාන න වීරං අරහත්තමපාපුණිං.

630. ඉද්ධිසු ව වසී භොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
පරවික්කාති ජානාමි සජ්ජියාසනකාරිකා.

631. පුබ්බන්තිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛු වීසොධිතං
බෙපෙඤ්ඤා ආසවෙ සබ්බෙ විසුඤ්ඤාති සුනිච්චො.

632. තතො‘හං විනයං සබ්බං සන්තීකං සබ්බදසසිතො
උග්ගණ්ඨිං සබ්බවිජාරං ව්‍යාහරිං ව යථාතථං.

633. ජිනො තත්ථිං ගුණං තුලෙයා ඵතදග්ගෙ යපෙයි මං
“අග්ගා විනයධාරිතං පටාචාරාව ඵකිකා.”

634. පරිවිලෝකො මයා සඤ්ඤා කතං බුද්ධස්ස සාසනං
භිහිතො ගරුකො භාරො හවිනෙත්ති සම්මතො.

635. යසසසඤ්ඤා පබ්බජිතා අගාරස්මා‘නගාරියං
සො මම්මි අඤ්ඤා අනුපුරුකො සබ්බසංයොජනකමයො.

636-638. කිලෙසා කුමාරිකා මග්ගං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස
සාසනං.

ඉත්ථං සුදං පටාචාරා භික්ඛුනි ඉමා ගාරායො
අභාසිත්ථාති.

පටාචාරාචරියාපදනං දසමං.

627. ඉක්බිති ශාස්තෘන් වහන්සේ මට (මෙසේ) වදළුසේක:
“දියණියනි, ඉගෙන නො කර, සැනසෙව, තෝ තමා ගැන සොය,
කුමක් හෙයින් නිරන්තරයෙන් පෙළෙන්නෙහි ද?”

628. මරණ විසින් මඩනා ලද සත්‍වයාහට ආරක්‍ෂා පිණිස
පුත්තු නො වන්නාහ, පියා ආරක්‍ෂා පිණිස නො වන්නේ යැ,
(සෙසු) නැගෝ ද ආරක්‍ෂා පිණිස නො වන්නාහු යැ, නැගන්
කෙරෙහි පිහිටෙක් නැත්තේ යි.”

629. මුනිපුත්තේ ඒ දේශනාව අසා පළමු වැනි ඵලය
අවබෝධ කළමු. පැවිදි වූ නොබෝ කලකින් රහත්බවට පැමිණියමු.

630. ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුසසුන් කරන මම සෘණීයෙහි ද
දික්කසෝතධාතුයෙහි ද වශී වෙමි, පරසින් දනිමි.

631. පෙර විසූ කදපිළිවෙළ දන්මි, දිවැස පිරිසිදු කරන ලද යැ.
සියලු ආත්මාවන් ඝෘය කොට මොනොවට කෙලෙස් මල රහිත වූ
විභූත වූවා වෙමි.

632. ඉක්බිති මම සියල්ල දක්නා බුදුරජුන් වෙතැ සියලු
විනය උගනුමු. ඇති සැවියෙන් සියල්ල විස්තර කොට දේශනා ද
කළමු.

633. ඒ භූතයෙහි සතුටු වූ ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ එක් මැ
පට්ඨාංගව විනයධර මෙහෙණන් අතර අග්‍ර යයි මා ඒතද්‍රව්‍යෙහි
තබා වදළුසේකැ.

634. මා විසින් ශාස්තෘහු ඇසුරු කරන ලදහ. බුදුසසුන්
කරන ලද යැ. ඉරු වූ කෙලෙස්බර බහා තබන ලද යැ, තෘණාව
නසන ලදී.

635. යම් අතීයක් පිණිස ගිහිගෙන් නික්මැ බුදුසසුන්හි පැවිදි
වූවා නම් සියලු සංයෝජනයන්ගේ ඝෘය වීම වූ ඒ අතීය මා විසින්
අනුප්‍රාප්ත යැ.

636-638. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ ... බුදුසසුන්
කරන ලදී.

මෙසෙයින් පට්ඨාංගා මෙහෙණ මේ ගාථා පැවැසූ.

දසවැනි පට්ඨාංගා සංවිරාසදන යි.

21. කුණ්ඩලකෙසාපද්‍යනං.

639. පදුමුත්තරො නාම ජිනො සබ්බධමමානපාරගු
ඉතො සතසහස්සමිති කප්පෙ උපපජ්ඣි නායකො.
640. තදහං හංසවතියං ජාතා සෙට්ඨිකුලෙ අහුං
නානාරතතපජ්ජාතෙ මහාසුඛසමජිනෙ.
641. උපපජා තං මහාවීරං අපෙක්ඛාසිං ධම්මදෙසනං
තතො ජාතප්පසාද්දං උපෙසිං යරණං ජිනං.
642. තද මහාකාරුණිකො පදුමුත්තරනාමකො
විප්පාභිඤ්ඤානමග්ගතො යපෙසි භීතඛුනිං සුභං
643. තං සුඤ්ඤා මුදිතා හුඤ්ඤා දනං ඤාතා මහෙසිනො
නිපජ්ජා සිරසා පාදෙ තං යානං අභිපසාදිං.
644. අනුමොදි මහාවීරො හද්දෙ යං තෙ'භිපජ්ජිතං
සමිජ්ජාසිසාති තං සබ්බං සුඛිනී භොගි නිබ්බුතා.
645. සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ ඔක්කාකකුලසමභවො
ගොතමො නාම ගොතෙන්න¹ සඤ්ඤා ලොකෙ හවිස්සාති
646. තස්ස ධම්මෙසු දයාද ඔරසා ධම්මනිමිත්තා
හද්ද කුණ්ඩකෙසාති භෙස්සසි සද්දිසාවිකා.
647. තෙන කම්මෙන සුකතෙන චෙතනාපණ්ඩිති ව
ජ්ඣිතා මාත්‍රසං දෙහං තාවතී-සං අගච්ඡහං.
648. තතො චුතා යාමමගා තතො'හං කුසිතං ගතා
තතො ව නිමාණරතී වසවතීපුරං තතො.
649. යත් යද්දුපපජ්ජාමි තස්ස කම්මස්ස වාහසා
තත් තත්ථ රාජ්‍යං මහෙසිනාමකාරසිං.

21. කුණ්ඩලකේසාපද්‍යාය

639. මෙයින් සියක්දහස්වන කප්පි ලොවට නායක වූ සියලු ධර්මයන්ගේ පාරයට පැමිණි පද්මිකර නම් ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ (ලොව) පහළ වූ සේකැ.

640. එකල්හි මම හංසවතී නුවර නොයෙක් රුවතින් දිලියෙන මහත්සුඛයෙන් සමර්පිත වූ සිටුකුලයෙකැ උපන්නවු.

641. ඒ මහාවීර වූ බුදුරදුන් වෙතැ එළැඹැ (ඔබ) දම්දෙසුන් ඇසුවු. එයින් උපන් පැහැදීම ඇති මම ජිනේන්ද්‍රයන් සරණ කොට ගියමු.

642. එකලැ මහාකාරුණික වූ පද්මිකර නම් සර්වභයන් වහන්සේ සුභ නම් මෙහෙණ බිසොනිණ්ණ (ධර්මය වහා අවබෝධ කළ) මෙහෙණනන් අතර අගනන්හි තබා වදළසේකැ.

643. එ අසා ප්‍රමුදිත වැ මහර්මිබුදුරදුනට දන් දී පාමුල මස්කකයෙන් නමස්කාර කොට ඒ තනතුර ප්‍රාප්තා කළමු.

644. “හද්‍රාවනි, තොප විසින් යමක් පතනලද නම් ඒ සියල්ල සමෘද්ධ වන්නේ යැ, සැප ඇති වවු, නිවුණා වවු” යි මහා වීරයන් වහන්සේ අනුමෝදනා කළසේකැ.

645. මෙකපින් සුවහස්වන කප්පි ඔක්කාක කුලය උපත් කොට ඇති ගෝත්‍රයෙන් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘහු ලෝකයෙහි පහළ වන්නාහ.

646. ඔබ දහමහි දයාද (හිමි) වූ (දහම පසක් කොට රහත් වූ හෙයින්) ධර්මනිර්මිත වූ (එහෙයින් මැ) ඔරය (දුහිතෘ) වූ ‘හද්‍ය කුණ්ඩලකේසා’ යි බුද්ධශ්‍රාවිකාවක් වන්නෙහි.

647. ඒ කුශලකම්මේතුයෙන් ද වෙනනාප්‍රණිධි හේතුයෙන් ද මිනිස්කය හැරසියා (උපත් විසින්) තවතිසාවට ගියමු.

648. එතැනින් ව්‍යුහ වූවා යාම දෙවිලොවට ගියමු. මම එයින් කුසිකයට ද, එයින් නිම්මාණරකියට ද, එයින් වසවත්තපුරයට ද ගියා වෙමි.

649. ඒ කුශලකම්මයාගේ ශක්තියෙන් යම් යම් තෙතෙකැ (උපත් විසින්) යෙමි ද ඒ ඒ තෙතැ දෙවරපුනට මෙහෙසිබව කරවුමු.

650. තතො චූතා මත්තසසසු රාජුතං වසවත්තං.
මණ්ඩලිනඤ්ච රාජුතං මහෙසිත්තමකාරයිං.
651. සමපත්තිං අත්තභොජානා දෙවෙසු මාත්තසෙසු ව
සබ්බස්ස සුචිතා හුජා නොකකපෙසසු සංසරිං.
652. ඉමසම් හද්දකෙ කපෙස චුම්බස්සු මහායසො
කසසපො නාම ගොතෙනා¹ උපපජ්ඣ වදනං වරො.
653. උපවධානො මහෙසිසස තද ආසි නරිසසරො
කාසිරාජා කිකි නාම බාරාණසි පුරුක්කමෙ.
654. තසස ධිතා වතුජා²සිං හික්ඛුද්ධිති විසසුතා
ධමමං සුචා ජිනග්ගසස පබ්බජ්ජං සමරොවයිං.
655. අනුජාති න නො තානො අගාරෙව තද මයං
විසං වසසසහසසාති විවරිමෙ අතඤ්ඤා.
656. කොමාරිචුම්බවරියං රාජකඤ්ඤා සුබෙධිතා
චුද්ධුපට්ඨාන නිරතා මුදිතා සත්තධිතරො.
657. සමඤ්ඤි සමඤ්ඤානා ව හික්ඛුති හික්ඛුද්ධිතා
ධමො වෙව සුධමො ව සත්තම් සඤ්ඤාසිකා.
658. බෙමා උපපලවණ්ණා ව පටාචාරා අහං තථා
කිසාගොතම් ධමමදින්නා විසාබා භොති සත්තම්.
659. තෙහි කමමහි සුකතෙහි වෙතනාපණ්ඩිති ව
ජහිජා මාත්තසං දෙහං තාවතිංසං අගච්ඡහං.
660. පච්ඡමෙ ව හවෙදති ගිරිබ්බජපුරුක්කමෙ
ජාතා සෙට්ඨිකුලෙ ඵිතෙ යද්හං යොබ්බනෙ ධිතා.
661. වොරං වධ්ඤ්ඤා නියන්තං දිස්වා රත්තා තතිං අහං
පිතා මෙ තං සහසෙසන මොවධිජා වධා තතො.
662. අද්ධි තසස මං තානො විදිජානා මනං මම
තසසාහමාසිං විසසුතා³ අනිව දධිතා හිතා.
663. සො මෙ භුසනලොභෙන බලිකජ්ඣාසයො⁴ දිසො
වොරපපාතං නොජාන පබ්බතං වෙතඨි වධං.

1. නාමෙත - සිඬු.

2. විසසුතා - මජ්ඣ.

3. චුම්බසසසො - මජ්ඣ.

4. බලිං සචාහරං - සායා.

මාලපයාහතං - PTS.

650. එයින් සැවැ මිනිසුන් කෙරෙහි සක්විතිරජුනට ද, මාණ්ඩලික රජුනට ද මෙහෙසිබව කරවූවු.

651. දෙවියන් කෙරෙහි ද මිනිසුන් කෙරෙහි ද සැපත් වළඳා සැමතන්හි සුඛිත වැ නොයෙක් කල්පයන්හි සැරුවු.

652. මේ හදු කල්පයෙහි බ්‍රාහ්මණවංශික මහායඟස් ඇති ගෝත්‍රයෙන් කාශ්‍යප නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ලොවැ පහළ වූ සේකැ.

653. එකල්හි මහර්ෂි මුනිරජුනට උපසායක නරපති වූ කිකි නම් කාසිරාජයෙක් බරණැස් පුරවරයෙහි වූයේ යැ.

654. එ රජුහට හික්කුදසි යි ප්‍රසිද්ධ වූ සිවුවැනි දුහිතූ වූවු. ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේගේ ධර්මය අසා පැවිද්ද රිසි කළවු.

655-656. පිය තෙමේ අප නො අනුදත්තේ යැ, එවිට අපි හවුරුදු විසිදහසක් මුළුල්ලෙහි අතලස් වැ කුමරිබඹසර සැරුවු. රාජකන්‍යා වූ සුවසේ වැඩුණු බුද්ධෝපසානසෙහි නිරත ප්‍රමුදිත සප්තදුහිතූ නම්:

657. සමඤ්ඤා යැ, සමඤ්ඤානා යැ, හික්කුනි යැ, හික්කුනිදසිකා යැ, ධම්මා යැ, සුධම්මා යැ, සඤ්ඤාසිකා යැ යන මොහු වූහ.

658. (උහු මෙකල) බෙමා යැ, උප්පලවණ්ණා යැ, පවාචාරා යැ, එසේ ම චම්මිය යැ, කිසාගොතම්මිය යැ, ධම්මදින්නා යැ යන අපි වෙමු. විශාඛා සත්වැනි වෙයි.

659. මම ඒ කුශලකම්මියෙන් ද වෙනනාප්‍රණ්ඩියෙන් ද මිනිස් කය හැරපියා කවිනිසාවට ගියවු.

660. දන් පැසුළු බෙවෙහි සමෘද්ධිමත් සිවුකුලයෙකැ උපන් මම යම් කලෙකැ තුරුණු වියෙහි සිටියා වමු ද, (එකල)

661-662. වධ (මරණ) පිණිස ගෙනයනු ලබන සොරකු දක මම ඔහු කෙරෙහි ඇලුණුවු. මාගේ පිය තෙමේ දහසකින් ඔහු ඒ වධයෙන් මුදු මාගේ සිත දන මා ඔහුට (සරණ කොට) දුන්නේ යැ. මම ඔහුට නිසැක වූවු, අතිශයින් ප්‍රිය වූවු. හිත වූවු.

663. කිළිටි අඳහස් ඇති ඒ සොරා මාගේ අබරණවලට ලොබින් වොරප්‍රසාස (සොරුන් හෙළා මරන) පර්වතයට ගෙන ගොස් (මා) මරන්නට සිතුවේ යැ.

664. තද්භං පණ්ණිකාන භතතුකං සුකතඤ්ජලී
රකඛනති අත්තනො පාණං ඉදං වචනමමුචිං.
665. “ඉදං සුචණ්ණං කෙයුරං මුත්තං චෙඨරියා ඛණ්ඩං
භරෙත්ථ භග්ගො භග්ගො මඤ්ච දසිති සාවය.”
666. ඔරොපයස්සු කල්‍යාණි මා බාළහං පරිදෙවසි
න වාභං අභිජානාමි අභග්ගො ධනමාභතං.”
667. යනො සරාමි අත්තානං යනො පත්තාසම් විඤ්ඤනං
න වාභං අභිජානාමි අඤ්ඤං පියතරං තයා.
668. එභි තං උපගුහිසං කසසඤ්ච¹ තං පදකම්ණං
න වදන්ති පුතො අත්ථි² මම තුග්ගඤ්ච සබ්බමො.
669. න භි³ සබ්බෙසු ධානෙසු පුරිසො භොති පණ්ණිකො
ඉත්ථි පණ්ණිකා භොති තස්ස තස්ස විවකඛණං.
670. න භි³ සබ්බෙසු ධානෙසු පුරිසො භොති පණ්ණිකො
ඉත්ථි පණ්ණිකා භොති ලහං අත්ථිවිජානකා.⁴
671. ලහුඤ්ච වත විප්පඤ්ච නිකිලෙධ්⁵ සමචෙතයි.
මිගමුණ්ණං⁶ යථා එවං⁷ තද්භං සතතුකං වධිං.
672. යො ව උපපතිතං අත්ථං න විප්පමනුච්ඡිකති
යො භඤ්ඤතෙ මඤ්චති චොරොව ගිරිගඤ්ඤරො.
673. යො ව උපපතිතං අත්ථං විප්පමෙව නිබ්බාධති
මුච්චතෙ සතතුසම්බාධා තද්භං සතතුකා යථා.
674. තද් තං පාතයිකාන ගිරිග්ගමභි සතතුකං
සත්තකං සෙතවත්තානං උපෙත්වා පබ්බජිං අහං.
675. සණ්ඛාසෙන ව කෙසෙ මෙ ලුඤ්චිකං සබ්බසො තද්
පබ්බාසෙත්වා සසමයං ආචිකම්සු නිරන්තරං.

1. කාචාන - සිඞ්ඞි, මණ්ඩ.

2. තං වදම් පුත තත්ථි - භා.

3. යො - මනො.

4. මුත්තමසි විජානෙය - මනො.

5. නිකලෙධ - සි, PTS.

6. නොකපෙත් - සිඞ්ඞි.

7. මිගං උග්ගං - මණ්ඩ.

8. විප්පමනුච්ඡිකානෙව - භා.

9. මිගං පුණ්ණංය තෙතෙව - PTS.

664. එවිට මම සැමියා ප්‍රණාම කොට මොනොවට බදා-
දිලි වැ සියදිවි රක්තොම මෙවදන් කීවු:

665. “ස්වාමීනි, මම අභූපළඳනා ද, බොහෝ මුතු හා
වෙරළමිණි ද යන සියල්ල ගනු මැනැවැ, මාද දස්සකැයි අස්වනු
මැනැවි” යි.

(එවිට සොරා)

666. “හදාව, (අබරණ) මුදුනු, දැඩි වැ නො වැළපෙනු,
තෝ නසා ධන සැහැර ගැනීමක් මම නො ද දන්මි.”

(හදාව)

667. “යම් කලෙක පටන් තමා සරණයෙමි ද යම් කලෙක
පටන් දන්තාබවට පැමිණියා වෙමි ද, තොපට වඩා අන් ප්‍රිය-
තරයෙක් මම නො ද දනිමි.

668. එව, තොප වැළඳගත්තෙමි, තොප ප්‍රදක්මිණා කරන්නෙමි,
මාගේ ත් තොපගේ ත් සබ්බමයෙක් දන් යළි නො ද ඇත්තේ යි.”
(මෙසේ කියා සොරා ප්‍රපාතයට පෙරළා හැරියා යැ.)

(මෙය දක දෙවියෙක් මෙසේ කියයි:)

669. “සියලු තත්ති පුරුෂ තෙමේ පණ්ඩිත නො වෙ මැ යි,
ස්ත්‍රී ද පණ්ඩිත වෙයි, ඒ ඒ කරුණෙහි විවක්ෂණ ද වෙ.

670. සියලු තත්ති පුරුෂ තෙමේ පණ්ඩිත නො වෙ මැ යි,
ස්ත්‍රී ද පණ්ඩිත වෙයි, වහා අරුත් සිතන්නී ද වෙ.”

671. ඒකාන්තයෙන් නිකාෂයා කෙරෙහි මැනැවින් සිතීමි.
මෘගරොමයෙකින් යම්සේ ද, එසෙයින් එකල්හි මම සතුරා නැසීමි.

672. යමෙක් උපන් කරුණ වහා වටහා නො ගනී ද, හේ
ශිරිඟ්‍රහායෙහි නැසුණු අනුවණ සොරු මෙන් නැසෙයි.

673. යමෙකුත් උපන් කරුණ වහා වටහාගනී ද, හේ
යම්සේ එදවසැ මම සතුරාගෙන් මිදිණුමු ද, එසේ සතුරු උවදුරින්
මිදෙයි.

674. එදවසැ මම ඒ සතුරා ශිරිදුර්ගයෙහි හෙළා යොනාම-
බරයන් (සුදුවත් හඳනා නිවවුන්) වෙතැ එළැඹූ පැවිදි වූවු.

675. එකල්හි (ඔහු) හඬුවකින් මාගේ කෙහෙ සම්ප්‍රකාරයෙන්
උදුරා පැවිදි කොට නිරතුරු ස්වසමය කීහු.

676. තතො තං උග්ගභෙසාන නිසිදිසාන එකිකා
සමයං තං විවිතොසං සුවානො මානුසං කරං.
677. ජිකඛං ගග්ග සමීපෙ මෙ පාතයිසා අපකසමී
දිසවා නිමිත්තමලකිං හත්තං තං පුළවාතුලං.
678. තතො වුට්ඨාය සංවිග්ගා අපුට්ඨං සහධම්මකෙ
තෙ අවොවු: 'විජානනම් තමත්තං' සකාතිකාවො.'
679. සාහං තමත්තං පුට්ඨස්සං උපෙසා චුඛ්ඛාසාවකෙ
තෙ මමාදය ගච්ඡංසු චුඛ්ඛසෙට්ඨස්ස සන්තිකං.
680. සො මෙ ධම්මමදෙසෙසි 'බ්බසායතනධාතුයො
අසුභානිවිතා දුක්ඛානි' අනත්තා'නි ච නායකො.
681. තස්ස ධම්මං සුභිසා'හං ධම්මවක්ඛුං විසොධයි.
තතො විඤ්ඤාතසඤ්චම්මා පබ්බජ්ජං උපසම්පදං.
682. ආයාචිං සො' තද ආහ 'එහි හද්දෙ'ති නායකො
තද'හං උපසම්පන්නා පරිත්තං' තොයමද්දසං.
683. පාදපක්ඛාලනෙනා'හං ඤාතො සඋදයං වයං'
තපා සබ්බෙසි සම්ඛාරා ඉති සංවිජාතයිං' තද
684. තතො විත්තං විමුච්චි මෙ අනුපාදය සබ්බසො
බ්බසාතිඤ්ඤානමග්ගං මං තද පඤ්ඤපඨි' ජිනො.
685. ඉද්ධිසු ච වසී භොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
පරවිත්තානි ජානාමි සඤ්ඤාසාසනකාරිකා.
686. පුබ්බෙතිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛුවිසොධිතං
තෙපෙසා ආසවෙ සබ්බෙ විසුඛා'සිං සුනිමුලා.
687. පරිවිමුක්ඛො මයා සත්ථා කතං චුඛ්ඛස්ස සාසනං
ඛිතිතො ගරුකො භාරො හවනෙත්ති සමුහකා.

1. තං අත්තං - මජ්ඣං.
2. අසුභානිවිදුක්ඛානි - මජ්ඣං.
3. ධම්මවක්ඛු - මජ්ඣං.
4. ආයං විජාතා - මජ්ඣං.
5. ගච්ඡන්ති - සී.
6. සඋදයබ්බසං - මජ්ඣං.
7. සම්ඛාරෙ විදිතං විජාතයිං - මජ්ඣං.
8. තද ව යපඨි - සී.

676-677. ඔවුන්ගෙන් එය ඉගෙන එකලා වැ හිඳ ඒ සමය විමසාලුමු (එවිට) සුනඛයෙක් සුන් මිනිස් අතක් බැහැගෙන අවුත් මා වෙතැ හෙළා ඉවත් වැ ගියේ යැ. පණුවන් පිරුණු ඒ අත දක අසුබනීම්නි ලියුමු.

678. එතැනින් නැගැ සංවිග්න වැ සහබැමියන් පුළුවන්මු. උහු 'එහි අරුත ශාකාභික්ෂු දැනිතැ' යි කීහු.

679. 'බුද්ධග්‍රාහකයන් වෙතැ එළැඹූ එහි අරුත පුළුවන්නෙමි'යි ඒ මම (ඔවුනට කීමු.) ඔහු මා කැඳවාගෙන බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ වෙතැ ගියාහු යැ.

680. ඒ නායකයන් වහන්සේ 'ස්කන්ධ - ආයතන - ධාතුහු අග්‍රහ, අනිත්‍යහ, දුඃඛයි ද අනාත්මහ' යි ද දහම් දෙසූ සේකැ.

681-682. ඔබගේ දහම් අසා මම ධර්මිකෂ්‍ය (සොනාපකම් මග්ගඤ්ඤය) පිරිසිදු කළමු. ඉක්බිති දත් සදහම් ඇතියෙමි පැවිද්ද හා උපසම්පදව යාච්ඤා කළමු. එකල්හි ඒ නායකයන් වහන්සේ 'හද්‍රාවනි, එව' යි වදළසේකැ. එවිට උපසම්පන්න වූ මම මද ජලයක් දුමුමු.

683. එකල්හි මම පා දෙවීමෙන් (ඒ ජලය) උදයවාය (ඇති වීම හා නැතිවීම) සහිත යයි දන සියලු සංස්කාරයෝ ද එසෙයින් මැ ඇති වැ නැති වන්නාහ යි මෙසේ සිතමු.

684. එයින් මාගේ සිත උපාදන විසින් ග්‍රහණය නො කොට සැමඅයුරින් (කෙලෙසුන්ගෙන්) සිත මිදුනේ යැ. එකල්හි ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ ධිපාභිඤ්ඤ (විභා දහම් අවබෝධ කළ) මෙහෙණන් අතර මා අග්‍ර කොට පැනවූ සේකැ.

685. බුදුරදුන්ගේ අනුසසුන් කරන මම සෘද්ධිත්ති ද දික්ඛ-සෝභධාතුයෙහි ද වඩි වෙමි පරසින් දනිමි.

686. පෙර වීසු කදපිළිවෙළ දනිමි, දිවැස පිරිසිදු කරන ලද යැ. සියලු ආත්‍රව ඤය කොට මොනොවට කෙලෙස්මල රහිත වැ විශුද්ධ වූමු.

687. මා විසින් ශාස්තෘහු ඇසුරු කරන ලදහ, බුදුසසුන් කරන ලද යැ. ඉරු වූ කෙලෙස්බර බහා තබන ලද යැ, තෘෂ්ණාව නසන ලදී

688. යසස'න්දාය පබ්බතීනා අගාරස්මානගාරියං
සො මෙ අපො අනුපාතො සබ්බසංයොජනකියො.
689. අසුධම්මනිරුක්ඛිත පටිභාණෙ තථෙව ච
ඤ්ඤා මෙ විපුලං සුඛං බුද්ධසංඛ්‍යාසං සාසනො.¹
690. කිලෙසා කාමිනා මග්ගං හවා සබ්බෙ සමුහතා
නාහිව ඛෙදිනං ඡෙදිතා විහරාමි අනාසවා.
691. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසංඛ්‍යාසං සන්තීකං
තිසෙසා විජ්ජා අනුපාතො කතං බුද්ධසං සාසනං.
692. පටිසම්භිද්‍ය වතසෙසා වං විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ
ඡළභිඤ්ඤා සට්ඨිකතා කතං බුද්ධසං සාසනං.
- ඉන්ද්‍රං සුදං හද්දං කුණ්ඩලකෙසා භික්ඛුනී ඉමා
ගාරායො අභාසිත්වාති.

කුණ්ඩලකෙසාපට්ඨියාපද්‍යනං පඨමං.

22. කිසාගොතම් අපද්‍යනං.

693. පදුමුතතරො නාම ජිනො සබ්බධම්මානපාරගු
ඉතො සතසහස්සමිති කපප උපප්පි නායකො.
694. තද්'හං හංසවතියං ජාතා අඤ්ඤතරෙ කුලෙ
උපපදා තං නරවරං සරණං සමුපාගමිං.
695. ධම්මඤ්ඤා තසස අසෙසාසිං වතුසවුපසංභිතං
මධුරං පරමසොදං වට්ටසනති² සුඛාවහං.
696. තද් වං භික්ඛුනීං විරො ලුඛවිවරධාරිනීං
ධපපෙනානා එතඤ්ඤා වණ්ණෙසි පුරිසුත්තමො.
697. ජනෙතානපාතං පිතිං සුඛා භික්ඛුණියා ඉණං
කාරං කතාන බුද්ධසං යථාසත්ති යථාබලං.
698. නිප්ඵල චුනිවීරං තං තං ධානමභිපසාදිං
තද්දුමොදි සමබුද්ධො ධානලාභාය නායකො.

1. වාගසා - PTS.

2. මෙ බුද්ධසං සාසනො - මජ්ඣං.

3. වතසෙසා - මජ්ඣං.

4. විතසනති - යනා.

5. කද්වි - PTS.

688. යම් අතීයක් පිණිස ගිහිගෙන් නික් මැ බුදුසසුන්හි පැවිදි වූවා නම් සියලු සංයෝජනයන්ගේ ක්‍ෂය වීම වූ ඒ අතීය මෑ විසින් අනුප්‍රාප්ත යැ.

689. අතී - ධර්ම - නිරුක්තියෙහි ද ප්‍රතිභාණයෙහි ද එසේ මැ බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ අනුශාසනයෙහි ද මාගේ ඥානය පැතිර පවත්නේ යැ, විශුද්ධ වැ සිටුනේ යි.

690. මා විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලද්දහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. බැඳුම් සිදු කරන ඇත් රැකිනක සෙයින් ආසුච රහිත වූවා වාස කරමි.

691. බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙතැ ඵකාත්තයෙන් මට ස්වාගත-යෙක් (යහපතෙක්) වියැ. ත්‍රිවිද්‍යා අනුප්‍රාප්ත යැ. බුදුසසුන් කරන ලදී.

692. මේ සිටුපිළිසැඬියා ද අක්ඛණ්ඩයා ද මේ අභිඤ්ඤා ද සාක්ෂාත් කරන ලද යැ, බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙයින් හදු කුණ්ඩලකේසා මෙහෙණ මේ ගාථා පැවසූ.

පළමුවැනි කුණ්ඩලකේසා සට්ඨරාපදන යි.

කිසාගොතමී අපද්‍යාය

693. (තුන්ලොවට) නායක වූ සියලු ධර්මයන්ගේ පරතෙරට පැමිණි පදමුක්තර නම් ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ (ලොවැ) පහළ වූ සේකැ.

694. එකල්හි මම භංසවකී තුච්ච එක්තරා කුලයෙකැ උපන්-නෙම ඒ නරොත්තමයන් වහන්සේ කරා එළැඹැ (මවුන්) සරණ කොට ගියමු.

695. ඔබගේ චතුර්ත්‍යයෙන් යුක්ත වූ මවුර වූ පරමාස්වාද-ජනක වූ වංකා (දුට්ඨාපසම සම්බ්‍රාත) ශාන්ති සුඛය එළවන ධර්ම ද ඇසුමු.

696. එකල්හි වීර වූ පුරුෂොත්තමන් වහන්සේ ඵතදග්‍රයෙහි තබමින් රුක්ඛවීර ධරන මෙහෙණක වර්ණනා කළ සේකැ.

697. මෙහෙණගේ ගුණ අසා අපමණ ප්‍රීතිය උපදවා ශක්ති පමණින් බල පමණින් බුදුරජාණන් වහන්සේට සත්කාර කොට

698. ඒ මුනිවරයන් වහන්සේ ප්‍රණාම කොට ඒ තනතුර ප්‍රාප්තා කළමු. එකල්හි නායක වූ සම්බුද්ධයන් වහන්සේ අනු-මෝදනා කළ සේකැ.

699. සතසහසෙස ඉතො කපප ඔක්කාක්කුලසමිතවො
ගොතමො නාම ගොතෙන සඤා ලොකෙ හවිසසති.
700. “තස්ස ධම්මෙසු දයාද ඔරසා ධම්මනිමිතා
ගොතමී භාම නාමෙන¹ හෙසසසි සන්ඤා සාවිකා.”
701. තං සුඤා මුදිතා හුඤා යාවජිවං තද ජිනං
මෙත්තථිකා පරිවරිං පච්චයෙහි විනායකං.
702. තෙන කමම්මන සුක්කතෙන වෙනනාපඤ්ඨිති ව
ජභිඤා මානුසං දෙහං තාවනිංසං අභවජහං.
703. ඉමසම් හද්දකෙ කපප භුමිබන්ධු මහායසො
කසසපො නාම ගොතෙන උසස්ථි වදනං වරො.
704. උපට්ඨාකො මහෙසිසස තද ආසි නරිසසරො
කාසිරාජා කිකි නාම ඛාරාණසි පුරුකතමෙ.
705. පඤ්චම් තස්ස ධිතා²සිං ධම්මා නාමෙන විසුතා
ධම්මං සුඤා ජිනග්ගසස පබ්බජ්ජං සමරොවයිං.
706. අනුජානී න නො තාතො අගාරෙව තද මයං
විසං වසසසහසානී විවරිමහ අතඤ්ඤිතා.
707. කොමාරිට්ඨභවරියං රාජකඤ්ඤා සුබෙධිතා
බුද්ධිපට්ඨානනිරතා මුදිතා සත්තධිතරො.
708. සමඤ්ඤි සමඤ්ඤානා ව භික්ඛුනී භික්ඛුදසිකා
ධම්මා වෙව සුධම්මා ව සත්තම් සබ්බදසිකා.
709. ඛෙමා උපපලවණණා ව පටාචාරා ව කුණ්ඩලා
අහං වෙව ධම්මදින්නා විසාඛා හොති සත්තම්.
710. තෙහි කමෙමහි සුක්කතෙහි වෙනනාපඤ්ඨිති ව
ජභිඤා මානුසං දෙහං තාවනිංසමභවජහං.
711. පච්චිමෙ ව හවෙදනි ජාතා සෙට්ඨිකුලෙ අහං
දුග්ගතෙ අධනෙ නට්ඨො ගතා ව සධනං කුලං.
712. පතීං යපෙඤා සෙසා දිසනති අධනා ඉති
යද ව සසුතා³ ආසිං සබ්බසං දධිතා තද.

1. කිසාගොතමී නාමෙන - මජ්ඣං.

2. භීවෙ - සතා.

නිදෙධ - PTS.

3. දෙසසනති - මජ්ඣං.

4. පසුතා - මජ්ඣං.

699. මෙකපින් සියදහස්වන කප්හි ඔකකාක කුලය උපත් කොට ඇති ගෝත්‍රයෙන් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘහු ලොව පහළ වන්නාහ.

700. “තෝ ඔබ දහමිහි දශාද වූ ඖරහ වූ ධර්මනිර්මිත වූ නමින් ගෝතමී නම් වූ ශාස්තෘශ්‍රවිකාවක් වන්නෙහි.”

701. එ අසා මෘදු වැ විනාශක වූ ජීතේන්ද්‍රයන් වහන්සේ දිවිහිම කොට සිවුපසයෙන් උවටැත් කළමු.

702. එ කුශලකර්මයෙන් ද වෙනනාප්‍රණ්ඩි හේතුයෙන් ද මම මිනිස්කය හැරපියා තච්ඡිසාවට ගියමු.

703. මේ හදු කල්පයෙහි බ්‍රහ්මධන්ධු වූ මහායශස් ඇති ගෝත්‍රයෙන් කාශාප නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ලොවැ පහළ වූ සේකැ.

704. එ සමයෙහි මහර්මී බුදුරජාණන් වහන්සේට උපසාරායක වූ නරෙස්වර කිකි නම් කසිරපෙක් බරණැස් පුරවරයෙහි වූයේ යැ.

705. ඒ රජුට ධම්මා යන නමින් වීශ්‍රැත වූ පස්වැනි දුභිකා වූමු. ජීතේන්ද්‍රයන් වහන්සේගේ ධර්මය අසා ප්‍රවුත්තාව කැමැති වූමු.

706-707. පියතෙමේ අපට පැවිද්ද නො අනුදත්තේ යැ, එකල්හි අපි ගෙහි මැ හවුරුදු විසිදහසක් මුළුල්ලෙහි අනලස් වුවමෝ කුමරි බඹසර සැරැමිහ. රාජකන්‍යා වූ සුවසේ වැඩුණු බුදුවටන්හි නියැලි ප්‍රමුදිත වූ සප්තදුභිකාහු නම්:

708. සමණි යැ, සමණභූතතා යැ, හික්කුනී යැ, හික්කුදසිකා යැ, ධම්මා යැ, සුධම්මා යැ, සත්වැනි සඛසදසිකා යැ යන මොහු වෙති.

709. (මෙකලැ) බෙම්මා යැ, උපපලවණණා යැ, පටාචාරා යැ, කුණ්ඩලා යැ, මම් යැ, ධම්මදින්නා යැ යන අපි වෙමු. විශාඛා සත්වැනි වෙයි.

710. එ කුශලකම්මයෙන් ද වෙනනාප්‍රණ්ඩියෙන් ද මම මිනිස් කය හැරපියා තච්ඡිසා දෙව්ලොවට ගියමු.

711. මෙකලැ පැසුලු බෙවෙහි මම දුගී ධන නැති ධනය නැසුණු සිවු කුලයෙකැ උපන්මු. ධන ඇති (පති) කුලයකට ගියා ද වෙමි.

712. සැමියා තඬා සෙස්සෝ ‘නිර්ධන එකකැ’යි මට දොෂ කරන්. යම් කලෙකැ සපුත්‍ර වුවා ද එකලැ සියල්ලන්ට ප්‍රිය වූමු.

713. යද සො තරුණො හද්‍රෝ¹ කොමලභිතෝ² සුඛෙධිතො
සසාණම්ච කතොතො මෙ තද යමවසං ගතො.
714. සොකච්චා දිනවදනා අසක්‍රතොතො රුදමුඛා
මතං කුණපමාදය විලපනති හමාමහං.
715. තද එකෙන සජ්ඣධා උපෙඤා භිසජ්ජතමං.³
අවොචං "දෙභී හෙසජ්ජං පුත්තසඤ්චිතනති හො."
716. "න විජ්ජනො මතා යසම් ගෙහෙ සිද්ධිත්තං තතො
ආහරා"ති ජිනො ආහ විනයොපාසකොවිදෙ.
717. තද ගමිඤ්ඤා සාවස්ථිං න ලභිං තාදිසං සරං
කුතො සිද්ධිත්තං කසමා තතො ලද්ධා සතිං අහං.
718. කුණපං ඡඩ්ඛිතිනා උපෙසිං ලොකනායකං
දුරතොච මම දිස්වා අවොච මධුරස්සරො.
719. "යො ච වස්සස්සං ජිවෙ අපස්සං උදයබ්බයං
එකාහං ජීවිතං සෙයොතා පස්සතො උදයබ්බයං.
720. න ගාමධම්මො නො නිගමස්ස ධම්මො
නවාපයං එකකුලස්ස ධම්මො
සබ්බස්ස ලොකස්ස සදෙවකස්ස
එසොච ධම්මො යදිදං අනිච්චතා."
721. සාහං සුඤ්ඤානිමා ගාරා ධම්මවක්ඛුං විසොධයිං
තතො විඤ්ඤාතයඤ්ඤානං පබ්බජිං අනගාරියං.
722. තථා පබ්බජිතා සනති පුඤ්ඤානති ජිනසාසනෙ
න විරෙතොච කාලෙන අරහත්තමපාපුණිං.
723. ඉද්ධිසු ච වසී හොමි දිබ්බාය සොකධාතුයා
පරවික්‍ෂානි ජානාමි සජ්ඣිසාසනකාරිකා.
724. පුබ්බෙතිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛුං විසොධිතං
බෙපෙඤා ආසවෙ සබ්බෙ විසුද්ධාසිං සුනිම්මලා.

1. පුතො - පිළි.
2. කොමලකො - මිත්තං.
කොමාරකො - හතර.
3. භිසජ්ජතමං - මිත්තං.
භිසජ්ජතමං - පිළි.

713. යම් කලෙක්හි හේ (පුත්) තරුණ ද, හදු ද, කොමළ අවයව ඇත්තේ ද, සුවයේ වැඩුණේ වේද, සිය පණ මෙන් මට කාන්ත ද, එකල්හි මරුවශයට ගියේ යි.

714. සොවින් පෙළුණු මම බැගැ මුහුණු ඇති වැ කදුළු පිරුණු නෙන් ඇති වැ හඬන මුව ඇති වැ මළකුණ රැගෙන වැලපෙමින් (ඒ ඒ තෙත) ඇවිද්දේමි.

715. එවිටැ එකකු වීසින් දක්වනු ලද්දෙමි වෛද්‍යරාජයන් (බුදුරදුන්) වෙතැ පැමිණ “පින්වත් උතුමාණනි, සුතු ජීවත් කරන බෙහෙදක් දෙනු මැනැවැ”යි කීමු.

716. “යම් ගෙයෙකැ මළාහු නො වෙන් ද, එබදු ගෙයකින් සිදුහතු (අබ) සුභක් ගෙන එව්” යි හික්මවීමේ උපායෙහි දක්‍ෂ ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ වදළසේකැ.

717-718. එවිටැ සැවතට ගොස් (ඇවිද) එබදු ගෙයක් නො ලත්මු. සිදුහතු කොතැනින් ලබම ද? කුමක් හෙයින් ද? එයින් මම සිතිය ලැබ මළකුණ හැරදමා ලෝකනායකයන් වහන්සේ වෙතැ එළැඹුණමු. මධුරස්වර ඇති ඔබ දුර දී මැ මා දක මෙසේ වදළාහ:

719. පඤ්ඤාසංකයාගේ උදයව්‍යය (ඇතිවීම හා නැතිවීම) නො දක්නා යමෙක් හවුරුදු සියයක් ජීවත්වන්නේ නමුදු (ඔහුගේ ජීවත් වීමට වඩා) උදයව්‍යය නුවණින් දක්නහුගේ එක් දවසක් ජීවත්වීම උතුම් වෙයි.

720. මේ මරණ දහම එක් ගමකට අයත් ස්වභාවයෙක් නොවෙයි, එක් නියම ගමකට අයත් ස්වභාවයෙක් ද නො වෙයි, එක් කුලයකට අයත් ස්වභාවයකුදු නො වෙයි, කෙල දහම සදේවක ලෝකයට මැ අයත් ස්වභාවයෙකි. එනම් අනිත්‍යතාව යි.

721. ඒ මම මේ ගාරා අසා යොනාපක්ඛිමඟ්ඟඤාණය පිරිසිදු කළමු. ඉක්බිති දත් සදහම් ඇත්තෙමි බුදුසසුනෙහි පැවිදි වුමු.

722. එසේ පැවිදි වුවා මැ ජිනසසුන්හි යෙදෙන්නෙමි (විවසුන් වඩනුයෙමි) නොබෝ කලකින් මැ රහත්බවට පැමිණියමු.

723. ශාස්තෘශාසනකාරිණි වූයෙමි, සෘද්ධියෙහි ද දිව්‍යශාන්ත ධාතුයෙහි ද වසී වෙමි. පරසින් දනිමි.

724. පෙර විසූ කදපිළිවෙළ දනිමි, දිවැස පිරිසිදු කරන ලදී. සියලු ආසුට නසා අභිඤ්ඤා නිර්මල වූයෙමි විශුද්ධ වුමු.

122 අපද්‍යනපාළි-එකුපොසථිකවග්ගො

725. පරිවිණේණො මයා සඤ්ඤා කතං බුද්ධස්ස සාසනං
ඔභිතො ගරුකොභාරො භවනෙත්ති සමුභතා.
726. යසස්සඤ්ඤා පබ්බජිතා අගාරස්මානගාරියං
සො මෙ අඤ්ඤා අනුප්පන්නො සබ්බසංයෝජනකඛියො.
727. අඤ්ඤානිරුත්තරස්ස පටිභාණෙ තපෙවච
කුණං මෙ විමලං සුඤ්ඤං බුද්ධසංඝස්ස වාහසා.
728. සඤ්ඤාතො ආභතො සුසානා රජියාපි ච
තතො සඤ්ඤාතො කඤ්ඤා දුට්ඨං ධාරෙමි විවරං.
729. ඵ්ඤා තස්මිං ගුණෙ තුට්ඨො දුට්ඨවරධාරණෙ
යපෙසි එතදග්ගමිති පරිසාසු විනායකො.

730-732. කිලෙසා කාපිතා මග්ගං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස
සාසනං.

ඉදං සුදං කිසාගොතමි හිතබුනි ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

කිසාගොතමිථෙරියාපද්‍යනං දුකියං.

23. ධම්මදින්නාපද්‍යනං

733. පදුමිත්තරො නාම ඵ්ඤා සබ්බධම්මානපාරගු
ඉතො සතසහස්සමිති කප්පෙ උප්පජ්ඣි නායකො.
734. තද්දං භංගසම්මයං තුලෙ අඤ්ඤාතරෙ අනුං
පරකම්මකරි අසිං නිපකා සිලසංවුතා.
735. පදුමිත්තර බුද්ධස්ස සුජාතො අග්ගසාවකො
විහාරා අභිනික්ඛමෙ පිණ්ඩපාතාය ගව්ඡති.
736. සටං ගහෙතො ගව්ඡන්ති තද උදකභාරිකා
තං දිඤ්ඤා අද්දිං¹ දුට්ඨං පසන්නා සෙති පාණිති.

1. අද්දිං - මජ්ඣං.

2. දුට්ඨං - PTS

725. ගාස්තාහු මා විසින් ඇසුරු කරන ලදහ. බුදුසසුන් කරන ලදී. මහත් කෙලෙස් බර බහා තබන ලද්දේ වෙයි. තෘෂ්ණාව මුලිනුපුටා නසන ලදී.

726. යම් අතීයක් පිණිස ගිහිගෙන් නික්මූ බුදුසසුන්හි පැවිදි වූවා වෙමි ද, සියලු සංයෝජනයන්ගේ ඤා යවීම වූ ඒ අතීය මා විසින් අනුප්‍රාප්ත යි.

727. අතී - ධම් - නිරුක්තියෙහි ද එසේ මැ ප්‍රතිභාණයෙහි ද බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ අනුබලයෙන් මාගේ ඥානය නිර්මල යැ. පිරිසිදු යැ.

728. කසළගොඩින් ද සොහොනෙන් ද වීරියෙන් ද (රෙදි කඩ) අවුලාගෙන අවුත් එයින් සහලක් කොට රුඤ්ඤ පිටුරු ධරමි,

729. (තමන්හට නායකයකු නැති හෙයින්) විනායක වූ බුදු රජාණන් වහන්සේ රුඤ්ඤ වීර්‍ය බැරීම වූ ඒ ගුණයෙහි සතුටු වූ සේක් පිරිස් මධ්‍යයෙහි මා ඒතද්‍රයෙහි තැබුසේකැ.

730-732. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙයින් කිසාගොතමී මෙහෙණ මේ ගාරා පැවැසූ.

දෙවැනි කිසාගොතමී ස්ථිරාපදන යි.

23. ධම්මදිත්තාපද්‍යනය

733. මෙ කපින් සුවහස් වන කප්හි සියලු ධර්මයන්ගේ පාරයට පැමිණි ලෝකනායක වූ පිටුමතුරා නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ ලොවැ පහළ වූ සේකැ.

734. එ සමයෙහි මම භංගවතී නුවර එක්තරා කුලයෙකැ උපන්මි. නුවණැති ශීලයෙන් සංවර වූ මෙරමා වැඩ කරන්නක් (දස්සක්) වූමි.

735. පිටුමතුරා බුදුරජුන්ගේ සුජාත නම් අග්‍රශ්‍රාවකයාණෝ වෙහෙරින් නික්මූ පිටු පිණිස වඩනාහ.

736. එකල සටවෙට්ඨාවක් (කළැස්සක්) වූ මම කළයක් රැගෙන යන්නෙමි ඔබ දැක ආකීය ප්‍රාණපරිත්‍යාගයෙන් ප්‍රසන්න වැ පුපයක් අනුමි.

737. පවිත්‍රගෙයින් තැන්පව තිසිනෙකා පරිභුඤ්ඤා සො තනො නොනින්න තං ගෙහං අද්ධං තස්සි ගොඡනං.
738. තනො මෙ අයාකො තුට්ඨා අකරි සුඤ්ඤං සකං සසුසා සහ ගතානා සමුද්ධං අභිවාදයි.
739. තද සො ධම්මකරීකං භික්ඛුනිං පරිකිත්තං යපෙසි එතදග්ගසම් තං සුඤ්ඤා මුදිතා අහං
740. නිමනාධිකා සුගතං සසඛකං ලොකනායකං මහාදනං දදිකාන තං යානං අභිපසාදි.
741. තනො මං සුගතො ආහ සනනිකතාදසුසාරො “මමුපට්ඨානනිරතෙ සසඛකං පරිවෙසිතෙ.
742. සද්ධම්මසවණෙ යුග්ගෙ ගුණවද්ධිතමානසෙ හග්ගෙ හවසසු මුදිතා ලච්ඡසෙ පණ්ඩිතලං.
743. සතසහසෙස ඉතො කප්පෙ ඔක්කාකකුලසම්මවො ගොතමො නාම ගොතෙන්න සඤ්ඤා ලොකෙ භවිස්සති.
744. තස්ස ධම්මෙසු දයාද ඔරසා ධම්මනිමේතා ධම්මදින්නාති නාමෙන හෙසෙසි සත්ථුසාවිකා”.
745. තං සුඤ්ඤා මුදිතා හුඤ්ඤා යාවජ්චං මහාමුනිං මෙතනවිත්තා පරිවරිං පරිවයෙහි වීතායකං.
746. තෙන කම්මෙන සුකතෙන චෙතනාපණ්ඩිති ච ජහිකා මාත්‍රසං දෙහං තාවතීංසං අගච්ඡං.
747. ඉඤ්ඤා හද්දකෙ කප්පෙ මුඛධික්ඛු මහායසො කසපො නාම ගොතෙන්න උප්පජ්ච වදනං වරො.
748. උපට්ඨාකො මහෙසිස්ස තද ආසි නරිස්සරො කාසිරාජා කිකි නාම බාරාණසිපුරානමෙ.
749. ජට්ඨා තස්සාසහං ධිතා සුධම්මා ඉති විසසුතා ධම්මං සුඤ්ඤා ජිනග්ගසස පබ්බජ්ජං සමරොචයි.

737. ඔබ (එය) පිළිගෙන එහි මැ හිඳ වැළඳුහ. ඉක්බිති ඒ තෙරණුවන් ගෙට කැඳවා ගෙන ගොස් ඔබව ඔබාපුන් පිළිගැන්වූහ.

738. එයින් මාගේ ස්වාමී තෙමේ සතුටු වූයේ (මා) සිය ලෙහෙලිය කෙළේ යැ. නැන්දනිය සමග (අරමට) ගොස් සම්මුද් රජුන් අභිවාදන කළහ.

739-740. එකල්හි උන්වහන්සේ ධර්මකර්ම මෙහෙණක ගුණ කරනය කරනසේක් එකදුගෙයෙහි තැබුසේකැ. එ අසා ප්‍රමුද්ධ වූ මම සඤ්ඤා සහිත ලෝකනායක වූ සුගතයන් වහන්සේ නිමන්ත්‍රණ කොට මහඳන් දී ඒ තනතුර පාර්ථනා කළහ.

741-742. ඉක්බිති සුගත වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැඹුරු නිත්‍යාදසහිත මනාභව ඇති වැට්ට මෙසේ වදළසේක: “උපසාරාන කිරීමෙහි ඇලුණු, සඤ්ඤා සහිත මා වළඳවන, සදහම් ඇසීමෙහි යෙදුණු, ගුණයෙන් වැඩුණු සිත් ඇති හදාවනි, ප්‍රමුද්ධ වව, පාර්ථනාඵලය ලබන්නෙහි.

743. මෙයින් සුවිහස්වන කප්පි ඔක්කාක කුලය උපත් කොට ඇති ගෝත්‍රයෙන් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘහු ලොවැ පහළ වන්නාහ.

744. (තෝ) ඔබ දහමිහි දයාද වූ ඔරස වූ ධර්මනිර්මිත වූ නමින් ධම්මදින්නා සි ප්‍රසිද්ධ ශාස්තෘ ශ්‍රාවකාවක් වන්නෙහි”යි.

745. එ අසා සතොස් වැ විනායක වූ මහාමුනිවරයන් වහන්සේ මෙත්සින් ඇතියෙම් දිවිහිම කොට ප්‍රත්‍යයෙන් උපසාරාන කළහ.

746. ඒ කුශලකම් හේතුයෙන්ද වේතනාප්‍රණයි හේතුයෙන්ද මිනිස් කය හැරපියා කවතිසා දෙව්ලොවට ගියහ.

747. මේ හද කල්පයෙහි බ්‍රාහ්මණවාංශික මහා යශස් ඇති ගෝත්‍රයෙන් කාශ්‍යප නම් වූ වික්කාවර සර්වඥයන් වහන්සේ (ලෝකයෙහි) පහළ වූ සේකැ.

748. එකල මහර්මි බුදුරජුනට උපසාරායක වූ නරෙස්වර කිසි නම් කාශිරාජයෙක් බරණැස් පුරවරයෙහි වූයේ යැ.

749. මම ඒ රජුට සුධම්මා සි ප්‍රසිද්ධ සවානි දුතිසා වූහ. ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේගේ ධර්ම අසා ප්‍රවුත්තාව කැමැති වූහ.

750. නානුජානාසි¹ මං තානො අගාරො'නාලයා² මයං
වියං වසසසසසාති චිච්චිත අතඤ්ඤා.
භාණ්ඩාරං තතිසං.
751. කොමාරිබ්‍රහ්මවරියං රාජකඤ්ඤා සුචෙතිතා
බුභුපට්ඨාන නිරතා මුදිතා සත්ත ධිතරො.
752. සමණී සමණගුත්තා ව භික්ඛුනී භික්ඛුදසිකා
ධම්මා චෙව සුධම්මා ව සත්තම් සඤ්ඤසිකා.
753. ඛෙමා උපපලවණ්ණා ව පටාචාරා ව කුණ්ඩලා
ගොතම් ව අහං චෙව වීසාඛා භොති සත්තම්.
754. තෙහි කමෙහි සුකතෙහි චෙත්තාපණ්ඩිති ව
ජහිතා මානුසං දෙහං තාවතීසං අභව්‍යං.
755. පාප්‍රමෙ ව භවෙද්දති ගිරිබ්බජපුරුක්කමෙ
ජාතා සෙට්ඨිකුලෙ ථීතෙ සබ්බකාමසම්භවකො.³
756. යද් රූපගුණාපෙතා පට්ඨමෙ යොධිධතො ධීතා
තද් පරකුලං ගතත්වා වසිං සුඛසමචිතා.
757. උපපතා ලොකසරණං සුණිතා ධම්මදෙසනං
අනාගාමීඵලං පඤ්ඤා සාමිකො මෙ සුබුද්ධිමා.
758. තද් තං අනුජානෙත්වා පබ්බජිං අනගාරියං
න විරෙතෙව කාලෙන අරහත්තථපාපුණිං.
759. තද් උපාසකො සො මං උපගන්ත්වා අපුච්ඡට්
ගෙහීරෙ නිපුණෙ පඤ්ඤා තෙ සබ්බෙ ව්‍යාකරිං අහං.
760. ථීනො තසම් ගුණෙ තුට්ඨො එතදග්ගෙ යපෙසි මං
භික්ඛුනිං ධම්මකරීතං නාඤ්ඤං පසාසම් එදිසං.
761. ධම්මදික්ඛා යථා ධීරා එවං ධාරෙට්ඨිකාවො
එවාහං පණ්ණිකා ජාතා නායකෙනානුකම්පිතා.
762. පරිවිණ්ණො මයා සත්වා කතං බුද්ධස්ස සාසනං
ඔභිකො ගරුකො භාරො භවනෙත්ති සමුත්තා.
763. යසසත්වාය පබ්බජිතා අගාරස්මානගාරියං
සො මෙ අපො අනුපපන්නො සබ්බසංයොජනකම්මො.

1. අනුජාති න නො - මිජසං.
2. සම්භවිතො - මිජසං.
3. සබ්බකාමසම්භවකො.

750-751. පිය තෙමේ මා නො අනුදත්තේ යැ. අපි ගිහිගෙහි අනාලය වුවමෝ විසිදහසක් හවුරුදු අනලස් වැ කුමරිබිඹසර සැරුම්හ. රාජකතා වූ සුවසේ වැඩුණු බුද්ධොපසාරානායෙහි නිරත ප්‍රමුදිත සත් දුභිංහු නමි:

752. සමභි යැ, සමභුත්තා යැ, භික්ඛුනී යැ, භික්ඛුනීදසිකා යැ, ධම්මා යැ, සුධම්මා යැ, සත්වැනි සඤ්ඤා යැ යන මොහු වෙත්.

753. (මෙකලා) බෙමා යැ, උපලවන්තා යැ, පටාචාරා යැ, කුණ්ඩලකෙසා යැ, කිසාගොතමි යැ, මම යැ යන අපි වෙමු, විශාඛා සත්වැනි වෙයි.

754. මම ඒ කුශල කම්මෙන් ද, වෙතනාප්‍රණිධියෙන් ද, මිනිස්කය හැරපියා තවකිසා දෙවිලොවට ගියමු.

755. දූන් පස්වීම හවයෙහි ගිරිවුජ (-රජගහ) පුරවරයෙහි ධනාස්ස සියලු කම්සැපතින් සමඤ්ඤ වූ සිවු කුලයෙකැ උපන්මු.

756. යම් කලෙකැ රූපයෙන් ගුණයෙන් යුතුවැ පළමු යොවුන් වියෙහි සිටියා වෙමි ද එකලා පර (-පති) කුලයට ගොස් සැපයෙන් සමර්පිත වූමු.

757. වෙසෙසින් බුද්ධිමත් වූ මාගේ ස්වාමිපුරුෂ (-විශාඛ) තෙමේ ලෝකනාථයන් වහන්සේ වෙතැ එළැඹැ දම් දෙසුම් අසා අනාගාමී ඵලයට පැමිණියේ යි.

758. එකල්හි ඔහු අනුදන්වා බුදුසසුන්හි පැවිදි වූමු. නොබෝ කලකින් මැ රහත්බවට පැමිණියමු.

759. ඒ උවසු මා වෙතැ අවුත් ගැඹුරු සියුම් පැන විවාළේ යැ. මම ඒ සියල්ල විසඳා කීමු.

760-761. ඒ ගුණයෙහි සතුවූ වූ බුදුහු “තෙල මෙහෙණ බදු ධම්මකට්ඨක අනෙකක නො දක්මි, ධම්මදික්ඛා යම් හෙයෙකින් ධිර ද මහණෙනි, එසේ ධරවූ” යි මා ඒතද්‍රවයෙහි තබාලූහ. මෙසේ ලෝක-නාථයන් වහන්සේ විසින් අනුකම්පිත වූ මම නුවණැති වූමු.

762. මා විසින් ශාස්තෘහු ඇසුරු කරන ලදහ, බුදුසසුන් කරන ලද යැ, ගුරු වූ කෙලෙස් බර බහා තබන ලද යැ, තෘෂ්ණාව සමූල කොට නසන ලදී.

763. යම් ඵලයක් සඳහා ගිහිගෙන් නික්මැ බුදුසසුන්හි පැවිදි වූමු නම් සියලු සංයෝජනයන්ගේ සෑය ඒම වූ ඒ ඵලය මාහට අනු පිළිවෙළින් පැමිණියේ වෙයි.

764. ඉද්ධිසු ව වසි භොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
පරවික්කානි ජානාමි සන්ඤ්ඤා භාසනකාරිකා.

765. පුට්ඨෙතිවාසං ජානාමි දිබ්බවකඤ්ඤා වීසොධිතං
ටෙපෙකා ආසවෙ සබ්බෙ විසුද්ධාමනි සුනිම්මලා.

766-768. කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස
සාසනං.

ඉදං සුදං ධම්මදින්නා භික්ඛුනි ඉමා ගාථායො
අභාසිකානි.

ධම්මදින්නාපෙට්ටියාපදනං තතියං.

24. සකුලාපදනං.

769. පදුමුතතරො නාම ජිනො සබ්බධම්මානපාරගු
ඉතො සතසහස්සමිති කප්පෙ උපපජ්ජි නායකො.

770. භිතාය සබ්බසන්නානං සුඛාය වදනං වරො
අකාය පුරිසාරඤ්ඤා පටිපනෙතා සදෙවකෙ.

771. යසග්ගපනෙතා සිරිමා වණ්ණකිත්තිහතො¹ ජිනො
පුජිතො සබ්බලොකස්ස දිසා සබ්බාසු වීඤ්ඤතො.

772. උත්තිණ්ණවිචිකිට්ඨො යො වීතිවක්කකථංකථො
සමුපුණ්ණමනසධ්මපො පනෙතා සමොධිමුක්තමං.

773. අනුපනතස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා නරුක්කමො
අනකාතඤ්ඤා අකාසි අසඤ්ජාතඤ්ඤා සඤ්ජනි.

774. මග්ගඤ්ජ ව මග්ගවිදු මග්ගකාසි නරාසහො
මග්ගස්ස කුසලො සකා සාරථීනං වරුක්කමො.

775. මහාකරුණිකො සකා² ධම්මං දෙසෙසි නායකො
නිමුග්ගෙ කාමපඤ්ඤාමනි සමුද්ධරති පාණිනො.

1. කිත්තිවණ්ණහතො - මජ්ඣ.

2. තද මහාකාරුණිකො - සිමු.

764. ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුසසුන් කරන මම සෘද්ධියෙහි ද දිබ්බසොතධාතුයෙහි ද වසී වෙමි. පරසින් ද දනිමි.

765. පෙර විසූ කදපිළිවෙළ දනිමි, දිවැස පිරිසිදු කරන ලදී. සියලු ආභ්‍රවයන් නසා වෙසෙසින් මල රහිත වැ විභූත වෙමි.

766-768. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ..... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙයින් ධම්මදින්නා මෙහෙණ මේ ගාථා පැවැසූ

තෙවැනි ධම්මදින්නා සාවිරාපදන සි.

24. සකුලාපදනාය

769. මෙකපින් සියක්දහස් වන කප්භි (ලොවී ලොවතුරු) සියලු දහම්හි පරතෙර පැමිණි (ලොවට) නායක වූ පියුමතුරා නම් සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ (ලොව) පහළ වූ සේකැ.

770. වක්කෘන් (දේශකයන්) අතර උත්තම වූ ආජානෙය (උතුම්) පුරුෂ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ දෙවියන් සහිත ලෝකයෙහි සියලු සත්තට හිත පිණිස සුව පිණිස වැඩ පිණිස පිළිපත් සේකැ.

771. ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ යශසින් අගපත් සේකැ, ශ්‍රීමත් සේකැ, කීර්ති ප්‍රශංසා දරූ සේකැ, සියලු ලෝකයා විසින් පූජිත සේකැ, සියලු දීභායෙහි (සර්වඥ හ සි) ප්‍රකට වූ සේකැ.

772. ඔබ විවික්ච්ඡායෙන් නැගී සිටිසේකැ, ඉක්මැවූ සැක ඇති සේකැ, පිරිපුන් වින්හසඬකල්පනා ඇති සේකැ, උතුම් සම්බෝධියට පැමිණි සේකැ.

773. නරොක්තමයන් වහන්සේ නූපන් (නිවන්) මග උපදවාලූ සේකැ, (අන් ශාස්තෘවරයන්) ප්‍රකාශ නො කළ දෑ ප්‍රකාශ කළ සේකැ, නූපන් (ආවෘත) ලොවුතුරු දහම් උපදවාලූ (අනාවරණය) කළ සේකැ.

774. තරශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ නිවන්මග දත් සේකැ, නිවන් මග අවබෝධ කළ සේකැ, නිවන් මග ප්‍රකාශ කළ සේකැ, නිවන් මගෙහි දක්ෂ සේකැ, ශාස්තෘ සේකැ, උත්තම පුරුෂදම්මසාරථී සේකැ.

775. (ලෝක) නායක ශාස්තෘ වූ මහාකාරුණිකයන් වහන්සේ දහම් දෙසූ සේකැ, කාම නැමැති මඩවගුරෙහි එරුණු ප්‍රාණින් නඟ සිටුවන සේකි.

776. තද්භං භංසවතියං ජාතා ඛතඤ්ඤානද්දතා
සුරුපා සධනා වාසිං දයිතා ව සිරිමිති.
777. ආනන්දස්ස මහාරඤ්ඤා ධිතා පරමසොහනා
වෙමාතු¹භගිනී වාසි පද්මසකරනාමිතො.
778. රාජකඤ්ඤාහි සහිතා සබ්බාහරණභූමිතා
උපගමම² මහාථීරං අපෙසාසිං ධම්මදෙසනං.
779. තද හි සො ලොකගරු භික්ඛුනිං දිබ්බවක්ඛුකං
කිත්තයං පරිසාමජෙකි³ අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි තං.
780. සුභිචා තමහං හට්ඨා දනං දන්තාන සද්දුතො
සුජෙත්වාන⁴ ව සමබුද්ධං දිබ්බවක්ඛුං අපත්ඨිං.
781. තතො⁵ අවොව මං සඬා “නන්දෙ උච්ඡසි පඤ්ඤං
පදීපධම්මදනානං ඵලමෙතං සුතිට්ඨිකං,
782. සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ ඔක්කාකකුලසමහවො
ගොතමො නාම ගොතෙතන සඬා ලොකෙ හවික්ඛති.
783. තස්ස ධම්මෙසු දයාද ඔරසා ධම්මනිමිතා
සකුලා නාම⁶ නාමෙන හෙස්සසි සද්දුසාවිකා.”
784. තෙන කම්මෙන සුකතෙන වෙතනාපඤ්ඨිති ව
ජ්ඣිතා මානුසං දෙහං කාවතීංසං අගච්ඡ⁷භං.
785. ඉමමහි හද්දකෙ කප්පෙ බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම මහායසො
කසසසො නාම ගොතෙතන උපපත්ථි වදනං වරො.
786. පරිබ්බාජකීනී ආසිං තද්භං එකවාරිනී
භික්ඛාය විවරිත්වාන අලභීං තෙලමත්තකං.
787. තෙන දීපං පදීපෙත්වා උපලභීං සබ්බසංවරිං
වෙතියං දීපදග්ගස්ස⁷ වීජපසනෙතන වෙතස්ස.
788. තෙන කම්මෙන සුකතෙන වෙතනාපඤ්ඨිති ව
ජ්ඣිතා මානුසං දෙහං කාවතීංසං අගච්ඡ⁷භං.

1. වෙමාතා - මජ්ඣ.
2. උපගමම - මජ්ඣ.
3. වතුපරිසාය මජ්ඣ - සා.
4. සුභිචාන - මජ්ඣ.
5. තද - සී.
6. සකුලානි ව - ආ.
7. දව්පදග්ගස්ස - මජ්ඣ.

776. එසමයෙහි මම භංගවතී නුවර කැත් දුවක් වැ ඉපැදු මනාරු ඇති ධනඇත්තක් වූවු, ප්‍රිය ද ශ්‍රීමත් ද වූවු.

777. ආනන්ද මහරජුගේ අතිශය ශෝභා ඇති දුතීතෘ වූවු. පියුම්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ වෛමානෘක (අත් මවකගෙන් උපන්) නැගණි ද වූවු.

778. රාජකන්‍යාවන් සහිත වුවා සර්වාභරණභූෂිත වැ මහාවීරයන් වහන්සේ වෙතැ එළැඹූ ධර්මදේශනා ශ්‍රවණ කළවු.

779. එකල්හි ඒ ලෝකගුරු තපාගතයන් වහන්සේ දිවැස් ඇති මෛත්‍රෙයක කීර්තනය (-ගුණ කරා) කරන සේක් පරිඤ්ඤාමයෙහි ඇඟ අග්‍රසාරානගෙහි තබාලූ සේකැ.

780. එ අසා මම ප්‍රීතිමත් වුවා ශාස්තෘ වූ සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට දන් දී පූජා ද කොට දිවැස් ප්‍රාර්ථනා කළවු.

781. ඉක්බිති ශාස්තෘන් වහන්සේ නන්දවතී, පෑතු දැ ලබන්නෙහි, ප්‍රදීපදන-ධර්මදනයන්ගේ මේ සුනිශ්චිත වූ ප්‍රතිඵල යි මට වදළහ.

782. මෙයින් සුවභස්වන කප්පි ඔක්කාක කුලය උපත් කොට ඇති ගෝත්‍රයෙන් ගෞතම නම් ශාස්තෘහු ලො වැ පහළ වන්නාහ.

783. ඔබ දහමිහි දයාද වූ ධර්මනිර්මිත වූ එහෙයින් ම භෞරස වූ නමින් සකුලා නම් වූ බුද්ධශ්‍රාවිකාවක් වන්නෙහි"යි.

784. ඒ කුශල කම්මෙන් ද වෙතනාප්‍රණීධියෙන් ද මිනිස් කය හැරපියා තවතිසා දෙවිලොවට (උපත් වියින්) ගියවු.

785. මේ හදු කල්පයෙහි බ්‍රහ්මධන්වු වූ මහායශස් ඇති ගෝත්‍රයෙන් කාශ්‍යප නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොවැ පහළ වූ සේකැ.

786. එකල මම එකලා වැ හැසිරෙන පිරිවැජ්ජක් වූවු. හික්කා යෙහි හැසිර තෙල් සුභක් ලත්වු.

787. එ තෙලින් පහනක් දල්වා වෙසෙයින් පහන් වූ සිතින් ද්විපදෙකමයන් වහන්සේගේ සැය මුළු රැයෙකැ උවචැන් කළවු.

788. මම ඒ කුශල කම්මෙන් ද වෙතනාප්‍රණීධියෙන් ද මිනිස් කය හැරපියා තවතිසාවට ගියවු.

789. යස් යස්සුපපජ්ජාමි තස්ස කම්මස්ස වාහසා
පජ්ජනති¹ මහාදීපා තස් තස් ගතාය මෙ.
790. තිරොකුඩ්ධං තිරොසෙලං සමතිග්ගඤ්ඤ පබ්බතං
පස්සාම'හං² යදිච්ඡාමි දීපද්‍යනස්සිදං එලං.
791. විසුඤ්ඤානා හොමි යසසා ව ජලාම'හං.
සඤ්ඤාපඤ්ඤාවතී ටෙට්ඨ දීපද්‍යනස්සිදං එලං.
792. පඤ්ඤාමෙ ව හවෙදනි ජාතා විපකුලෙ අහං
පහුතධනාධඤ්ඤාමි මුදිතෙ රාජපුරිතෙ.
793. අහුං³ සබ්බභගසම්පන්නා සබ්බාහරණභුසිතා
පුරපථවෙසෙ සුගතං වාතපාතෙ ධීතා අහං.
794. දිස්වා ජලනතං යසසා දෙවමානුසංසකකතං
අනුබ්‍යාඤ්ජන'සම්පන්නා ලක්ඛණෙහි විභුසිතං.
795. උදග්ගචිත්තා සුමනා පබ්බජ්ජං සමරොච්ඡිං
න විරෙතෙව කාලෙන අරහත්තමපාසුඡිං.
796. ඉද්ධිසු ව වසී හොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
පරවිත්තානි ජානාමි සස්සුසාසනකාරිකා.
797. පුබ්බෙතිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛු වීර්‍යාධිතං
බෙපෙඤා ආයවෙ සබ්බෙ විසුඤ්ඤාසිං සුනිම්මලා.
798. පරිවිලෝඡණං මයා සඤ්ඤා කතං බුද්ධස්ස සාසනං
මහීතො ගරුකොභාරො හවිනෙත්ති සමුගතා.
799. යස්සඤ්ඤාය පබ්බජිතා අගාරඤ්ඤානගාරියං
සො මෙ අඤ්ඤා අනුපාතො තිබ්බසංයොජනස්සියො.
800. තතො මහාකාරුණිකො එතදග්ගෙ යථෙසි මං
"දිබ්බවක්ඛුකීනං අග්ගා සකුලා"ති නරුක්කමො.
- 801-803. කිලෙසා ක්කාපිතා මඤ්ඤා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉක්කං සුදං සකුලා භික්ඛුනි ඉමා ගාරායො
අභාසිකාති.

සකුලාපෙරියාපද්‍යනං චතුක්කං.

1. සංජලනති -- සායා.
සංවරනති - PTS.
2. පස්සාමිහං - සමු.

3. අහං - මස්ස.
4. දෙවමානුසය - මස්ස.
5. අනුබ්‍යාඤ්ජන - පි. 5.

789. යම් යම් තෙතෙනැ උපදිම් ද ඒ කම්වෙගයෙන් ඒ ඒ තෙතැ ගිය මට මහාප්‍රදීපයෝ දැල්වෙත්.

790. මම යමක් (දක්නට) රිසියෙම් ද, (එය) පවුර සරසැ, ගෙලෙය සරසැ පර්වතය ඉක් මැ ගෙන දක්මි. මේ (වූකලි) ප්‍රදීප ද්‍රව්‍යයාගේ එල යි.

791. මම වෙසෙසින් පහන් නුවන් ඇතියෙමි, යශසින් ද දිළියෙමි, ශ්‍රද්ධා-ප්‍රඥ ද ඇති වෙමි. මේ (වනාභි) ප්‍රදීප ද්‍රව්‍යයාගේ එල යි.

792. මම මෙකලැ පැසුලු බෙවෙහි බොහෝ ධන ධාන්‍ය ඇති ප්‍රමුදිත වූ රාජසුරිත බ්‍රාහ්මණ කුලයෙකැ උපන්නෙමි -

793-794. සර්වාඛත සම්පන්න සර්වාභරණභූෂිත වූවු. මම වාකවුඵව වෙතැ සිවියා යශසින් දිළියෙන, දෙවමිනිසුන් විසින් සත්කෘත, (යත්කාර කරන ලද) අසු අනුවාසනසෙන් හා දෙතිස් මහපුරිස් ලකුණෙන් හෙබි සුගතයන් වහන්සේ නගරයට පිවිසෙන වෙලෙහි දකැ -

795. ඔදවැඩි සිත් ඇතියෙමි සුමනස් වැ පැවිද්ද රිසි කළවු. (පැවිද්ද ලබා) නොබෝ කලෙකින් මැ රහත්බවට පැමිණියවු.

796. ශාස්තෘශාසනකාරී වූ මම සෘද්ධියෙහි ද දිබ්බසොතධාතු-යෙහි ද වශී වෙමි, මෙරමා සිත් දනිමි.

797. පෙරවිසූ කදපිළිවෙළ දනිමි. දිවැස පිරිසිදු කරනලදී. සියලු ආභ්‍රවයන් නසා මොනොවට මල රහිත වැ විශුද්ධ වූවු.

798. මා විසින් ශාස්තෘන් වහන්සේ ඇසුරු කරන ලදහ. බුදු සසුන් කරන ලද යැ, මහත් කෙලෙස්බර බහා තබන ලද යැ, තෘෂ්ණාව මුලිනුපුටා හරන ලදී.

799. යම් අසීයක් පිණිස ගිහිගෙන් නික්මැ බුදුසසුනෙහි පැවිදි වූවා වෙමි ද, සියලු සංයොජනයන්ගේ ඤායය වූ ඒ අතරීය මා විසින් අනුප්‍රාප්ත යි.

800. ඉක්බිති මහාකාරුණික නරොත්තමයන් වහන්සේ “සකුලා දිවැස් ඇති මෙහෙණත් අතර අග්‍රය”යි මා එතදග්‍රයෙහි තබා වදළ සේක.

801-803. මා විසින් කෙලෙස්සු දවන ලදහ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙසින් සකුලා මෙහෙණ මේ ගාරා පැවසූ.

සතරවැනි සකුලා සංවිරාපද්‍රව්‍ය යි.

25. නන්දජනපදකල්‍යාණී අපදනං

804. පුද්ගුහතරො නාම ඵිනො සබ්බධම්මානපාරගු
ඉතො සත්ථසත්ථසම්භි කප්පෙ උපපජ්ජි නායකො.
805. ඔවාදකො විඤ්ඤපකො කාරකො සබ්බපාණිනං
දෙසනාකුසලො බුද්ධො තාරෙසි ජනතං බහුං.
806. අනුකම්පකො කාරුණිකො භිතෙසී සබ්බපාණිනං
සම්පන්නෙ තිත්ථියෙ සබ්බෙ පඤ්ඤිලෙ පතීට්ඨති.
807. එවං නිරාකුලං ආසි සුඤ්ඤකං තිත්ථියෙහි ව
විවිත්තං අරහනෙනති වසිභුතෙහි තාදිති.
808. රත්තනාවධිපඤ්ඤසං උග්ගතො සො මහාමුනි
කඤ්ඤානග්ගියසංඛ්‍යාසො බ්‍රහ්මාසවරලක්ඛිතො.
809. වසස්සත්ථසත්ථසානි ආශු වීජ්ජති තාවදෙ
තාවතා තිට්ඨමානො සො තාරෙසි ජනතං බහුං.
810. තද්භං භංසවණියං ජාතා සෙට්ඨිකුලෙ අහුං
නානාරත්තපජ්ජාතෙ මහාසුඛසම්පපිතෙ.
811. උපෙත්වා තං මහාවීරං අසංසාසිං ධම්මදෙසනං
අමතං පරමසංසාදං පරමස්මිතිවේදකං.
812. තද් නිමනනධිත්වාන සසඛං ලොකනායකං¹
දත්වා තස්ස මහාදනං පසන්නා සෙහි පාණිති.
813. ඤාතිනීනං භික්ඛුනීනං අග්ගවධානං අපස්සිං
නිපච්ච සිරසා වීරං සසඛං ලොකනායකං.
814. තද් අදනාදමකො තිලොකසරණො පභු
ව්‍යාකාසි නරසද්දුලො² ලට්ඨසෙ තං සුපස්සිතං.
815. සත්ථසත්ථසං ඉතො කප්පෙ ඕකකාකකුලසම්භවො
ගොතමො නාම ගොතෙතන සත්වා ලොකෙ හවිසස්සති.

1. භික්ඛුනං - PTS.

2. බ්‍රහ්මාසි නරසාරථි - මජ්ඣං.

— සාරථි P.T.S

25. නන්ද ජනපදකල්‍යාණී අපදනය

804. සියලු ධර්මයන්ගේ පාරයට පැමිණි ලෝකනායක වූ පසුබුත්තර ජනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ මෙයින් සුවහස්වන කප්පි (ලොව) පහළවී වදල සේකැ.

805. සියලු ප්‍රාණීන්ට අවවාද කරන, (දහම්) අවබෝධ කරවන (සසරින්) එතර කරවන, දේශනාකුශල වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ බොහෝ ජනතාව (සසරින්) එතෙර කරවූ සේකැ.

806. සියලු ප්‍රාණීන්ට අනුකම්පා කරන කරුණා ඇති භිතෙමි වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ වෙතැ පැමිණි සියලු අන්තොටුවන් පත් සිල්පි පිහිට වූ සේකි.

807. මෙසේ (ලොව) නිරවුල් වියැ, අන්තොටුවන්ගෙන් සිස් ද වියැ, චිත්තවශී වූ මැදහත් ඉණ ඇති රහතුන්ගෙන් විසිතුරු වී.

808. ඒ මහාමුනිහු අටපනස් රියනක් උස් වූහ, රන්ඇඟයක් බඳු වූහ, දෙතිස් මහාසුරිස් ලකුණින් යුතු වූහ.

809. එකලැ (මිනිස්නට) හවුරුදු සියක්දහසක් ආයු වෙයි. එ පමණ කල් වැඩසිටීමින් ඔබ බොහෝ ජනතාව සසරින් ගොඩ නගාදුමු.

810. එකලැ මම භංගවතී නුවර නන් රුවනින් බබළන මහත් සුවයෙන් සමර්පිත සිටුකුලෙකැ උපන්මු.

811. ඒ (පිළුමතුරා) මහාවීරයන් වහන්සේ වෙතැ එළඹැ අමෘත වූ පරම් ආස්වාදකර පරමාත්මප්‍රකාශක ධර්මදේශනා ශ්‍රවණ කළමු.

812-813. එකල්හි සඬ්ඝයා සහිත ලෝකනායකයන් වහන්සේ නිමන්ත්‍රණ කොට ඔබට මහදන් දී සිය දිවිහිමියෙන් ප්‍රසන්න වූවා සඬ්ඝයා සහිත ලෝකනායක වීරයන් වහන්සේ (වෙත) මස්තකයෙන් වැඳ වැටී කුඩායනි (ධ්‍යාන කරන) භික්ෂුණින් අතර අග්‍රසථානය ප්‍රාප්තා කළමු.

814. එවිට අදන්තදමක වූ තිලොකසරණ වූ ප්‍රභූ වූ නර ශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ 'ඒ මහා ප්‍රාඥතාව ලබන්නෙහි'යි ප්‍රකාශ කළ සේකැ. (වැළිදු)

815. "මෙකපින් සුවහස්වන කප්පි ඔකකාක කුලය උපන් කොට ඇති ගෝත්‍රයෙන් ගෝතම නම් වූ ශාස්තෘහු ලොවැ පහළ වන්නාහ.

816. තස්ස ධම්මෙසු දයාද ඔරසා ධම්මනිඛිතා
නන්දති නාම නාමෙන භෙසසි සන්ධිසාවිකා.
817. තං සුඤ්ඤා මුදිතා හුඤ්ඤා යාවජ්චං තද ජිනං
මෙතථිතො පරිවරිං පට්ඨයෙති විනායකං.
818. තෙන කම්මෙන සුකමෙන වේතනාපඤ්ඤිති ච
ජනිතා මාත්‍රසං දෙහං තාවකිංසමගච්ඡතං.
819. තතො වුතා යාමමගං තතො'හං තුසිතං අගං¹
තතො ච නිමොඤ්ඤං වසවතනිපුරං තතො.²
820. යත් යන්තිපපජ්ජාමි තස්ස කම්මස්ස වාහසා
තත් තත්ථ රාජානං මහෙසිත්තමකාරමිං.
821. තතො වුතා මත්‍රසසනෙ රාජානං වස්සවත්තනං
මණ්ඩලිනස්ස රාජානං මහෙසිත්තමකාරමිං.
822. සම්පත්තං අනුභොජිතං දෙවෙසු මත්‍රපෙසු ච
සබ්බත් සුඤ්ඤා හුඤ්ඤා තෙකකපෙසු සංසරිං.
823. පච්ඡිමෙ භවෙ සම්පන්නෙ පුරමිති³ කපිලවංශය
රඤ්ඤා සුද්ධාදනස්සාහං ධිතා ආසිං අනිඤ්ඤා.
824. සිරිංව⁴ රුපිතිං දිස්වා නඤ්ඤං ආසි තං කුලං
තෙන නන්දති මෙ නාමං සුඤ්ඤාරොපපදං⁵ අහු.
825. යුවතිනස්ස සබ්බසං කල්‍යාණිති ච විසසුතා
තස්මිමි නගරෙ රම්මෙ යපෙතා වං යසොධරා.
826. ජෙට්ඨො භාතා තිලොකග්ගො පච්ඡිමො⁷ අරහා තථා
එකාකිති ගගධාහං මාතරා පරිචොදිතා.
827. “සාක්කිමති කුලෙ ජාතා පුතෙන බුද්ධානුජා කුචං
නඤ්ඤාසි විතා භූතා අගාරෙ කිත්තු වච්ඡසි?

1. ගතං - මජ්ඣං.

2. ගතං - ස්වා.

3. පුරමිති - සිඛු, මජ්ඣං.

4. සිරිතා - මජ්ඣං.

5. සුඤ්ඤාරොපවරං - මජ්ඣං, PTS.

6. යපෙතා තං - මජ්ඣං.

7. මජ්ඣිමො - සි, PTS.

816. ඔබ දහමිහි දයාද වූ ඔෆරය වූ ධර්මනිර්මිත වූ නමින්
නන්ද නම් වූ ශාස්තෘශ්‍රාවිකාවක් වන්නෙහි" යි (ප්‍රකාශ කළයෙකැ.)

817. එ අයා ප්‍රමුදිත වූ මෙන්සින් ඇතිව විනායක වූ
ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ දිවිහිම කොට (සිවු) පසින් උවටැත් කළමු.

818. මම ඒ කුශලකර්ම හේතුවෙන් ද වෙනනාප්‍රණිධි හේතු-
යෙන් ද මිනිස්කය හැරපියා තවකියා දෙවලොවට ගියමු.

819. මම එයින් ව්‍යුහ වූවා යාම දෙවලොවට ගියමු, එයින්
තුෂිකයට ද, එයින් නිර්මාණරකියට ද එයින් වශවර්ති පුරයට ද
ගියමු.

820. ඒ කර්මබලයෙන් යම් යම් තෙතෙකැ උපන්මු ද, ඒ
ඒ තැන (දෙව්) රජුනට මෙහෙසිබව කරවුමු.

821. ඒ දෙවලොවින් ව්‍යුහ වූවා මිනිසක්බෙවෙහි යක්චිති
රජුනට ද පෙදෙසි රජුනට ද මෙහෙසිබව කරවුමු.

822. සැපත් වළඳා දෙවියන් කෙරෙහි ද මිනිසුන් කෙරෙහි ද
සුඛිත වූ නොයෙක් කප්පි සැරිසැරුමු.

823. පශ්චිම භවය පැමිණිකල්හි මම කිඹුල්වත් නුවර
සුදොඳන රජුහට අනිඤ්ඤ වූ දුහිතෘ වූමු.

824. සිරිකතවත් රුමත් මා දක එකලය ප්‍රිතිමත් වියැ, ඒ
හේතුවෙන් නන්ද යන මාගේ නාමය 'සුඤ්චි' යන උපපද ඇති වී.

825. ඒ රමය වූ නගරයෙහි යශෝධරාව තබා පියලු යුවතීන්
අතර 'කලායාණි' යි ප්‍රකට වූමු.

826. (මාගේ) දෙවු බැයා තුන්ලොවට අග්‍ර වූ බුදුරජාණෝ යැ,
එසෙයින් මැ කණිටු බැයා රහත් නමකි. එකලා වූ ගිහිගෙහි
සිටුනා මම මව විසින් චෝදනා කරන ලදමු:

827. "දියණිනි, තෝ ශාක්‍යකුලයෙහි උපන්නි, බුදුරජුන්ගේ
බුහුන වෙහි, නන්දයන්ගෙනුදු වෙන් වූවා කුමක් හෙයින් ගෙහි
වසනෙහි ද?

828. ජරාවසානං යොධංකං රූපං අසුච්ඡලිතං
රොගභික්ඛො ව ආරොග්‍යං ජීවිතං මරණනතිකං.
829. ඉදම් තෙ සුභං රූපං සසිකනිකං මනොහරං
භූසනානමලධාරං සිරිසඛිකාසනිකං.
830. පිණ්ඩිතං¹ ලොකසාරංව නයනානං රසායනං
පුඤ්ඤානං කිසිත්තනං ඔක්කාකකුලං² නන්දනං.
831. න චිරෙනෙව කාලෙන ජරා සමතිහොස්සති³
චීභාය ගෙහං තාරුඤ්ඤං⁴ වර ධම්මමනිඤ්ඤං.
832. සුඛා'හං මාතුවචනං පබ්බජිං අනගාරියං
දෙවෙන නතු චිත්තෙන රූපයොධිතලාලිතා.⁵
833. මහතා ව සයනෙන නිශානප්පකිතපරං මම.⁶
කාතුං ව වදනෙ මාතා න වාහං තස්ස උසස්සකා.
834. තතො මහාකාරුණිකො දිස්වා මං කාමලාලසං⁷
නිබ්බිදනස්සං රූපසමිං මම වක්ඛප්පෙථ ජිනො.
835. සකෙත අනුභාවෙන⁸ ඉත්ථිං මාපෙසි සොහනි.
දස්සනියං සුරුචිරං මමතොපි සුරුපිතිං.
836. තුමහං විමිතිතා දිස්වා අතිවිමිතිදෙහිති.
චිත්තසිං 'සඵලං මෙති තෙතලාහස්සා මානුසං'.
837. තමහං එහි සුභගෙ යෙනතො නං වදෙහි මෙ
කුලං තෙ නාමගොතනස්සා වද මෙ යදි තෙ පියං.
838. න පඤ්ඤාලො⁹ සුභගෙ උච්ඡබ්බෙ මං නිවෙසය¹⁰
සිද්ධන්තිව¹¹ මමඛනාති සුපසුප්පය මුත්තකං.
839. තතො සියං මමඛෙක සා කථා සධි සුලොචනා
තස්සා නලාටෙ පතිතා ලුතා¹² පරමදරුණා.

1. පුඤ්ඤිතං - පි, මජ්ඣ., PTS.

2. උක්කාක - මජ්ඣ.,

3. සමධිගෙසසති - මජ්ඣ., PTS.

4. තාරුඤ්ඤං - පි, මජ්ඣ., PTS.

5. ලාලිතා - මජ්ඣ.,

6. මම - මජ්ඣ.,

7. කමලානනං - යා.

8. අනුභාවෙන - මජ්ඣ.,

9. වක්ඛප්පෙථ - මජ්ඣ.,

10. නිවෙසය - මජ්ඣ.,

11. නිබ්බන්ති - පි, PTS.

12. ලුතා - මජ්ඣ.,

828. යොවුන්බව ජරාව අත්ත කොට ඇත්තේ යැ, රූපය අපච්ඡිත්‍ර යයි යම්මත යැ, නිරෝගී බව රෝගය අත්ත කොට ඇත්තේ යැ, ජීවිතය මරණය අත්ත කොට ඇත්තේ යි.

829-830. චන්ද්‍රයා සේ කාන්ත වූ මනහර වූ භූමණයනට වඩා අලංකාර වූ ශ්‍රී සමුහයක් බඳු වූ ලෝකසාරය පිටු කළාක් වැනි වූ නෙත්‍රරසායන වූ තොපගේ මේ ශ්‍රවණ වූ රූපය ද -

831. නොබෝ කලකින් ම ජරාව (මහලු බව) මැඩලන්නේ යැ (ජරාවෙන් රූපය මඬිනු ලැබේ.) අනිත්දින දියණියනි, ගෙය හැරපියා තුරුණුවියෙහි දී ධර්මවාරි වව්” යි.

832. රූපලාවණ්‍ය යොබ්බනලාලන පරවශ වූ මම මවුගේ බස් අසා බුදුසසුන්හි කසින් පැවිදි වූමු, එසේ වුවද සිතින් පැවිදි නුවූමු.

833. මවු තොමෝ මහත්ප්‍රයත්නයෙන් මා ධ්‍යාන ඉගැන්වෙහි යෙදුනක කරන්නට කපා කරයි, මම එහි නොද උත්සුක වූමු.

834-835. ඉක්බිති මහාකාරුණික ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ කාමයෙහි ලොල්වූ මා දක රූපයෙහි කළකිරවනු පිණිස මා ඇස් හමුයෙහි ස්වකීය අනුභාවයෙන් ශෝභා ඇති දකුම්කලු ඉතා මනහර මානටත් වඩා අතිශයින් රුමත් වූ ස්ත්‍රීයක මැවූසේකැ.

836. අතිවිෂමයජනක සිරුරු ඇති ඇය දක විස්මයට පැමිණි මම “මාගේ නෙත්‍රලාභයත් මිනිසත්බවත් සඵලැ” යි සිතුවු.

(මම)

837. “ප්‍රියාවනි, එව, යමකින් ප්‍රයෝජන ඇත් ද එය මට කියව, ඉදින් තොපට ප්‍රිය වේ නම් තොපගේ නාමගොත්‍ර ද කියව” යි කීමු.

(නිර්මිත ස්ත්‍රීය)

838. “ප්‍රියාවනි, ප්‍රශ්න කිරීමට කල් නො වෙයි මා (තොපගේ) ඇකයට ගනු, මාගේ අවයව කිදා බස්නාක් මෙනි, මොහොතක් (මා) හොච්චි” යි කීවු.

839. ඉක්බිති ශෝභන තෙත් ඇති ඕ මාගේ ඇකයෙහි හිය තබා ශයනය කළා යැ. (එ වේලෙහි) ඉතා දරුණු මතුපිට වෙක් ඇයගේ නලලෙහි වැටුණි.

840. සහ තස්සා නිපානෙන පිළකා උපපජ්ජති
පගාරිංසු පභින්නා ච කුණපා පුබ්බලොභිතා.
841. පභින්නා වදනං වාසි කුණපං පුතිගන්ධිකං¹
උද්ධමානං විනිලඤ්ඤා විපුබ්බඤ්ඤා² සරීරකං.
842. සා පච්චේදිතසබ්බඛරි නිසසසන්ති මුහුං මුහුං
චේදයන්ති සකං දුක්ඛං කරුණං පරිදෙවයි.
843. “දුග්ගතින සුඛතා භොමි ඵ්ඤ්ඤානති ච චේදනා
මහාදුග්ගති නිමුග්ගාමති සරණං භොමි මෙ සධං.”
844. “කුභිං වදනසොභා තෙ කුභිං තෙ කුඛ්ඤානාසිකා
තමබ්බිමබ්බිවරොධං තෙ වදනං තෙ කුභිං ගතං.
945. කුභිං සසිනිහං වන්තං³ කමුග්ගිවා කුභිං ගතා
දෙදුලාලාලා වා⁴ තෙ කණ්ණො වෙවණ්ණො සමුපාගතා.
846. මකුළුමුරුභාකාරා⁵ කලසාවා⁶ පයොධරා
පභින්නා පුතිකුණපා දුග්ගන්ධිතමාගතා.
847. තනුමජ්ඣා පුට්ඨසොභා⁷ සුනා වතීතතිබ්බිසා⁸
ජාතා අමෙජ්ඣිහරිතා අහො රූපං අසස්සතං.
848. සබ්බං සරීරසඤ්ජානං පුතිගන්ධං භයානකං
සුසානම්ච බිහව්ජං රමනෙත යත්තං බාලිසා⁹”
849. තද මහාකාරුණිකො භාතා මෙ ලොකනායකො
දිස්වා සංවිග්ගචිත්තං මං ඉමා ගාරා අභාසථ.
850. “ආතුරං අසුචිං පුතිං පස්ස නන්ද සමුසස්සං
අසුභාය චිත්තං භාවෙහි එකග්ගං සුසමාහිතං.
851. යථා ඉදං තථා එතං යථා එතං තථා ඉදං
දුග්ගන්ධං පුතිකං වාසි බාලානං අභිනන්දිතං.

1. පුතිගන්ධිතං - මජ්ඣ.

2. පුබ්බඤ්ඤා - මජ්ඣ.

සබ්බඤ්ඤා - PTS.

3. වන්තං - මජ්ඣ.

4. දෙදුලාලාලා - මජ්ඣ.

දුමාමාලඤ්ච - සා.

5. මකුළුකාරකාරා - මජ්ඣ.

මකුළුපද්මකාරා - සා.

6. කලිකාව - මජ්ඣ.

7. චේදිතසබ්බා ව පුට්ඨසොභා - මජ්ඣ.

චේදිතසබ්බා ව පුට්ඨසොභා - PTS.

8. සුනා ව තීතතිබ්බිසා - මජ්ඣ.

9. බාලිසා - සිඛු.

840. ඒ මකුළුවා වැටීම සමගම පොළක් නැඟුණේ ය. (පොළ) බිඳිණ. (පුපුළේ යැ) කුණු වූ පුයා ලෙහෙ වැගිරිණි.

841. මුව ද බිඳුණේ කුණු දුගඳ ඇති වියැ, සිරුර ඉදිමි නිල් වැ පුයා වගුරුවාලි යැ.

842. වෙවිළන සියලු අවයව ඇති ඔ වරින් වර නිශ්ශ්වාස කරන්නී සිය දුක හඟවමින් බැගුණේ වැලිපුණා යැ.

843. “දුකින් දුක්ඇති වෙමි, වේදනාවෝ (මා) පහසින්, මහ-දුක්හි එව්ව මම ගැලුණා වෙමි, යෙහෙලිය, මට පිහිට වව” යි.

844. “තොපගේ මුඛශෝභාව කොහි ද? තොපගේ තුල නැඟැය කොහි ද? තොපගේ තබවන් බිඹුපල බදු ලවන් කොහි ද? තොපගේ මුව කොහි ගියේ ද?

845. ඉඳුවන් උවන කොහි ගියේ ද? රන් මිහිඟු බෙරයක් බදු ග්‍රීවා ව කොහි ගියා ද? රන්වේලි වන් ලෙලදෙන කර්ණයෝ විවර්ණයට එළැඹියාහ.

846. පද්මකුඳුලාකාර (පිපුම් කැකුළු බදු) කලස් වැනි පයෝධරයෝ බිඳුණාහු කුණු වැ ගියාහු දුගඳ ඇතිබවට පැමිණියාහු යැ.

847. සිහිනිහ හා පුළුකුල ඇති ඔ ඉදිමුණි වුණයෙන් කිලිටි වූවා අසුචියෙන් හරින වූවා යැ. රූපය අශාශ්වන යැ ආශ්වයා යි.

848. මුළා වූවෝ යම් තෙතකැ ඇලෙන් ද, සිරුරෙහි හටගත් ඒ සියල්ල දුගඳ යැ, බිහිසුණු යැ, සොහොනක් සෙසින් පිළිකැලූ”යි. කිමු.

849. එවෙලෙහි මහාකාරුණික මාගේ බැයා වූ ලෝකනාථයන් වහන්සේ කලකිරුණු සිතැති මා දක මේ ගාරා වදළසේකැ:

850. “නන්දවෙනි ලෙඩ වන, කුණු වන, වැගිරෙන අපිරිසිදු (මෙය) බලව. සිත අසුභ වශයෙන් වඩා එකඟ කරගනුව.

851. දුගඳ වහනය වන, මළ වැගිරෙන, නුනුවණ අයගේ මන වඩන. මෙය යම්සේ ද එය මෙසේ යි. එය යම්සේ ද මෙය එසේ යි.

852. එවමෙතං අවෙකඛන්ති රන්තිඤ්චමතඤ්ඤිතා
තතො සතාය පඤ්ඤාය අභිනිබ්බිජ්ජ දකඛයි.”
853. තතො‘හං අතීසංවිග්ගා¹ සුඤ්ඤා ගාථා සුභාසිතා
තත්‍රට්ඨිතා විපස්සන්ති² අරහත්තමපාපුණිං.
854. යඤ්ඤා යඤ්ඤා නිසිත්තාහං සද්දං ඤානපරායනා
ථිනො තසමිං ගුණෙ තුට්ඨො එතදග්ගෙ යට්ඨෙ මං.
- 855-857. කිලෙසා ඤාපිතා මග්ගං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස
සායනං
ඉඤ්ඤා සුද්දං තඤ්ඤා භික්ඛුනි ජනපදකලාසාණි ඉමා
ගාථායො අභාසිත්වාති.

නානුපේරියාපදනං පඤ්චමං.

26. සොණාපදනං

858. පදුමුත්තරො නාම ථිනො සබ්බධම්මානපාරගු
ඉතො සතසහස්සමිති කප්පෙ උපපජ්ජි තායකො.
859. තද්දං සෙට්ඨිකුලෙ ජාතා සුඛිතා සුභිතා පියා
උපෙඤ්ඤා තං මුනිවරං අසෙසාසිං මධුරං වටිං.
860. ආරභ්විට්ඨියානග්ගං වග්ගෙණෙසිං භික්ඛුනිං ථිනො
තං සුඤ්ඤා මුදිතා හුඤ්ඤා කාරං කඤ්ඤාන සඤ්ඤානො.
861. අභිවාදිය සමබ්බුද්ධං තං යානං පඤ්ඤං තද්දං
අනුමොදි මහාවීරො “සිජ්ඣිතං පණ්ඩිතං තව.
862. සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ ඔක්කාකකුලසමහවො
ගොතමො නාම ගොතෙතන සඤ්ඤා ලොකෙ භවිස්සති.
863. තස්ස ධම්මෙසු දයාදු ඔරසා ධම්මනිමිතා
සොණානි නාම නාමෙන භෙසසසි සඤ්ඤාසාවිතා.
864. තං සුඤ්ඤා මුදිතා හුඤ්ඤා යාවජ්ජිතං තද්දං ථිනං
මෙතඤ්ඤාන පරිවරිං පච්චයෙති විනායකං.

1. තතොගමාසිං සංවිග්ගා - සතා, PTS.

2. තත්‍රට්ඨිතාවග්ගං සන්ති - මජ්ඣං.

3. වග්ගෙණෙති - සතා.

852. ද.දවල් අතලස් වැ මෙසේ සිතන්නී, ඒ නිසාම සිය නැණින් එළඹ දකුවි."

853. මනාව දේශනා කළ ඒ ගාරා අසා, අනිශ්‍ය වශයෙන් සංවේගයට පැමිණි මම, එහි ම සිටැ විදසුන් වඩා රහත් වීම්.

854. ඒ ඒ තත්හි සියලු කල්හි මැ ධ්‍යානපරවශ වැ, පිළිපත් මා, මාගේ ගුණය දක බුදුරජාණන් වහන්සේ එතැගුයෙහි තැබූ සේක.

855-857. මා විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලදහ ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙයින් තන්ද්‍ය ජනපදකල්‍යාණී මෙහෙණ මේ ගාරා පැවසූ.

පස්වැනි තන්ද්‍ය සංවිරාපද්‍යා යි.

26. සොණාපද්‍යාය

858. මෙකපින් සුවහස්වන කප්හි සියලු දහමිහි සරතෙර පැමිණි (ලොවට) නායක වූ පියුමතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ පහළ වූ සේකැ.

859. එකල්හි සිටුකුලෙකැ සුඛිත වැ සුචිත වැ ප්‍රිය වැ උපත් නෙම ඒ මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ වෙතැ එළැඹී මිහිරි වදන් ඇසුමු.

860. ජිනෙන්ද්‍රයන් වහන්සේ පිරිසුන් වැර ඇති මෙහෙණන් අතර එක් මෙහෙණක අග්‍ර කොට වර්ණනා කළසේකැ, ඒ අසා ප්‍රමුදිත වැ ශාස්තෘන් වහන්සේට සත්කාර කොට --

861. සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ සකසා වැද එවෙලෙහි ඒ තනතුර ප්‍රාචීනා කළමු. මහාවීරයන් වහන්සේ "තොපගේ ප්‍රාචීනාව සමාඬි වෙව්"යි අනුමොදනා කළසේකැ, (වැළිදු වදරනසේක්)

862. මෙයින් සුවහස්වන කප්හි ඔක්කාක කුලය උපත් කොට ඇති ගොත්‍රයෙන් ගොතම නම් වූ ශාස්තෘහු ලොවැ පහළ වන්නාහ.

863. ඔබ දහමිහි දයාද (හිමි) වූ (ලොවතුරු දහමින් උපත් හෙයින් ධර්මාර්ථික වූ නමින් සෝණා නම් වූ ඖරස ශාස්තෘශ්‍රාවිකා වක් වන්නනු" යි.

864. එවිටැ එ අසා සතුටු වැ මෙන්සිත් ඇතිසෙමි විනායක වූ ජිනෙන්ද්‍රයන් වහන්සේ දිවිහිම කොට ප්‍රත්‍යයෙන් උපසාරාන කළමු.

865. තෙන කමෙමන සුකතෙන වෙනතාපණ්ඩිති ව
ජනිතා මාත්‍රසං දෙහං තාවනිංසං අගඤ්ජහං.
866. පච්ඡමෙ ව හවෙදනි ජාතා සෙට්ඨිකුලෙ අහං
සාවක්ඛියං පුරවරෙ ඉඥා චිතෙ මහඤ්ජනෙ.
867. යද ව යොධ්ධනපංකා ගණ්ඨා පන්කුලං අහං
දසපුක්කානි අජනිං සුරුපානි විසෙසතො.
868. සුඛෙධිතා ව නෙ සබ්බෙ ජාතෙනාමනොභරා
අමිත්තානම්ඨි තෙ රුචිතා මමං පගෙව්¹ තෙ පියා.
869. තතො මඤ්ඤං අකාමාය දසපුක්කපුරකකිතො
පබ්බජිත්ථ ස මෙ භක්ඛා දෙවදෙවස්ස සාසනෙ.
870. තදෙකිකා විවිතොතසිං ජීවිතොනාලමස්සු මෙ
වත්තාය² පතිපුක්කෙති වුධ්ඨාය ව වරාකියා.
871. අහම්ඨි තත්ථ ගච්ඡිස්සං සම්පන්නො යත්ථ මෙ පති''
එවා'හං විභ්වතිත්තාන පබ්බජිං අනගාරියං.
872. තතො ව මං භික්ඛුනියො එකං භික්ඛුනුපස්සයෙ
විතාය ගච්ඡමොවාදං "තාපෙති උදකං" ඉති.
873. තද උදකමාභිතා ඔකිරිත්තාන කුලිනියා
වුට්ඨා³ යපෙතා ආසිතා තතො විත්තං සමාදතිං.
874. ඛජෙධි අනිච්චතො දිස්වා දුක්ඛතො ව අනත්තතො
ජෙත්වානා⁴ ආසවෙ සබ්බෙ අරහත්තමපාපුණ්ණිං.
875. තද්ගණ්ඨා භික්ඛුනියො උණ්ණොදකමපුච්ඡිසු.
තෙජොධාතුං අධිට්ඨාය ඛිපං සන්තාපධිං ජලං.
876. විමුක්තා තා ජිනවරං එකමත්ථමසාවයුං
තං සුත්වා මුදිතො නාමො ඉමං ගාථං අභාසථ:

1. පංකෙති - සි.

2. ජිතාය - සි, සතා, PTS.

3. වුට්ඨා - සි., ඔණ්ණා, සතා, PTS.

4. ජෙත්වානා - සතා, PTS.

865. ඵ කුශලකම්භේතුයෙන් ද වෙනනාප්‍රණිධි භේතුයෙන් ද මිනිස්කය හැරපියා කවිකියාවට ගියමු.

866. මම දන් පැසුඵ බෙවෙති ද සැවැත් පුරවරයෙහි සමාභි මත් ධනාභ්‍ය මහත් ධන ඇති සිටුකුලෙකැ උපන්මු.

867-868. යම් කලෙකැ යොවුන්බවට පැමිණියා වෙම ද, ඵකලැ මම පතිකුලයට ගොස් සුරුපි දසසුන්කෙනෙකුන් දනවුමු. සුවසේ වැඩුණු ඔහු සියල්ලෝ වෙසෙසින් දනමනනුවන් හරනාහු වුහ. අමිතුරනට ද පිසි වුහ. උහු මට ප්‍රිය වෙත් යනු කවර කථා යැ.

869. ඉක්බිති අකැමැති මා නොතකා දසපුකුන් විසින් පෙරවු කරන ලද මාගේ ඵ ස්වාමිපුත්‍ර දෙවියන්ට දෙවි වූ බුදුරදුන් සසුන්හි පැවිදි වූයේ යි.

870. ඵකල්හි ඵකලා වූවා (මෙසේ) සිතමු: “සැමියා හා පුකුන් විසින් හැරදමනලද මහලු ද වූ පින්මද මට ජීවිතයෙන් කමෙක් නැති.

871. යම් තෙනකැ මාගේ ස්වාමිපුත්‍ර පැමිණියේ ද, මම දු ඵහි යන්නෙමි.” මම මෙසේ සිතා බුදුසසුන්හි පැවිදි වුමු.

872. ඉක්බිති භික්ෂුණිහු “ජලය රත් කරවයි” යි භෙමභෙණ-වරෙහි ඵකලා වූ මා හැරපියා භික්ෂුනොවාදය අසන්නට ගියාහු යැ.

873. ඵකල්හි දිය ගෙනවුත් සැලෙකැ වත් කොට උදුනෙහි තබා ඉක්බිති හුන්නෙමි සිත සමාධිගත කළමු.

874. ස්කන්ධ අනිත්‍ය වශයෙන් දුබවශයෙන් අනාත්ම වශයෙන් දක සියලු ආසුඵ සිදපියා රහත්බවට පැමිණියමු.

875. ඵවිටැ භික්ෂුණිහු අවුත් හුණුදිය පුඵවුත්හු. (මම) තෙජො ධාතුව ඉටා ජලය වහා හුණු කළමු.

876. විස්මයට පත් ඔහු තෙල කරුණ ජිනවරයන් වහන්සේට ඇස්වුහ. ඵ අසා සතුටු වූ නාරායන් වහන්සේ මේ භාරාව වදළු සේකැ.

877. යො වෙ¹ වසසතං ජීවෙ කුසිතො භිතවිරියො
එකානං ජීවිතං සෙයොනා වීරියමාරහතො දුක්ඛං.²
878. ආරාධිතො මහාවීරො මම³ සුපාටිපත්තියා
ආරඤ්චිරියානග්ගං මමාහ ස⁴ මහාමුනි.
- 879-881. කිලෙසා කුමාරිනා මග්ගං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස
සාසනං.
ඉදං සුදං සොණා භික්ඛුනී ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

සොණාපෙරියාපදනං ජට්ඨං.

27. හද්දකාපිලානි අපදනං

882. පදුමුක්ඛරො නාම ජිනො සබ්බධමෙමසු වක්ඛුමා⁴
ඉතො සතසහස්සමිති කප්පෙ උපපජ්ඣි නායකො.
883. තද්දු හංසවතියං වීදෙහො නාම නාමනො⁵
සෙට්ඨි පහුතරතනො තසස ජායා අහොස'හං.
884. කදවි සො නරාදිවං උපෙච්ච සපරිජ්ජනො⁶
ධම්මමහෙසාසි බුද්ධස්ස සබ්බදුක්ඛකම්භයාවහං.⁷
885. සාවකං බුත්වාදනං අග්ගං කිත්තෙසි නායකො
සුඤ්ඤා සත්තාභිකං දනං දන්වා බුද්ධස්ස තාදිනො.
886. නිපච්ච සිරසා පාදෙ තං යානං අභිපජ්ඣති
ස භාසයනොනා පරිසං තද හි තරපුබ්බවො.
887. සෙට්ඨිතො අනුකම්භය ඉමා ගාථා අභාසට්:
"ලව්ඨසෙ පජ්ජිතං යානං භිබ්බුතො හොති පුත්තක.
888. සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ ඕක්කාකකුලසම්භවො
ගොතමො නාම ගොතෙන්න සත්ථා ලොකෙ හවිසස්සති.

1. ව - සිඬු, මජ්ඣං.
2. යො - සිඬු, මජ්ඣං.
3. මම - හාසි - සිඬු.
4. සබ්බධමොනපාරගු - මජ්ඣං.
5. නාමනො - සනා, PTS,
නායකො - පෙර.
6. සපරිජ්ජනො - පෙර.
7. සබ්බදුක්ඛකම්භයං - සිඬු, මජ්ඣං.

877. “වත්පිළිවෙත් ආදියෙහි මැළි හෙයින් කුසිත වූ කායික ජෛවකයක වියහි රහිත යමෙක් ඉදින් හවුරුදු සියයක් ජීවත් වෙ ද, ඔහුගේ ජීවත් වීමට වඩා දැඩි සේ වැරව්‍යන පුහුල්ප්‍රභේ ඵක්දවසක් ජීවත් වීම උතුම්.”

878. මාගේ මනා පිළිවෙතින් මහාවිරයන් වහන්සේ ආරාධිතහ (සතුටු කරන ලද). ඒ මහාමුනිවිරයන් වහන්සේ මා රුකුළු වැර ඇති මෙහෙණන් අතර අග්‍ර කොට වදල සේකි.

879-881. මා විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලද්දහ... බුදුසසුන් කරන ලදී.

මෙසෙයින් සොණා මෙහෙණ මේ ගාරා පැවසූ යැ.

සවැනි සොණා යාවිරාපදන සි.

27. හද්‍යකාපිලානි අපද්‍යාය

882. සියලු ධර්මයන්හි වක්ඛුර්මත් වූ (සියලු ධර්ම දත්) (ලොවට) නායක වූ පියුමතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙයින් ලක්ෂයක් වන කප්භි (ලොවට) පහළ වූ සේකැ.

883. එසමයෙහි භංසවතී නුවර නමින් විදේශ නම් වූ බොහෝ රන්රුවන් ඇති සිටුවරයෙක් වියැ, මම ඔහුගේ භාය්‍යා වූමි.

884. කිසියම් දිනෙකැ හේ පිරිවරජනයා සහිත වැ නරාදිත්‍යා යන් (බුදුරජාණන්) වෙතැ එළැඹැ නිවන්සුව එළවන බුදුදහම ශ්‍රවණ කෙළේ යැ.

885. බුදුරජාණෝ ධුතවාදී භික්ෂූන් අතර එක් ශ්‍රාවකයකු අග්‍ර කොට වදලහ. ඒ අයා සිටු තෙමේ තාදී ගුණ ඇති බුදුරජාණන් සන්දිනක දනක් දී -

886-887. දෙහොත් මුදුන් නහා සිරිසා නැමැද ඒ තනතුර ප්‍රාප්තා කෙළේ සි. එවිට නරොත්තම බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිවර ජනයා ප්‍රීතිමත් කරවමින් සිටුහට අනුකම්පා පිණිස මේ ගාරා වදලසේකැ: ‘දරුව නිවුනෙක් වන්න, පැතු තනතුර මතු ලබන්නෙහි.

888. මෙකසින් සුවහස්වන කප්භි ඔක්කාක කුලය සමඟට කොට ඇති ගොතින් ගෞතම නම් වූ සතරහු (ලොවට) පහළ වන්නාහ.

889. තස්ස ධම්මසු දයාදෙ ඔරයො ධම්මනිමේතො
කසුසපො නාම නාමෙන හෙසසසි සක්ඛිසාවකො.''
890. තං සුඤ්ඤා මුද්දිතො සුඤ්ඤා යාවජ්චං තද ජිනං
මෙත්තවිදෙත්තං පරිවරි පච්චයෙති විනායකං.
891. සාසනං ජොතයිත්වාන¹ මද්දිත්වා ච කුතිත්ථයෙ
වෙනෙයො² විතයිත්වා ච නිබ්බුතො යො සයාචිකො.
892. නිබ්බුතෙ තමහි ලොකග්ගෙ පුජනත්ථාය සක්ඛිතො
ඤ්ඤාමිත්තෙ සමානෙත්වා සහ තෙහි අකාරයි.
893. සත්තයොජනිකං චූපං උඤ්ඤං රතනාමයං
ජලනිතං සතරංසිව සාලරාජං ච චූලලිතං.
894. සත්තසතසහසසානි පානියො³ තස්ස කාර'යි
නළඤ්ඤා විය ජොතනී⁴ රතනෙහෙව සතති.
895. ගජධනෙලෙන පුරෙත්වා දීපානුජාලයි තහි.
පුජත්ථාය⁵ මහෙසිසස සබ්බභූතානුකම්පිතො.
896. සත්ත සතසහසසානි පුණ්ණකුමාරානි කාරයි
රතනෙහෙව පුණ්ණානි පුජත්ථාය මහෙසිතො.
897. මජ්ඣිමෙ අට්ඨවධි කුමාරිනං උසස්සිතා කසද්ධනාග්ගියා
අතිරොචනති වජ්ජෙණින සරදෙව දිවාකරො.
898. චතුරාරෙසු සොහනති තොරණං රතනාමයා
උසස්සිතා එලකා රම්මා සොහනති රතනාමයා.
899. විරොචනති පරිකඛිත්තා අවිතංසා⁶ සුනිමිතා
උසස්සිතානි පටාකානි රතනානි විරොචරෙ.
900. සුරතං සුකතං වෙනං⁷ වෙනියං රතනාමයං
අතිරොචනති වජ්ජෙණින සසංකෘත්ථාච⁸ දිවාකරො.

1. ජොතයිත්වා - සිමු, රෙදි.
2. වෙනෙයො - මජ්ඣි.
3. පානියො - සතා.
4. ජොතනෙ - සතා, PTS.
5. පුජත්ථාය - මජ්ඣි.
6. අවිතංසා - මජ්ඣි.
7. වෙනං - මජ්ඣි.
8. සසංකෘත්ථාච - සතා.

889. ඔබ දහමට හිමි වූ දහමින් නිපත් නමින් කපුප් නම් වූ උරෙහි ද සර සවිවෙක් වන්නෙහි."

890. එවිට එ අසා ප්‍රමුද්ධ වැ විනයක ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ මෙන් සිත් ඇතියේ සිවුපසයෙන් දිවිහිම කොට උවටැත් කෙළේ යි.

891. ඒ තරාගතයන් වහන්සේ අත්තොටුවන් ද මැඩ විනෙදනා ද විනයනය කොට සසුන් බබුළුවා සවිවත් සහිත වැ පිරිනිව්සේකි.

892-893. ලෝකනාථයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි ශාස්තෘ වූ ඔබ පුදනු පිණිස නැ - මිතුරන් කැඳවා ඔවුන් සමග දිළියෙන සුයායා වැනි පිපුණු ශාලවාක්ෂ රාජ්‍යභූ වැනි සත් යොත්තක් උස් වූ රත්නමය ස්තූපයක් කරවූයේ යැ.

894. ඒ සෑයෙහි නඩාග්නියක් (ඇවිලගත් හුණුවනයක්) සෙසින් දිළියෙන සත් සියදහසක් පාත්‍රාකෘතීහු සත්රුවනින් මැ කරවූයේ යැ.

895. සියලු සත්තට අනුකූලා කරන මහර්මීන් වහන්සේට පූජා පිණිස සුවඳ තෙලින් (පාත්‍ර) පුරවා එහි පහන් දල්වූයේ යැ.

896. මහර්මීන් වහන්සේට පූජා පිණිස රුවනින් මැ පිරුණු සත් සියදහසක් පුන්කුඹු කරවූයේ යැ.

897. කුඹු මධ්‍යයෙහි අටෙන් අටෙන් රත්ඇඟැහු ඔසවනලදහ. සරා කල්හි තිරුසෙසින් (ඔහු) පැහැයෙන් වෙසෙසින් බබළයි.

898. සිවුදෙරහි රුවන්මුවා තොරණහු හොබිත්, ඔසවන ලද රුවන්මුවා සිත්කල පුවරුහු ද හොබිත්.

899. (සැය) වටා බදනාලද මනාසේ නිමවනලද අවතංශයෝ බබළති, ඔසවනලද රුවන් පතාක ද බබළත්.

900. ඉතා රතු මොනොවට කළ රුවන්මුවා තෙලසෑය සැදූ වලා සහිත තිරුසේ පැහැයෙන් වෙසෙසින් බබළයි.

901. දුපසස වෙදියො තිසෙසා¹ හරිතාලෙන පුරයි
එකං මනොසිලායෙකං අඤ්ජනෙන ච එකිකං.
902. පුජාමතාදිසං රමමං කාරෙතො වරවාදිනො
අද්‍යසි දුතං සඤ්ජසස යාවරීචං යථාබලං.

 903. සභා'හං සෙට්ඨිනා තෙන තාති පුඤ්ඤාති සබ්බසො.
යාවරීචං කරිත්තාන සභාව සුගතිං ගතා.
 904. සමපක්ඛියොනුභොත්තාන දෙවතෙහ අරං මානුසෙ
ජායා විය සරිරෙන සභ තෙනෙව සංසරිං.
 905. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ විපස්සි නාම නායකො
උපපජ්ඣී වාරුදසයනො² සබ්බධම්මවිපසසකො
 906. තද්'යං බන්ධුමතියං බ්‍රාහ්මණො සාධුස්මමතො
අබ්බො සත්ථාගමෙනා'සි³ ධනෙන ච සුදුගගතො.
 907. තද්වපි තස්ස'හං ආසිං බ්‍රාහ්මණී සමචෙතසා
කද්වපි සො දීජ්වරො සංගමෙසි මහාමුනිං.
 908. නිසින්නං ජනකායසමීං දෙසෙන්නං අමතං පදං
සුඛවා ධම්මං පමුදිතො අද්‍යසි එකසාටකං.
 909. සරමෙකෙන වජ්ජනාගත්තානෙතං⁴ මම'ප්‍රච්ඡි⁵
අනුමොද මහාපඤ්ඤාදි⁶ දින්නං බුද්ධස්ස සාටකං.
 910. තද්'හං අඤ්ජලිං කත්වා අනුමොදිං සුපිණිතා'
සුදිනෙතො සාටකො සාමී බුද්ධසංඝස්ස තාදිනො.
 911. සුඛිතො සජ්ජිතො හුත්වා සංසරෙතො හවාහවො
බාරාණසිපුරෙ රමමෙ රාජා ආසි මහීපති.
 912. තද් නස්ස මහෙසීහං ඉත්ථිගුම්මස්ස උක්ඛවා
තස්සාතිද්ධිතො ආසිං පුබ්බසොගෙන හතතුනො.⁷

1. දුපසසිම, දියා තිසෙසා - සි, ගා.
2. දුපසසිම දිප.දිපයා - පෙද.
3. අබ්බො සත්ථාග ගුණනැයි - මජ්ඣ.
4. වජ්ජන ගත්තානෙතං - මජ්ඣ, සිද්ධි.
5. ස මුච්චි - මජ්ඣ.
6. මහාසු.ඤ්ඤා - පෙද.
7. මහාසුඤ්ඤා - මජ්ඣ, PTS.
8. සුපිණියා - පෙද.
9. වුක්ඛරි - සගා, PTS.
- හතතරි - පෙද.

901. ස්තුපයාගේ වෙදිකා තුනෙකි. එකක් හිරියෙලින් (රන් වන් ගෙරිකයෙන්) ද එකක් මනොසිලා (රතුගෙරික)යෙන් ද, එකක් අඤ්ජන (කළු ගෙරික)යෙන් ද පිරවී.

902. උත්තමවාදී වූ බුදුරදුනට තෙල බඳු රමා පූජා පවත්වා සහනට දිවිහිම කොට ශක්තිපමණින් දන් දුන්නේ යි.

903. මම ඒ සිවුහු සමග දිවි ඇති තාක් සර්වප්‍රකාරයෙන් ඒ පුණ්‍යකම් සිදු කොට එක් වැ මැ සුගතියට ගියමු.

904. දෙව් බවෙහි ද වැළි මිනිස් බවෙහි ද සැපත් වළඳා සිරුරින් සෙවනැල්ල මෙන් ඔහු සමග මැ සැරූමු.

905. මෙකපින් එක් අනුවන කප්පි මනහර නුවන් ඇති සියලු දහම් වෙසෙසින් දක්නා ලොකනායක විදර්ශී බුදුරජාණන් වහන්සේ (ලොවැ) පහළ වූ සේකැ.

906. එසමයෙහි මේ සිවු තෙමේ බන්ධුමතී නගරයෙහි ශාස්ත්‍රාගම යෙන් ආඨා, ධනයෙන් ඉතා දුගී වූ බමුණෙක් වී.

907-908. එකල්හි දු මම සම අදහස් ඇති ඔහුගේ බැමිණි (බිරිය) වූමු, ඒ බමුණු උතුලා කිසියම් දිනෙකැ පිරිස් මැද වැඩ හුන් අමා දහම් දෙසන මහමුනිදුන් හමු වියැ. දහම් අසා තුටුපත් වූයේ (හැඳ පෙඳ වූ දෙවනින්) එක්වතක් (මුනිදුනට) දුන්නේ යැ.

909. එක්වතකින් යුතු වැ ගෙට අවුත් තෙල මට කී: “මහා නුවණැත්ත, (මා විසින්) බුදුරදුනට සර්වත් දෙන ලදී. (එයින්) අනුමොදන් වව” යි.

910. එසඳ මම අතීශයින් ප්‍රීතියට පැමිණියා ඇදිලි බැඳ “හිමියනි, තාදී ශුණ ඇති බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට සර්ව මොනොවට දෙන ලද” යි අනුමොදන් වූමු.

911. (හේ) සුඛිත වූයේ සර්වසැපත් සැදුණේ කුසුමහත් බෙවෙහි සරත්‍රයේ (එක් කලෙකැ) සිත්කලු බරණැස් පුරයෙහි රජ වූයේ යැ.

912. එසමයෙහි මම ඔහුට මෙහෙසි වූමු, ඔහුගේ (අත්ත:පුර) ස්ත්‍රීසමුගයාට උතුම් වූමු. පූර්වජාතිසෙනාහ භේතුයෙන් ස්වාමියාට ප්‍රිය වූමු.

913. පිණ්ඩාය විවරනොත සො¹ අට්ඨ පච්චිකනායකො
දිස්වා පමුදිතො හුස්වා දස්වා පිණ්ඩං මහාරහං.
914. පුනො නිමන්තයිත්වාන කස්වා රතනමණ්ඩපං
කමුඛාරෙහි කතං ජතං² සොවණ්ණං සතභක්කං.³
915. සමානෙත්වාන තෙ සබ්බෙ තෙසං දනමද්ධි සො
සොණ්ණසන්නාපට්ඨානං⁴ පසන්නො සෙහි පාණිති.
916. තමපි දනං සභා⁵ද්ධිං කාසිරාජෙන⁶භං තද
පුත්තා⁷භං බාරාණසියං අජායිං දාරගාමකෙ⁸
917. කුටුඤ්ඤකුලෙ ඵිතෙ සුඛිතො සො සභාතුකො
ජෙට්ඨස්ස භාතුතො ජායා අහොසිං සුපතිබ්බතා.
918. පච්චිකමුද්ධං දිස්වාන මම භතතු කතීයසි⁹
භාගන්තං තස්ස දත්වාන ආගතෙ තමෙ පාවදි¹⁰
919. නාභිනාඤ්ඤා සො දනං තතො තස්ස අද්දස¹¹භං
උච්චා ආනීය තං අතතං පුනො තස්සෙව සො අද.
920. තදන්තං ජබ්බයිත්වාන දුට්ඨා බුද්ධස්ස¹²භං තද
පක්ඛං කලලපුණ්ණං තං අද්ධිං තස්ස තාදිතො.
921. දතෙ ච ගහණෙ වෙව අමෙජ්ඣ පදුමෙ යථා¹³
සමචිත්තමුඛං දිස්වා තදහං සංවිජිං භුසං.
922. පුනො පක්ඛං ගහෙත්වාන යොධයිත්වා සුගන්ධිතා
පසන්නචිත්තා පුරෙත්වා සසතං සක්කරං අදං.
923. යස්ස යඤ්ඤිපපජ්ජාමි සුරූපා භොමි දනතො
බුද්ධස්ස අපකාමරතං¹⁴ දුග්ගන්ධා වදනෙන ච.
924. පුන කස්සපචීරස්ස නිට්ඨායත්තමහි¹⁵ ඉච්ඡිතො
සොවණ්ණඉට්ඨකවරං අද්ධිං මුදිතා අභං.

1. තෙ - මජ්ඣ., ටෙද.

2. පක්ඛං - මජ්ඣ., PTS.
කතමිට්ඨං - සඤා.

3. වත තත්තකං - මජ්ඣ.,

4. සොණ්ණසන්නාපට්ඨානං - මජ්ඣ.,
සෙත්තාසන්නාපට්ඨානං - සඤා.
සෙත්තාසන්නාපට්ඨානං - ටෙද.

10. නිට්ඨාපෙත්තමසි - ටෙද.

5. ජායා කාසිරාමකො - මජ්ඣ., සඤා.

6. කණ්ණියසා මම භතතුතො - සීලී, මජ්ඣ.,
කණ්ණියසො - සඤා, PTS.

7. පාවදිං - සීලී, මජ්ඣ.,

8. අපච්චි පදුමෙව ච - මජ්ඣ., සඤා, PTS.
මණ්ඩපමනසො දුග්ග - ටෙද.

9. අපසාදෙන - ටෙද.

913. හේ පිටු පිණිස හැසිරෙන අට පසේබුදු කෙනකුන් දක
සොමනස් වැ මහාර්හ පිණ්ඩාභාරයක් දී-

914-915. යළි නිමන්ත්‍රණ කොට රත්නමය මණ්ඩපයක් තනා
තරහලුන් විසින් කරන ලද රන්මුවා සියහත් සැතක් (නභා) ඒ
සියලු පසේබුදුන් වහන්සේ එහි වැඩම කරවා රන් අසුන්හි වැඩ
හුන් ඔබට සියකින් දන් දුන්නේ යි.

916. එසඳ මම ඒ දන් ද කසිරපු හා එක් වැ දුන්මු.
යළි මම බරණැස දෙරගමෙකැ උපතුමු.

917. හේ (බරණැස් රජ) සමෘද්ධිමත් කෙළෙහි කුලෙකැ
බැයන් සහිත වූයේ සුඛිත වැ උපන්නේ යැ. මම දෙටු බැයාගේ
මනා පතිටුත ඇති භායාසී වූමු.

918. පසේබුදු කෙනකුන් දක මාගේ සැමියාගේ කණිටු
බුහුන ඔහුගේ අහර කොටස (පසේබුදුනට) දී ඔහු ආකල්හි (එය)
කිවා යැ.

919. හේ දනය අභිනන්දන නො කෙළේ යැ. (සතුටු නො
වියැ) මම එ අහර (පසේබුදුනින්ගේ පාත්‍රයෙන්) උකහා ගෙන
ඔහුට දුන්මු. හේ යළි ඔබට මැ දුන්නේ යි.

920. එකල්හි මම දොමිත වුවා එ අහර ඉවතැ ලා පසේ
බුදුරදුන්ගේ පාත්‍රය කලලින් පිරුණක් කොට අකම්පා ගුණ ඇති
ඔබට දුන්මු.

921. දීමෙහිත් ගැනීමෙහිත් අමෙධායෙහි හා පද්මයෙහි
යම්සේ ද එසේ සමයින් ඇති මුහුණ දක එකල්හි මම බෙහෙවින්
සංවේගයට පැමිණියමු.

922. නැවත පාත්‍රය ගෙන සුවද දියෙන් යෝධා පහන්යින්
ඇති වැ පාත්‍රය පුරා ගිතෙල් සහිත සකුරු දුන්මු.

923. යම් යම් තෙතෙකැ උපදනෙම් ද දන හේතුයෙන්
සුරූප වෙමි. පසේබුදුනට (කළ) අපකාර හේතුයෙන් දුගඳ මුව
ඇති වෙමි.

924. යළි කසුස් බුදුරදුන්ගේ සැය නිමවන කල්හි ප්‍රමුදිත වූ
මම රන්මුවා ගෙඩාලක් දුන්මු.

925. විතුජාතෙන ගජෙන නිවයිතා¹ තමිට්ඨකං
මුත්තා දුග්ගතිදෙසමො සබ්බසසුසමාගතො.
926. සත්තපාතිසහසසානි රතනෙහෙව සත්තති
කාරෙතා සතපුරානී වට්ටියො² ච සහසසසො.
927. පකඨිපිතා පදීපෙතා ධපයි³ සත්තපතනියො
පුජන්තො⁴ ලොකනාථස්ස විපසනෙතන චෙතසා.
928. තදපි තමිති පුඤ්ඤමිති භාගිනි⁵භං වීසෙසනො
පුතා කාසිසු සඤ්ජානො සුමිනො ඉති වීසසුනො
929. තසසා⁶භං භරියා ආසිං සුඛිතා සජ්ජිතා පියා
තදපි පච්චෙකමුනිනො අදයි⁷ සතචෙට්ඨනං.
930. තසසා⁸පි භාගිනි ආසිං මොදිතා දනවුත්තමං
පුතා⁹පි කාසිරට්ඨමිති ජාතො කොලියජාතියා.
931. තද කොලියපුත්තානං සතෙති සහ පඤ්ඤි
පඤ්ඤි පච්චෙකමුද්ධානං සතානි සමුපට්ඨති.
932. තෙමාසං තපසිකානං¹⁰ අදයි ච තිථිවරං¹¹
ජායා තසස තද ආසිං පුඤ්ඤකම්මපරානුගා.
933. තතො වුතො අහු රාජා නන්දො නාම මහායසො
තසසාපි මහෙසි ආසිං සබ්බකාමසමිද්ධිනි.
934. තද ච යො¹² භවිතාන ඔහමදන්තො මිථිපති
පදුමච්ඡිදුත්තානං පච්චෙකමුනිනං තද.
935. සතානි පඤ්ඤානුතානි යාවජීවං උපට්ඨති
රාජ්ජයානෙ නිවාසෙතො නිබ්බුතානි ච පුජයි.
936. චෙතියානි ච කාරෙතා පබ්බජිතා උභො මයං
භාවෙතා අපමඤ්ඤයො බ්‍රහ්මලොකං අගමිහසෙ.
937. තතො වුතො මහාතිස්සෝ සුජාතො පිප්පලායනො
මාතා සුමනදෙවිති කොසියගොත්තො දීපො පිතා.

1. තෙමයිතා - සතා, ථෙද.

2. වට්ටිති - මජ්ඣ, ථෙද.

3. ධපයි - මජ්ඣ.

4. පුජන්තො - මජ්ඣ.

5. අදයි - මජ්ඣ.

6. වාසයිකාන - සතා, PTS.

7. පකඨිවරො - ථෙද.

8. තද රාජා - මජ්ඣ.

9. තතො වුතො - සිද්ධි.

10. තතො වුතො - සිද්ධි.

925. සිවුදැගදින් ඒ ගඩොල කඩා දුගදෙසින් මිදුණි සියල් අභින් මොනොවට යුතු වුමු.

926-927. (මාගේ ස්වාමිපුරුෂ) සත්රුවනින් මැ ගිතෙල් පුරාලු (පහන්) තැටි සත්දහසක් කරවා දහස්ගණනින් වැටී ද බහා (එ පහන් දල්වා වෙසෙසින් පහන් වූ සිතින් යුතු වැ ලෝකනාථයන් වහන්සේට පූජා පිණිස පංකාති (පේලි) සතක් සතක් කොට තැබුයේ යි.

928. එදවසැ ද මම එපින්කම්හි වෙසෙසින් සහභාගිනී වුමු. යළි (ස්වාමිපුරුෂ) කසි දනවුහි උපන්නේ සුමිත්‍ර යයි ප්‍රසිද්ධ වූයේ යැ.

929. මම ඔහුට භායනී වුමු. සුඛිත වුවා සර්වාකාරයෙන් සජ්ඣත වුවා ප්‍රිය වුමු. එකල්හි ද (ස්වාමිපුරුෂ) පසේ බුදුකෙනෙකුන්හට සන (රන්) නළල්පටක් දුන්නේ යැ.

930. උතුම් දනය අනුමෝදන් වැ ඒ පුණ්‍යකම්යට ද සහභාගිනී වුමු. යළිද (ස්වාමිපුරුෂ) කසිරට කොළිය ජාතියෙහි උපන්නේ යැ.

931. එසඳ (හේ) කොළියපුතුන් පන්සියයක් සමග පන්සියයක් පසේබුදුන් වහන්සේට උපසාදාන කෙළේ යැ.

932. තෙමසක් මුළුල්ලෙහි (බොජුනෙන්) සතස්වා තුන්සිවුරු ද දුන්නේ යි. එකලැ (මම) පුණ්‍යකම්පථානුගත වූ ඔහුගේ භායනී වුමු.

933. (හේ) එතැනින් ව්‍යුත වූයේ මහායශස් ඇති නන්ද නම් රජ වූයේ හැ. (මම ද) ඔහුට සියලුකාමයෙන් සමෘද්ධි වූ මෙහෙසි වුමු.

934-935. එකලැ හේ බබ්බත් රජ වැ පද්මවක්ඛිගේ පුතුන් වූ පන්සියයක් පසේමුනිඳුන් රාජොද්‍යානයෙහි නිවාසග්‍රහණ කරවා දිවහිම කොට උපසාදාන කෙළේ යැ. පිරිනිවන් පෑ කල්හි ද ඔබ පිදුයේ යි.

936. ඉවෙත්ත ද කරවා අපි දෙදෙන පෑවිදි වැ අපමණකූ වඩා බඹලොව ගියෙමු.

937. (හේ) එයින් ව්‍යුත වූයේ මහාතිස්ස බමුණුගම පිස්ලායන නමින් උපන්නේ යැ. මවු සුමනදෙව් නම් වූ. කොසියගොතන බමුණු පියා වියැ.

938. අභං මඤ්ජනපදෙ සාගලායං පුරුකතමෙ
කපිලසා දිජ්ඣා¹සිං ධිතා මාතා සුවිමති.
939. සතකඤ්චනබ්බෙත නිලමිණිකාන මං පිතා
අද්‍ය කසාපධිරස්ස කාමාසාවජ්ජසස්² මං.
940. කදව් සො කාරුණිකො ගන්තවා කමලිත්තපෙකකිනං³
කාකාදිකෙහි ඛජ්ජනොත පාණෙ දිසාන සංචිජී.
941. සරෙ වා⁴භං තිලෙ ජාතෙ දිසානාතපතාපතෙ
තිමී කාමකහි ඛජ්ජනොත සංවෙගගලහිං තද්.
942. තද්‍ය සො පබ්බජිතා ධිරො අභං තමනුපබ්බජිං
පඤ්ච වසසානි නිවසිං පරිබ්බාජවතෙ⁵ අභං.
943. යද්‍ය පබ්බජිතා ආසි ගොතමී ජිනපොසිකා
තද්⁶භං තමුපාගන්තවා බුද්ධොත අනුසාසිතා.
944. න වීරෙතොව කාලොත අරහන්තමපාපුණිං
අහො කල්‍යාණමිත්තන්තං කස්සපස්ස සිරිමතො.
945. සුතො බුද්ධස්ස දයාදෙ කසාපො සුසමාහිතො
පුබ්බෙතිවාසං යො වෙදී සග්ගාපායඤ්ච පසස්සති.
946. අරො ජාතිකඛයං පතොතා අභිඤ්ඤාවොසිතො මුනි
එතාහි තිහි වීජ්ජාහි තෙව්ජ්ජා හොති බ්‍රාහ්මණො.
947. තරොව හද්ද කාපිලානී තෙව්ජ්ජා මච්ඡාහාසිනී
ධාරෙති අතතිමං දෙභං ජෙතවා මාරං සවාහිනීං.
948. දිසා ආදිනවං ලොකෙ උහො පබ්බජිතා මයං
තඤ්ඤා විණාසවා දක්ඛා සිතිභුතාමෙ නිබ්බුතා.
- 949-951. කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං -පෙ- කතං බුද්ධසා
සාසනං.
ඉත්ථං සුදං හද්දකාපිලානී හිකබ්බුනි ඉමා ගාරායො
අභාසිත්වාති.
- හද්දකාපිලානී ථෙරියාපදනං සත්තමං.

1. කාමෙහි වජ්ජසස්ස - මජ්ඣ., සන්., ථෙරි.

2. පෙකකිකො - මජ්ඣ., සන්., PTS.

3. පරිබ්බාජවතෙ - සන්., PTS.

938. මම මදද දනවුනි යාගල පුරවරයෙහි කපිල බමුණුහුගේ දුකිතා වුමු. මවු සුවිමනී නම් වු.

939. පිය තෙමේ සතරන් ප්‍රතිබිම්බයකින් මා පිළිරුව නිමවා කාමාසායෙන් තොර වු කසාප ධරයන් (පිප්පල මාණවකයන්) හට මා (සරණ කොට) දුන්නේ යි.

940. කිසියම් දිනෙකැ හේ (මාගේ ස්වාමිපුරුෂ) කර්මාන්ත ස්ථානය දක්නට ගොස් කාකාදීන් විසින් කනු ලබන පණුවන් දැක සංවේගයට පත් වියැ.

941. මම දු එවෙලෙහි ගෙහි වු තල අව්වෙහි ලා වියලන කල්හි කවුඩන් විසින් කනුලබන කෘමීන් දැක සංවේග ලත්වු.

942. එකල්හි ඒ ධර වු කාශාප පැවිදි වුයේ යැ. මම ඔහු අනු වැ පැවිදි වුමු. මම හවුරුදු පසක් මුළුල්ලෙහි පිරිවැළි-වත්හි වුසුමු.

943. යම් කලෙකැ බුදුරදුන් හැදූ වැඩු මවු වු මහාපජාපභී ගොතම් පැවිදි වුවා ද, එකලා මම බුදුරදුන් විසින් අනුශාසිත වුවා ඔබ කරා එළැඹැ (මහණ මහලු පැවිදි ලත්වු).

944. නොබෝකලෙකින් ම රහත්බවට පැමිණියමු. කාශාප මුමත්හුගේ කළාණුමුත්තාව ආශ්වායීය යි.

945. බුදුහු අනුජාත පුත්‍ර වු එහෙයින් ම බුද්ධදයාද වු මොනොවට සමාහිත වු යම් කාශාප සථිවර කෙනෙක් පෙරවිසූ කදපිළිවෙළ දනිත් ද ස්වර්ගය හා අපාය හා (දිවැසින්) දකිත් ද.

946. වැළි අර්භ්‍යයට පැමිණියාහු ද මාර්ගඥානයෙන් දැන කරණි අවසන් කළ ඒ ක්ෂිණාසුව මුනිහු තෙල ත්‍රිවිද්‍යා හේතුකොට ගෙන ත්‍රිවිද්‍යාප්‍රාප්ත බ්‍රාහ්මණ වෙත්.

947. එසෙයින් ම හද්දකාපිලානී ත්‍රිවිද්‍යාප්‍රාප්ත යැ, මරු පලවා හරනාසුලු යැ. සෙනා සහිත මරු දිනා පැසුළු කය ධරන්නී වෙයි.

948. ලොකයෙහි ආදිනව දැක අපි දෙදෙනා පැවිදි වුමහ, ඒ අපි ක්ෂිණාසුවයමහ, ද්‍රව්‍යයමහ, ශීර්ශ්‍යයමහ, නිර්වෘත්තයමහ.

949-951. මා විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලද්දහ ... බුදුසසුන් කොට නිමවන ලදී.

මෙසෙයින් හද්දකාපිලානී මෙහෙණ මේ ගාථා පැවසූ යැ.

සත්වැනි හද්දකාපිලානී සථිවරාපද්‍යා යි.

28. යසොධරාපදනා

952. එකසමී සමයෙ රතෙ ඉදෙ රාජගහෙ පුරෙ
පඤ්ඤාමහි වරෙකසමී වසනොත නරතායමක.
953. වසනතියා තමහි නගරෙ රතෙහි භික්ඛුකුපස්සයෙ
යසොධරා භික්ඛුනියා එවං ආසි විතනන්තං;
954. “නාදො රාහුලහදෙ ව සාවකග්ගා තපෙව ව
සුදොදනො මහාරාජා ගොතමී ව පජාපතී.
955. අභිඤ්ඤාතා ව මහාපෙරා පෙරියො ව මහිඤ්ඤා
සනන්තො ගතා ව ආසුං තෙ දීපවට්ඨ නිරාසවා.
956. ලොකනාමෙ ධරනොව අහසෙ ව සිවං පදං
ගමිස්සාමි”ති විනොතවා පසසන්ති ආයුමක්කනො.
957. පසසිත්වා ආයුසඤ්ඤාං තදගෙව බයං ගතං
පක්ඛවිරමාදය නික්ඛමිත්වා සකස්සමා.
958. පුරකඛතා භික්ඛුනීහි සතෙහි සහසෙසහි සා¹
මහිඤ්ඤා මහාපඤ්ඤා සමුද්ධං උපසංකමි.
959. සමුද්ධං අභිවාදෙත්වා සන්තො වක්කලක්ඛිතො
නිසින්නො එකමන්තමහි ඉදං වචනමුච්චි:
960. “අට්ඨසන්නතිවස්සා”හං² පච්ඡමො වත්තතෙ වයො³
පඤ්ඤාරං භි⁴ අනුපපත්තා ආරොචෙමි මහාමුතො.
961. පරිපසෙසා වයො මඤ්ඤං පරිත්තං මම ජීවිතං
පතාය වො ගමිස්සාමි කතං මෙ සරණමත්තනො.
962. වයං භි⁵ පච්ඡමෙ කාලෙ මරණං උපරුජන්ති⁶
අජ්ඣ රතන්. මහාවීර පාසුණස්සාමි නිබ්බුත්තං.

1. සතෙහි සහ පඤ්ඤා - සිමු, PTS.
2. වස්සාමිති - සිමු.
3. පච්ඡමා වත්තති වයා - සතා.
4. පඤ්ඤාරමිති - මජ්ඣං.
5. වයමිති - මජ්ඣං.
6. උපරුජන්ති - මජ්ඣං.
උපරුජන්ති - පුජා.

28. යශොධරාපදනාය.

952. එක්සමයෙක්හි රමා වූ සමෘද්ධිමත් රජගහ නුවර එක්තරා ගිරිගුහායෙක්හි නරනායක වූ තපාගතයන් වහන්සේ වැඩ වෙසෙන සෙමෙහි -

953. එනුවර මනරම් මෙහෙණුවරෙකැ වෙසෙන යශොධරා තෙරණියනට මෙබඳු විතර්කයෙක් වූයේ යැ:

954-955. “නන්ද යැ, රාහුලහඳු යැ; එසෙයින් මැ අග්‍රශ්‍රාවක යැ, සුදෙධාදන මහරජ යැ, පජාපතිගොතමී යැ, ප්‍රසිද්ධ මහතෙරණුවෝ යැ, මහත් සෘද්ධි ඇති තෙරණියෝ යැ යන ඔබ ආසුර රහිත වූවාහු (තෙල් රහිත) පහන්සිළු සෙයින් ශාන්තියට ගියාහු මැ වූහ.

956. ලෝකනාථයන් වහන්සේ ක්‍රියමාන කල්හි මැ මම ද ශාන්තියට යන්නෙමි” යි සිතා තමන් ආසු පමණ බලන්නී -

957. එදවසැ මැ ඝෟයයට ගිය අසුසංස්කාර දෑක පා සිවුරු ගෙන සිය අසපුවෙන් නික්මැ -

958. සිය ගණන් දහස්ගණන් මෙහෙණන් විසින් පෙරවූ කරනලද මහත් සෘද්ධි ඇති මහත් ප්‍රඥ ඇති ඒ යශොධරාවෝ සම්බුදුරජුන් කරා එළැඹුණාහ.

959. සම්බුදුහු වැද සක් ලකුණු ඇති සර්වත්‍ර වෙතැ එකක් පසෙකැ හුන්නා මෙවදන් බිණුහු:

960. “මහාමුනීකුමාරි, (ඔබට) සැලකරමි: මම අටසැත්තැ හැවිරිදි වෙමි. (මේ) පැසුළු වයස වෙයි, මරණ නමැති ප්‍රපාතයට පැමිණ සිටියා වෙමි.

961. මාගේ වයස මුහුකුරා සිටුවන් යැ, මාගේ ජීවිතය මද කල් පවත්නේ යැ, තොප හැර යන්නෙමි, මා විසින් තමහට පිහිට කරගන්නා ලදී.

962. මරණ තෙම පශ්චාත්තාලයෙහි ආසු පෙළ යි, මහාවීරයන් වහන්ස අද ධූය නිවනට පැමිණෙන්නෙමි.

963. නත්තී ජාති ජරා ව්‍යාධි මරණඤ්ච යතිං මුනෝ¹
තත්ත භවජාම'භං වීර ගතො යත්ත න දික්ඛති.²
964. යාවතා පරිසා එත්තං සමුපාසනති සත්ත්වො³
අපරාධං පජානති⁴ ඛමනතා සමුච්චා මුනො.
965. සංසරිත්වා ච සංසාරෙ ඛලිතං වෙ මමං තධි⁵
ආරොවෙමි මහාවීර අපරාධං ඛමෙස්සු මම.
966. සුත්වාන තස්සා වචනං මුනිනෙදු ඉදමබ්බි⁶
කිමුත්තරං තෙ වක්ඛාමි තිබ්බානාය වජ්ජනියා.
967. ඉද්ධිං වාපි නිදහස්සති මම සාසනකාරිනෙක⁷
පරිසානඤ්ච සබ්බාසං කඛිං ඡිදෙස්සු යාසනො.
968. සුත්වා තං මුනිනො වාවං භික්ඛුනී සා යසොධරා⁸
වජ්ජිත්වා මුනිරාජං තං ඉදං වචනමබ්බි:
969. "යසොධරා අභං වීර අගාරෙ තෙ පජාපති⁹
සාකියමති කුලෙ ජාතා ඉත්තියමෙය පතිට්ඨිතා.
970. ථීනං සතසහස්සානං නවුතීනං ජථනනරි¹⁰
අගාරෙ තෙ අභං වීර පාමොක්ඛා සබ්බඉත්තරා.
971. රූපාවාරගුණුපෙතා යොබ්බනට්ඨා පියංවද¹¹
සබ්බා මං අපවායනති දෙවතා විය මානුසා.
972. කඤ්ඤාසහසස්සපමුච්චා සත්තපුත්තනිවෙයනො¹²
සමානසුබ්බස්සා තා දෙවතා විය නන්දනො.
973. කාමධාතුමතික්ඛනනා¹³ සඤ්ඤිතා රූපධාතුයා¹⁴
රූපෙන සද්දිසා නත්තී යපෙත්වා ලොකනායකං."
974. එවමාදිනි වත්තන උපපතිත්තාන අමෙරං¹⁵
ඉද්ධි අනෙකා දසෙසසි බුද්ධානුඤ්ඤා යසොධරා.*

1. මහාමුනො - මජ්ඣං.

2. අපරාමරං සතත්තරං ගම්භයාමි අසම්මතං - සීමු.
අපරාමරං පුරං - මජ්ඣං.

3. නාම - සීමු, මජ්ඣං.

4. සවෙ මෙත්ති - සීමු.
අපරාධමජානනා - මජ්ඣං.

5. ඡද්දතරි - මජ්ඣං.

6. කාමධාතුමතික්ඛනමි - මජ්ඣං.

* මජ්ඣං - එසා ගාරා න දික්ඛතෙ, අපිව අයං ගාරා දික්ඛතෙ:

"සඤ්ඤා ද්ධිං අභිවාදෙත්වා ඉද්ධිං දසෙසසි සත්ත්වො
නොත්තා නානාවධාතූරා මහාභුද්ධිං දස්සති."

963. මුනිවිරයන් වහන්ස, යම් තෙතෙනකු ජාති - ජරා - ව්‍යාධි - මරණ නැත් ද, යම් තෙතෙනකු හිය සත්‍ය නො පෑතේ ද, වීරයන් වහන්ස, මම එහි යන්නෙමි.

964. මෙහි යම් පමණ පිරිස් කෙතෙක් ශාස්තෘන් වහන්සේ වෙතැ රැස් වූ හිඳිත් ද, (බහු මා කළ) දෙසක් දැනිත් නම් මුනිඳුන් හමියෙහි කමත්වා!

965. මහාවීරයාණනී, සැලකරමි: සසර සරා ඇවිදුනා සෙමෙහි තොප කෙරෙහි ඉදිත් මාගේ දෙසෙක් වී නම් එය ඤාමා කරව."

966. ඇගේ වදන් අසා මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ මෙය වදළුසේකැ :
"නිවනට යන තොපට මතු කුමක් නම් කියමි ද?

967. මාගේ අනුසසුන් කරන්න, සෘණී ද දක්ව, සසුන්හි ලා සියලු පිරිස් හි සැක ද සිඳුලව" යි.

968. මුනිඳුන්ගේ එවදන් අසා ඒ යශෝධරා මෙහෙණ එ මුනිරජුන් වැද මේ වචන කිවු:

969. වීරයන් වහන්ස, ශාක්‍යකුලයෙහි උපන් ස්ත්‍රීලක්‍ෂණයෙහි පිහිටි මම යශෝධරා වෙමි, ගිහිගෙහිදී තොපගේ ප්‍රජාපති (භාය්‍යා) වූමි.

970. වීරයාණනී, මම තොපගේ නිවසෙහි එක්ලක්‍ෂසයානු-දහසක් කාන්තාවනට ප්‍රමුඛ වූමි. සියල්ලට ඉසුරු ද වූමි.

971. රූප - ආචාර ගුණයෙන් යුතු යොවුන් වියෙහි සිටි මම ප්‍රියතෙජුල් ඇති වූමි, මිනිසුන් දෙවියන් පුදනු සෙයින් සියල්ලෝ මා පුදත්.

972. ශාක්‍යපුත්‍රයන්ගේ නිවෙස්හි සහසුකන්‍යාවනට ප්‍රමුඛ වූමි. සමාන සුවසුක් ඇති උහු (ඒ කන්‍යාවෝ) නඳුනුයනෙහි දේවතා බඳු වූහ.

973. කාමධාතු ඉක්මැ වූවා රූපධාතූහි සිටියා වෙමි. ලෝක නායකයන් තබා රූපයෙන් (මට) සමාන වූවක් නැකි.

974. යශෝධරාවෝ මේ ආදිය කියා අහසට පැන නැඟූ බුදුරජුන්ගේ අනුදූන්මෙන් නොයෙක් සෘණී දක් වූහ.

975. වක්ඛවාළසමං කාශං සිසං උත්තරතො කුරු
උග්ගො පසංගි දුට්ඨි ජිපා ජමබ්බුදිපො¹ සරිරතො
976. දක්ඛිණංකු සරං පිඤ්ජං නානාසාමා තු පහතකා
වග්ගො ව සුරියො අක්ඛි² මෙරුපබ්බතතො සිඛා.³
977. වක්ඛවාළගිරි⁴ තුණ්ඩං ජමබ්බුරුක්ඛං සමුලකං
විජමානා උපාගග්ගා වන්දතෙ ලොකනායකං.
978. හත්ථිවණ්ණං තපෙව⁵ සසං පබ්බතං ජලධිං තථා
වන්දිමං සුරියං මෙරුං⁶ සක්ඛවණ්ණංකු දස්සයි.
979. “යසොධරා අහං වීර පාදෙ වන්දමි වක්ඛම”
සහස්සං ලොකධාතුනං ථුලලපදෙත⁷ ඡාදයි.
980. බුහුවණ්ණංකු මාපෙඤා ධම්මං දෙසෙසි සුඤ්ඤතං
“යසොධරා අහං වීර පාදෙ වන්දමි වක්ඛම.
981. ඉඤ්චිසු ව වසී භොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
වෙතොපරියඤ්ඤාසස වසී භොමි මහාමුනි.
982. පුබ්බෙතිවාසං ඡානාමි දිබ්බවක්ඛු වියොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛිණා නත්ථිදනී පුනත්තවො.
983. අත්ථමමනිරුතතිසු පටිභානෙ තපෙව ව
ඤ්ඤං මය්ගං මහාවීර උපුන්නං තව සනතිකෙ.
984. බුද්ධානං ලොකනාථානං සධගමං තෙ⁸ සුදස්සිතං⁹
අධිකාරං ඛුං මය්ගං තුග්ගඤාය මහාමුනෙ.
985. යං මය්ගං පුරිමං කම්මං තුසලං සරසෙ මුනෙ
තුග්ගඤාය මහාවීර පුඤ්ඤං උපවිතං මයා.
986. අහබ්බධානෙ වජ්ජඤා වාරධිඤා අනාවරං
තුග්ගඤාය මහාවීර සඤ්ඤිතං ජිවිතං මයා

1. ජමබ්බුදිපං - සබ්බෙසු.
2. වක්ඛංකු වුරියඤ්ඤාසස - මජ්ඣං, සී, සා.
වක්ඛංකු වුරියඤ්ඤාසස - සුඤ්ඤා.
3. සිඛා - මජ්ඣං, සුඤ්ඤා.
4. ගිරි - මජ්ඣං.
5. තපෙව - සුඤ්ඤා.
6. වක්ඛංකු වුරියඤ්ඤාසස - සුඤ්ඤා.
7. ථුලලපදෙත - සුඤ්ඤා.
8. සධගමනෙසු - සී.
9. නිදස්සිතං - මජ්ඣං.

975. කය සක්වළ හා සම යැ, හිස උතුරුදෙසින් වූ කුරු දිවයින යැ, පියාපත් යුවළ (පුර්වවිදේහ-අපරගොයාන යන) දෙ දිව යැ, සිරුරින් දඹදිව යැ.

976. පිල්කළඹ දකුණු සයුර යැ, පියාපත් නානා (වෘක්ෂ) ශාඛා යැ, දෙයැස සඳහිර යැ, මෙරුපර්වතයෙන් ශිඛා යැ.

977. තුඩ සක්වළ ගිර යැ (මෙබඳු ලිහිණි රුවක් මවා දඹදිවට සලකුණු වූ) දඹරුක මුල් සහිත වැ උපුටා (එයින්) පවත් සලමින් එළඹූ ලෝකනායකයන් වහන්සේ වදිති.

978. ඇත්රුවක් ද, එසෙයින් ම අස්රුවක් ද, පව්වක් ද, මහසයුර ද, එසේ ම සඳු ද හිරු ද මෙරුව ද සක්රුව ද දක්වූහ.

979. වීරයන් වහන්ස, මම යශෝධරා යැ, වක්කුර්මතුන් වහන්ස, (තොප) පා වදිමි යි (කියමින්) දහසක් ලොඛා විකසිත පද්මයකින් වැසූහ.

980. බ්‍රහ්මවේශ ද මවා ඉන්‍යත්‍යප්‍රතිසංයුක්ත ධර්මදේශනා කළාහ. (යළි මෙසේ ද කියයි:) වීරයාණනි, මම යශෝධරා යැ, වක්කුර්මත්‍යාණනි, (තොප) පා වදිමි.

981. මහාමුනිතුමනි, සෘඤ්ඤියෙහි ද, දිබ්බසොතධාතූයෙහි (දිව කන්හි) ද වසී වෙමි. මෙරමාසින් දන්තා නුවණෙහි ද වසී වෙමි.

982. පෙර වසූ කඳපිළිවෙළ දන්මි, දිවැස් පිරිසිදු කරනලදී. සියලු ආසුට ක්ෂීණ යැ, දන් පුනර්භවයෙක් නැති.

983. මහාවීරයන් වහන්ස, අභි - ධර්ම - නිරුක්තියෙහි ද, එසෙයින් ම ප්‍රතිභානායෙහි ද ඥානය තොප හමියෙහි දී මට උපන.

984. මහාමුනිතුමනි, ලෝකනාථ වූ බුදුවරයන්ගේ සබ්බමය තොප විසින් මොනොවට දක්වන ලද යැ, තොප පිණිස මාගේ අධිකාර ද බොහෝ යි.

985. මුනිතුමනි, පෙරදැහි (කළ) මාගේ යම් කුශලකර්මයෙක් වේ ද එය සිහි කරනු මැනවි, මහාවීරයාණනි, තොප පිණිස මා විසින් පින් රැස්කරනලද යැ.

986. මහාවීරයාණනි, අභව්‍යස්ථාන හැරපියා අනාවාර දුරු කොට තොප සඳහා මා විසින් ජීවිතපරිත්‍යාග කරනලදී.

987. නෙකකොට්ඨසහස්සානං හරියන්ථායද්ධි මං
න තත්ථ විමනා හොමි තුඤ්ඤාය මහාමුනි.
988. නෙකකොට්ඨසහස්සානං¹ උපකාරායද්ධි මං
න තත්ථ විමනා හොමි තුඤ්ඤාය මහාමුනි.
989. නෙකකොට්ඨසහස්සානං භොජනන්ථායද්ධි මං
න තත්ථ විමනා හොමි තුඤ්ඤාය මහාමුනි.
990. නෙකකොට්ඨසහස්සානි ජීවිතානි පරිවට්ඨං
භයමොක්ඛං කරිස්සං ති උජාමි² මම ජීවිතං.
991. අඛගගතෙ අලඛකාරෙ වජ්ඣේ නානාවිධෙ ඛණ්ණ
ඉත්ථිමණේඛ න භුතාමි තුඤ්ඤාය මහාමුනි.
992. ධනධංගපරිවර්තං ගාමානි නිගමානි ව
මෙත්තා³ පුත්තා ව ධිතා ව පරිච්ඡිත්තා මහාමුනෙ.
993. හත්ථි අසසා ගවා වාසි ද්ධියො පරිවාරිකා
තුඤ්ඤාය මහාවීර පරිවරිත්තා අසඬ්ඨියා.
994. යං මඤ්ඤං පටිමනෙතඤ්ඤි⁴ දුතං දස්සාමි යාවතෙ
විමනං මෙ න පස්සාමි දදතො දනමුත්තමං.
995. නානාවිධං ඛණ්ණං දුක්ඛං සංසාරෙ ව ඛණ්ණබ්බිධෙ
තුඤ්ඤාය මහාවීර අනුභුත්තං අසඬ්ඨියං.
996. සුඛපත්තා න මොදමි න ව දුක්ඛසු දුමිනිතා
සබ්බත්ථ තුලිතා හොමි තුඤ්ඤාය මහාමුනෙ.
997. අනුමග්ගෙන සමබ්බද්ධො යං ධම්මං අභිනිහරි
අනුභුන්ධා සුඛං දුක්ඛං පත්තො ඛොධිං මහාමුනි.
998. බ්‍රහ්මදෙවස්සදා සමබ්බද්ධො ගොතමං ලොකනායකං
අශ්වස්සං ලොකනාථානං සබ්බමා තෙ ඛණ්ණ මියා.

1. සහාසානි - මජ්ඣං, සුරා.
2. දදමි - මජ්ඣං.
3. මෙත්තං - මජ්ඣං.
4. පටි මග්ගෙයි - සිද්ධි.

987. මහාමුනිකුමනි, නොයෙක් කෙළඳහස්ගණන් දැඩි භායාංග පිණිස මා දුන්නහු. තොපට වැඩ පිණිස එහිලා දෙමින් නො ද වෙමි.

988. නොයෙක් කෙළඳහස් අත්බවිහි (අනුනට) උපකාර පිණිස මා දුන්නහු, මහාමුනිකුමනි, තොපට වැඩ සඳහා එහිලා නො ද දෙමින් වෙමි.

989. මහාමුනිත්ථයන් වහන්ස, අනේකකොට් සහසුපාතීන්හි ආහාර සඳහා මා (යක්‍ෂ රාක්‍ෂසාදීන්ට) දුන්නහු, තොපට අතී පිණිස එහිලා විරුද්ධමනස් ඇති නො වෙමි.

990. නොයෙක් කෙළඳහස්ගණන් ජාතිවලා (තොප සඳහා මාගේ) ජීවිතය පරිත්‍යාග කළමු. (සිංහවායාසාදීන්ගෙන් වන) බියෙන් (තොප) මුදවන්නෙමැ යි මාගේ ජීවිතය (ඔවුනට) දුන්මු.

991. ශරීරගත පලදනා ද නන්වැදෑරුම් බොහෝ වස්ත්‍ර ද ස්ත්‍රී ආභරණ ද මහාමුනිකුමනි, තොප පිණිස නො ද සභවා කබමි. (යදිනට දෙමි).

992. මහාමුනිකුමනි, (තොප පිණිස) ධනධාන්‍ය පරිත්‍යාග කළමු. ගම් නියමගම් ද කෙන් ද දුන්නහු ද පරිත්‍යාග කරන ලදහ.

993. මහාවීරයාණනි, සසඟා රහිත ඇත්තු ද අස්තු ද ගවයෝ ද දස්සෝ ද සේවිකාවෝ ද තොප සඳහා මා විසින් පරිත්‍යාග කරන ලදහ.

994. 'යදියනට දන් දෙමි' යි යම් බසක් මට පවසන්නහු ද (එලෙසින්) උතුම් දන් දෙන තොප පිළිබඳ වූ මාගේ දෙමනසෙක් නො ද දක්මි.

995. මහාවීරයාණනි, සසඟ වීවිධ ජාතිවලා අපමණ වූ නන් වැදෑරුම් බොහෝ දුක් කොප පිණිස විදුනා ලද යැ.

996. මහාමුනිකුමනි, සුවපත් වූවා (උදම් වැ) නො ද සතුටු වෙමි, දුකෙහි දී නො ද දුමනස් ඇති වෙමි. තොප සඳහා සැම තැන්හි තුලා බදු (සම) වෙමි.

997. සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ මගපිළිවෙළින් යම් ධර්මයක් ගෙනහැර වදළසේක් ද, මහාමුනිත්ථයන් වහන්සේ සුවදුක් අනුභව කොට (ඒ) සමා සමොධියට පැමිණි සේකැ.

998. බ්‍රහ්මදේව නම් වූ ලෝකනායක (පුරාණ) ගෞතම සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ අපි දෙදෙනමෝ දුටුමහ. (අපරිභාගයෙහි පහළ වූ) අනාග ලෝකනායකයන් වහන්සේගේ සමාගම් ද තොප විසිනුද මා විසිනුද ලබන ලද යැ.

999. අධිකාරං ඛන්තං මග්ගං තුග්ගකාය මහාමුනෙ
ගවෙසනො ඩුඤ්ඤාදිමෙ අභං තෙ පටිච්ඡාදකා.
1000. කප්පෙ සතසහසෙසං ව චතුරො ව අසඬ්ඛියෙ
දීපඤ්ඤා මහාචාරො උපසංඝී ලොකනායකො.
1001. පච්චන්තදෙසවීසයෙ නිමනෙතො තරාගතං
තස්ස ආගමනං මග්ගං සොධෙනති තුඬ්ඛමානසා.
1002. තෙන කාලෙන සො ආසි සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො
මග්ගඤ්ඤා පටිසාදෙසි ආයතො¹ සබ්බදස්සිතො.
1003. තෙන කාලෙන² ආසි කඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණසමභවා
සුමිත්තා නාම නාමෙන උපගඤ්ඤා සමාගමං.
1004. අධං උපලභන්ති පුජනකාය සන්ධිතො
ආදය ජනසමමජ්ඣං³ අද්දසං ඉසිමුග්ගතං.
1005. වීරානුපටි ආසිතං⁴ අතිකන්තං මනොහරං
දිට්ඨා තද අමඤ්ඤස්සං “සඵලං ජීවිතං මම.”
1006. පරස්සමං තං සඵලං අද්දසං ඉසිතො තද
පුබ්බකමෙවන සමුද්දාය වීර්‍යඤ්ඤාපි පසිදි මෙ.
1007. භීයො වීර්‍යං පසාදෙසිං ඉසෙ උග්ගතමානසෙ⁵
දෙයො අඤ්ඤං න පස්සාමී දෙමි පුජාති තෙ ඉසෙ.
1008. පඤ්ඤා හන්තං තව භොන්තා තයො භොන්තා මමං ඉසෙ
තෙන සිද්ධිං⁶ සමා භොන්තා⁷ බොධකාය තවං ඉසෙ.
- භාණ්ඩාරං චතුස්සං.
1009. ඉසි ගහෙනා පුජාති ආගවජන්තං මහායසං
පුජෙසි ජනසමමජ්ඣං⁸ බොධකාය මහාඉසිං⁹.
1010. පස්සන්ති ජනසමමජ්ඣං දීපඤ්ඤා මහාමුනි
වීර්‍යාකාසි මහාචාරො ඉසිං උග්ගතමානසං.*

1. ආයතං - සිමු.

2. ජනසමමජ්ඣං - සිමු.

3. වීරානුගතං දිට්ඨං - මජ්ඣං, සං.

4. ඉසිමුග්ගතමානසෙ - සිමු.

5. සිද්ධිං - මජ්ඣං, සං.

6. භොන්තා - මජ්ඣං.

7. ජනසමමජ්ඣං - සිමු.

8. මහාඉසි - සිමු, මජ්ඣං.

* ඉමිස්සානන්තරං සිමු, මජ්ඣං, පොත්තෙසු අයං සාරාදිස්සං, තු පුජාදිස්සං:

“අපරිමිතො ඉතො කප්පෙ දීපඤ්ඤා මහාමුනි

මම හමං වීර්‍යාකාසි උප්පාදිං මහාමුනි.”

999. මහාමුනිකුමනි, කොප පිණිස මා වීසින් කරනලද අධි-
කාර බෙහෙව, බුදුකුරුදහම සොයන තොපට මම පරිවාරිකා වූමු.

1000. (මෙ කපින්) චතුරාසඛ්‍යායක් අධික කොට ඇති සුව-
භස්වන කප්පි ලෝකනායක වූ දීපඛාර බුදුරජාණන් වහන්සේ
ලොවැ පහළ වූ සේකැ.

1001. පසල් දනව්වෙකැ (දනෝ) තරාගතයන් වහන්සේට
නිමන්ත්‍රණ කොට ඔබ වඩනා මග තුටුසින් ඇත්තාහු පිරිසිදු කෙරෙත්.

1002. එ සමයෙහි සුමෙධ නම් බ්‍රාහ්මණයෙක් වූයේ යැ,
භේ සියල්ල දක්නාසුලු වඩනා බුදුරජනට මග ද සකසා දුන්නේ යි.

1003. එකල්හි මම බමුණුකුලෙහි උපන්නෙමි නමින් සුමිත්තා
නම් වූ කන්‍යාවක් වූමු. (තරාගත) සමාගමයට ද එළැඹුණුමු.

1004. ශාස්තෘන් වහන්සේ පුදනු සඳහා උපුල් අටමටක්
රැගෙන (ගිය මම) ජනසමාගම මධ්‍යයෙහි (හුන්) උග්‍ර තපොව්‍රත
ඇති සෘෂි කෙනෙකුන් දුටුමු.

1005. එසඳ වැහැරි මතුයෙහි හුන් අතිකාන්ත වූ මනොහර
වූ සෘෂිහු දැක “මාගේ ජීවිතය සඵල යැ” යි සිතුවු.

1006. එදවසැ (සුමෙධ) සෘෂිහුගේ ඵල සහිත ඒ (ජීවිත
පරිත්‍යාග සම්ඛ්‍යාත) පරාක්‍රමය දුටුමු. පූර්වපුණ්‍යකර්ම භේතුයෙන්
සම්බුද්ධයන් වහන්සේ කෙරෙහි මාගේ සිත ද ප්‍රසන්න වී.

1007. උදර මනස් ඇති සෘෂිවරයා කෙරෙහි බෙහෙවින් සිත
පහදවාලූමු. (මෙසේ ද කීමු:) තපස්වීකුමනි, දියයුතු අන්දමක්
නො දක්මි, තොපට (මේ) මල් දෙමි.

1008. තවුසාණනි, (මේ උපුල් අට මිටෙන්) පස් මිටෙක්
තොපට වේවා. තුන් මිටෙක් මට වේවා. එයින් (අපගේ ප්‍රාඥ්‍යා)
සිඤ්ඤා සම වේවා. සෘෂි කුමනි, තොපගේ බුද්ධිකිය පිණිස ද වේවා.

1009. සුමෙධ තවුස් තෙමේ ඒ මල් රැගෙන බුදුබව පිණිස
(එයින්) ජනසන්තිපාත මධ්‍යයෙහි වැඩම කරන මහායශස් ඇති
මහර්ෂි බුදුරජාණන් වහන්සේ පිදුයේ යි.

1010. ජනසමාගම මධ්‍යයෙහි (සිටුවන) උදරසින් ඇති සෘෂිහු
දැක මහාවීර වූ දීපඛාර මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ මෙසේ වදළුසේකැ:

1011. සමවික්කා සමකමමා සමකාරි හවිසසති
පියා හෙසසති කච්චෙන තුය්‍යකාය මහාඉසෙ.¹
1012. සුදසසනා සුප්පියා² ච මනාපා පියවාදිති
තසස ධම්මෙසු දයාද පියා හෙසසති³ ඉත්තිකා,
1013. යථාපි හණ්ඩසාමුග්ගං අනුරකඛනී⁴ සාමිනො
එවං තුසලධම්මානං අනුරකඛිසසතෙ අයං.
1014. තසස තෙ⁵ අනුකම්පනී පුරයිසසති පාරම්
සිහොව පඤ්ජරං හෙතා⁶ පාපුණිසසති බොධියං.
1015. අපරිමෙයො ඉතො කපෙ යං මං බුද්ධො වියාකරී
තං වාචං අනුමොදනී එවංකාරි හවිං අහං.
1016. තසස කම්මසස සුතතසස තස්ස වික්කං පසාදයිං
දෙවමානුසකං යොනිං උපපජ්ජ⁷ අසඬ්ඛියං.
1017. අනුභොතො සුඛං දුක්ඛං දෙවෙසු මානුසෙසු ච
පච්ඡිමෙ හවෙ සමපතෙන අජායිං සාකියෙ තුලෙ.
1018. රූපවතී භොගවතී යසසිලවතී තථා
සබ්බබ්ගසම්පදා භොමී තුසලෙසු අතිසක්කතා.
1019. ලාභං සිලොකං සක්කාරං ලොකධම්මසමාගමං
වික්කඤ්ච දුක්ඛිතං නත්ථි වසාමි අතුතොහයා.
1020. නිබ්බිද්ධාන සංසාරෙ පබ්බජිං අනගාරියං
සහසසපරිවාරෙන පබ්බජිතො අකිඤ්චනා.
1021. අගාරං වීජභිතාන පබ්බජිං අනගාරියං
අඤ්චාසෙ අසම්පතෙන චතුසව්චං අපාපුණිං.
1022. විචරං පිණ්ඩපාතං ච පච්චයං සයනාසනං
උපනෙතනී බහු තෙතෙ සාගරසෙසව උමිමයො.

1. මහාඉසි - සිද්ධි.
2. සුපියා - මජ්ඣං.
3. විඤ්චනාති - මජ්ඣං.
4. අනුරකඛනී - මජ්ඣං.
5. මං - සා.
6. හිතා - සි, සා.
හෙතා - PTS.
7. අනුභොතො - සිද්ධි, මජ්ඣං.

1011. (මෝ තොප හා) සමයින් ඇති, සමකර්ම ඇති සම වැ ක්‍රියා කරන්නක් වෙයි, මහානවුස, තොපට වැඩ පිණිස ක්‍රියා යෙන් ප්‍රිය ද වේ.

1012. මනාදුකම් ඇති, මොනොවට ප්‍රිය වූ, මන වඩන, ප්‍රිය තෙසුල් බණන, ඒ තොපගේ ධර්මයට දයාද වූ ප්‍රිය භායාබන් වෙයි.

1013. යම්සේ ධනාතිමියෝ භාණ්ඩසමුද්ගය (ධනාගාරය) රකිත් ද, එසෙයින් කුසල්දහම් පිළිබඳ සමුද්ගය මෝ තොමෝ රක්නී යැ.

1014. ඒ තොපට අනුකම්පා කරමින් පාරම් ධර්ම පුරන්නී යැ, පඤ්ඤා (කුඩුව) බිඳ පියා පලායන සිංහයකු සෙයින් මෝ අර්හත්වයට පැමිණෙයි.

1015. මෙකපින් පෙර අපරිමෙය කපෙක්හි (දීපධාර) බුදු රජාණන් වහන්සේ මට යමක් ප්‍රකාශ කළසේක් ද, එවිදන් අනුව සතුටුවන මම එසේ කරන්නක් වූමු.

1016-1017. එ බුදුන් කෙරෙහි සිත පහදවා දුමු. ඒ කුශල කර්ම බලයෙන් අපමණ දෙවිමිනිස්දැහි උපත ලබා දෙවියන් කෙරෙහි ද මිනිසුන් කෙරෙහි ද සුවදුක් වළඳ කොට පැසුළු භවය එළැඹැ සිටි කල්හි ශාක්‍ය කුලයෙහි උපන්මු.

1018. රු ඇති වෙමි, හෝඟ ඇති වෙමි, යශස් හා සිල් ඇති වෙමි. එසෙයින් සර්වාඛග සම්පත් ඇති වෙමි. කුසල් දහමිහි අතිශක්තිය ද, (බෙහෙවින් කරනලද සත්කාර ඇති) වෙමි.

1019. ලාභ යැ, භුක්තර්ම යැ, සත්කාර යැ, ලෝකධර්ම සමාගම යැ යන සියල්ල ලබමි. සුඛිත වූ ද සිතෙක් නැති. බිය රහිත වැ වෙසෙමි.

1020. සසඳ කලකිරි දහසක් පිරිවරින් යුක්ත වැ ශාසනයෙහි පැවිදි වූමු. පැවිදි වැ පළිබෝධ රහිත වූමු.

1021. ගිහිගෙය හැරපියා අනගාරිය සංඛ්‍යාත ශාසනයෙහි පැවිදි වූමු, අධිමසක් නො පත් කල්හි සිව්සස් අවබෝධ කළමු.

1022. බොහෝ දෙන සාගරයාගේ රළ මෙන් නොයෙක් සිවුරු ද පිණ්ඩසාත්‍ය ද ගිලන්පස ද යෙනසුන් ද එළවන්.

1023. කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මග්ගං හවා සංඛං සමුහතා
නාහිව ඛන්ධනං ඡෙද්ධා විහරාමි අනාසවා.
1024. ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සතතිකෙ
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

 1025. පටිසම්භිද්ද වතස්සො ව විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ
ඡළභිඤ්ඤා සව්ඤ්ඤා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
 1026. එවං ඛණ්ඩං දුක්ඛං සමපත්ති ව ඛණ්ඩංඛා
විසුද්ධභාවං සමපන්නා ලභාමි සංඛසම්පදා.
 1027. සා දදති සකත්තානං පුඤ්ඤාභාස මහෙසිනො
සභාසසම්පදා භොතති තිබ්බානපදම්පඤ්ඤිතං.
 1028. පරික්ඛණං අතීතං ව පච්චුප්පන්නං අනාගතං
සංඛං කම්මං මමං ඛණං පාදෙ වජ්ජමි වක්ඛමි.

ඉදං සුදං යසොධරා භික්ඛුනී ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වා'ති.

යසොධරාචරියාපද්‍යනං අවසං.

3-9. දසතිකවුනීසභස්සාපද්‍යනං

1029. කප්පෙ ව සතසභස්සෙ වතුරො ව අසඬ්ඨියෙ
දීපඤ්ඤො නාම ජිනො උප්පත්ති ලොකනායකො.
1030. දීපඤ්ඤො මහාවීරො වියාකාසි විනායකො
සුමෙධං ව සුමිත්තං ව සමානසුඛදුක්ඛිතං.
1031. සදෙවකං ව පස්සන්නා විවරන්තා සදෙවකං
තෙසං පකිත්තතො අමෙහ උපගම්මි සමාගමං¹.
1032. අමිහං සංඛපති භොති² අනාගතසමාගමෙ
සංඛාව තුග්ගං හරියා මනාපා පියවාදිකා.
1033. දුතසිලමයං සංඛං භාවනා ව සුභාවිතා³
දීපරක්ඛං ව නො⁴ සංඛං පරිච්ඡින්නං මහාමුනෙ.

1. සදෙවකං - සිඳු.
2. සංඛා පඤ්ඤානී - PSS.
3. භාවනං ව සුභාවිතං - PTS.
4. නො - PTS.

1023. මා විසින්, ක්ලේශයෝ දවන ලදහු. සියලු භවයෝ නසන ලදහු, බැඳුම් සිදු ඇතින්නක මෙන් ආසුච රහිත වූ වෙසෙමි.

1024. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් සම්පයෙහි ඒකාන්තයෙන් මාගේ ස්වාගතය විය, ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහු, බුදුන්ගේ අනුසසුන් කරන ලදී.

1025. සිවු පිළිසිඹියාවෝ ද මේ අශ්ට විමොක්‍ෂයෝ ද ඡඩ-හිඟුවෝ ද පසක් කරන ලදහු, බුදුන්ගේ අනුසසුන් කරන ලදී.

1026. මෙසේ බහුවිධ වූ දුක්ඛ ද බහුප්‍රකාර වූ සම්පත්තීන්ට ද විගුණිතාවයට ද පැමිණියවු, සියලු සම්පත් ලබමි.

1027. ඔ යසෝධරා පින් සඳහා මහර්මින්ට සිය අත්බැව දෙසි, ඇට සහායසම්පත්තිහු වෙති, නිර්වාණපදය අසංඛත යි.

1028. අතීත වූ ද ප්‍රත්‍යුත්පන්න වූ ද අනාගත වූ ද කම්ය ගෙවී ගියේය, මාගේ සියලු කර්ම ඤාය වී, පසැස් ඇති සර්වඥ-යෙනි, ඔබගේ පාසඟුළුවන් වදිමි.

මෙසේ යසෝධරා වෙහෙණ මේ ගාථා කිවු යැ.

අටවැනි යසෝධරා ථෙරි අපදන යි.

3-9 දසදහසක් හික්‍ෂුණින්ගේ අපදනය

1029. මෙයින් පෙර සාරාසංඛ්‍යාකල්පලක්ෂයෙහි ලෝකනායක වූ දීපංකර නම් ජිනපක්‍ෂමාරයෝ උපන්න.

1030. සත්වයන් විනයනය කරන මහාවීර වූ දීපඬුර සර්වඥයන් වහන්සේ සුමේධ ද සුමිත්ත ද යන මොවුන් සමාන සුවදුක් ඇතිබව ප්‍රකාශ කළසේක.

1031. ඒ ප්‍රකීර්තනයෙහි දී දෙවියන් සහිත ලෝවැසියන් දක්-නමෝ සදේවක ලෝකයෙහි හැසිරෙන්නමෝ අපි ඔවුන්ගේ සමාගමයට පැමිණ -

1032. අනාගත සමාගමයෙහි අප සියල්ලන්ට ස්වාමි වුව මැනැව්, අප සියල්ලෝ ම ඔබට මනවඩන ප්‍රියවදන් කියන භායඹ වම්ම.

1033. මහාමුනි වූ සර්වඥයෙනි, අප විසින් දන - සිලමය වූ සියලු කුසල් කරනලද, භාවනා ද මොනොවට වඩන ලද. බොහෝ කලක් සියල්ල පරිත්‍යාග කරන ලදී.

1034. ගඤ්ඤං විලෙපනං මාලං දීපං ච රත්නාමයං
යං කිංකරී පඤ්ඤාං සබ්බං පරිච්ඡින්නං මහාමුනො.
1035. අඤ්ඤං චා'පි කතං කම්මං පරිභොගං ච මානුසං
දීඤ්ඤං හි නො සබ්බං පරිච්ඡින්නං මහාමුනො.
1036. අනෙකජාතිසංසාරං බහුං පුඤ්ඤං හි නො කතං
ඉසසරමනුභොක්කානං සංසරීඤ්ඤාං හවාහවෙ.
1037. පටිත්ථමහපෙ සම්පන්නෙ සක්කපුත්තනිවෙසනෙ
නානාකුලුපපන්නායො අච්ඡරාකාමවංශිකීති.
1038. ලාභග්ගෙන යසං පත්තා පුජිතා සබ්බසක්කතා
ලාභියො අත්තපානානං සද්දං සම්මානිතා මයං.
1039. අගාරං පජභික්කානං පබ්බජිතානගාරියං
අධිඤ්ඤාමාසෙ අසම්පන්නෙ සබ්බං පත්තාමහ නිබ්බුතී.
1040. ලාභියො අත්තපානානං චක්ඛසෙනාසනානි ච
උපෙනති පට්ඨයා සබ්බං සද්දං සක්කතපුජිතා.
1041. කිලෙසා කුම්භිකාමිනාකං හවා සබ්බං සමුහතා
නාභිච්ඡි බන්ධනං ඡෙද්ධා විහරාම අනාසවා.
1042. සවාගතං චත නො ආසි බුද්ධසම්බුද්ධස්ස සන්තිකෙ
තිසෙසා විජජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
1043. පටිසම්භිද්දං චතසෙසා ච -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං යසොධරාපමුඛානි දසභික්ඛුනිසහස්සානි
භගවතො සම්මුඛා ඉමා ගාරායො අභාසිත්වාති.

දසභික්ඛුනිසහස්සාපද්‍යනං නවමං.

1034. මහාමුනි වූ සර්වඥයෙනි, සුවඳ විලෙවුන් මල් හා පහන් ද පතන ලද රුවන්වුවා වූ යම් කිසිවක් ඇද්ද, ඒ සියල්ල පරිත්‍යාග කරන ලදී.

1035. මහාමුනි වූ සර්වඥයෙනි, අන්‍ය වූ ද කුශලකර්ම කරන ලද, මානුෂික වූ පරිභෝග වස්තු ද යන සියල්ල අප විසින් බොහෝ කලක් පරිත්‍යාග කරන ලදී.

1036. නොයෙක් ජාති ඇති සංසාරයෙහි අප විසින් බොහෝ පින්කම් කරන ලදී. ඵෙශ්වයඤ්ඤා වළඳා කුදුමහත් භවයෙහි සැරිසරා-

1037. පශ්චිම භවය පැමිණි කල්හි කැමැති වර්ණ ඇති අප්පරාවෝ නානාකුලයෙහි උපන්නාහු ශාක්‍යපුත්‍ර වූ සිද්ධත් කුමරුන්ගේ නිවෙසනයෙහි -

1038. අග්‍ර වූ ලාභයෙන් යුක්ත ව සුදුහු ලැබූ සියල්ලන් විසින් සත්කාර කරන ලද හැම කල්හි සම්මානිත වූ අපි ආහාර පාන ලබනසුදු වූමහ.

1039. ගිහිගෙය හැර ශාසනයෙහි පැවිදි ව අධිමසක් නො පත් කල්හි සියල්ලෝ නිවනට පැමිණියමහ.

1040. ආහාර පාන ද වස්ත්‍ර හා සෙනසුන් ද ලාභී වූමහ. සියලු ප්‍රත්‍යයෝ ලැබෙත්. හැම කල්හි සත්කෘත පූජිත වූමහ.

1041. අප විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලදහ, සියලු භවයෝ නසන ලදහ, බැඳුම් සිද ඇතින්නන් මෙන් ආසුරි රහිත වූ වාස කරමහ.

1042. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන්ගේ ශාසනයට ඵකාන්තයෙන් අපගේ මනා පැමිණීම විය, ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ, බුද්ධසුන් කරන ලද.

1043. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද ... බුද්ධසුන් කරන ලදී.

මෙසේ යසොධරාවන් ප්‍රමුඛ දසදහසක් භික්ෂුණිහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හමුවෙහි මේ ගාථා ප්‍රකාශ කළාහ.

නවවැනි දසදහසක් භික්ෂුණිගේ අපදා සි.

3-10. අධාරසහසකුන්සහසසාපදනං

1044. අධාරසහසකුන් හික්ඛුති සකාසමභවා
යසොධරාපමුඛාති සමුද්ධං උපසකමුං.
1045. අධාරසහසකුන් සබ්බා භොතති මහිඤ්ඤා
වඤ්ඤාති මුනිනො පාදෙ ආරොචෙනති යථාබලං.
1046. ජාති ඛිණං ජරා ව්‍යාධි මරණං ච මහාමුනී
අනාසවං පදං සන්තං අමතං යාම නායක.
1047. බලිතං වෙ පුරෙ අත්ථි සබ්බාසලු මහාමුනී
අපරාධමජානන්ති¹ බම අමතං විනායක.
1048. “ඉඤ්ඤා වාපි නිදසෙසු මම සාසනාකාරිකා
පරිසානං ච සබ්බාසං කඛ්ඛං ජිඤ්ඤං යාවතා.”
1049. යසොධරී මහාවීර මනාපා පියදසසනා
සබ්බා තුඤ්ඤං මහාවීර අගාරසමිං පජාපති.
1050. ථීනං සතසහසකුන් නමුතීනං ජථුකාරී
අගාරෙ තෙ මයං වීර පාමොක්ඛා සබ්බඉසසරා.
1051. රූපාවාරගුණුපෙතා යොබ්බනවධා පියංවද
සබ්බායො අපවායනති දෙවතා විය මානුසා.
1052. අධාරසහසකුන් සබ්බා සාකියසමභවා
යසොධරා² සහසකුන් පාමොක්ඛා ඉසසරා තද.
1053. කාමධාතුමතිකතන්තා සණ්ඨිතා රූපධාතුයා
රූපෙන සද්දියා නත්ථි සහසකුන් මහාමුනී,
1054. සමුද්ධං අභිවාදෙත්වා ඉඤ්ඤා දසෙසසු සන්ත්තො
නෙකා³ නානාවිධාකාරා මහාඉඤ්ඤි දසෙසසු.
1055. වක්ඛවාළසමං කායං සීසං උත්තරතො කුරු
උභො පකංගු වෙ දීපා ජමුදීපං සරිරතො.
1056. දකඛ්ඤං ච සරං පිඤ්ඤං නානාසාධා තු පනතකා
වඤ්ඤුරවිසාලකං⁴ මෙරූපබ්බතතො සිධා.

1. අපරාධං පජානන්ති - PTS.

2. යසොවතී - සී, PTS.

3. ලොකෙ - සිමු.

4. වඤ්ඤං ව පුරියං වත්ති - මජ්ඣං, PTS.

10. යසොධරා ප්‍රමුඛ අටළොස්දහසක් හික්මුණින්ගේ අපදනාය

1044. යසොධරාවන් ප්‍රමුඛ ශාක්‍යවංශයෙහි උපන් අටළොස් දහසක් හික්මුණු සම්බුදුන් කරා පැමිණියාහු ය.

1045. අටළොස්දහසක් හික්මුණු සියල්ලෝ මහත් සෘද්ධි ඇත්තාහු වෙති, මුනින්ද්‍රයන්ගේ පාසඟුවන් වදිති, ශක්ති පරිදි දන්වා සිටිත්,

1046. මහාමුනිකුමනි, ජාතිය ද ජරාව ද ව්‍යාධිය ද මරණය ද ඤාය විය, නායකයාණනි, අනාසුච වූ ශාන්ත වූ අමෘතපදයට යමහ.

1047. මහාමුනින්ද්‍රයෙනි, ඉදින් පෙර සියල්ලන්ගේ මැ යම් දෙසෙක් ඇද්ද, විනායකයෙනි, ඒ අපරාධය නො දන්නා වූ අපට කමා කළ මැනැව.

1048. මාගේ සසුන් කරන මෙහෙණියනි. සෘද්ධිය ද දක්වවු, යම්පමණ පිරිස් වැසියන්ගේ සැකය ද සිදිවු.

1049. මහාවීරයන් වහන්ස, යශස් දරන මනවධන ප්‍රියදර්ශන ඇති සියල්ලෝ ගිහිගෙයි දී නුඹ වහන්සේගේ ප්‍රජාපතී වූමහ.

1050. වීරයන් වහන්ස, අපි නුඹ වහන්සේගේ භවනයෙහි සියදහසක් ස්ත්‍රීන්ට ද, සයක් අධික වූ අනුවකට ද ප්‍රමුඛව සියල්ලන්ට ඉසුරු ඇති වූමහ.

1051. රූපයෙන් හා ආචාරගුණයෙන් යුක්ත වූ යොවුන් වියෙහි සිටි ප්‍රියවදන් ඇති සියල්ලෝ ඡිනිස්ලොවැ දෙවියකුට මෙන් පුදත්.

1052. ශාක්‍යකුලයෙහි උපන් සියල්ලෝ අටළොස්දහසක් වූහ, (ඔවුනතුරෙහි) යශස්ථර වූ දහසක් දෙන එකල්හි ප්‍රමුඛ වූවාහු ඉසුරුඇති වූහ.

1053. මහාමුනින්ද්‍රයෙනි, කාමධාතුව ඉක්මවුවාහු, රූපධාතුවෙහි සිටියාහු ඒ දහසක් ස්ත්‍රීන්ට රූපයෙන් සදෘශ වූවාහු නැති.

1054. සම්බුදුන් වැද ශාස්තෘන් වහන්සේට සෘද්ධි දක්වූහ, ලොවැ නන්වැදැරුම් වූ මහත් සෘද්ධි ද දක්වූහ.

1055. සක්වළ සම වූ කය ඇති උතුරුකුරුයෙහි හිස ඇති (විදේශ ගෝයාන යන) දෙදිවයිනැ දෙසියා ඇති ශරීරයෙන් දඹදිව වසා සිටී -

1056. දකුණු සයුර විල්කලබ ඇති නානාශාඛා බදු පත්‍ර ඇති සදු හිරු මෙන් විශාල දැස් ඇති මේරුපර්වතයෙහි සිට ඇති-

1057. වහ්නවාලගිරිතුණං ජමුවුරුක්කං සමුලකං
වීජමානා උපගන්තො වතුනති ලොකනායකං.
1058. හත්ථිවණණං තරෙවස්සං පබ්බතං ජලධිං තථා
වතුං ව සුරියං මෙරුං සක්කවණණං ව දස්සස්සං.
1359. යසොධරා මයං වීර පාදෙ වතුම වක්කුම
තථ වීර පභාවෙන නිප්පන්නා නරනායක.
1060. ඉද්ධිසු ව වසී භොම දිබ්බාය යොනධාතුයා
වෙතොපරියක්කුණස්ස වසී භොම මහාමුතො.
1061. පුබ්බෙ නිවාසං ජානාම දිබ්බවක්කු වීසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛණා නත්ථි'ද්නි පුනබ්බවො.
1062. අසුධම්මනිරුක්ඛිසු පටිභානෙ තරෙව ව
ක්කුණං අමතං මහාවීර උප්පන්නං තථ සතතිකෙ
1363. පුබ්බානං ලොකනාරානං සබ්බමං නො නිදස්සිතං
අධිකාරා ඛෙසු අමතං තුග්ගස්ථාය මහාමුතො.
1064. යං අමතං පුරිමං කම්මං කුසලං සරසෙ මුතෙ
තුග්ගස්ථාය මහාවීර පුඤ්ඤත්තපටිත්තානි නො.
1065. අභබ්බද්ධානෙ වජ්ජේත්වා වාරයිමහ අනාවරං
තුග්ගස්ථාය මහාවීර වක්කානි ජීවිත්තානි නො.
1066. නෙකකොට්ඨහස්සානං හරියස්ථාය'ද්ධි නො
න තස් වීමනා භොම තුග්ගස්ථාය මහාමුතො.
1067. නෙකකොට්ඨහස්සානං උපකාරාය'ද්ධි නො
න තස් වීමනා භොම තුග්ගස්ථාය මහාමුතො.
1068. නෙකකොට්ඨහස්සානං භොජනස්ථාය'ද්ධි නො
න තස් වීමනා භොම තුග්ගස්ථාය මහාමුතො.
1069. නෙකකොට්ඨහස්සානි ජීවිත්තානි වජීමහ නො
'භයමොක්ඛං කරිස්සාම' ජීවිත්තානි වජීමහ සෙ.
1070. අබ්බගතෙ අලඛනාරෙ වසේ නානාවිධෙ ඛෙසු
ඉත්ථිහණේධ න ගුහාම තුග්ගස්ථාය මහාමුතො.

1057. සක්වළහිරෙහි තුඩු ඇති ව (ගුරුඵවෙස් ගෙන) මුල් සහිත දඹරුක සලමින් සමීපයට පැමිණ ලෝකනායකයන් වදිති.

1058. හස්තිවෙශය ද එසේ මැ අශ්වවෙශය ද පර්වත ද එසේ මැ සසුර ද සඳු ද හිරු ද මෙරගල් ද ශක්‍රවෙශය ද දක්වූහ.

1059. පසැස් ඇති වීරයන් වහන්ස, යශස්ධර වූ ඇපි පා සභුඵවන් වදුම්හ. නරනායක වූ වීරයන් වහන්ස, ඔබගේ මනිම යෙන් නිෂ්පත්තයම්හ.

1060. මහාමුනින්ද්‍රයන් වහන්ස, සෘද්ධිවිෂයෙහි ද දිවයෝධාහි ද වර්ෂී වම්හ, පරසින් දන්තා නුවණෙහි වර්ෂී වම්හ.

1061. පෙර විසූ කදපිළිවෙළ දනුම්හ, දිව ඇස පිරිසිදු කරනලද සියලු ආයුධයෝ ඝෞර්‍ය වූහ, දන් පුනර්භවයෙන් නැති.

1062. මහාවීරයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සමීපයෙහි අපට අඤ්ඤා මම් නිරුක්ති විෂයෙහි ද පටිභානායෙහි ද නුවණ උපත.

1063. මහාමුනිවරය, පූර්වලෝකනාථයන්ගේ සංගමය අපට දක්වනලද, නුඹ වහන්සේ සඳහා අපගේ අධිකාරයෝ බොහෝ වූහ.

1064. මුනින්ද්‍රයන් වහන්ස, අපගේ යම් පූර්වකුශලකර්මයක් පිහිකරන්නහු ද, මහාවීරයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සඳහා අප විසින් පුණ්‍යයෝ රැස්කරන ලදහ.

1065. අභවාසථානයන් හැරපියා අනාවාරය වැළැකුම්හ., මහා වීරයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සඳහා අප විසින් දිවි පුදනලද.

1066. මහාමුනිවරය, නොයෙක් කෙළසුවහසුන්ට භායානා පිණිස අප දුන්නේ ය, එහි ලා නුඹ වහන්සේ සඳහා නො සතුටු නො වම්හ.

1067. නොයෙක් කෙළසුවහසුන්ට උපකාර පිණිස අප දුන්නේ ය, මහාමුනිවරය, එහි ලා නුඹ වහන්සේට නො සතුටු නො වම්හ.

1068. නොයෙක් කෙළසුවහසුන්ට හේජන සඳහා අප දුන්නේ ය, මහාමුනිවරය, එහි ලා නුඹ වහන්සේට නො සතුටු නො වම්හ.

1069. අපගේ නොයෙක් කෙළ සුවහස් ජීවිතයන් පිදුම්හ, හයින් මිදීම කරමහ'යි ජීවිතයන් න්‍යාග කළම්හ.

1070. මහාමුනිවරය, නුඹ වහන්සේ සඳහා ශරීරගත ආභරණ ද නන්වැදූරුම් බොහෝ වස්ත්‍ර ද ස්ත්‍රී භාණ්ඩ ද නො සහවම්හ.

1071. ධනධනපරිච්ඡායං ගාමානි නිගමානි ච
බෙක්කා පුක්කා ච සිතා ච පරිවුක්කා¹ මහාමුත්තෙ
1072. හත්ථි අසසා ගවා වාසි² දසියො පරිවාරිකා
තුඤ්ඤාය මහාවීර පරිච්ඡික්කා අසඬියා³.
1073. යං අමෙක පටිමනෙතසි දනං දසසාම යාවතෙ
විමනං නො න පසසාම දදතො දනමුක්කමං.
1074. නානාවිධං බහුං දුක්ඛං සංසාරෙ ච බහුබ්බධෙ
තුඤ්ඤාය මහාවීර අනුභුක්තං අසඬියං.
1075. පුබ්බස්සානා න මොදම⁴ න ච දුක්ඛපු ප්‍රමිතා
සබ්බස්ස තුලිතා භොම තුඤ්ඤාය මහාමුත්තෙ.
1076. අනුමග්ගෙන සමුච්ඡේදා යං ධම්මං අභිනිහරී
අනුභුතා සුඛං දුක්ඛං පතො බොධිං මහාමුත්ති,
1077. ඔඝමදෙවං ච සමුච්ඡිදං ගොතමං ලොකනායකං
අශ්වස්සං ලොකනාරාතං සබ්බමා තෙභි නො බහු.
1078. අධිකාරා බහු අමහං⁵ තුඤ්ඤාය මහාමුත්තෙ
ගවෙසතො බුද්ධධම්මෙ මයං තෙ පරිවාරිකා.
1079. කප්පෙ ච සත්ථෙසෙස චතුරො ච අසඬියො
දීපඛ්ඤා මහාවීරො උපපත්ති ලොකනායකො,
1080. පච්චන්තදෙසවිසයෙ නිමනෙතතා නරාගතං
තස්ස ආගමනං මග්ගං සොධෙතති තුට්ඨමානසා.
1081. තෙන කාලෙන සො ආසි පුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො
මග්ගං ච පටියාදෙසි ආයතං⁶ සබ්බදස්සිතො.
1082. තෙන කාලෙන ආසිමිත සබ්බා බ්‍රාහ්මණසමිතවා
ථද්දද්දානී පුප්පානී ආහරිමිත සමාගමං.
1083. තස්මිං සො සමයෙ බුද්ධො දීපඛ්ඤා මහායසො
වියාකාසි මහාවීරො ඉසිමුක්කතමානසං.

1. බෙක්කා-පුක්කං ච සිතං ච පරිච්ඡික්කං-- PTS.

2. හත්ථිඅසසං-ගවා වාසි- PTS.

3. පරිච්ඡික්කං-අසං-දියං- PTS.

4. භුමොදම-මජ්ඣං.

5. අධිකාරං-බහුං අමහං- PTS

6. ආයතො-මජ්ඣං, PTS.

1071. මහාමුනිවරය, ධනධාන්‍යා පරිත්‍යාග කළමහ, ගම් ද නියමගම් ද කෙත් ද පුත්‍රයෝ ද දුතීතෘහු ද පරිත්‍යාග කරන ලදහ.

1072. මහාවීරයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සඳහා අසංඛ්‍ය වූ ඇත් අස් ගවයෝ ද දසිහු ද පිරිවර ස්ත්‍රීහු ද පරිත්‍යාග කරන ලදහ.

1073. යම්භෙයකින් අප යාවකයන්ට දන් දෙමහ යි ප්‍රතිඥා කෙළේ ද එකල්හි උතුම් දන්‍යා දෙන නුඹ වහන්සේට අපගේ නො සතුටක් නො දක්වමහ.

1074. මහාවීරයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සඳහා බහුප්‍රකාර වූ සංසාරයෙහි අසංඛ්‍ය වූ නන්වැදෑරුම් බොහෝ දුක් විදුනා ලද.

1075. මහාමුනිවරය, නුඹවහන්සේ සඳහා සුවපත් වූවමෝ සතුටු නො වමහ, දුකෙහි නොටුසතු නො ද වමහ, හැම තන්හි සම වමහ.

1076. සම්බුද්ධයන් වහන්සේ (අන් බුදුවරයන්) ගියමගින් යම් බෝසඹර දහමක් රැස් කළාහු ද, එයින් මහාමුනිහු සුවදුක් වීද බුද්ධ බොධියට පැමිණියහ.

1077. බ්‍රහ්මදෙව සම්බුද්ධන් ද ගෞතම ලෝකනායකයන් වහන්සේ ද අන්‍ය ලෝකනායකයන් වහන්සේ ද යන ඒ බුදුවරුන් සමග අපගේ බොහෝ සංගමයෝ වූහ.

1078. මහාමුනිවරය, නුඹ වහන්සේ සඳහා අපගේ බොහෝ අධිකාරයෝ වූහ, බුද්ධධර්මයන් ගවේෂණය කරන නුඹ වහන්සේට ඇපි පරිවාරිකා වූමහ.

1079. සාරාසංඛ්‍යාකල්පලක්ෂ්‍යකින් මතුයෙහි මහාවීර වූ දීපඛකර නම් ලෝකනායකයන් වහන්සේ පහළ වූ සේක.

1080. ප්‍රත්‍යන්ත දේශයෙහි (මනුෂ්‍යයෝ) කරාගතයන් වහන්සේ පවරා සතුටු සිත් ඇත්තාහු උන් වහන්සේ වඩනා මහ ඉඳි කෙරෙත්.

1081. එකල්හි ඒ ගෞතම බුදුහු සුමේධ නම් බමුණු වූහ, සර්වදර්ශී වූ බුදුරදුන්ට දීර්ඝ වූ මාර්ගය ද පිළියෙළ කළහ.

1082. එකල්හි අප සියල්ලෝ බමුණු කුලයෙහි උපනුමහ, දිය ගොඩ උපදනා මල් ඒ සමාගමයට ගෙන ආමහ.

1083. එසමයෙහි මහායඤ් ඇති මහාවීර වූ ඒ දිවතුරු බුදුහු උද්ගත වූ සිත් ඇති සෘෂිහුට විවරණ දුන්හ.

1084. චලනී රචනී පඨවී සංඝමානනී සදෙවකං
තස්ස කම්මං පකිකෙතොතා ඉසිත්තානමානසො ¹
1085. දෙවකඤ්ඤා මනුස්සා ව මයං වා'පි සදෙවකා
නානාසුඡන්දයං හණ්ඨං සුඡන්දිත්තාන පඤ්ඤං.
1086. තෙසං බුද්ධො වීර්යාකාසි ජොතිදීපසත්තමකො
“අජජ යෙ පඤ්ඤා අඤ්ඤා තෙ හවිසන්තනී සමුච්චා.”
1087. අපරිමෙයො ඉතො කප්පෙ යං නො බුද්ධො වීර්යාකරී
තං වාචමනුමොදන්තී එවිඤාරි අහුමෙ නො.
1088. තස්ස කම්මස්ස සුත්තස්ස තත්ථ වීර්යං පසාදියං
දෙවමානුසකං යොති අනුභොතො අසඤ්ඤං.
1089. සුඛදුකෙත'නුභොතාන දෙවෙසු මානුසෙසු ව
පච්ඡිමභවෙ සම්පකෙත ජාතා'මහ සාතිසෙ කුලෙ.
1090. රූපචනී භොගචනී යසසිලචනී තතො
සංඛ්ඛාසමපද භොම කුලෙසු අතිසක්කතා.
1091. ලාභං සිලොකං සක්කාරං ලොකධම්මසමාගමං
විත්තං ව දුක්ඛිතං නඤ්ඤා වසාම අකුතොභයා.
1092. චුක්ඛං භෙතං භගවතා රඤ්ඤා අනොත්තරෙ තද
බන්ධිසානං පුරෙ වීරො උපකාරං ව නිද්දිසි.
1093. උපකාරා ව යා නාරී යා ව නාරී සුඛෙ දුඛෙ
අත්ඤ්ඤාසී ව යා නාරී යා ව නාරී'නුකම්පිකා.
1094. ධම්මං චරෙ සුවරිතං න නං දුච්චරිතං චරෙ
ධම්මචාරී සුඛං සෙති අසමිං ලොකෙ පරමිඤ්ඤා ව.
1095. අගාරං වීජභිත්තාන පඤ්ඤා'නගාරියං
අධිභිමාසෙ අසම්පකෙත චතුසච්චං ජුස්සිමෙ නො.
1096. වීචරං පිණ්ඩසාතං ව පච්චියං සයනාසනං
උපනෙතනී ඛණ්ඩං අමෙත සාගරසෙසව උමිසො.

1. ඉසිත්තාන මානසං - මෙසං, PTS.

2. පසාදියං - සිද්ධි.

1084. ලුණුගත වූ සිත් ඇති ඒ සෘෂිභ්‍රමේ අධිකාර කර්මය පවසන කල්හි මහ පොළොව සැලෙයි නාද කෙරෙයි සදෙවන ලොකය කම්පා වෙයි.

1085. දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද මනුෂ්‍යයෝ ද ඇපි ද දෙවියන් සහිත ලෝවැසියෝ ද නානාසුඡ්ඡිකා භාණ්ඩ සුදු පාර්ථනා කළමහ.

1086. දීපධාර නම් බුදුහු ඔවුනට 'අද පාර්ථනා කළ යම් කෙනෙක් ඇද්ද ඔහු සම්මුඛි වන්නාහ' යි ප්‍රකාශ කළ සේක.

1087. මෙයින් අපරිමෙය කල්පයෙහි දිවකුරු බුදුහු අපට යමක් ප්‍රකාශ කළසේක් ද, අපි ඒ බස අනුමෝදන් වෙමින් එ පරිදි කරනසුලු වූමහ.

1088. එහි සිත් පහදවා මොනවට කළ ඒ කර්මයාගේ විපාකයෙන් අසාධ්‍ය වූ දෙවමිනිස් දෙගති ය ලබා -

1089. දෙවිලොව ද මිනිස්ලොව ද සුවසුක් වීද පස්විම භවය පැමිණි කල්හි ශාක්‍යකුලයෙහි උපතුමහ.

1090. රු ඇත්තමෝ භෞත ඇත්තමෝ යශස් හා සිල් ඇත්තමෝ යළි සියලු ශරීර සම්පත් ඇත්තමෝ කුලයන්හි අතිශයින් සත්කාර කරන ලදුවමහ.

1091. ලාභය ප්‍රශංසාය සත්කාරය ලොකධර්මසමාගමය හා දුජ්ජත් සිත ද නැති, කොයිනුත් නො බිය වැ වාස කරමහ.

1092. එකල්හි (සුදෙවුන්) රජුගේ ඇනොවුරෙහි දී භාග්‍ය-වතුන් විසින් තෙල වදන ලද මැ යි, වීරයන් වහන්සේ ඤාණි-යන්ගේ කිහිල්වත් පුරෙහි දී, (පෙර ලද) උපකාරය ද ප්‍රකාශ කළහ.

1093. යම් ස්ත්‍රියක් උපකාර ඇති වූ ද යම් ස්ත්‍රියක් සුව දුක් දෙකෙහි සම වූ ද, යම් ස්ත්‍රියක් හිතමැඩ පවසන්නී ද යම් ස්ත්‍රියක් (ස්වාමියාට) අනුකම්පා කරන්නී ද -

1094. සුවරිත ධර්මයෙහි හැසිරෙන්නේ යැ, දුශ්චරිතයෙහි නො හැසිරෙන්නේ යැ, ධර්මවාසී පුද්ගල මෙලොවැ ද පරලොවැ ද සුවසේ හැසිරෙයි.

1095. ගිහිගෙය හැරපියා ශාසනයෙහි පැවිදි වූමහ, අධිමසක් නො පත් කල්හි ඇපි සිවුසස් අවබෝධ කළමහ.

1096. සාගරයාගේ රළ මෙන් අපට බොහෝ දෙන සිවුරු ද පිඩුවා ද ගිලන්පය ද සෙනසුන් ද එළවත්.

1097. කිලෙසා ක්කාපිතා අමතං හවා සඨෙඛ සමුහතා
නාහිව ඛන්ධනං ඡෙත්වා විහරාම අනාසවා.
1098. ස්වාගතං වත නො ආසි බුද්ධපෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ
තිසෙසා විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
1099. පටිසම්භිද්ද වතසෙසා ව -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
1100. එවං ඛහුච්චිධං දුක්ඛං සමපක්ඛි ව ඛහුඛ්ඛිධා
චිත්තභාවං සමපන්නා ලභාම සබ්බසම්පද.
1101. යා දදන්ති සකත්තානං පුණ්ණස්ස ඤාය මහෙසිනො
සභායසම්පද භොන්ති නිබ්බානපදමසම්බන්ධං.
1102. පරිකම්භං අතීතං ව පච්චුප්පන්නං අනාගතං
ඝබ්බං කම්මම්භි නො ධීණං පාදෙ විජ්ජම වතඛම.
1103. නිබ්බානාය වජ්ජන්ති කිං වො වක්ඛාම උත්තරි.
සන්තසම්බන්ධදෙසං හි පඨෙයාරං අමතං පදං.

ඉත්ථං සුදං යසොධරාපමුඛානි අට්ඨාරසභික්ඛුනි-
සහස්සානි හගවතො සම්මුඛා ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

යසොධරාපමුඛඅට්ඨාරසභික්ඛුනිසහස්සාපදනං දසමං.

කුණ්ඩලකෙසිවග්ගො තතියො.

තත්ත්වදානං :

කුණ්ඩලා ගොතම් වෙව ධම්මදින්නා ව සකුලා
වරනානු ව සොණා ව කාපිලානි යසොධරා,
දසසහස්සභික්ඛුනි අට්ඨාරසහස්සකා
ගාථාසතානි වන්නාරි ජ ව සන්නති මෙව ව.

1097. අප විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලදහ, සියලු හවයෝ නසන ලදහ, බැඳුම් සිදු ඇතිනීයන් මෙන් ආසුර රහිත වූ වාස කරමහ.

1098. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් සම්පයෙහි අපගේ ස්වාගතය විය, ත්‍රිදිශාවෝ පසක් කරන ලදහ, බුදුසසුන් කරන ලද.

1099. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද පසක් කරන ලදහ ... බුදුසසුන් කරන ලද.

1100. මෙසේ බහුප්‍රකාර දුක් විඳ බහුප්‍රකාර සම්පත් ලැබ විසුඤ්ඤාවයට පැමිණියමෝ සියලු සම්පත් ලබමහ.

1101. යම් ස්ත්‍රී කෙනෙක් ස්වකීය ආත්මභාවය පින් සඳහා මහර්ෂීන්ට පුදත් ද ඔවුනට සහායසම්පත්තීහු වෙති, අසංඛත වූ නිවන ද වේ.

1102. අතීතය ද ප්‍රත්‍යක්ෂත්වන්තය ද අනාගතය ද ගෙවී ගියේ යැ, අපගේ සියලු කර්ම ද ඤාය වී, පසැස් ඇති සර්වඥයෙහි, ඔබගේ පාසඟුළුවන් වදුමහ.

1103. නිවනට වදනා වූ තොපට මතුයෙහි කුමක් කියන්නෙමි ද, යම් භෙයෙකින් සන්ත්‍රන් සංඛතදෙස ඇති අමානපදයට පැමිණෙ වූ ද එහෙයිනි.

මෙසේ යසෝධරාවන් ප්‍රමුඛ වූ අටළොස්දහසක් භික්ෂුණිහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හමුවෙහි මේ ගාරා ප්‍රකාශ කළාහු යැ.

දසවැනි යසෝධරා ප්‍රමුඛ අටළොස් මෙහෙණදහසුන්ගේ අපදන යි.

තුන්වැනි කුණ්ඩලකෙසි වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

කුණ්ඩලකෙසි අපදන යැ, කිසාගොනමි අපදන යැ, ධම්මදික්ඛා අපදන යැ, සකුලාපදන යැ, ජනපදකලාණි නඤ්ජපදන යැ, සොණාපදන යැ, කාපිලානී අපදන යැ, යසෝධරාපදන යැ -

දසදහසක් භික්ෂුණින්ගේ අපදන යැ, අටළොස්දහසක් භික්ෂුණින්ගේ අපදන යැ යි දසයෙකි. ගාරා සාරසිය සැත්තැසයෙක් ද වේ.

4-1. යසවතීපමුඛභික්ඛුනීනං අපදනං.

1104. හවා සබ්බෙ පරික්ඛිණං හවසන්ති විමොචිතා
සබ්බාසවා ච නො නත්ති ආරොගෙම මහාමුනො.
1105. පුරිමං කුසලං කමමං යං කිංඤ්චි සාධු පත්තිං
පරිභොගමයං දික්ඛං කුසාසාය මහාමුනො.
1106. බුද්ධපච්චිකමුද්ධානං බුද්ධානං සාවකාන ච
පරිභොගමයං දික්ඛං කුසාසාය මහාමුනො.
1107. උච්චතීවමයං කමමං භික්ඛුනං සාධු පත්තිං
උච්චාකුලපරිකමමං කතමෙතං මහාමුනො.
1108. තෙනෙව සුක්කමුලෙන වොදිතා කමමසමෙද
මානුසිකමතික්කනානා ජායිංසු වික්තිසෙ කුලෙ.
1109. උපපන්න ච කතෙ කමෙම ජාතියා වා'පි එකතො
පච්ඡමෙ එකතො ජාතා ඛනියා කුලසමෙචා.
1110. රූපවතී භොගවතී ලාභසක්කාරපුර්වකා
අනෙතපුරෙ මහාවීර දෙවානං වීය නතුනො.
1111. නිබ්බිඤ්ඤා අගාරමො පබ්බර්මහ'නගාරියං
කතීපාහං උපාදය සබ්බා පක්ඛා'මෙ නිබ්බුතී.
1112. වීචරං පිණ්ඩපාකං ච පච්චයං සයනාසනං
උපනෙතති බහු අමෙහ සද්ද සක්කතපුර්වකා
1113. කිලෙසා කුම්පිතා අමිතං හවා සබ්බෙ සමුහතා
නාභිව ඛණ්ඩනං ඡෙත්වා වීහරාම අනාසවා.
- 1114-1115. යවාගනං වත නො ආසි -පෙ-
පටිසම්භිද්ද වතසෙසා ච -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං යසවතීපමුඛානි අධාරසමික්ඛිතකඤ්ඤා
භික්ඛුනීසහස්සානි හගවතො සම්මුඛා ඉමා ගාථාසො
අභාසිත්වාති.

යසවතීපමුඛඅධාරසමික්ඛුනීසහස්සාපදනං පට්ඨමං.

යසවතීපුත්‍රික. ගිඤ්ඤාණිත්තේ අපදනාය

1104. මහාමුනිවරය, ඔබට ආරෝපනය කරමිහ., අපගේ සියලු හවයෝ ඤාය වූහ, හවසන්සිය මුදනා ලද, අපගේ සියලු ආසුවයෝ නැති.

1105. මහාමුනිවරය, පූර්වකුශලකම් (ජනිත වූ) මනා කොට පතන ලද යම් කිසි පරිභොගාර්ථ (වස්තුවක් ඇද්ද) එය කුඹ-වහන්සේ සඳහා දෙන ලද.

1106. මහාමුනිවරය, කුඹ වහන්සේ සඳහා බුදු පසේබුදුවර-යන්ට ද බුද්ධිශ්‍රාවකයන්ට ද පරිභොගාර්ථ වස්තු දෙන ලද.

1107. මහාමුනිවරය, ගිඤ්ඤාණිත්ත (පරිත්‍යාගයෙන්) කුදුමහත් පින්කම් කොට මොනවට පතනලද උච්චාකුල (උපතට නිසි) වතාවත් කරන ලද.

1108. එ මැ කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද කම්සම්පත්තියෙන් මානුෂික (රූපාදිය) ඉක්මවුවාහු කැත් කුලයෙහි උපන්න.

1109. උපතෙහි ද පින්කම් කරන කල්හි ද ජාතියෙන් ද එක්ව විසුමහ, පස්වීම හවයෙහි එක්ව ඤේය කුලයෙහි උපතුමහ.

1110. මහාවීරයන් වහන්ස, රූපවත් ව භොගවත් ව ලාභ-යක්කාරයෙන් පූජිත ව දෙවියන්ගේ නඤ්ඤායෙහි මෙන් අන්ත: පුරයෙහි විසුමහ.

1111. ගිහිගෙයින් කලකිරී ශායනායෙහි පැවිදි වූමහ, කිහිප දවසක් ඉක්මැයැමෙන් ඇපි සියලුදෙන නිවනට පැමිණියමහ.

1112. හැම කල්හි අපට සත්කාර පූජා කරන බොහෝ ජනයෝ සිවුරු පිඩුවා ගිලන්පස හා සෙනසුන් ද එළවත්.

1113. අප විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ, බැඳුම් සිද ඇතින්නන් මෙන් ආසුව රහිත ව වාස කරමහ.

1114. බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් සම්පයෙහි අපගේ පැමිණීම ස්වාගත විය ... බුද්ධසසුන් කරන ලද.

1115. පිටපිළිපිහියා ලබන ලද ... බුද්ධසසුන් කරන ලදි.

මෙසේ යසවතී පුත්‍රික අටළොස්දහසක් ඤේයකතා ගිඤ්ඤාණිත්ත භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හමුයෙහි මේ ගාථා කීහ.

යසවතී පුත්‍රික අටළොස් මෙහෙඤ්ඤාසුන්ගේ පපදන සි.

4-2 බ්‍රහ්මදේශපාඨයේ අපදන

1116. වුලොසිතිසහසානි බ්‍රහ්මදේශපාඨයෙහි
සුබ්‍රහ්මදේශපාඨයෙහි පුරෙ තුඤ්ඤා මහාමුනි.
1117. වෙසසසුද්දකුලෙ ජාතා දෙවා නාගා ච කිනතරා
වාතුද්දා ඛු කුඤ්ඤා පුරෙ තුඤ්ඤා මහාමුනි.
1118. කෙවි පබ්බතා අභි සම්මද්දසාපිනො ඛු
දෙවා ච කිනතරා නාගා බ්‍රහ්මදේශපාඨයෙහි අනාගතෙ.
1119. අනුභොතා යසං සබ්බං පඤ්ඤා සබ්බසම්මද්
නිධි පසාදං පටිලඤ්ඤා බ්‍රහ්මදේශපාඨයෙහි අනාගතෙ.
1120. අමෙහි බ්‍රහ්මදේශපාඨයෙහි තු බ්‍රහ්මදේශපාඨයෙහි
පෙකකතො නො මහාවීර පාදෙ වතුම වතුම.
1121. උපහතා හවා සබ්බං මුලනන්තො සමුහතා
සමුහන්තො අනුසයා පුඤ්ඤාසබ්බතො දුට්ඨො.
1122. සමාධිගොචරා සබ්බං සමාපත්තිවසී තවා
කුමාරා ධම්මරත්නා විහරිස්සාම නො සද.
1123. හවනෙත්ති අවිජ්ජා ච සබ්බතො'පි ච ඛෙට්ඨා
සුද්දසං පදං ගතං අනුජානාම නායක.
1124. උපකාරා මම. තුමෙහි දිසරත්තං කතාපිනො
බ්‍රහ්මදේශපාඨයෙහි සංසයං ජෙතා සබ්බං ගම්මනං¹ නිබ්බුතං.
1125. වතුඤ්ඤා මුනිනො පාදෙ කතා ඉද්ධිවිකුඤ්ඤා
කාපි දෙසසනි ආලොකං අනුකාරමවාපරා.
1126. දෙසසනි වතුසුරියෙ සාගරං ච සම්මද්දකං
සිනෙරුපට්ඨනං ච දෙසසනි පාරිච්ඡින්නං.

ත්‍රිත්වභක්තානාං හින්සුණින්ගේ අපදනාය

1116. මහාමුනිවරයන් වහන්ස, පෙර නුඹ වහන්සේට (සුඵ) අසුදහසක් සිසුමැලි අත්පා ඇති බමුණකුලයෙහි උපන් (කන්‍යාවෝ වූහ.)

1117. මහාමුනිවරයන් වහන්ස, පෙර නුඹ වහන්සේට වෛශ්‍ය ඉඳු කුලයෙහි උපන්නා වූ ද දේව නාග කීන්තර වූ ද සිව්මහ දිවයිනේ, වූ බොහෝ කන්‍යාවෝ වූහ.

1118. කිසි කෙනෙක් පැවිදි වූවාහු ඇත, බොහෝ දෙන සිවුසස් දක්නාසුලු වෙති, දෙවියෝ ද කීන්තරයෝ ද නාගයෝ ද අනාගතයෙහි සිවුසස් අවබෝධ කරන්නාහ.

1119. සියලු යගස් වළඳා සියලු සම්පතට පැමිණ නුඹ වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රසාදය උපදවා අනාගතයෙහි සත්‍යාවබෝධය කරන්නාහ.

1120. පසැස් ඇති මහාවීරයන් වහන්ස, බමුණු කුලයෙහි උපන් ත්‍රිත්වභක්තා වූ අපි වැලිත් දක්නාවූ නුඹ වහන්සේගේ පාසඟුළුවන් වදාමහ.

1121. සියලු හවයෝ නසන ලදහ, තෘෂ්ණාමූලය මුලුසුන් කරන ලද, අනුශයයෝ සිඳින ලදහ, පුණ්‍යසංස්කාරයෝ බිඳින ලදහ.

1122. සියල්ලෝ සමාධි ගෝචර කොට ඇත්තාහ, එසේ මැ සම්මතේ වසී වූහ, හැම කල්හි ඇපි ධ්‍යානය හේතු කොට ධර්මයෙන් යුක්ත වූ වාසය කරමහ.

1123. හවනෙන්ති වූ අවිද්‍යාව ද සංස්කාරයෝ ද ගෙවන ලදහ, නායකයන් වහන්ස, සුදුර්දම වූ නිර්වාණ පදයට යන්නට අනුදන වදළ මැනව.

1124. කළ කිස ඇති තෙපි බොහෝ කලක් මට උපකාර වූවු යැ, බොහෝ දෙනාගේ සැක සිද්ධියා සියල්ලෝ නිවනට යෙක්වා.

1125. මුනින්ද්‍රයන්ගේ පාසඟුළුවන් වැද සෘද්ධිවිකූර්වණ කොට කිසි කෙනෙක් අංශ්‍රොකය දක්වති, යළි අනාගතේ අභිකාරය දක්වත්.

1126. සඳහිරු දක්වති, මසුන් සහිත සයුර ද මහමෙර හා කුලපව් ද පරසතු රුක ද දක්වත්.

1127. තාවතිංසං ව භවනං යාමං දසෙසනති ඉද්ධියා
තුසිතං නිමිතෙන දෙවෙ වසවතති මහිසසරෙ.
1128. බ්‍රහ්මානො කාචී දසෙසනති වඩ්ඩමං ව මහාරහං
බ්‍රහ්මවිණ්ණං ව මාපෙතා ධම්මං දෙසෙනති සුඤ්ඤතං.
1129. නානාවිකුඛ්ඛණං කතවා ඉද්ධිං දසස්ස සත්ථුනො
දසාධිංසු බලං සබ්බා පාදෙ වර්දිංසු සත්ථුනො.
1130. ඉද්ධිසු ව වසී භොම දිඛ්ඛාය සොතධාතුයා
වෙකොපරියඤ්ඤාසස වසී භොම මහාමුනො.
1131. පුබ්බෙතිවාසං ජානාම දිඛ්ඛවක්ඛු වීසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛණං නත්ථිදති පුනඛතාවො.
1132. අසුඛමනිරුත්තිසු පටිභානෙ තපෙව ව
ඤ්ඤං අමහං මහාවීර උපෙතනං තව සනතිකො.
1133. පුබ්බානං ලොකනාරානං සබ්බමං නො නිදසන්ති
අධිකාරා බහු අමහං තුඤ්ඤාභ්‍යාය මහාමුනො.
1134. යං අමෙහති කතං කමමං කුසලං සරතං මුනෙ
තුඤ්ඤාභ්‍යාය මහාවීර පුඤ්ඤානුපට්ඨානි නො.
1135. සතසහසෙස ඉතො කප්ප පදුමුත්තරො මහාමුනී
පුරං හංසවතී නාම සමුද්ධාසා කුලාසයං.
1136. ආරෙන හංසවතියා ගබ්භා සන්ධි සබ්බද
උබ්බාලො නදියා භික්ඛු ගමනං න ලහනති තෙ.
1137. දිවසං දො තයො වෙව සත්තාහං මාසකං තනො
වතුමාසමි සප්පුණ්ණං ගමනං න ලහනති තෙ.
1138. තද අහු සත්තසාරො ජට්ඨො නාම රත්තිකො
ඔරුදො භික්ඛවො දිසවා සෙතුං ගබ්භාය කාරයි.
1139. තද සතසහසෙසභි සෙතුං ගබ්භාය කාරයි
සබ්බසස ඔරිමෙ තීරෙ විහාරං ව අකාරයි.

1127. තවත්තා හඬන ද යාමය ද තුසිතය ද නිර්මාණරු දෙවියන් ද මහත් ඉසුරු ඇති වසවර්ති දෙවියන් ද සෘද්ධියෙන් දක්වත්.

1128. කිසි කෙනෙක් බඩුන් දක්වත්, මාහැඟි සක්මන ද කෙරෙත්, බුන්මවෙයය ද මවා ඉත්තන ධර්මය දේශනා කෙරෙත්.

1129. නානා විකුර්වණ කොට ශාස්තෘන් වහන්සේට සෘද්ධි දක්වා සියල්ලෝ බලය දක් වූහ, ශාස්තෘන් වහන්සේගේ පාසඟුවන වන් වැන්දහ.

1130. මහාමුනිවරය, සෘද්ධියෙහි ද වර්ධ වම්හ, දිව්‍යශ්‍රෝත්‍ර-ධාතුයෙහි ද වෙනොපරියඤ්ඤායෙහි ද වර්ධ වම්හ.

1131. පෙර විසූ කදපිළිවෙළ දනුම්හ, දිව ඇස පිරිසිදු කරන ලද, සියලු ආසුරයෝ ඤාය කරන ලදහ, දන් පුනර්භව-යෙක් නැති.

1132. මහාවීරයන් වහන්ස, තුම් වහන්සේ සම්පයෙහි අපට අත්තිකාර්මයක් කීත්හි ද ප්‍රතිභානායෙහි ද ඤානය උපත.

1133. මහාමුනිවරය, පූර්වලෝකනාථයන්ගේ සංගමය අපට දක්වන ලද, තුම් වහන්සේ සදහා අපගේ බොහෝ අධිකාරයෝ වූහ.

1134. මුනිවරය, යම් කුශලකම්යක් කරන ලද ද, එය සිහි කළ මැනවි, මහාවීරයන් වහන්ස, තුම් වහන්සේ සදහා අප විසින් පින් රැස්කරන ලද.

1135. මෙයින් සියදහස්වන කල්පයෙහි පිපුමකුරා නම් මහා මුනිහු වූහ, ඒ සම්බුද්ධන්ට කුලභවන වූ තුවර හංසවතී නම් විය.

1136. හංසවතී නගරද්වාරයෙන් හැම කල්හි ගංගානදිය ගලයි, නදියෙන් බාධිත වූ ඒ භික්ෂුහු (පරතෙර) ගමන නො ලබත්.

1137. ඒ භික්ෂුහු දවසක් දෙකක් තුනක් ද සතියක් මාසයක් ද යළි සපුරා සාරමසක් ද (පරතෙර) ගමන නො ලබත්.

1138. එකල්හි සත්තථසාර වූ බෝසත් ජව්ල නම් රජයෙක් විය, හේ ඇවිරුණු භික්ෂුන් දක ගඟ්‍යායෙහි හෙයක් කැරැවී.

1139. එකල්හි සියදහස්කීන් ගඟ්‍යායෙහි හෙයක් කැරැවී සඬායාට (ගඟින්) මෙතෙර විහාරයක් ද කැරැවී.

1140. ඉක්ඛියො පුරිසා වෙච උච්චතීවකුලානි ච
තස්ස සෙතුවිහාරෙ ච¹ සමභාගං අකංසු තෙ.
1141. අමෙහ අශෙඤ්ඤ ච මනුජා විසසනෙතන චෙතසා
තස්ස කමෙමසු ද්‍යාද්‍ය නගරෙ ජනපදෙසු ච.
1142. ඉක්ඛී පුරිසා කුමාරා ච බහු වෙච කුමාරිකා
සෙතුවො ච විහාරස්ස වාලුකා ආකිරිංසු තෙ.
1143. විචිසමමජ්ජනං කතා කදලී පුණ්ණසංචෙ ධජේ²
ධුපං වුණ්ණං වං මාලං ච කාරං කතාන සන්තිතො.
1144. සෙතුවිහාරෙ කාරෙත්වා නිමනෙත්වා විනායකං
මහාද්‍යං දදිත්වාන සමොධිං අභිප්පාදී.
1145. පදුමුත්තරො මහාවීරො තාරකො සබ්බපාණිනං
අනුමොදනියං³ කාසි ජට්ටස්ස මහාමුනි.
1146. “සතසහසෙස්ස අතික්කන්තෙත කප්පො හෙස්සති හද්දකො
භවාහවෙ⁴ත්‍රහොත්වාන පාපුණිස්සති බොධියං.
1147. යෙ කෙවි හත්ථපරිකමමං කතාචී නරනාරියො
අනාගතස්මිං අඤ්ඤානෙ සබ්බා හෙස්සන්ති සමමුඛා.
1148. තෙන කමමචිපාකෙන චෙතනාපණිධිති ච
උපපන්නා දෙවභවනං තුඤ්ඤා නා පරිවාරිකා.
1149. දිබ්බං සුඛං අසමෙඛියං මානුසං ච අසඛියං
අනුභොගතී විරං කාලං සංසරිමහ භවාහවෙ.
1150. සතසහසෙස්ස ඉතො කප්පෙ සුක්කං කමමසමපදං
සුමුමාලි මනුසෙක්ක අරො දෙවපුරෙ වරෙ.
1151. රූපභොගයසෙ වෙච අරො කිත්තිං ච සක්කතං
ලභාම සත්තං සබ්බං සුක්කං කමමසමපදං.
1152. පච්ඡිමෙ භවෙ සමපකෙත ජාතාමහ බ්‍රාහ්මණේ කුලෙ
සුමුමාලහත්පාද්‍ය සක්කපුත්තනිවෙසනෙ.

1. තෙසු සෙතුවිහාරෙසු - සීමු.

2. පුණ්ණකුට්ඨජා - PTS.
පුණ්ණසංචා ධජා - මජ්ඣ.

3. ධුමුමුණ්ණං - PTS.

1140. ස්ත්‍රීහු ද පුරුෂයෝ ද උස්පහන් කුලවැසියෝ ද යන ඔහු ඒ හෙයෙහි ද විහාරයෙහි ද සම කොටස් කළහ.

1141. ඇපිදු නගරයෙහි ද ජනපදයෙහි ද වූ අන් මිනිස්සු ද පහන් සිතින් යුක්ත වූ ඔහුගේ කුශලකම්යන්හි හිමිකරු වූමහ.

1142. බොහෝ ස්ත්‍රීපුරුෂයෝ ද කුමරු කුමරියෝ ද යන ඔහු හෙයට ද විහාරයට ද වැළි විසුළහ.

1143. විදි හැමදු රඹගස් පුන්කලස් හා ධජ ද සුවද දුම් හා සුණු ද මල්මාලා ද (යන මෙයින්) ශාස්තෘන් වහන්සේට සත්කාර කොට—

1144. හෙය හා විහාරය කරවා විනායක වූ බුදුරජුන් පවරා මහදන් දී සම්බෝධිය ප්‍රාභිනා කෙළේ යි.

1145. මහාචාර වූ, සියලු ප්‍රාණින් (සසරින්) තරණය කරවන පියුමතුරා මහාමුනිහු ජට්ට රැවියාට අනුමෙවෙහි කළහ.

1146. කර් සියදහසක් ඉක්මැඟිය කල්හි හදුකල්පයෙක් වන්නේ යැ, කුදුමහත් හවයෙහි සුවදක් විඳ සම්බෝධියට පැමිණෙන්නේ යැ.

1147. යම්කිසි ස්ත්‍රී පුරුෂ කෙනෙක් එහි අත්තම් කළාහු ද, ඔහු සියල්ලෝ අනාගත කාලයෙහි (ඒ බුදුන්ට) හමු වන්නාහ.

1148. ඒ කම්චිපාකයෙන් ද වික්කප්‍රණිධියෙන් ද ඒ (අපි) දෙවලොවට පැමිණියමෝ නුඹ වහන්සේට පිරිවර වූමහ.

1149. අසංඛ්‍ය වූ දිව සුව ද අසංඛ්‍ය වූ මිනිස් සුව ද විදි-මින් බොහෝ කලක් කුදුමහත් හවයෙහි සැරිසැරූමහ.

1150. මෙයින් සියදහස්වන කපෙහි මොනොවට කළ යම් කම්සම්පත්තියක් වී ද එයින් මිනිසුන් කෙරෙහි ද යළි උතුම් දෙවලොව ද සියුමැළි වූ උපක්‍රමහ.

1151. සුකෘත වූ යම් කම්සම්පත්තියක් ඇද්ද එයින් රූප භොග යශස් ද යළි කීර්තිය ද සත්කාර ද යන සියල්ල නිරතුරු ලබමහ.

1152. පස්විම හවය පැමිණි කල්හි බමුණුකුලෙහි උපක්‍රමහ, පියුමැළි අත්පා ඇතියමෝ ශාක්‍යපුත්‍රයන්ගේ මාළිගායෙහි වසුමහ.

1153. සබ්බකාලෙපි පඨවිං න සසාමා'නලබ්‍යතං.
විකල්පභූමිමසුචිං න පසාම මහාමුනෙ.
1154. අගාරං වසනෙත අමෙත සසාමං සබ්බකාලිකං
උපනෙතති සද්ධං සබ්බං පුබ්බකමමබලෙන නො.
1155. අගාරං පජ්ඣන්තං පබ්බජන්තං'නගාරිකං
සංසාරපට්ඨනනිශ්ඡයං විතරාගා හවාමසෙ.
1156. විවරං පිණ්ඩපාතං ව පව්‍යං සයනාසනං
උපනෙතති සද්ධං අමෙත සහසසාති තතො තතො.
1157. කිලෙසා කුමාරිකා'මනාකං හවා සබ්බං සමුහතා
නාගීව බන්ධනං ජෙත්වා විතරාම අනාසවා.
1158. සවාගතං වත නො ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සත්තිකෙ
තිසෙසා විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
1159. පටිසම්භිද්ධං ... කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං චතුරාසිතිවුත්ථානකඤ්ඤාතිකවුත්ථානසහසාති
හගවතො සමමුඛා ඉමා ගාරායො අභාසිත්තාති.

චතුරාසිතිකවුත්ථානසහසාපදනං දුතියං.

4-3 උපපලද්ධිකාපදනං

1160. නගරෙ අරුණවතියා අරුණො නාම බන්ධියො
තස්ස රඤ්ඤා අහං හරියා එකජ්ඣං වාරයාමහං.
1161. රහොගතා නිසිදිත්වා එවං විනෙත්තස්'හං තද්ධං
ආදය ගමනියං හි කුසලං නත්ති මෙ කතං.
1162. මහාභිකාපං කට්ඨකං ඝොරරුපං සුදරුණං
තිරයං නුත ගව්ඡාමි එත්ති මෙ නත්ති සංසයො.
1163. එවාහං විනෙත්තිත්වාන පහංසෙත්වාන මානසං
රාජානං උපගන්ත්වාන ඉදං විවතමබුචිං.

1153. මහාමුනිවරය, සියලු කල්හි මැ නො සැරැසු පොළොවක් නො දකුම්භ, නො පිරිසුදු මඩබිමක් නො දකුම්භ.

1154. ගිහිගෙයි වසන අපට සාර්වකාලික සත්කාරය විය, පූර්ව කම්බලයෙන් අපට හැම කල්හි සියල්ල එළවත්.

1155. ගිහිගෙය හැරපියා ශාසනයට වැදූ සසරමභ තරණය කළමෝ ඒතරාග වූමභ.

1156. හැම කල්හි අපට ඒ ඒ තැනින් දහස්ගණන් සිවුරු පිඩුවා ගිලන්පස හා සෙනසුන් එළවත්.

1157. අප විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ, සියලු හවයෝ නසන ලදහ, බැඳුම් සිද අතින්නන් සෙසින් ආසුට රහිත වැ වාස කරමභ.

1158. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන්ගේ සමීපයෙහි එකාන්තයෙන් අපගේ ස්වාගතය විය, ත්‍රිවිද්‍යා ලබන ලද, බුද්ධසුන් කරන ලද.

1159. සිවුපිළිසිඹියා ලබන ලද ... බුද්ධසුන් කරන ලදී.

මෙසේ සුවාසුදහසක් බමුණු කතෘා මෙහෙණහු භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ හමුයෙහි මේ ගාථා කීවාහු යැ.

දෙවැනි සුවාසු මෙහෙණදහසුන්ගේ අපදන යි.

4-3 උප්පලද්ධිකාපදනය

1160. අරුණවතී නගරයෙහි අරුණ නම් රජෙක් විය, එ රජුට භාය්‍යා වූ මම් එක් තැනැ සිත් අලවා වේසෙම්.

1161. එකල්හි මම රහොගත වැ හිඳ මෙසේ සිතීමි; යම් භෙයෙකින් මා විසින් කළ ගෙනයායුතු කුලලයක් නැද්ද, එහෙයින් -

1162. මහත් තැවුලි ඇති කටුක වූ කැකුළු පියවි ඇති ඉතා දරුණු වූ තිරයට එකාන්තයෙන් යෙම්, මෙහි ලා මට සැකයෙක් නැති.

1163. මම මෙසේ සිතා සිත පහදවාගෙන රජු සමීපයට ගොස් මෙවදන් කීමි:

1164. “ඉඤ්චි නාම මයං දෙව පුරිසානුග්‍රහො සද්ද
එකං මෙ සමණං දෙඤ්චි භොජයිසොමි බ්‍රහ්මිකං.”
1165. අද්ධි මෙ තද් රාජා සමණං භාවිතීන්ද්‍රියං
තස්ස පසානං ගහෙත්වාන පරමනෙතන පුරයිං.
1166. පුරෙත්වා පරමං අනං සහස්සග්ගනකෙනා¹
මහාවෙලෙන ඡාදෙත්වා අද්ධිං තුට්ඨමානසා.
1167. තෙන කමෙතන සුකතෙන වෙතනාපණ්ඩිති ව
ජහිත්වා මානුසං දෙහං නාවතිංසං අගච්ඡතං.
1168. සහස්සං දෙවිරාජුතං² මහෙසිකතමකාරයිං.
සහස්සං චිකත්වත්තීනං මහෙසිතතමකාරයිං.
1169. පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනානො අසඬියං.
නානාවිධං බහුං අඤ්ඤං තස්ස කමච්චලං තනො.
1170. උප්පලසෙසවි මෙ වරණණං අභිරුපා සුද්ධස්සනා
ඉඤ්චි සබ්බබ්ගසම්පන්නා අභිජාතා ජුතීන්දිරා.
1171. පච්ඡිමහවෙ සමපතෙන අජායිං සාක්ඛියෙ කුලෙ
නාරිසහස්සපාමොක්ඛා සුදොදනසුතස්සහං.
1172. නිබ්බන්ධිත්වා අගාරෙහං පබ්බජිං අනගාරියං
සන්නම් රත්තිමපත්වා චතුසච්චමපාපුණිං.
1173. විවිරං පිණ්ඩපාතං ව පච්චියං සයනාසනං
පටිමෙතුං න සංකොමි පිණ්ඩපාතසසිදං ඵලං.
1174. යං මයො පුරිමිං කමමිං කුසලං ඝරසෙ මුක්ඛි
තුඤ්ඤායාය මහාවීර පටිච්චතං බහුං මයා.
1175. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං දනමද්දිං තද්ද්‍රුග්ගතිං
නාභිජානාමි පිණ්ඩපාතසසිදං ඵලං.
1176. ථෙඨ ගතියො පජානාමි දෙවිත්තං අප මානුසං
අඤ්ඤං ගතිං න ජානාමි පිණ්ඩපාතසසිදං ඵලං.
1177. උචෙව කුලෙ පජායාමි මහාසාලෙ මහඤ්ඤෙන
අඤ්ඤා කුලෙ න ජානාමි පිණ්ඩපාතසසිදං ඵලං.

1. සහගතධරෙපනං - සිඳ්ධි.
2. සහස්සදෙවිරාජුතං - සිඳ්ධි.

1164. “දේවයන් වහන්ස, ඇපි ස්ත්රීහු නම් හැම කල්හි පුරුෂයන් අනුව ගියම්හ, කන්ත්‍රියය, මට එක් මහණකු දුන මැනවැ, වළඳවන්නෙමි” යි.

1165. එකල්හි රජ, වැඩු ශ්‍රද්ධාදී ඉදුරන් ඇති මහණකු මට දින, ඔබගේ පාත්‍රය ගෙන උතුම් අහරින් පිඬවිමි.

1166. උතුම් අහර පුරවා මම දහසක් අගනා මහත් වස්ත්‍රයකින් වසා සතුටු සිත් ඇති වැ දිනිමි.

1167. මොනවට කළ ඒ පින්කමින් ද විත්තප්‍රණීධියෙන් ද මම මිනිස්කය හැරපියා තවුනියා දෙව්ලොවට ගියෙමි.

1168. දහසක් දෙව්වරුන්ට මෙහෙසිබව කළමු, දහසක් සත්-විත්තනට මෙහෙසිබව කළමු.

1169. මහත් වූ ප්‍රදේශ රාජ්‍යය ගණනින් අසංඛ්‍ය වෙයි, ඒ කුශලයාගේ එයින් අන්‍ය වූ නන්වැදූරුම් බොහෝ කම්ඵලය විය.

1170. මාගේ පැහැය උපුලකට බදු වෙයි, අභිරූප වූ දකුම් කළු වූ සර්වාඛය සම්පන්න අභිජාත වූ සෝභාවත් ස්ත්‍රියක් වෙමි.

1171. පැසුරු හවය පැමිණි කල්හි ශාක්‍යකුලයෙහි උපන්මු, මම ශ්‍රද්ධාදාන පුත්‍රයාගේ ස්ත්‍රීන් දහසකට පාමොක් වූමු.

1172. මම ගිහිගෙයි කලකිරී ශාක්‍යයෙහි පැවිදි වූමු, සත්-වැනි රාත්‍රියට නො පැමිණ වතුසකතාවබොධයට පැමිණියමු.

1173. සිවුරු පිඩුවා හිලන්පස හා සෙනසුන් ද පමණ කරන්නට නො හැකි වෙමි, මේ පිණ්ඩපාතයාගේ අනුසයි.

1174. මුනිවරයන් වහන්ස, මාගේ යම් පූර්වකුශලකර්මයක් සිහි කරන්නහු ද මහාවීරයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සඳහා මා විසින් බොහෝ දෑ පරිත්‍යාග කරන ලද.

1175. මෙයින් එක්තිස්වැනි කපැ එකල යම් දතක් දුනුමු ද, එයින් දුගතිය නො දනිමි, පිණ්ඩපාතයාගේ මේ විපාක යි.

1176. දෙව්බව ද යළි මිනිස්බව ද යන දෙගන්ය දනිමි, අන් ගතියක් නො දනිමි, මේ පිණ්ඩපාතයාගේ විපාක යි.

1177. මහාසාර වූ මහද්ධන ඇති උද්ව්‍යකුලයෙහි උපදිමි, අන් කුලයක් නො දනිමි, පිණ්ඩපාතයාගේ මේ විපාක යි.

1178. භවාභවෙ සංසරිතා සුක්කමුලෙන වොදිතා
අමනාපං න පසසාමි සොමනස්සකතං ඵලං.¹
1179. ඉද්ධිසු ව වසී භොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
වෙතොපරියක්කණ්ණ වසී භොමි මහාමුනි.
1180. පුබ්බෙ නිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛු වීසොධිතං
සබ්බාසවා පරිඛේණා නස්සිද්ධති සුනබ්බවො.
1181. අසුඛමච්ඡන්තිරුතභිසු පටිභානෙ තරෙව ව
ක්කණං මම මහාචීර උප්පන්නං තව සතතිකෙ.
- 1182-1184. කිලෙසා ක්කපිතා මග්ගා ... කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං උප්පලද්ධිකා භික්ඛුනි භගවතො
සම්මුඛා ඉමා ගාථායො අභාසිසාති.

උප්පලද්ධිකාපෙරියාපදනං තතියං.

4-4 සිභාලමානාපදනං

1185. පදුමුක්කරො නාම ජිනො සබ්බධම්මානපාරගු
ඉතො සතභහස්සමභි කප්පෙ උප්පජ්ජි නායකො.
1186. තද්දහං භංසවතියං ජාතාමච්චකුලෙ අහුං
නානාරතනපජ්ජානෙ ඉදෙධ ජීනෙ මහදුනෙ.
1187. පිතුනා සහ ගන්තාන මහාජනපුරක්කිතා
ධම්මං බුද්ධස්ස සුචාන පබ්බජී අනගාරියං.
1188. පබ්බජිතාන කායෙන පාපකම්මං වීචජ්ජයි.
වච්ඡිවච්චිතං භිතා ආජීවං පරිසොධයි.
1189. බුද්ධෙ පසන්නා ධම්මෙ ව සංඛෙ ව තිබ්බගාරවා
සද්ධම්මසවනෙ යුක්තා බුද්ධස්සනලාලසා.
1190. අග්ගං සද්ධාධිමුක්තානං අප්පසාසිං භික්ඛුනිං තද
තං යානං පසුඛිකාන තිස්සො සික්ඛා අපුරයි,
තතො මං සුගතො ආහ කරුණානුගතාසයො.

1. සොමනස්සකතාඵලං - සිද්ධි.

1178. කුසුමහත් හවයෙහි සැරියරා කුශලමුලයෙන් මෙහෙයන ලද වැ අමනාප දයක් නො දක්මි, සොමනස් සහගියබැවිහි මේ විපාක යි.

1179. සෘද්ධියෙහි ද දිවසෝධාහි ද වගී වෙමි, මහාමුනිවරය, වෙනොපරියඤාණයෙහි වගී වෙමි.

1180. පෙර .විසු කදපිළිවෙළ දනිමි, දිව ඇය පිරිසිදු කරන ලද සියලු ආසුචයෝ ඤය කරන ලදහ, දන් පුනර්භවයෙක් නැති.

1181. මහාවීරයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සමීපයෙහි අත් ධර්ම නිරුත්තීන්ති ද එසේ ම ප්‍රතිභානායෙහි ද මාගේ ඤාණය උපත.

1182-, 1184. මා විසින් කෙලෙස් දවන ලදහ ... බුදුසසුන් කරන ලද.

මෙසේ උපපලදයිකා මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හමුයෙහි මේ ගාරා පැවසූ යැ යි.

තුන්වැනි උපපලදයිකා මෙහෙණියගේ අපදන යි.

4-4 සිගාලමාකාපදනාය

1185. මෙයින් සියදහස්වන කපෙහි ලෝකනායක වූ සියලු ධර්මයන්ගේ පරතෙරට ගිය පියුමතුරා නම් ජිතපඤ්චාරයෝ පහළ වූහ.

1186. එකල්හි මම තංසවකියෙහි නන්රුවනින් බබළන සමෘද්ධ වූ අයා වූ මහත් ධන ඇති ඇමැතිකුලයෙක උපන්මු.

1187. මහාජනායා විසින් පෙරවූ කරන ලද වැ පියා සමග ගොස් බුදුරදුන්ගේ දහම් අසා ශාසනයට පැමිණියෙමි.

1188. පැවිදි වැ කයින් පවකම් දුරු කළමු, වාක් දුසිරිත හැරපියා ආර්ථය පිරිසුදු කළමු.

1189. බුදුන් කෙරෙහි පහන් වුවා දහමිහි ද සඟුන් කෙරෙහි ද දැඩි ගෞරව ඇති වැ බණ ඇසීමෙහි යෙදුණි, බුදුන් දැකීමෙහි ලොල් වූමු,

1190. එකල්හි සද්ධාසිත්‍යක වූවන් කෙරෙහි අග්‍ර වූ මෙහෙණක ඇසුමු, ඒ තනතුර පතා ශ්‍රීවිධ ශික්‍ෂාවන් පිරුමු, ඉක්බිති කරුණා-යෙන් යුත් සිත් ඇති සුභතයන් වහන්සේ මට මේ වදළහ.

1191. “යසස සද්ධා නරාගතෙ අවලා සුප්පාතිධිතා
සිලං ව යසස කලතාණං අරියකතතං පසංසිතං.
1192. සබ්බෙ පසාදෙ යසසත්ථි උජ්ඣතං ව දසසනං
අදළිඤ්ඤාති තං ආහු අමොගං තස්ස ජිවිතං.

 1193. තසමා සද්ධා ව සිලං ව පසාදං ධම්මදසසනං
අනුසුඤ්ඤාථ මෙධාවි සරං බුද්ධිනසාසනං.”
 1194. තං සුඤ්ඤාතං පමුදිතා අප්පවිජ්ජං පණ්ඩිතං මම
තද අනොමො අමිතො ව්‍යාකරිතං විනායකො.
 1195. බුද්ධො පසන්නා කල්‍යාණි ලථස්සෙ තං සුප්පත්තං
සතසහසෙසං ඉතො කප්පෙ ඔසකාකකුලසමභවො
ගොතමො නාම නාමෙන සත්වා ලොකෙ භවිස්සති.
 1196. තස්ස ධම්මෙසු දයාද ඔරසා ධම්මනිමිතො
සිගාලකස්ස මාතා ති හෙස්සති සත්ථු සාවිකා.
 1197. තං සුඤ්ඤා මුදිතා හුඤ්ඤා යාවජිවං තද ජිතං
මෙක්ඛවිතො පරිවරිං පටිපත්තිං නායකං.
 1198. තෙන කම්මෙන සුකතෙන වෙනනාපණ්ඩිති ව
ජහිතො මානුසං දෙහං තාවතිංසං අගථිතං.
 1199. පව්වමෙ ව භවෙද්දති ගිරිඛජපුරුක්කමෙ
ජාතා සෙඤ්ඤාලෙ ජිතෙ මහාරතකසඤ්ඤායෙ.
 1200. පුත්තො සිගාලකො නාම මමාසි වීපරෙ රතො
දිඤ්ඤාතපකකතෙකං¹ දියාපුජනනපරො.
 1201. නානාදියා නමස්සනතං පිණ්ඩාය නගරං වජං
තං දියො ඔවදී බුද්ධො මග්ගෙ යතො විනායකො.
 1202. තස්ස දෙසයතො ධම්මං නිනාදෙ² විමනෙයො අහු
දෙවකොථිතරතාරිතං ධම්මං³ භික්ඛෙයො අහු.
 1203. තදහං³ පරිසං ගහතො සුඤ්ඤා සුගතභාසිතං
සොනාපකතිථිලං පතො පබ්බජිං අනගාරියං.

1. දිඤ්ඤාතපකකතෙකං - සිඤ්ඤා.

2. පනාදෙ - සිඤ්ඤා.

3. තදහං - PTS.

1191. “පථාගතයන් කෙරෙහි යමක්භූතේ ශ්‍රද්ධා නො සැලී පිහිටියා ද, යමක්භට (මාර්ගඵලසම්ප්‍රසක්ත හෙයින්) ආයාචකාන්ත වූ පසස්තා ලද කලාණ භීලය ඇද්ද,

1192. යමක්භට සංකයා කෙරෙහි ප්‍රසාදය ඇද්ද, ධර්මදර්ශනය සෘජු වූයේත් වේ ද, ඔහු නො දිළින්දෙකැ යි කියති, ඔහුගේ ජීවිතය නො සිස් වේ.

1193. එහෙයින් නුවණැතිගේ බුදුන්ගේ අනුසසුන් සිහි කෙරෙමින් ශ්‍රද්ධාව ද භීලය ද ප්‍රසාදය ද ධර්මදර්ශනය ද යන මෙහි යෙදෙන්නේ” යයි.

1194. ඒ අසා මම සතුටුව මාගේ ප්‍රණීඩිය (ගෙන) පුළුවුය්මු, එකල්හි අමත භූණ ඇති අනොම නම් විනයකයන් වහන්සේ මේ ප්‍රකාශ කළහ.

1195. කලාණය, (කෝ) බුදුන් කෙරෙහි පහන් වූවා තෙල පතන ලද්ද ලබන්නාව, මෙයින් ලක්ෂයක් වන කල්පයෙහි ඔක්කාක කුලයෙහි උපන් නමින් ‘ගොතම’ නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොවැ පහළ වන්නාහ.

1196. ඔබගේ දහමහි දයාද ඇති ඔරය වූ ධම් නිර්මිත වූ ‘සිංගලමාතු’ යන නම් ඇති ශාස්තෘශ්‍රාවිකාවක් වන්නී ය.

1197. ඒ අසා සතුටු වැ එකල්හි යාවජීවයෙන් මෙන් සිත් ඇති වැ ජින වූ ලෝකත්‍යායකයන් වහන්සේට පිළිවෙතින් පරිවරියා කළමු.

1198. මනා කොට කරන ලද ඒ පින්කමින් ද සිත පිහිටුවීමෙන් ද මම මිනිස්කය හැරපියා තවතිසා දෙවලොවට ගියමු.

1199. යළි දන් පස්වීම හවයෙහි ගිරිවුජ (රජගහ) පුරවරයෙහි මහත් රත්නසංඝය ඇති සමෘද්ධ වූ සිවුකුලයෙහි උපන්මු.

1200. මට විශ්ද්ධ මාර්ගයෙහි ඇලුණු දාස්විගහනයට පිවිසි දිශාවන් පිදීමෙහි, තත්පර වූ, ‘සිංගලක’ නම් පිනෙක් වී.

1201. පිඬු සිංහා නුවරට වඩනා විනයක වූ බුදුන් නානා-දිශාවන් නමික්කර කරන ඔහු දක මාර්ගයෙහි සිට -

1202. ඔහුට දහම් දෙසන බුදුරජුන්ගේ නිනාදය විස්මය දනවනු විය, දෙකෙළක් ස්ත්‍රී පුරුෂයනට ධර්මවබෝධය වී.

1203. එකල්හි මම පිරිය කරා ගොස් සුගතයන්ගේ භාෂිතය අසා සොවන් ඵලයට පැමිණියා ශාසනයට පැමිණියමු.

1204. න විරෙතෙව කාලෙන බුද්ධස්සනලාලසා
අනුස්සතිං කං භාවෙතො අරහතං අපාපුණිං.
1205. දස්සනස්වාය බුද්ධස්ස සබ්බද්ව වජාමහං
අභිත්තායෙව පස්සාමි රූපං නායනනාදුතං.
1206. සබ්බපාරමිසම්මතං ලක්ඛිනීලයනං වරං
රූපං සබ්බසුභාකිණිණං අභිත්තා විහරාමහං.
1207. ජිනො තස්මිං ඉණෙ තුට්ඨො එකදග්ගෙ යපෙසි මං
“සිගාලකස්ස යා මාතා අග්ගා සද්ධාධිමුත්තිකා.”
1208. ඉද්ධිසු ව වසි භොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
වෙතොපරියඤ්ඤාණස්ස වසි භොමි මහාමුනී.
1209. පුබ්බෙ නිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛු විසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛිණා නත්ථිද්ධි සුනත්තවො.
1210. අත්ඨමමනිරුත්තිසු පටිභානෙ තපෙව ව
ඤ්ඤාණං මම මහාචීර උප්පාතං තව සතතිකෙ.
- 1211-1213. කිලෙසා කුපිතා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං සිගාලමාතා භික්ඛුනී හගවතො සම්මුඛා
ඉමා ගාරායො අභාසිත්වාති.

සිගාලමාතාපෙරියාපදනං වතුත්ථං.

4-5 සුකකාපදනං

1214. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ විපසි නාම නායකො
උප්පත්ථි වාරුතයනො¹ සබ්බධම්මවිපස්සකො.
1215. තද්‘හං ඛන්ඩුමනියං ජාතා අඤ්ඤතරෙ කුලෙ
ධම්මං සුචාන මුනිනො පබ්බජිං අනගාරියං.
1216. ඛණ්ණසුතා ධම්මධරා පටිභානවතී තථා
විචිත්තකථිකා වාසි ජිනසාසනකාරිකා.

1. වාරුද්ධකනො - මිජසං.

1204. නොබෝ කලකින් ම බුදුන් දැකීමෙහි ලොල් වූ මම ඒ බුද්ධානුස්මාතිය වඩා රහත්බවට පැමිණියමි.

1205. බුදුන් දැකීම පිණිස මම හැම දින මැ යම්, නයන නඤ්ඤා වූ බුද්ධරූපය තෘප්ති රහිත ව මැ දක්මි.

1206. සියලු පාරමිබලයෙන් හවගත් ලක්‍ෂම් නිවාස වූ සියලු ශුභ ලක්‍ෂණයෙන් ගැවැසිගත් උත්තම රූපය මම අතෘප්ත වැ (බලමින්) වෙසෙමි.

1207. ඒ ශුණයෙහි සතුටු වූ ජින වූ බුදුහු 'සිගාලක' ගේ මාතෘ වූ මෙහෙණ අග්‍ර වූ ශ්‍රද්ධාධිමුක්ති ඇත්තී යයි මා එතද-ග්‍රයෙහි තැබූහ.

1208. මහාමුනීන්ද්‍රයන් වහන්ස, සෘණී විෂයෙහි ද දිවාශ්‍රාත්‍ර ධාතුයෙහි ද වැසී වෙමි, පරසිත් දන්තා නුවණෙහි ද වැසී වෙමි.

1209. පූර්වනිවාස දැනිමි, දිවඥාස පිරිසිදු කරන ලද සියලු ආසුචයෝ ඤය වූහ, දන් පුනර්භවයෙක් නැති,

1210. මහාවීරයන් වහන්ස, ඔබවහන්සේ සමීපයෙහි අපේ ධර්ම නිරුත්තීර්ණි ද එසේ මැ පටිභානායෙහි ද මාගේ ඤාණය උපත.

1211-1213. මා විසින් ක්ලේශයෝ දවන ලදහු ... බුදුන්ගේ අනුසසුන් කරන ලද.

මෙසෙයින් සිගාලමාතෘ මෙහෙණ මේ සථා කීවු යැ.

භතරවැනි සිගාලමාතෘ සාවර්ණපද්‍යා යි.

4-ව සුක්කාපද්‍යාය

1214. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි මනහර ඇස් ඇති සර්ව-ධර්මයන් දක්නා වූ විපසයි නම් ලෝකනායකයන් වහන්සේ පහළ වූ සේක.

1215. එකල්හි මම බන්ධුවැනි නුවර එක්තරා කුලයෙක්හි උපන්මි, මුනින්ද්‍රයන්ගේ දහම් අසා ශාසනයෙහි පැවිදි වූමි.

1216. බහුශ්‍රැත වූ ධර්මය වූ එසේම ම වැටහෙන නුවණැති බුදුසසුන් පිළිපදනා විවිද්‍ර ධර්මකාවක් ද වූමි.

1217. තද ධම්මකරං කතො ජනකාය හිකං ඛණ්ණං
තතො චුතා'හං තුසිතං උපපන්නා යසසයිහි.
1218. එකතියෙ ඉතො කප්පෙ සිඛි වීඨ සිඛි ජිනො
තපපනො යසසා ලොකෙ උපපජ්ඣි චුතං විරො.
1219. තදපි පබ්බජිතො බුද්ධසාසනකොවිද
ජොතෙතො ජිනවිකානාති තතොපි කිදිවං ගතං.
1220. එකතියෙ ඉතො කප්පෙ වෙසාහු නාම නායකො
උපපජ්ඣි මහාඤ්ඤාං තදපි ච තපෙවිහං.
1221. පබ්බජිතො ධම්මධරා ජොතයි ජිනසාසනං
ගතො මරුදුරං රමිං අනුභොසිං මහාසුඛං.
1222. ඉමසිං හඤ්ඤා කප්පෙ කකුසන්ධො ජිනුකතොමො
උපපජ්ඣි නරසඤ්ඤො' තදපි ච තපෙවිහං.
1223. පබ්බජිතො මුනිමතං ජොතයිතො යථායුකං
තතො චුතා'හං කිදිවං අගං සභවනං යථා.
1224. ඉමසිං යෙව කප්පෙති කොණාගමන නායකො
උපපජ්ඣි ලොකසරණො සබ්බසත්තානමුක්තමො.
1225. තදපි පබ්බජිතො සාසනෙ තස්ස තාදිනො
බහුසුත්තා ධම්මධරා ජොතයි ජිනසාසනං.
1226. ඉමසිං යෙව කප්පෙති කසාපො පුරිසුත්තමො
උපපජ්ඣි ලොකනායකො අරණං මිරණභාගො.¹
1227. තත්තොපි නරවීරස්ස පබ්බජිතො සාසනෙ
පරියාපුතසද්ධමො පරිසුච්ඡාචිසාරදො.
1228. සුසිලා ලජ්ජිති වෙව තීසු සිසිකාසු කොවිද
ඛණ්ණං ධම්මකරං කතො යාවජිති හිතාවහං.²
1229. තෙන කමෙමින සුකතෙන වෙතනාපණිධිති ච
ජහිතො මානුසං දෙහං තාවකිංසං අගපිණං.

1. වරසද්දො - PTS.

2. අරණං අමතංගතො - සිඞ්.

3. මහාසුතෙ - සිඞ්.

1217. එකල ජනතාවට හිත වූ බොහෝ ධර්මකරා කොට මම එයින් සැවැ යශස් ඇති වූ තුසිත දෙවලොවැ උපන්නු.

1218. මෙයින් එක්තිස්වන කපැ ගිනිසිලක් මෙන් දිලියෙන යශසින් යුත් දේශකයන් අතුරෙන් උතුම් වූ සිව් නම් ජිනපක්‍ෂා-මාරයන් වහන්සේ ලොවැ උපන්න.

1219. එකල්හි දු පැවිදි වැ බුදුසසුන්හි නිපුණ වැ බුදුවෑන් බබුළුවා එයින්දු සැවැ දෙවලො වැ උපන්නු.

1220. මෙයින් එක්තිස්වන කපැ මහත් ඥාන ඇති වෙස්සභූ නම් නායකයන් වහන්සේ උපන්න, එකල්හි දු මම් එසෙයින් මැ -

1221. පැවිදි වැ ධර්මධර වූවා බුදුසසුන හෙබැවිම්, (ඉන්දු සැවැ) සිත්කලු දෙවලොවට ගොස් මහත් සුව වීන්දු.

1222. මේ හදුකල්පයෙහි නරභාර්දුල වූ කකුසන්ධ නම් ජිනොත්තමයන් වහන්සේ උපන්න. එකල්හිදු මා එසෙයින් මැ -

1223. පැවිදි ව, ආයු පමණින් සිට බුද්ධිමතය බබුළුවා එයින් වසුන වූ මම් සිය හවනයට මෙන් දෙවලොවට ගියමු.

1224. මේ කල්පයෙහි මැ ලොවට සරණ වූ සියලු සත්තට උතුම් වූ කොණාගමන නම් නායකයන් වහන්සේ උපන්න.

1225. එකල්හි දු ඒ තාදී බුදුරජුන්ගේ සසුන්හි පැවිදි වැ බහුශ්‍රැත ව, ධර්මධර ව, බුදුසසුන බැබළවිම්.

1226. මේ කල්පයෙහි මැ කෙලෙස් රණ රහිත වූ මරණාත්ත-යට (නිවනට) පැමිණි ලෝකනායක වූ කසාප නම් පුරුෂොත්තමයන් වහන්සේ උපන්න.

1227. ඒ නරවිරයන්ගේ ද සසුන්හි පැවිදි වැ පුහුණු කළ සදහම් ඇති ව පරිපාච්ඡායෙහි විශාරද වූවා -

1228. සුසීල ද උජ්ජා ඇත්ති ද වී ත්‍රිවිධ ශික්‍ෂායෙහි නිපුණ වී යාවජ්ජවයෙන් හිත එළවන බොහෝ ධර්මකරා කොට -

1229. මනා කොට කළ ඒ කර්මයෙන් ද වෙනනා පිහිටු-වීමෙන් ද මම මිනිස්කය භූෂිතා තවතිසා දෙවලොවට ගියමු.

1230. පව්ග්ගෙ ව හවෙ'දනි ගිරිබ්බජපුරුක්කමෙ
ඡාතා සෙට්ඨිකුලෙ ඵිනෙ මහාරත්තසංඝෝයෙ.
1231. යද භික්ඛුසහස්සෙන පරිතො ලොකනායකො
උපාගම් රාජගහං සහස්සකෙන වණ්ණිතො.
1232. "දන්තො දන්තනි සහ සුරාණපටිලෙහි විපච්ඡිනෙතා
සිධිගීතිකකප්පණෙණ රජාගහං පාවිසි හගවා." විපච්ඡිනෙතනි
1233. දිස්වා බුද්ධානුභාවං තං සුඤ්ඤා ව ගුණසංඝෝයං.
බුද්ධෙ විතං පසාදෙඤා පුජයිං තං යථාබලං.
1234. අපරෙත ව කාලෙත ධම්මදින්නාය සත්තිකෙ
අගාරා නික්ඛම්ඤාන පබ්බජිං අනගාරියං.
1235. කෙසෙසු ජිජ්ජමානෙසු කිලෙසෙ කුමාරිකං අහං
උග්ගතිං සාසනං සබ්බං පබ්බජිතා 'විරෙනහං.
1236. තතො ධම්මමදෙසෙසිං මහාරත්තසමාගමෙ
ධම්මෙ දෙසියමානමිකි ධම්මාභිසම්මයො අහු.
1237. තෙනපාණසහස්සානං තං විදිඤා'නිව්චිකිතො
අභිසංසන්තො මෙ යකෙඤ්ඤා හම්ඤාන ගිරිබ්බජං.
1238. "කිං'මෙ කතා රාජගහෙ මනුසසා මධු පිතාව අවිජරෙ
යෙ සුක්කං න උපාසනා දෙසෙතතිං අමතං පදං.
1239. තඤ්ඤ අපට්ටිවානියං අසෙවනකමොජවං
පිට්ඨනි මඤ්ඤ සප්පඤ්ඤා වලාහකම්චිදාගු."
1240. ඉඤ්ඤා ව වසි හොම් දිබ්බාය සොතධාතුයා
වෙතොපරියක්ඛණසං වසි හොම් මහාමුනෙ.
1241. පුට්ඨෙ නිවාසං ඡාතාම් දිබ්බවක්ඛු විසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛණා නත්ථි'දනි පුනඤ්ඤාවො.
1242. අත්ථම්මනිරුක්ඛිසු පටිභානෙ තපෙව ව
ඤ්ඤං මම මහාවීර උපන්නං තව සත්තිකෙ.
- 1243-1245. කිලෙසා කුමාරිකා මයං -පෙ- කතං
බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉඤ්ඤා සුදං සුක්කා භික්ඛුනි හගවතො සත්තිකෙ
ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

සුක්කාපෙරියාපදානං පඤ්චමං.

1230. දන් පස්විම හවයෙහි ගිරිවුජ (රජගහ) පුරවරයෙහි සමාදා වූ මහත් රත්න සංඝය ඇති සිටුකුලයෙහි ජාත වූවා -

1231. යම් කලෙක භික්ෂුදහසුන් විසින් පිරිවරන ලද ලෝක-නායකයන් වහන්සේ සහසැස්සු විසින් පසස්නා ලද්දහු රජගහ නුවරට වැඩිසේක් ද (කිසෙ යැ යත්:)

1232. රත්නිකක් සම වර්ණ ඇති භාගාවතුන් වහන්සේ (තමන්) දමුණු 'සේක්' (තමන්) විප්‍රමුක්ත සේක් (කෙලෙසුන් කෙරෙන්) වෙසෙසින් මිදුණු පුරාණ ජවිල වූ දහසක් රහතුන් සමග රජගහ නුවරට පිවිසි සේකැ යි.

1233. ඒ බුද්ධානුභාවය ද දක ගුණ සමූහය ද අසා බුදුන් කෙරෙහි සිත පහදවා ශක්ති පරිදි උන්වහන්සේ පිදිමි.

1234. යළි පසුකලෙක ගිහිගෙන් නික්මැ බලවදිනනා මෙහෙණ සමීපයෙහි අනගාරිය සාසනයෙහි පැවිදි වීම.

1235. මම කෙස් සිදිනු ලබන් මැ කෙලෙසුන් දවීමි, පැවිදි වැ නොබෝ කලෙකින් මම සියලු ශාසනය ඉගෙනගත්මි.

1236-1237. ඉක්බිති මහජන සමාගමයෙහි දහම් දෙසීමි, (මා) දහම් දෙසන කල්හි නොයෙක් දහස්ගණන් සත්ත්වයන්ට බර්මාව-බෝධය වී, ඒ දන අතිශයින් වීජ්‍යමයට පැමිණි මාගේ (දහමට) පැහැදුණු යක්ෂයෙක් රජගහනුවර හැසිරැ -

1238. "යම් කෙනෙක් අමානපදය දේශනා කරන සුක්කා මෙහෙණන් ඇසුරු නො කෙරෙත් ද, මේ රජගහනුවර මිනිස්සු කුමක් කළාහු සුරා පානය කළවුන් සෙයින් සිටිත් ද" යි.

1239. බැහැර නො ලියැයුතු පියවින් මිහිරි වූ ඕජාවක් ඒ බර්මය ද මැගියෝ වලාහකයක් මෙන් නුවණැත්තාහු පානය කෙරෙති සිතමි.

1240. මහාමුනිවරය, සෘණියෙහි ද දිවාශ්‍රොත්‍රධාතුයෙහි ද වසී වෙමි, පරසින් දන්නා නුවණෙහි ද වසී වෙමි.

1241. පෙර විසූ කදපිළිවෙළ දනිමි, දිව ඇස පිරිසිදු කරන ලද, සියලු ආප්‍රවයෝ ඤය වූහ, දන් පුනර්භවයෙක් නැති.

1242. මහාවීරයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සමීපයෙහි අස් බර්ම නිරුක්තීන්හි ද එසේ මැ පටිභානයෙහි ද මාගේ නුවණ උපත.

1243-1245. ක්ලේශයෝ දවන ලදහ ... බුදුසසුන් කරන ලදි. මෙසේ සුක්කා මෙහෙණ මේ ගාරා ප්‍රකාශ කළා යි.

පස්වැනි සුක්කා සංවරාපදන යි.

පස්වැනි බණවරයි.

4-6. රූපනන්දාපදනං.

1246. එකනවුතෙ ඉතො කපො විපස්සි නාම නායකො
උපස්සී වාරුතයනො සබ්බධම්මෙසු වක්ඛුමා.
1247. තද්'හං බන්ධුමත්තියං ඉදෙධි ඵිතෙ මහාකුලෙ
ජාතා සුරුතා දම්තා සුජනියා ජනස්ස ව.
1248. උපගන්තා මහාවීරං විපස්සිං ලොකනායකං
ධම්මං සුභික්ඛං සරණං උපෙසිං නරනායකං.
1249. සීලෙසු සංවුත්තා හුත්වා නිබ්බුතෙ ව නරුක්ඛමෙ
ධාතුච්ඡපස්ස උපරි සොණණ්ණවර්ණං අසුජයිං.
1250. මුත්තවාගා සීලවත්තී යාවජීවං තතො වුත්තා
ජහිත්වා මානුසං දෙහං තාවත්තීසුපගා අහං.
1251. තද දස්සි යානෙහි අධිභොක්තාන සෙසනෙ
රූපසංයෝගි ගජෙති රසෙති චූසනෙති ව.
1252. ආයුතා'පි ව වණ්ණණ්ණ සුඛෙන යසසාපි ව
තරොවාධිපතෙයොන අධිගය්‍යා විරොචහං.
1253. පච්ඡිමෙ ව හවෙ'ද්ධි ජාතාහං කපිලවග්ගෙ
ධිතා ඛෙමකසස්සාස්ස නන්දනාමා'ත්ථිසස්සුතා.
1254. අභිරූපං උපපදං අහු මෙ කතතිසුවකං
යද්'හං යොබ්බතප්පත්තා රූපලාවඤ්ඤභූමිතා.
1255. තද මමකං¹ සකායානං විවාදෙ සුමහා අහු
පබ්බාජෙසි තතො තාතො මා සකායා විනස්සිසුංති.²
1256. පබ්බජිත්වා තපාගතං³ රූපදෙස්සිං නරුක්ඛමං
සුත්වාන නොපගච්ඡාමි මම රූපෙන ගබ්බිතා.
1257. ඔවාදම්පි න ගච්ඡාමි බුද්ධදස්සනභිරුක්ඛා
තද ඵිතො උපායෙන උපනෙත්වා යසසතිකං.
1258. නිසෙස්සා'ත්ථිගො නිදෙස්සයි ඉද්ධියා මග්ගකොච්ඡෙද
අච්ඡරාරූපසද්ධියං කරුණිං ජරිතං මහං.

1. ඉදං මමකං - මජ්ඣ., PTS.

2. විනස්සං ඉති - මජ්ඣ., 8, PTS.

3. තපා වාහං - PTS.

6. රූපනන්දපදනය

1246. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි මනහර ඇස් ඇති සියලු දහම් විසයෙහි නුවණැස් ඇති විපක්ඛි නම් නායකයන් වහන්සේ පහළ වූ සේක.

1247. එකල මම බන්ධුවෙහි නුවර සමෘද්ධ වූ ධනධාන්‍ය-යෙන් පිරුණු මහාකුලයෙහි උපන්නී මනා රූ ඇති මහජනයාට ප්‍රිය ද පූජනීය ද වූමි.

1248. මහාවීර වූ විපක්ඛි ලෝකනායකයන් වහන්සේ කරා එළඹූ බණ අසා නරනායක වූ බුදුන් සරණ ගියමි.

1249. සීලයෙන් සංවර වූ යළි බුදුන් පිරිනිව් කල්හි ධාතු ස්තූපය මතුයෙහි රත්සතක් පිදුමි.

1250. මුදන ලද ත්‍යාග ඇති ව යාවජීවයෙන් සිල්වත් වූ එයින් සැවෑ මම මිනිස්කය හැරපියා තවතිසාවට පැමිණියමි.

1251-1252. එකල්හි මම රූපයෙන් ශබ්දයෙන් ගන්ධයෙන් රසයෙන් හා ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයෙන් ද - ආයුෂයෙන් ද වර්ණයෙන් සුම-යෙන් යශසින් ද එසේ මෑ ආධිපත්‍යයෙන් ද යන දසකරුණෙන් සෙසු දෙවියන් යටපත් කොට අභිභවා බැබැළුමි.

1253. දන් මම පශ්චිම භවයෙහි කිඹුල්වත් නුවර උපන්මි. බෙමක ශාක්‍ය රජුගේ දියණි වූ අතිශයින් ප්‍රසිද්ධ නන්ද නම් වූමි.

1254. කාන්තිය සුවනය කරන “අභිරූප” යන උපපදය මට විය, යම් කලෙක මම රූප ලාවණ්‍යයෙන් අලංකාර වූ යොවුන් වියට පැමිණියමි ද -

1255. එකල මා සඳහා ශාක්‍යයන්ගේ ඉතා මහත් විවාදයක් විය, ඉක්බිති පියරජ තෙමේ ශාක්‍යයෝ නහමක් වූනසෙත්ව’ යි මා පැවිදි කැටවි.

1256. පැවිදි වූ නරෝත්තම වූ තපාගතයන් රූපයට ද්වේෂ්‍ය වූහ යි අසා මාගේ රූපයෙන් ගර්විත වූ බුදුන් වෙත නො යමි.

1257. බුදුන් දකිමෙහි බියපත් වූවා අවවාදයට ද නො යමි, එකල බුදුහු උපායෙකින් තමන් වහන්සේ සමීපයට (මා) පමුණුවා -

1258. මාර්ගයෙහි නිපුණ වූ බුදුහු අප්පරා රූපයක් බඳු වූ තරුණියක ද ජරාවට පැමිණියක ද මළ එකක ද යන තුන් ස්ත්‍රී කෙනෙකුත් සෘද්ධියෙන් දක්වූ සේක.

1259. තායො දිස්වා සුසංවිග්ගා වීරහතා සෙ කලෙබරෙ
අට්ඨාසිං හවනිබ්බිතතා තද මං ආහ නායකො
1260. “ආතුරං අසුචිං සුතීං පසං නඤ්ඤ සමුසංසයං
උග්ගරතං පග්ගරතං බාලානං අභිනාදිතං.
1261. අසුභාය වීතං භාවෙහි එකග්ගං සුසමාහිතං
යථා ඉදං තථා එතං යථා එතං තථා ඉදං.
1262. එවමෙතං අවෙසබ්බනී රත්තිද්විමතද්දිතා
තතො සකාය පඤ්ඤාය අභිනිබ්බිජ්ජ ව ච්ඡයි.”
1263. තසංගා මෙ අප්පමනාය වීහරනායා’ධ යොනිසො
යථාභූතං අයං කායො දිට්ඨො සන්තරබ්බිරො.
1264. අථ නිබ්බිද්ද’හං කායෙ අජ්ඣන්තං ච වීරජ්ජ’හං
අප්පමනා වීසංසුත්තං උපසභිතා’ඝෙ නිබ්බුතා.
1265. ඉද්ධිසු ච වසි භොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
වෙතොපරියඤ්ඤාසං වසි භොමි මහාමුනෙ.
1266. සුබ්බෙ නිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛු වීසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛිණං නත්ථිද්දති සුතබ්බතො.
1267. අස්ථධමමනීරුත්තිසු පටිභානෙ තථෙව ච
ඤ්ඤං මම මහාවීර උප්පන්නං තව සත්තිකෙ.
- 1268-1270. කිලෙසා කුමාරිකා මග්ගං -පෙ- කතං
බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉදං සුදං රූපනඤ්ඤ භික්ඛුනී හගවතො සත්තිකෙ
ඉමා ගාරායො අභාසිත්ථාති.

රූපනඤ්ඤපට්ඨාපදනං ඡව්ඨං

4 - 7 අඨ්ඨකාසී අපද්‍යනං

1271. ඉමමහි හද්දකෙ කප්පෙ බ්‍රහ්මබ්බු මහායසො
කසසප්පො නාම නාමෙන උප්පත්ථි වද්දතං වරො.

1259. ඔවුන් දක අතිශයින් සංවේගයට පැමිණියා සිය සිරුරෙහි වීරක්ත වූ හවයෙහි කලකිරී සිටියමු, එකල්හි මට නායකයන් වහන්සේ මේ වදළහ:

1260. “නන්දවෙනි, (රොග්‍යයෙන්) ආතුර වූ අපවිත්‍ර වූ කුණු වූ සෙම් සොටු නැහෙන මල මු වැගිරෙන, බාලයන් වීසින් අභිනාදනය කළ ශරීරය බලව.

1261. අරමුණෙහි එකඟ වූ මොනොවට සමාහිත වූ සිත අසුභය නිමිති කොට වඩව, මේ කය යම්සේද තෙල කයත් එබඳු යැ, තෙල අසුභය යම්සේද මේ කයත් එබඳු යැ.

1262. ඊ දඟවලා නො මැලී වැ තෙල අසුභය මෙසේ බලමින් යළි ස්වකීය ප්‍රඥයෙන් නිර්වේදයට පැමිණ වාසය කරන්නාව.

1263. මෙහි නො පමාව නුවණින් යුක්ත වැ වාසය කරන ඒ මා වීසින් සානාර බාහිර වූ මේ කය තතුසේ දක්නා ලද්දේ ය.

1264. ඉක්බිති මම කයෙහි කලකිරීම්, මම අධ්‍යාත්මයෙහි ද නො ඇලුණිමි. අප්‍රමාද වැ සංයෝග රහිත වූවා උපශාන්ත වැ (කෙලෙස් පිරිනිවර්තී) පිරිනිවියා වෙමි.

1265. මහාමුනිවරය, මම සෘද්ධි විෂයෙහි ද දිව්‍යශ්‍රොත්‍රධාතු-යෙහි ද වැඩි වෙමි. පරසින් දන්නා නුවණෙහි ද වැඩි වෙමි.

1266. පෙර විසූ කදපිළිවෙළ දැනිමි, දිව ඇය පිරිසිදු කරන ලද, සියලු ආප්‍රවයෝ ඝෞර්වය වූහ, දන් පුනර්භවයෙන් නැති.

1267. මහාවීරයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සම්පයෙහි අත්‍ය ධම්ම - නිරුක්තීන්හි ද එසේ මැ පටිභානායෙහි ද මාගේ ඥානය උපත.

1268-1270. ක්ලේශයෝ දවන ලදහ... බුදුසසුන් කරන ලදී. මෙසේ රූපනන්ද මෙහෙණ මේ ගාරාවන් කිවු යැ.

සවැනි රූපනන්ද සංවීරාවදන සි.

7. අධ්‍යයන අපදනය

1271. මේ හදකල්පයෙහි බ්‍රහ්මඛන්ඩ වූ මහා යශස් ඇති වාදීන් කෙරෙහි උතුම් වූ නමින් කස්සප නම් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ උපන්සේක.

1272. තදහං පබ්බජිතාන තස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ
සංවුතා පාතිමොක්ඛසමිං ඉඤ්ඤෙසු ව පඤ්ඤි.
1273. මත්තඤ්ඤානි ව අසනෙ යුක්තා ජාගරියෙපි ව
වසන්ති යුක්තයොගා'හං භීතබ්බානි. විගතාසවං.
1274. අකෙකාසිං දුට්ඨවිත්තාහං 'ගණිකෙ'ති ව ගණිං තද
තෙන පාපෙන කමෙමන නිරයමි අපච්ඡිසං.
1275. තෙනෙව කමමසෙසෙන අජායං ගණිකාකුලෙ
බහුසොව පරාධිනා පව්‍රමාය ව ජාතියං.
1276. කායිසු සෙට්ඨිකුලජා බ්‍රහ්මවරියථලෙනහං
අච්ඡරා වීය දෙවෙසු අහොසිං රුපසමෙද.
1277. දිස්වාන දස්සනීයං මං ගිරිබ්බජපුරුක්කමෙ
ගණිකතෙන නිවෙදසසුං අකෙකාසනථලෙන මෙ.
1278. සා'හං සුචාන සද්ධමං බුද්ධසෙට්ඨස්ස දෙසිතං
සුබ්බවාසෙසමපනතා පබ්බජිං අනගාරියං.
1279. තතොපසමෙදස්සාය ගච්ඡන්ති ජිනසන්තිකං
මග්ගෙ බුද්ධෙ ධීතෙ සුචා ලභිං දුතොපසමෙදං.
1280. සබ්බං කමං පරික්ඛණං පුඤ්ඤං පාපං තථෙව ව
සබ්බසංසාරච්ඡිත්තිණ්ණං ගණිකතං ව මෙපිතං.
1281. ඉද්ධිසු ව වසි හොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
වේතොපරියඤ්ඤාණස්ස වසි හොමි මහාමුතෙ.
1282. පුබ්බෙ නිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛු වීසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛණං නන්දිදති පුනඛතවො.
1283. අත්ථමමනිරුත්තිසු පටිභානෙ තථෙව ව
ඤ්ඤාණං මම මහාවීර උපපන්නං තව සන්තිකෙ.
- 1284-1286. කිලෙසා ක්කාපිතා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං අධ්වනාසි භික්ඛුනි ඉමා ගාරායො
අභාසිත්වාති.

අධ්වනාසිපෙරියාපදනං සත්තමං.

1272. එකල්හි මම ඒ බුදුන්ගේ ශාසනයෙහි පැවිදි වූ ප්‍රාති-
මෝක්‍ෂයෙහි ද පඤ්ඤාදියයන්හි ද සංවෘත වූ -

1273-74. හෝජනයෙහි පමණ දන්ති නිදිවැටීමෙහි ද යෙදුණි,
යෝගයෙහි යෙදී වාස කරන මම රහත් මෙහෙණකට ආත්‍රොශ කළමු,
එකල මම දුෂ්ට සිත් ඇති වූ “ගණිකාවකු” යි කීමි. ඒ පව
කැමිත් නිරයෙහි පැයින්මි.

1275. එ මැ කර්මාවශේෂයෙන් බෙහෙවින් මැ පරාධීන
වූ ගණිකා කුලයෙහි උපන්මු. යළි පශ්චිම ජාතියෙහි -

1276. බබ්බර එලයෙන් මම කාසිජනපදයෙහි සිටුකුලයෙකු
ඉපිද රූ සපුයෙන් දෙව්ලොවැ අප්පරාවක මෙන් වීමු.

1277. දර්ශනීය වූ මා දක මාගේ ආත්‍රොශඵලය හේතු
කොටගෙන රජගහ පුරවරයෙහි ගණිකා බැව්හි තබාපුහ.

1278. ඒ මම බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් විසින් දෙසනලද සදහම් අසා
පූර්වාසනායෙන් සමන්විත වූ ශාසනයෙහි පැවිදි වීමු.

1279. ඉක්බිති උපසම්පද වීම සදහා බුදුන් සම්පයට යන්ති
මහැ ධූර්තයන් සිටියවුන් අසා දුතොපසම්පදව ලදීමු.

1280. සියලු කර්ම ද එසේ මැ පින්පව ද ඝෞ විය,
සියලු සසර තරණය කළමු. ගණිකාවට ද ඝෞ කරනලද.

1281. මහාමුනිවරය, සාද්ධිත්ති ද දිවසෝධායෙහි ද වශී
වෙමි, වෙතොපරියක්‍රණයාගේ ද වශී වෙමි.

1282. පෙර විසූ කදපිළිවෙළ දනිමි, දිව ඇස පිරිසිදු කරනලද,
සර්වාසුචයෝ පරික්ෂිණයහ, දන් පුනර්භවයෙක් නැති.

1283. මහාවීරයන් වහන්ස, නුඹවහන්සේ සම්පයෙහි අත් -
ධමම - නිරුත්තීන්හි ද එසේ මැ පටිභානායෙහි ද මාගේ නුවණ උපත.

1284-1286. කෙලෙස්හු දවන ලදහ... බුදුසසුන කරන ලදී.

මෙසේ අඛණ්ඩාසී මෙහෙණ මේ ගාරා කිටු යැ.

සත්වැනි අඛණ්ඩාසී සංවිරාමද්‍යා යි.

4-8 පුණ්ණාපදනං

1287. විපසින්නො භගවතො සිව්නො වෙසාහුස්ස ච
කකුසන්ධස්ස මුනිනො කොණාගමනාදිනො.
1288. කසාපස්ස ච බුද්ධස්ස පබ්බජිත්වාන සාසනෙ
භික්ඛුනි සීලසම්පන්නා නිපකා සංවුනිත්ථියා.
1289. බහුස්සුතා ධම්මධරා ධම්මසුපරිපුරිතා
උග්ගහෙතා ච ධම්මානං සොතා පටිථරුපාසිකා.
1290. දෙසෙතභි ජනමජ්ඣේ'හං අහොසිං ජිනසාසනෙ
බාහුසච්චෙන තෙනා'හං පෙසලා අතිමඤ්ඤියං.
1291. පට්ඨමෙ ච භවේ'දනි සාවකීයං පුරුක්කමෙ
අනාථපිණ්ඩිනො ගෙහෙ ජාතා'හං කුමහදසියා.
1292. ගතා උදකභාරිකං සොකීයං දිජමඤ්ඤං
සිතථමං තොයමජ්ඣමභි තං දීඤ්ඤා ඉදමබ්බං.
1293. උදභාරි අහං සිතෙ සද උදකමොතරිං
අය්‍යානං දණ්ඩහයභිතා වාචාදෙසහයට්ඨිතා.
1294. කස්ස බ්‍රාහ්මණ තං භිතො සද උදකමොතරි
වේධමානෙහි ගතෙහි සිතං වේදයසෙ භුසං.
1295. ජානනභි වත මං හොති පුණ්ණිකෙ පරිපුරිතෙ
කරොනතං කුසලං කම්මං රුක්ඛනතං කතපාපකං.
1296. යො වුට්ඨො දහරො වාසි පාපකම්මං පකුබ්බති
දකාභිසිඤ්ඤිතා හොති පාපකම්මා පමුච්චති.
1297. උක්කරනතස්ස අකුසාසිං ධම්මසුසංහිතං පදං
තං ච ඤාතො ස සංවිග්ගො පබ්බජිත්වා'රහා අහු.
1298. පුරෙතභි උනකසතං ජාතා දුසිකුලෙ යතො
තතො 'පුණ්ණා'ති නාමං මෙ භජිස්සං මං අකංසු'තෙ.
1299. සෙට්ඨිං තතොත්‍රමොදෙත්වා පබ්බජිං අනගාරියං
න විරෙතෙව කාලෙන අරහන්තං අපාපුණිං.

8. පුණ්ණාපදාන

1287. විසසි භාගාවතුන් වහන්සේගේ ද, සිබ් - වෙසසතු - කකුසනඛ යන මුනිවරයන්ගේ ද, කොණ්ඩගමන කාදින් වහන්සේගේ ද-

1288. කසසප බුදුරජුන්ගේ ද ශාසනයෙහි පැවිදි වූ සිල්සපත් නුවණැති සත්ත්තුන් ඉසුරන් ඇති මෙහෙණක් වූ -

1289. බහුශ්‍රැත වූ ධර්මධර වූ ධර්මාඤ්ඤ පුරවුස්සා වූ (මම) දහම් උගන්ති ද අසන්ති ද (ගුරුන්) ඇසුරුකරන්ති ද වීම්.

1290. ජනකා මැද දහම් දෙසන මම බුදුසසුන්හි (ප්‍රකට) වීම්, ඒ බහුශ්‍රැත භාවය හේතු කොටගෙන මම ප්‍රියසිල මෙහෙණන් ඉක්මවා සිතීම්.

1291. යළි දන් පශ්චිම භවයෙහි සැවැත් පුරයෙහි මම අනේපිඬු පිටුහුගේ ගෙයි කළදස්සක කුස උපන්මු.

1292. දිය ගෙන ඒමට ගියා දියමැද සිතලෙන් වෙඩුළන සොළිය බමුණකු දිවිම්. ඔහු දක මෙය කීම්:

1293. හැම කලා සිතයෙහි දිය ගෙන යන මම හිමියන්ගේ අඩුවම් බියෙන් බිය පත්වූ වාක් දෙස හයින් පිඩින වූ ජලයට බස්මු.

1294. බමුණ, තෙපි කවරකුට බියපත් වූ හැම කල්හි වෙඩුළන ගාත්‍රයෙන් යුක්ත වූ දියට බසිනු ද, අතිශයින් සිත විදිනවු යෑ.

1295. භවතිය පුණ්ණාවෙනි, කුශලකර්මයක් කරන කළ පට වළභාලන මා ඵ්කාන්තයෙන් දනෑ දනෑ ම පුරවුස්සි.

1296. භවතිය, මහලු වූ හෝ තරුණ වූ හෝ යමෙක් පට කම් කෙරේ නම් උදකැඟිණිවනයෙන් පාපකර්මයෙන් මිදේ යයි.

1297. දියෙන් නැඟිසිටිනහුට ධර්මාඤ්ඤෙන් යුක්ත වූ වදනක් කීම්, එ ද අසා සංවෙගයට පත් හේ පැවිදි වූ රහත් වී.

1298. එකකින් උන වූ සියය පුරමින් යම් හෙයෙකින් දස් කුලෙහි උපන්මු ද, එහෙයින් "පුණ්ණා" යයි මාගේ නම් විය, ඔවුහු මා නිදස් කළහ.

1299. ඉක්බිති සිව්වෘත්ත අනුමෝදනා කොට ශාසනයෙහි පැවිදි වීම්, නොබෝ කලෙකින් මෑ රහත්බවට පැමිණියමු.

1300. ඉද්ධිසු ව වසි හොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
වෙතොපරියඤ්ඤාණස්ස වසි හොමි මහාමුනො.
1301. සුඛෙව නිවාසං ජානාමි දිබ්බවත්තමු වීසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛණං නස්සීද්ධිං සුතබ්බාවො.
1302. අත්ථධම්මනිරුක්ඛිසු පටිභානෙ තපෙව ව
ඤාණං මෙ විමලං සුඤ්ඤං බුද්ධසෙට්ඨස්ස වාහසා.
1303. භාවනාය මහාපඤ්ඤා සුතෙන ව සුතාවතී
මානෙන නිවතුලජා න භී කම්මං වීතස්සති.
- 1304-1306. කිලෙසා ක්කාපිතා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස යාසනං.

ඉත්ථං සුදං පුණ්ණං භික්ඛුනි ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

පුණ්ණපෙරියාපදනං අට්ඨමං.

4-9. අභිපාළි අපද්‍යනං

1307. යො රංසිථුසිතාවෙලො ථුසො නාම මහාමුනි
තස්සා'හං හග්ගීනී ආසිං අජාසිං ඛතියෙ කුලෙ.
1308. තස්ස ධම්මං සුභිත්වා'හං විප්පසනෙතන වෙතසා
මහාදනං දදීත්වාන පස්සිං රුපසම්පදං.
1309. එකන්තියෙ ඉතො කප්පෙ සිව්ච්චි ලොකග්ගනායකො
උපාස්සී ලොකපඤ්ඤාතො තිලොකසරණො ජිනො.
1310. තද්දරුණපුරෙ රමෙම භුක්ඛිඤ්ඤාකුලසංඝවා
විමුක්ඛචිත්තං කුපිතං භික්ඛුනිං අභිසාපයිං.
1311. “වෙසිකාව අනාවාරා ජිනසාසනදුසිකා”
එවං අනෙකාසයිත්වාන තෙන පාපෙන කම්මුනා
1312. දරුණං නිරයං ගන්ත්වා මහාදුක්ඛසම්පජිතා
තතො වුතා මනුසෙසසු උපපත්තා තපස්සිනී.
1313. අසජාතිසහස්සානි ගණිකන්තමකාරයිං
තඤ්ඤා පාපා න මුච්චිස්සං භුත්වා දුට්ඨවිසං යථා.

1300. මහාමුනිවරය, සෘද්ධිත්ති ද දිබ්බසොතධාතුයෙහි වසී වෙමි, වෙතොපරියක්ඛණයාගේ ද වසී වෙමි.

1301. පුර්වනිවාස දනිමි, දිව ඇස ඉඬා කරන ලද, සර්වා. සුවයෝ පරික්ෂිණයහ, දන් පුනර්භවයෙක් නැති.

1302. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන්ගේ අනුභවයින් අතී ධම් නිරුක්තීන්හි ද එසේ මැ ප්‍රතිභානායෙහි ද මාගේ ඥානය නිර්මල විය, පරිභුද්ධ වී.

1303. භාවනායෙන් මහාප්‍රඥා ඇතිවිමි, ශ්‍රැතය හේතු කොට ගෙන ශ්‍රැතාවතී වෙමි, මානායෙන් නිවකුලයෙහි උපන්මු. එසේ මැය, කම්ය නො නැසෙන්නේ යි.

1304-1306. ක්ලේශයෝ දවන ලදහු බුද්ධසුන් කරන ලදි.

මෙසේ පුණ්ණා මෙහෙණ මේ භාරා කිවු යැ.

අටවැනි පුණ්ණා සංවිරාදන යි.

4-9. අබ්බපාලී අපදනය

1307. රස් පහස් ලද රැළි ඇති යම් පුංඤ් නම් මහාමුනි කෙනෙක් වූවාහු ද, මම ඔබට බුහුන වීමු. කැත්තුලෙහි උපන්මු.

1308. ඒ බුද්ධන්ගේ දහම් අසා වෙසෙසින් පහන් සිකින් යුක්ත වැ මහදන් දී රූප සම්පත් ප්‍රාප්තා කළමු.

1309. මොබින් එක්තිස්වන කපෙහි ලෝකාග්‍රහායක වූ ලොවට ප්‍රදීප වූ තුන්ලොවට සරණ වූ සිටි නම් ජිතපක්ඛමාරයන් වහන්සේ පහළවූ සේක.

1310. එකල රමා වූ අරුණ පුරයෙහි බමුණු කුලයෙහි උපන්මු, කිපුණු සිත් ඇති වැ රහත් මෙහෙණකට ශාප කළමු.

1311. “වෙඩ්‍යාවක මෙන් අනාවාර ඇති වැ බුද්ධසුන දූෂණය කරන්නී” යයි මෙසේ ආක්‍රොශ කොට ඒ පව් කැමින් -

1312. දරුණු වූ නිරයට ගොස් මහත් වූ දුකින් මධ්‍යා ලදුමු, එයින් සැවැ මිනිස් ලොවැ බැගෑපත් වැ උපන්මු.

1313. දසදහසක් ජාතියෙහි ගණිකාබව කළමු, දුෂ්ට වූ විෂයක් වළඳා මෙන් ඒ පාපයෙන් නො මිදිණිමි.

1314. බ්‍රහ්මචරියමසෙවිස්සං කසත්තපෙ ජින සාසනෙ
තෙන කමමච්චාකෙන අජායිං තිදසෙ පුරෙ.
1315. පච්ඡිමහවෙ සමපකෙත අහොයිං ඔපපතිකා
අමබසාඛනාගරෙ ජාතා අබ්බපාලිති තෙන හං.
1316. පරිවුතා පාණකොට්ඨි පබ්බජිං ජිනසාසනෙ
පත්තාහං අවලං යානං ධීතා බුද්ධස්ස ඔරසා.
1317. ඉද්ධිසු ච වසී හොමී සොතධාතුවිසුඤ්ඤා
වෙනො පරියඤ්ඤාස්ස වසී හොමී මහාමුතෙ.
1318. පුට්ඨෙ නිවාසං ජාතාමී දිබ්බවක්ඛු වීසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛණං නත්ථිද්දති පුනබ්බවො.
1319. අසුඛමමනිරුත්ථිසු පටිභාතෙ තපෙච ච
ඤ්ඤං මෙ විමලං සුඤ්ඤං බුද්ධසෙට්ඨස්ස වාහසා.
- 1320-1322. කිලෙසා කුමාරිකා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං
ඉදං සුදං අමබපාලි භික්ඛුනී ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

අමබපාලිපෙරියාපදනං නවමං.

4-10. පෙසලාපදනං

1323. ඉමමහි හඤ්ඤෙ කප්පෙ බ්‍රහ්මබ්‍රාහ්මණායසො
කසපො නාම නාමෙන උප්පජ්ඣ වදනං වරො.
1324. සාවඤ්ඤං පුරවරෙ උපාසකකුලෙ අහං
පසුතා තං ජිනවරං දිස්වා සුඤ්ඤා ච දෙසනං.
1325. තං වීරං සරණං ගතත්වා සීලානි ච සමාදිධිං
කද්වි සො මහාවීරො මහාජනසමාගමෙ.
1326. අත්තනො අභිසමොයිං පකාමෙසි නරාසහො
“අනත්තසුතෙසු ධම්මෙසු පුට්ඨෙ දුක්ඛාදිකෙසු ච.
1327. චක්ඛු ඤ්ඤං ච පඤ්ඤා ච විජ්ජාලොකො ච ආයි මෙ”
තං සුඤ්ඤා උග්ගහෙත්වාන පරිපුජ්ජිං ච භික්ඛවො.
1328. තෙන කමෙමන සුක්කතෙන වෙනනාපණ්ඩිති ච
ජහිත්වා මාත්‍රස්සං දෙහං තාවතීසං අගච්ඡං.
1329. පච්ඡිමෙ ච හවෙද්දති ජාතා සෙට්ඨිමහාකුලෙ
උපෙච්චි බුද්ධා සද්ධම්මං සුඤ්ඤා සම්මුද්ධසංභිතං.

1314. කසුප් බුදුන්ගේ ශාසනයෙහි බමුණර් වසිමි, ඒ කම් ව්‍යාකයෙන් දෙව්ලොවු උපන්මු.

1315. පශ්චිම භවය පැමිණි කල්හි ඔපපාතීකා වීම, අභ අතු අතර උපන්නී එයින් මම 'අඛපාලී' නම් වීමු.

1316. ප්‍රාණකොටින් විසින් පිරිවරන ලද වෑ බුදුසසුන්හි පැවිදි වීම, අවල වූ (නිර්වාණ) ස්ථානයට පැමිණියා බුදුරුහුන්ට ඔරණ වූ දියණියක් වීමු.

1317. දිව්‍යශ්‍රොත්‍රධාතු විශුද්ධියෙන් යුක්ත වෑ සාද්ධීන්හි ද වසී වෙමි, මහාබ්‍රහ්මවරය, චෛත්‍යාපරිසරයාගේ ද වසී වෙමි.

1318. පුර්වනිවාස දනීමි, දිව ඇස පිරිසිදු කරන ලද, සියලු ආසුවයෝ සැස කරන ලදහ, දන් පුනර්භවයෙක් නැති.

1319. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන්ගේ අනුභවයින් අසුරු ධර්ම නිරුත්තීන්හි ද එසේ මැ පටිභානායෙහි ද මගේ ඥානය නිර්මල යැ, පරිශුද්ධ වී.

1320-1322. කල්ලේශයෝ දවන ලදහ... බුදුසසුන් කරන ලදි.

මෙසේ අඛපාලී මෙහෙණ මේ ගාරාවන් කිවු යැ.

නවවැනි අඛපාලී සංවිරාදය නිසි.

10. පෙසලාපදානය

1323. මේ හදුකල්පයෙහි බ්‍රහ්මබන්ධු වූ මහායශස් ඇති වාදීන් කෙරෙහි උතුම් වූ නමින් කසසස නම් බුදුහු උපන් සේක.

1324. මම සැවැත්පුරවරයෙහි උවසුකුලයෙක උපන්මු. ඒ ජීනවරයන් දක දේශනාව ද අසා -

1325-1326. ඒ වීරයන් සරණ ගොස් සිල් ද සමාදන් වීම, කිසිකලෙක ඒ නරාසහ වූ මහාවීරයන් වහන්සේ මහාජන සමාගමයෙහි තමන් වහන්සේගේ අභිසම්බෝධිය ප්‍රකාශ කළ සේක: “දුක්ඛා දි වූ පෙර නො ඇසූ වීරු ධර්මයන්හි -

1327. නුවණැස ද ඥානය ද ප්‍රඥාව ද මාගේ විද්‍යාලෝකය ද වී” යයි ඒ අසා ඉගෙන යළි භික්ෂුන් විවාළුමු.

1328. මොනොවට කළ ඒ කර්මයෙන් ද චෛත්‍යා පිහිටුවීමෙන් ද මම මිනිස්කය හැරපියා තවකියා දෙව්ලොවට ගියමු.

1329. දන් පශ්චිම භවයෙහි මහ සිවුකුලයෙහි උපන්මු. බුදුන් කරා එළැඹූ සත්‍යප්‍රතිසංයුක්ත වූ සඤ්චිය අසා -

1330. පබ්බජිතා විරෙතෙව කප්පිකානි විවිතතයං
බෙපෙතා ආසවෙ සබ්බ අරහත්තං අපාපුණිං.
1331. ඉඤ්ඤ ව වසී හොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
වෙතොපරියක්ඛණස්ස වසී හොමි මහාමුතො.
1332. පුබ්බං නිවාසං ඡානාමි දිබ්බවක්ඛු විසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛණං නස්සිද්ධති පුනත්තො.
1333. අත්ථමමනිරුත්තිස්ස පටිභානෙ තපෙව ඵ
ඤ්ඤං මෙ වීමත්‍රං සුඤ්ඤං බුද්ධසෙට්ඨස්ස වාගසා.
1334. කිලෙසා ක්කාපිතා මය්‍යං හවා සබ්බං සමුහතා
නාගීව බන්ධනං ඡෙත්වා විහරාමි අනාසවා.
1335. සොගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සත්තිකෙ
තිසෙසා විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
1336. පටිසම්භිද්ධ වතසෙසා ව විමොක්ඛා'පි ව අට්ඨි'මෙ
ජළභිඤ්ඤා සව්ජ්ජතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුද්දං පෙසලා භික්ඛුනි ඉමා ගාරායො
අභාසිත්වාති.

පෙසලාචරියාපදනං දසමං.

බ්‍රහ්මයාචාරයා වතුසො.

තප්පද්දනං:

බ්‍රහ්මයා බ්‍රාහ්මණී වෙව තථා උපපද්දිකා
සිගාලමාතා සුත්තා ව අභිරුපා අධ්වකාසිකා,
පුණ්ණං ව අබ්බපාළි ව පෙසලාති ව තා දස
ගාරායො ආසනානෙත්ථ ආවත්තාලිස චුත්තරි.

අප වග්ගද්දනං:

සුමෙධා ඵතුපොසථා කුණ්ඩලකෙසි බ්‍රහ්මයා
සහස්සං තිසතා ගාරා සත්තතාලිස පිණ්ඩිතා,
සහ උඤ්ඤාගාරාහි ගණිතායො විහාරිති
සහස්සං තිසතා ගාරා සත්තපඤ්ඤායමෙව වා'ති.

චෙට්ඨිඅපදනං සමත්තං.

සමත්තා අපද්දනපාළි.

1330. පැවිදි වැ නොබෝ කලෙකින් මැ සත්‍යාර්ථයන් විමසමින් සියලු ආසුචියන් ගෙවා රහත්බවට පැමිණියමු.

1331. මහාමුනිවරය, සාද්ධිනිති ද දිවසෝධායෙහි ද වසී වෙමි, වෙනොපරියක්‍රණයාගේ ද වසී වෙමි.

1332. පුර්වනිවාස දනිමි, දිව ඇස විශොධිත යැ, සියලු ආසුචියෝ ඤය වූහ, දැන් පුනර්භවයෙක් නැති.

1333. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන්ගේ අනුභවයින් අසු ධම්ම නිරුත්තීන්ති ද එසේ මැ පටිභානායෙහි ද මාගේ ඥානය විමල යැ, පරිඤ්ඤා යි.

1334. මා විසින් කෙලෙස්හු දවන ලදහ, සියලු භවයෝ නසන ලදහ, නෙලෙස් බැඳුම් සිදු ආසුචි රහිත වැ ඇතින්නක මෙන් වෙසෙමි.

1335. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් සමීපයෙහි එකැතින් මාගේ ස්වාගතය විය, ත්‍රිවිද්‍යා අනුප්‍රාප්තයහ, බුද්ධසමුත්තර කරන ලද.

1336. සිව්පිළිසිඹියා ද අභාවිමොක්‍ෂයෝ ද භවිඤ්ඤා ද පසක් කරන ලදහ, බුද්ධසමුත්තර කරන ලදි.

මෙසෙයින් පෙසලා මෙහෙණ මේ ගාරා කිවු යැ.

දසවැනි පෙසලා සාවිරාවදන යි.

හතරවැනි බ්‍රහ්මයා වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

කැත් මෙහෙණන්ගේ අපදන යැ, බැමිණි මෙහෙණන්ගේ අපදන යැ, උපපලයිකා යැ, සිගාලමාතු යැ, සුක්කා යැ, අභිරුපනානු යැ, අභිකාසි යැ -

පුණ්ණා යැ, අම්බපාලි යැ, පෙසලා යැයි අපදන දසයක් වෙති, එහි ගාරා දෙසාලියක් අධික කොට ඇති දෙසියයක් වෙත්.

යළි වර්ග උද්දනය:

සුමෙධා වර්ග යැ, එකුපොසථික වර්ග යැ, කුණ්ඩලකෙසි වර්ග යැ, බ්‍රහ්මයා වර්ග යි එහි ගාරා සත්සාලියක් හා එක්දහස් තුන්සියයකි.

විභාචිත් විසින් උද්දන ගාරා සමග ගණන ලද්දහු එක්දහස් තුන්සියසත්තකයකි.

පෙරිඅපදන යමාප්ත යැ.

අපදනපාළි සමාප්ත යි.

ගාථාදිපාදනුක්කමණිකා

අ	පිට්ඨකා
අක්කමිකාන සරසි	8
අක්කොසිං දුට්ඨවික්කාහං	210
අක්කොන නාම ඛනාබ්බං	48
අග්ගං සද්ධාධිමුක්කානං	196
අගාරං පජභිකාන	172, 192
අගාරං වසනොත අමෙත	192
අගාරං විජභිකාන	168, 180
අබ්බගතෙ අලංකාරෙ	164, 176
අබ්බලග්ගෙන ඡාදෙසි	56
අවජරානං සහසසානි	22
අවජරා සතසහසා	26
අසුප්පිං පග්ගහෙකාන	30, 84
අසුසුසුච්චාපි කතං කම්මං	172
අසුසුනාහාපෙතති හොපෙතති	34
අට්ඨ උපපලහථානි	166
අට්ඨසත්තතිවසාහං	158
අට්ඨාරස සහසසානි	174
අතීක්කනොත ව සත්තාහෙ	72
අතී ව පජීතාවාසිං	98
අත්තදීපා තතො හොථ	70
අත්තො අභිසමෙබ්බං	216
අත්ථමමනිරුතතිසු	70, 86, 90, 116, 118, 162, 176, 188, 196, 200, 204, 208, 216, 218
අත්ථ ධම්මෙ ව නෙරුතෙත	62
අථ නිබ්බිද්දහං කායෙ	208
අරො ජාතික්කයං පතො	156
අදසි තස්ස මං තාතො	110
අදසි මෙ තද රාජා	194
අදසි මෙ මහාරාජා	10
අද්දසාහං ඉමං ඉඤ්ඤිං	92
අද්දසනෙන විබ්බොගා	84
අධිකාරා ඛනු අමහං	178
අධිකාරං ඛනුං මය්හං	166
අත්තං පානං බාදනීයං	92
අනිමිත්තං ව භාවෙති	82
අනුක්කප්පකො කාරුඤ්ඤකො	134
අනුජානි න නො තාතො	76, 94, 102, 110, 118
අනුප්පතස්ස මග්ගස්ස	128
අනුභොකා යසං සබ්බං	186
අනුභොකා සුඛං දුක්ඛං	96
අනුමග්ගෙන සමුද්ධො	164, 168, 178

අ	පිටුවකයා
අනුමොදි මහාවීරො	108
අනෙකජාතිසංසාරං	172
අනන්තං පානං බාදනීයං	28
අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පෙ	168, 180
අපරෙත ව කාලෙන	204
අප්පසද්දමනාකිණ්ණං	78
අභබ්බධ්‍යානෙ වජ්‍යෙකා	90, 162, 176
අභිඤ්ඤකා ව මහාපෙරා	158
අභිරූපං උපපදං	206
අභිවාදිය සමුද්ධං	142
අමෙහ අයෙඤ්ඤ ව මනුජා	190
අමහං සබ්බපතී හොති	170
අමෙහ ආරාමණ ධිතාතු	186
අයං පටිඤ්ඤා මය්‍යං	34
අයොසන හතසෙසව	70
අලං පුත්තා විසාදෙන	64
අච්ඡරාගා තං සුඤ්ඤා	44
අච්චිකා දිසා නත්ති	22
අසඬ්ඛියානි දීපානි	18
අසජ්ජමානා අගමා	54
අසීති දෙවරාජ්ජනං	20, 34, 36
අසුභාය විතං භාවෙති	82, 208
අසමාති පරිවිණේණාසි	62
අභමිති තත්ථ ගච්ඡිසං	144
අභං උප්පලවණ්ණං ව	76, 102
අභං උපොසථං කතා	26
අභං ඛෙමා ව සප්පඤ්ඤා	94
අභං තෙන සමයෙන	26
අභං මද්දජනපදෙ	156
අභං සුගතමානා තෙ	46
අහං සබ්බබ්භ සමපන්නා	136
අහො අච්ඡරියං මය්‍යං	70
අහො'නුකම්මකා අමහං	60
අහො සම්මා උපායො තෙ	84

ආ

ආකාශායතනකෙදිව	64
ආතුරං අසුචිං සුඤ්ඤා	82, 140, 208
ආනන්දෙ ව තද්ද සෙවො	52
ආයාචිං සො තද්ද ආහ	114
ආයුනාපි ව විමෙණ්ණිකා	206
ආරාධනීරියානග්‍යං	142

ආ	පිටුවකයා
ආරද්ධවිරියෙ පතිතතෙත	52
ආරමුණං මමං එතං	12
ආරාධිතො මහාවිරො	146
ආරාමං සුකතං කතා	2
ආසනං පරිවාරෙතා	18, 36
ආසිවිසාලයසමෙ	50

ඉ

ඉත්ථිකානඤ්චි පබ්බජ්ජං	48
ඉත්ථියො නාම ලොකග්ග	48
ඉත්ථියො පුරිසා වෙව්	190
ඉත්ථි නාම මයං දෙව	192
ඉත්ථි පුරිසා කුමාරා ව	190
ඉදං පව්ඤ්චකං මඤ්ඤං	62
ඉදං සුවණ්ණං කෙසුරං	112
ඉදමිදං තෙ සුභං රූපං	138
ඉද්ධිපාදෙසු කුසලා	16
ඉද්ධියා අභිතිලිච්ඡා	98
ඉද්ධියා ව වසි ආසි	70
ඉද්ධියා ව වසි ආසි	84
ඉද්ධියා ව වසි හොමි	90, 204
ඉද්ධිං වාසි නිදසෙසුරං	174
ඉද්ධිං වාසි නිදසෙසුති	88, 160
ඉද්ධි අනෙකා දසෙසුසු	92
ඉද්ධි අනෙකා දසෙසුසු	60
ඉද්ධිසු ව වසි හොම	62, 188
ඉද්ධිසු ව වසි හොම	106, 114, 120, 128, 132, 162, 196, 200, 208, 210, 214, 216, 218
ඉධ සඤ්චිත කුසලා	2
ඉමමග්ගි හද්දකෙ කප්පෙ	130, 202, 208, 216
ඉමසුමං හද්දකෙ කප්පෙ	74, 94, 102, 110, 118, 124
ඉමසුමං යෙව් කප්පමග්ගි	2, 76, 202
ඉසි ගහෙතා පුප්ඵාති	166

ඊ

ඊදිසෙසි වතෙ රමෙම	80
------------------	----

උ

උඤ්චිතො ව මහාමෙසො	104
උඤ්ඤං වා පරිළාභො වා	22
උච්චතීචමයං කමමං	184
උච්චකුලෙ පජායාමි	194

ල	පිටුවක
ලක්ෂ්‍යරත්නසංස්‍රූතිය	212
ලක්ෂ්‍යරත්න විවික්ෂිතවේදය	128
ලක්ෂ්‍යවිද්‍යා සුමනා	16, 132
ලක්ෂ්‍යර් අභං සිතෙ	212
ලක්ෂ්‍යාරා ව යා නාරි	180
ලක්ෂ්‍යාරා මම. තුමන	186
ලක්ෂ්‍යාරා මහාවිර.	206
ලක්ෂ්‍යාරා මහෙසිසංස්‍රූතිය	2, 94, 102, 110, 118, 124
ලක්ෂ්‍යාරා යාධිවික්ෂා	44
ලක්ෂ්‍යාරා හවා සබෙඩ	186
ලක්ෂ්‍යාරා ව කතෙ කළෙමි	184
ලක්ෂ්‍යාරා ව මෙ වළෙණ්ණ	16, 88, 194
ලක්ෂ්‍යාරා පඨවි.	88
ලක්ෂ්‍යාරා පුත්තා කාලකතා	104

ඵ

ඵකකං සුබ්බාසිතං	80
ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ	16, 194
ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ	12, 24, 28, 30, 74, 94, 150, 200, 206
ඵකද ලොකපජ්ජාතො	40
ඵකපුත්තපසුත්තං	104
ඵකසමිං සමයෙ රළෙම	158
ඵකිකා අභිනිමිතං	56
ඵකිකා බහුධා ආසි	54
ඵවමාදිති වජ්ජාන	160
ඵවමෙතං අවෙකඛනති	142, 208
ඵව. නිරාකුලං ආසි	134
ඵව. බහුච්ඡිධං දුක්ඛං	96, 170, 182
ඵව. විලපමානං තං	52
ඵව. සමමා විමුක්ඛානං	70
ඵවාහං වින්තාසිත්තං	192
ඵසා අන්තර්ධායාමි	98
ඵහි කං උපගුහිසංස්‍රූතිය	112

ඹ

ඹකතානවංසසංස්‍රූතිය	46
ඹවිනිත්තං නං සලලං	30
ඹරසා මුඛතො ජාතා	92
ඹරොපයසසු කල්‍යාණි	112
ඹරොහිත්තං ගගනා	60
ඹවාදකො විඤ්ඤපකො	134
ඹවාදමි න ගවජාමි	206

ක	පිටප්පිකා
කකුඛො වීලසනෙතාව	14
කකුඛො සහසසප්පිඛා	160
කට්ඨප්පිකා දන්ත	12
කන්ධා පඤ්ඤා කුටී	60
කථං වර්ගී සමුද්දො	52
කදවී ධම්මං දෙසෙතො	52
කදවී නියමානාය	16, 22
කදවී පිතුනා සභීං	56
කදවී සො කාරුඡිකො	156
කදවී සො නරාදිච්චො	76, 146
කප්පො ට සත්භවස්ස	170, 178
කප්පො සත්භවස්ස ට	166
කමට්ඨො මෙරුරාජාපි	64
කරෙහි උරා පහනවා	64
කස්සපස්ස ට බුද්ධස්ස	212
කස්සබ්බානම්මං තං භිකො	212
කාමධාතුවනිකනානා	160, 174
කාලපක්කමහි දිවසෙ	18, 36
කාසි රඤ්ඤා මහෙසි'හං	96
කාසිපු සෙට්ඨිකුලජා	210

කි

කිලෙසා කුමාරා අමුං	62, 184
කිලෙසා කුමාරා මහං	4, 6, 8, 10, 14, 16, 20, 24, 28, 54, 218
කිං මෙ ඉමාහි මාලාහි	14
කිං මෙ කතා රාජගහෙ	204

කු

කුට්ඨමික කුලෙ වීතෙ	152
කුණ්ඩං ජට්ඨමිකාන	120
කුසලං විජ්ජනෙ මහං	40
කුසලානං වීරදොසු	86
කුභිං වදන සොහා නෙ	140
කුභිං සසිනිහං වන්තං	140

කු

කුටාගාරඤ්ඤා පාසාදං	28
කුටාගාරවරෙ රමෙම	66
කුටාගාරානි සමානානි	68

	කෙ	පිටුවනො
කෙව් පබ්බටිතා අභ්ථි		186
කෙසෙසු ඡීජ්ජමානෙසු		204
	කො	
කොණාගමනස්ස චූනිතො		6
කොණඛඤ්ඤානඤ්ඤා නඤ්ඤා		46
කොමාරි බුභමවරියං	76, 94, 102, 110, 118, 126	
කොසෙය්‍ය කම්බලියානි		28
	ඛ	
ඛජ්ඣ අනිච්චතො දිස්වා		144
ඛලිතං ටෙ පුරෙ අභ්ථි		174
ඛෙමා උප්පලවණ්ණං ව		110, 118
	ග	
ගව්‍ය පස්ස මහාගොගෙ		78
ගතා උදකභාරිකං		212
ගජධතෙලෙන පුරෙතො		148
ගජං විලෙපනං මාලං		172
ගරුචිත්තං උප්පය්‍යපෙතො		18, 36
ගොණක විත්තකාදීනි		32
ගොතථී ආදිකා තායො		62
ගොතථී නිධනං යාතා		70
	ස	
සටං ගහෙතො ගව්‍යනති		122
සතකඤ්ඤානිලෙඛන		156
සරමෙතෙන වසෙත		150
සරතො නික්ඛමිත්තාන		8
සරෙ වාහං තිලෙ ජාතෙ		156
	ව	
වක්කඛඤ්ඤාසධිජාතිණ්ණ		48
වක්කවික්කං සපරිසං		56
වක්කවාළගිරිතුණං		162
වක්කවාළගිරිතුණං		176
වක්කවාළසමං කායං		162, 174
වක්කවාළසමං පාණිං		88
වක්ඛු සැණඤ්ඤා පඤ්ඤා ව		216
වතුජාතෙන ගජෙත		154
වතුචාරෙසු සොහනති		148
වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ		6, 10, 40

ව

පිටපතක,

වතුසබ්බි දෙවරාජුනං	26
වතුසාගර තොයානි	56
වත්තාරො ලොකපාලා තෙ	68
වතුහාගා නදිතීරෙ	8, 30, 40
වලනී රවතී පඨවී	180
විතකානි කරිකාන	68
විත්තසම් වසිභුතමි	98
වීරපභුති යං මයාං	46
වීරං ජිව මහාවීර	52
වීරානුපරි ආසිනං	166
වීරං පිණ්ඩපාතකු	100, 168, 180, 184, 192
වුලලාසිති සහ ස්භානි	186
වෙනයානි ව කාරෙකා	154
වොරං වධකං නිශනතං	110

ඡ

ඡට්ඨානස්ඝාතං සිතා	124
ඡන්ද්‍රිකා දෙවරාජුනං	40, 82
ඡක්කුරොදය කාලෙව	54
ඡිතං ගගා සම්මෙ මෙ	114

ජ

ජනෙකානපකං පිතිං	116
ජරාවසානං යොධෙකු	138
ජාති විණා ජරා ව්‍යාධි	174
ජාතියා සත්තවස්ඝාතං	20, 28, 38
ජාතනතී වත මං හොති	212
ජිනො තසමිං ඉදෙණ තුට්ඨං	86, 100, 106, 122, 126, 200
ජෙට්ඨං භාතා තිලොකමග්ගා	136

ක

කාසිනිනං භික්ඛුණිනං	134
---------------------	-----

ක

කතො අවොව මං සත්ථා	106, 130
කතො උපස්සයං ගතකා	54
කතො කල්ලිකවිත්තං මං	82
කතො ගොතමි ධාතුනි	70
කතො ව මං භික්ඛුනියො	144
කතො විත්තං විමුච්චි මෙ	114
කතො වුත්තා අහු රාජා	154
කතො වුත්තා ජනපදෙ	96

ක	පිටුවක
කතො වුතා මනුසසනෙත	4, 72
කතො වුතා මනුසෙසසු	96, 110
කතො වුතා මයං සබ්බා	76
කතො වුතාමහං තිසේ	154
කතො වුතා යාමමගං	4, 72, 108, 136
කතො වුතා රිට්ඨපුරෙ	96
කතො වුතා සපතීකා	60
කතො වුතාහං තුසිතං	74
කතො වුතාහං මනුපෙ	94
කතො ජරාභිභූතා සා	80
කතො තං උග්ගහෙත්ථාන	114
කතො තෙසං අදං යාගුං	96
කතො දෙවා ච බ්‍රහ්මා ච	66
කතො ධම්මමදෙසෙසිං	204
කතොපණ්ණාසිකා සිරසා	84
කතොපසම්පදාය	210
කතො භොජනවජ්ඣසම්මං	86
කතො මහාකාරුණිකො	132, 138
කතො මග්ගං අකාමාය	144
කතො මං ස ජිනො ආහ	72
කතො මං සුගතො ආහ	124
කතො මුදිත විකේතාහං	100
කතො මෙ අයාකො තුලෙය්	124
කතො මෙ ආසි සංවෙගො	82
කතො මෙ සාම් ආගතත්ථා	104
කතො යා සා විසංඝර්ථා	64
කතො විනයධාරිනං	100
කතො වුට්ඨාය නිබ්බාසි	64
කතො වුට්ඨාය සංවිග්ගා	114
කතො සා අනුසාසෙත්ථා	50
කතො සීසං මමචෙක්ඛසා	138
කතොහං අනිසංවිග්ගා	142
කතොහං විනයං සබ්බං	106
කත්ථ තොයලවාසිකා	42
කත්ථ මෙ සුකතං ව්‍යමහං	18, 26, 34, 36
කථා පඤ්ඤාසනානම්පි	42
කථා පබ්බජිතා සන්තී	120
කථෙව හඤ්ඤාපිලානී	156
කථෙවාධිපතෙයොගන	58
කථානං ජඩ්ධිසිත්තන	152
කද අදනකදමකො	134
කද ආවො ච මං සත්ථා	102

ක	පිටුවකිනා
කද අවො ව මං සබ්බං	42
කද අනු සත්තසාරො	188
කද ආමනාසි සත්ථා	66
කද උදකමාහිකා	144
කද උපාසිකා තත්ථ	64
කද උපාසකො සො මං	126
කද කිසා ව පණ්ණු ව	104
කද කොලියපුත්තානං	154
කද ගහකා හික්ඛුනියො	144
කද ගමිකා සාවතී	120
කද ව හික්ඛුනි වීරො	116
කද ව සො හවිකාන	154
කද ජිනස්ස මාතුච්ඡා	42
කද තස්ස මහෙසිහං	150
කද තං අනුජානෙකා	126
කද තං පාතයිකාන	112
කදතිවිමුක්තා සබ්බං	56, 90
කද දසභි ධානෙහි	208
කද ධම්මකථං කතා	202
කද නානෙක නිරානනෙක	66
කදපි තස්සහං ආසිං	150
කදපි පබ්බජිකාන	202
කද මමසං සත්තානං	208
කද මහාකාරුණිකො	82, 108, 140
කදයං බ්‍රහ්මමනියං	150
කද රුණපුරෙ රමෙම	214
කද වීජාන දුක්ඛත	104
කද සත්තසහසෙසභි	188
කද ස රාජා සුගතං	86
කද සෙට්ඨිකුලෙ ජාතා	142
කද සො ධම්මකථිකං	124
කද සො පබ්බජී ධීරො	156
කදහං අඤ්ජලිං කතා	150
කදහං පණ්ණිකාන	112
කදහං පබ්බජිකාන	210
කදහං පරිසං ගහකා	198
කදහං චූලච්ඡිනං	78
කදහං බ්‍රහ්මමනියං	200, 206
කදහං බාරාණසියං	74
කදහං මුද්දිකා හුකා	102
කදහං හංසවනියං	56, 72, 100, 108, 116, 122, 130, 134, 196
කදහි සො ලොකගරු	130

න	පිටුවකයා
තද නිපච්ච සමවුද්ධං	54
තද නිමනතයිකාන	134
තදපි තථෙ අඤ්ඤමහි	154
තදහු භංසචනියං	146
තදෙකිකා විවිජනාසුං	144
තදෙතරා භික්ඛුනියො	48, 60
තනුමජ්ඣා පුට්ඨසෙසාණි	140
තමහං එහි සුභගෙ	138
තමහං ලොකනායකං	74
තමහං විමහිතා දිසවා	138
තමානෙකාන තෙ සබ්බෙ	152
තමපි දනං සභාදයිං	152
තයා තාත සමජ්ඣිවෙය්	52
තසමා සද්ධං ච සීලං ච	198
තසමිං සො සමයෙ බුද්ධො	178
තස්ස තථෙස්ස සුක්කතස්ස	168, 180
තස්ස තෙ අනුක්කමපනී	168
තස්ස දෙසයතො ධම්මං	198
තස්ස ධම්මං සුඤ්ඤාභං	114, 214
තස්ස ධම්මෙසු දයාද	58, 72, 102, 108, 118, 124, 130, 136, 142, 198
තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ	198
තස්ස ධිතා චතුසාසිං	110
තස්ස බුද්ධස්ස මාතුච්ඡා	58
තස්සාපි නරවීරස්ස	202
තස්සාපි භගිනී ආසිං	154
තස්සා මෙ අසමකතාය	208
තස්සාසිං ජෙට්ඨිකා ධිතා	76
තස්සාසිං තනියා ධිතා	102
තස්සාසිං දුතියා ධිතා	94
තස්සාසුං සත්තධිතරො	4
තස්සාහං භරියා ආසිං	154
තස්සාහං සුජපියා ආසිං	78
තං ච අප්පට්ඨානියං	204
තං ච ලඤ්ඤං මයා වීරං	46
තං වීරං සරණං ගන්තවා	216
තං සුක්කාන පමුදිතා	58
තං සුක්කා පමුදිතා හුක්කා	120
තං සුක්කා මුදිතා හුක්කා	72, 108, 118, 136, 142, 148, 198
තං සුක්කා චිත සමිද්ධිං	78
තං සුක්කාහං පමුදිතා	198
තා ඵලමනුසාසිකා	46
තායො දිසවා සුසංවිග්ගා	208

පිටුරිකා

තාවතිංසකුච්ඡි භවනං	188
තාවතිංසෙසු දෙවෙසු	58
තාසං සභාධිකා හුජා	4
තාසං සොකපභානඤ්ඤා	44
තිරොකුඤ්ඤා තිරොසෙලං	132
තිරොසෙලං නිරොසෙලං	206
තිස්සානං දෙවිරාජ්ජනං	12
තුලිකා විකභිකාති	34
තෙන කමමවිජාකෙන	190
තෙන කමමෙන සුකතෙන	4, 8, 18, 22, 30, 36, 40, 72, 94, 102, 118, 124, 130, 136, 184, 190, 194, 198, 202, 216
තෙන කාලෙන ආසිමහ	178
තෙන කාලෙන සො ආසි	166, 178
තෙන කාලෙන සො ආසිං	166
තෙන දීපං පදිපෙතා	130
තෙනෙව කමමසෙසෙන	210
තෙනෙව රුක්ඛමුලෙන	184
තෙමාසං තප්පධිකාන	154
තෙසට්ඨි වසෙවනතිනං	16
තෙසං බුද්ධො වියාකාසි	180
තෙහි කමමෙහි සුකතෙහි	76, 96, 104, 110, 118, 126

උ

උතං අද්ධි පබ්බතං	46
උතං ධම්මාභිසම්මය	54
උතං සත්භවස්සානං	160
උපසංග චෙදියො කිංසෙසා	150

ඳ

දකුණිකං සරං පිණ්ඩං	162, 174
දමනා දමනාති සහ	204
දසකොට්ඨසහස්සානි	90
දසකුණං සත්භවස්සානං	2
දසජාති සහස්සානි	214
දසනානං වක්ඛවනතිනං	40
දසවස්සසහස්සානි	74
දසසනස්සානං බුද්ධස්ස	200
දසස්සනා ද්විවිධා ඉද්ධි	56
දසස්සනා පාඨතිරානි	60
දසස්සනා වක්ඛවනිය	186
දනසිලම්යං සබ්බං	170

පිට්ඨකා

දුග්ග ව ගහනෙ වෙව්	152
දුරුණං නිරයං ගහකා	212
දිට්ඨිගහන පසකතා	84
දිට්ඨවක්ඛු විසුද්ධං මෙ	20, 38
දිට්ඨං පුබං අසමෙකියං	190
දිවසං දෙව තයො වෙව්	188
දිසවා ආදීනවං ලොකෙ	156
දිසවා වික්කං පසාදෙකා	58
දිසවා ජලනතං යසසා	132
දිසවා තමෙවං විනොකසි	80
දිසවාන දස්සනියං මං	210
දිසවා පච්චෙක සමුද්ධං	96
දිසවා බුද්ධානුභාවං තං	204
දිසසනති වතුසුරියා	68
දිසඤ්ඤාලි තමනාමෙ	50
දීපඛකරො මහාවීරො	170
දීප සතසහස්සානි	20, 38
දුග්ගකත දුක්ඛතා හොමි	140
දුග්ගෙ කුලෙ පජායාමි	34
දුග්ගෙ හගෙ සංසරාමි	22, 34
දෙය්‍යධම්මො ව මෙ නත්ති	22
දෙවකඤ්ඤා මනුස්සා ව	180
දෙවලොකා වර්ණිතා	20, 38
දෙවා දිට්ඨෙති ගජෙති	68
දෙවා නාගාසුරා බ්‍රහ්මා	66
දෙවෙ මහිඤ්ඤා අනුමත	2
දෙසෙනති ජනමජ්ඣිමං	212
දෙමනස්සං න ජානාමි	34
ඉවත්තංස උක්ඛමොපෙතං	48
ආරෙත හංසවතියා	184
ආගතියො පජානාමි	194
ආනන්දානෙ ඉතො කප්පෙ	14

ධ

ධඤ්ඤාහං නෙ මහාවීර	50
ධනධඤ්ඤාපරිව්වාගං	164, 178
ධම්මඤ්ඤා තස්ස අපෙක්ඛාසිං	116
ධම්මදීනතා යථා ධීරා	126
ධම්මං වරෙ සුචරිතං	180
ධාතියො මං උපට්ඨන්ති	34
ධීතාහං බුද්ධසෙට්ඨස්ස	88
ධීතු තුඤ්ඤා මහාවීර	88

න	පිටුවකයා
නගරෙ අරුණවතියා	14, 16, 192
නගරෙ බන්ධුමතියා	10, 22, 26, 30
නගරෙ භංසවතියා	18, 32, 36
න ගාමධිමෙමා නො නිගමස්ස ධිමෙමා	120
න ව මෙ වන්දනං වීර	62
න විරෙතෙව කාලෙන	138, 156, 200
න ජරා මච්ඡා වා යස්ස	44
නතඬා දණ්ඩුතියා	80
න තිත්තපුබ්බං තවදස්සනෙන	50
නත්ථි ජාතිජරාවතාධි	160
නදතො පරිසායං තෙ	50
න නු නාම ගහට්ඨන	80
නන්දො රාහුලහද්දෙ ව	50, 158
න පඤ්ඤාකාලො සුභගෙ	138
නමො තෙ සබ්බදස්සාවි	82
න යුත්තං සොචිතුං පුත්ත	52
න රොවෙසි පතිං මය්හං	104
න විජ්ජනෙන මතා යසම්.	120
න සන්ති පුත්තා තාණාය	106
න සොචියා පරෙසං සා	70
න හි සබ්බෙසු යානෙසු	112
නාගානං පචරං පුප්ඵං	94
නාගාසුරා ව බ්‍රහ්මානො	68
නානා පරිමලාකිණේණ	50
නානා දීපා නමස්සන්තං	198
නානා විකුබ්බණං කන්ධා	88, 188
නානාවිධං බහුං දුක්ඛං	164, 178
නානුජානාසි මං කාතො	126
නාභිනාදිත්ථ සො දනං	152
නිට්ඨිතෙ ව මහාඥපෙ	6
නිත්තිණ්ණං ජාතිසංඝාරං	86
නිපච්ච මුනිවීරං තං	116
නිපච්ච සිරසා පාදෙ	146
නිපතිත්වා මහෙසිස්ස	82
නිබ්බතති එකතො හොති	88
නිබ්බානං ගොතම් යාසි	44
නිබ්බානාය වජ්ජනීනං	42, 182
නිබ්බාසිස්සාම ඉතෙවචං	62
නිබ්බණ්ණං සබ්බසංඛාරෙ	84
නිබ්බන්දිත්වා අගාරමහා	184
නිබ්බන්දිත්වා අගාරෙහං	194
නිබ්බන්දිත්වාන සංසාරෙ	168

න	පිටුවකා
නිබ්බූතෙ නමිති ලොකග්ගෙ	148
නිමනාසිත්වා සුගතං	124
නිවන්තා උක්කසො'භාසි	104
නිසස්ස පාදමුලමිති	58
නිසින්නං ජනකායසමි	150
නිසින්නො රුක්කමුලමිති	80
නිසිදි තත් සමණො	32
නෙකකොටි සහස්සානං	164, 176
නෙකකොටි සහස්සානි	164, 176
නෙකසාණසහස්සානි	204

ප

පක්ඛිපිත්වා පදිපෙත්වා	154
පච්චන්තදෙස වීසයෙ	166, 178
පච්චයාකාරකුසලා	74
පච්චිකමුද්ධං දිස්වාන	152
පච්ඡිමහවෙ සමපන්න	194, 216
පච්ඡිමෙ හවෙ සමපන්න	20, 38, 126, 172, 190
පච්ඡිමෙ ච හවෙදති	76, 104, 110, 118, 126, 132, 144, 198, 204, 206, 212, 216,
පඤ්ඤස සත්තානුනා	58
පඤ්ඤත්වා තච භොග්ගා	166
පඤ්ඤසං චක්ඛවතනීතං	12
පඤ්ඤමි තස්ස ධිතාසිං	118
පඤ්ඤත්තමාසනමිදං	32
පඤ්ඤසං දෙවරාජුතං	22
පටිගච්චායුසඛිතරෙ	42
පටිග්ගහෙත්වා තතෙව	124
පටිග්ගහෙත්වා සමමුද්ධො	12, 30
පටිලොමෙන කුමානානි	64
පටිසම්භිද් චතසස්සා ච	4, 6, 8, 10, 28, 54, 62, 218
පණමාමි නරාදිච්චං	48
පණ්ඩිතාසි මහාපඤ්ඤ	70
පතාකා උසස්සතානෙකා	68
පතීං යපෙත්වා යෙසා	118
පතෙසිං තෙසි පතෙසුං	96
පදුමිත්තරස්ස බුද්ධස්ස	122
පදුමිත්තර නාම ජිනො	72, 100, 108, 142, 196
පදුමිත්තරො නාම ජිනො	56, 116, 122, 128, 146
පදුමිත්තරො මහාවීරො	190
පදෙසරස්සං වීජුලං	194
පනාදිතා දුශ්ඤ්ඤා	64

ප	පිටුවක
පබ්බජිතා විරෙතොව	218
පබ්බජිතා කරාගතං	206
පබ්බජිතා තද වාහං	84
පබ්බජිතා ධම්මධරා	202
පබ්බජිතා මුනිමතං	202
පබ්බතග්ගෙ දුමග්ගෙ වා	22
පභික්කා වදනං වාසි	140
පමොදිතාහං සුමනා	92
පරකතමං කං සඵලං	166
පරමමුඛා නිසීදිතා	18, 36
පරිකම්භං අතිතඤ්ඤා	170, 182
පරිවිණේශ්ඤා මයා සක්ඛා	44, 100, 106, 122, 126, 132
පරිවුතා පාණකොට්ඨි	216
පරිඤ්ඤානං මයාදුක්ඛං	44
පරිනිබ්බානුමිච්ඡාමි	48
පරිනිබ්බානාකාලං මෙ	54
පරිපසෙසා වයො මඤ්ඤා	158
පරිබ්බාජිකිනී ආසිං	130
පරිසාහි චතුහි සො	92
පසංකච්ඡිතා සුමනා	8, 40
පසීදසසු මහාභොගෙ	44
පසස්සා ආසුසම්ඛාරං	158
පස්සා ජනසම්මතෙසු	166
පාණිනා තානි පග්ගග්ග	70
පාදපක්ඛාලනෙනාහං	114
පිණ්ඩවාරං වරනාසස	12
පිණ්ඩාය විවරනෙත සො	12, 152
පිණ්ඩිතං ලොකසාරං ව	138
පිතා අඤ්ඤානසංකො මෙ	60
පිතුනා සහ ගහචාන	196
පුතො ව රාහුලො නාම	88
පුතො සිගාලකො නාම	198
පුත කසසපථිරස්ස	152
පුතො නිමනාසිකාන	152
පුතො පතා ගහෙකාන	152
පුබ්බදකම්භං පච්ඡාසු	66
පුබ්බානං ලොකනාථානං	176
පුබ්බෙතිවාසං අඤ්ඤාසි	70
පුබ්බෙතිවාසං ජානාමි	176
පුබ්බෙතිවාසං ජානාමි	62, 86, 90, 106, 114, 120, 128, 134, 162, 188, 196, 200, 204, 208, 210, 216, 218
පුරස්කතා භික්ඛුනිහි	158

ප

පිට්ඨකා

පුරතො දෙවමනුජා	68
පුරිමං කුසලං කමමං	184
පුරිමානං ජිනභ්‍යානං	90
පුජා මෙ තාදීසං රමමං	150
පුරයිකා පරමනං	10
පුරෙකා පරමං අනතං	194
පුරෙතනී උනාකසතං	212

ඵ

ඵලලාරවිඤ්ඤා සංකාමෙ	48
--------------------	----

ඛ

ඛණ්ණතා ධම්මධරා	200, 212
ඛාලං ආදය අතරිං	104
ඛේමබ්බසාරො තද රාජා	78
ඛුද්ධපථොචක ඛුද්ධානං	184
ඛුද්ධමාතානි පඤ්ඤානි	66
ඛුද්ධසාසනපාලෙතා	52
ඛුද්ධස්ස පරිනිබ්බානං	42
ඛුද්ධස්ස පරිනිබ්බානෙ	68
ඛුද්ධස්ස රංසිං දිස්වාන	14
ඛුද්ධස්ස වචනං සුඤ්ඤා	92
ඛුද්ධානං ලොකනාථානං	162
ඛුද්ධ පසක්කා කල්‍යාණී	198
ඛුද්ධ පසක්කා ධම්මෙ ට	196
ඛුද්ධා තස්ස ට සද්ධම්මො	44
ඛුද්ධවරියමසෙ විස්සං	216
ඛුද්ධදෙවඤ්ඤා සමුද්ධං	164, 178
ඛුද්ධවණ්ණඤ්ඤා මාපෙකා	162
ඛුද්ධානො කාචි දසෙසනති	188

භ

භගවතී කොණාගමනෙ	2
භවනෙතනි අවිජ්ජා ට	186
භවාහටෙ සංසරනති	34
භවාහටෙ සංසරිකා	196
භවාමි තෙන කමමන	74
භවා සමබ්බ පරිකම්භා	184
භාවනාය මහාපඤ්ඤා	212
භික්ඛාය ගාමං ගව්ශනෙත	96
භික්ඛුනි උප්පලවණ්ණං	86
භික්ඛුනි නිලසො සුදෙඤ්ඤා	44

හ

පිටියැකා

හිතඛුනිහි විමුක්තාහි	42
හීයොතා විතතං පසාදෙසිං	166
භුඤ්ජිතාන සමුඛුඤ්ඤා	92
භූමිවාලො තද ආසි	42
භූමිං උද්ඝඤ්ඤං කතවා	88
භොජයිතාන සත්තාහං	100

ම

මකුළුමුඛුරුභාකාරා	140
මඤ්ඤං ව පටියාදෙසි	90
මඤ්ඤානු ව මඤ්ඤවිදු	128
මජ්ඣිමනිකමහි සුරියො	32
මජ්ඣිම අට්ඨකඛුමහිනං	148
මණ්ඩපෙ රුක්ඛමුලෙවා	20, 34, 38
මණ්ඩපෙහි පලලබ්ධ	92
මත්තඤ්ඤානි ව අසනෙ	210
මධුරානි පහට්ඨානි	50
මඤ්ඤාදි නරිකතං	46
මමඤ්ඤා විතතමඤ්ඤාය	92
මම සුතතාහිනිකුමම	60
මයා හිතඛුනියො වීර	48
මයං සභාවනිකුමතා	42
මහතා ව පයනෙතන	138
මහතා ජනකායෙන	62
මහතා පටිවාරෙන	78
මහාකාරුණිකො සත්ථා	128
මහාදනං දදිතාන	94
මහාධනෙ සෙට්ඨිකුලෙ	98
මහානෙලස්ස ජදනං	16
මහාභිකාපං කටුකං	10, 192
මහාසමුද්දෙ වතුරො	88
මහොරගො මහානාගො	90
මාතරං පිතරං වාපි	72
මාතුච්ඡා තෙ මහාවීර	56
මා නො සරණෙද නාමෙ	64
මිත්තා හිතඛුනියො නා හි	42
මුත්තවාගා සීලවතී	206
මුත්තතණ්ඩාසමනං	46

ය

යත් නාම ජිනසායං	50
යත් යත් නිසිත්තාහං	142

ය	පිටුවක
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	2, 4, 72, 108, 132, 152
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	74
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	112
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	82, 140
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	168
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	34
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	78
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	144
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	104
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	96
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	156
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	204
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	126
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	96
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	120
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	84
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	76
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	84
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	42
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	18
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	36
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	128
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	160, 162
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	176
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	174
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	44, 100, 106, 116, 122, 126, 132
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	66
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	198
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	66
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	102
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	182
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	64
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	66
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	18, 36
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	86
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	160
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	58
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	136
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	190
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	78
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	82
යඤ්ඤාය පඤ්ඤාය	112

ස

පිට්ඨකා

යො ව ව සසසනං ජීවෙ	120, 146
යොනියො පච්චවේකඛිනො	26
යො පි මෙ හවතෙ හත්තං	74
යො රංසිථුසිතාවෙලො	214
යො චුබ්බිකා දහරො වා පි	212
යො සො මහත්තරො බ්බෙසො	70
යං අමහං පුරිමං කමමං	176
යං අමහං පටිමනෙතසි	178
යං අමෙහති කතං කමමං	188
යං න දිට්ඨං පුරාණෙහි	52
යං මය්හං පුරිමං කමමං	162, 194
යං මය්හං පටිමනෙතසි	164
යං මයා පුරිතං කමමං	90
යං යං ජනපදං යාමී	6
යං යං යොනුපපජ්ජාමී	20, 38

ර

රඤ්ඤා මාතා මහෙසිති	46
රකනානට්ඨපඤ්ඤාසං	134
රකනාමයං මණ්ඩපං ව	90
රත්තංසුකුපසබ්බානා	80
රටීකාය වජ්ජනීං තං	44
රමමං වෙළචිතං යෙන	78
රහොගතා නිසීදිනො	10, 192
රාජකඤ්ඤාති සභිතා	130
රාජානං උපසංකමම	10
රාජාපි රජං ජබ්බිකා	26
රාජපුරුෂොන නිබ්බන්තං	78
රාහුලො ව අහං වෙච්ච	88
රූපභොගයසෙ වෙච්ච	190
රූපවතී භොගවතී	168, 180, 184
රූපසංදෙහි ගතෙති	58
රූපාවාරගුණපෙතා	174
රූපාවාර ගුණ සුත්තා	160
රූපෙන කිං තවානෙන	64

උ

ලහුඤ්ඤා වත විසංඤ්ඤා	112
ලාභං සිලොකං සක්කාරං	168, 180
ලාභගුණන යසං පත්තා	172
ලාභියො අත්තපානානං	172
ලොකනාමෙ ධරතෙතච්ච	158

ව

පිටපතක

වඳිතරකකමණ මණං	46
වඳිතර මුනිනො පාදෙ	186
වයං හි පටිමෙ කාලෙ	158
වරගතිකා මාලකා	28
වසනකියා තමහි නගරෙ	158
වසනසතසහසසානි	134
වාසවං විය වසෙසනං	58
විවරනි අමකුඳුකං	78
විපසස්සනො හගවතො	212
විපසස්සන හගවතො	8
විමහිතා තා ජිනවරං	144
විරියං මෙ ධුරධාරණං	16
විරොචනති පරිකුසනා	148
විසුඛමනසා අජ්ජ	22, 40
විසුඛනසනා හොමි	132
විභාය නඤ්ඤා දිසා	78
විජිහමෙසනං කතං	190
විසානං වසනවත්තං	12
වුත්තං හෙතං හගවතා	180
වෙසස පුරු කුලෙ ජාතා	186
වෙසිකාව අනාවාරා	214

ස

සකකතා පුරිතා ආසිං	98
සකුණි ව යථාකාසෙ	54
සකෙත අනුභාවෙන	138
සඤ්ඤාකණ්ණං සෙතකං	80
සඤ්ඤාරාමමද්ධිමහ	74
සඤ්ඤා පසාදෙ යසසත්ථි	198
සථෙ මධි දයා අත්ථි	46
සඤ්ඤාසෙන ව කෙසෙ මෙ	112
සත්ත උපපලප්පජානි	16
සත්තති දෙව රාජ්ජනං	16
සත්තමාලා ගහෙතාන	14
සත්තසාති සහසසානි	154
සත්තයොජනිකං පුපං	148
සත්ත රත්තිදිවං තත්ථ	18, 36
සත්තසතසහසසානි	148
සත්තිසුද්ධපමා කාමා	98
සත්තසහසෙස අතිසත්තන	190
සත්තසහසෙස ඉතො කපප	20, 34, 38, 58, 72, 90, 108, 118, 124, 130, 134, 142, 146, 188, 190

ස	පිටුවක
සතං සහසසාන පි ධුන්නකානං	98
සතානි පඤ්චිත්තානි	154
සතිපට්ඨානකුසලා	16
සදෙවකඤ්ඤා පසස්සන්තා	170
සද්ධම්මස්සවනෙ යුක්තෙ	124
සන්තප්තා කුප්පිතාහුමි	32
සබ්බං කමමං පරිකම්මණං	210
සබ්බං සරීරසඤ්ජාතං	140
සබ්බකාලමපි පඨවිං	192
සබ්බඤ්ඤං චුලලිතං දිස්වා	92
සබ්බස්ස චිත්තා නන්දී	98
සබ්බ පාරමිසමගුතං	200
සබ්බබන්ධන මුක්තාහං	12
සබ්බවොසිත වොසානා	20, 38
සබ්බසො ජාදිතං ආසි	68
සබ්බාපි තා හිතඛුනියො	68
සබ්බායො පුරතො නිතා	68
සමචිත්තා සමකමො	168
සමණී සමණගුණා ව	76, 94, 102, 110, 118, 126
සමපක්ඛං අනුභොජනාන	12, 74, 110, 136
සමපක්ඛං නං කරිකාන	32
සමපක්ඛමනුභොජනාන	4, 12
සමපක්ඛයො'නුභොජනාන	150
සමබ්බුද්ධං අභිවාදෙත්වා	158, 174
සමබ්බුද්ධං පතිමානෙත්ති	14
සමාධිගොචරා සබ්බා	186
සයමභුතො පඤ්ඤාසනා	60
සහ ආවජ්ජනා මඤ්ඤං	18, 36
සහ තස්ස නිපාතෙන	140
සහ පුඤ්ඤස්ස කත්තාරො	60
සහ මෙ ජාතමත්තමිති	76
සහස්සං දෙවරාජ්ජනං	194
සහාහං සෙට්ඨිතා තෙන	150
සා කඤ්ඤා කතකාභාසා	80
සාකියමිති කුලෙ ජාතා	136
සාකියානිහි ධිරාහි	60
සා තාහි සහ ගන්තාන	64
සා දදති සකත්තානං	170
සා පච්චෙධිතසබ්බඛි	140
සාවකං ධුතවාදනං	146
සාවස්ථී නගරං ගන්තවා	104
සාවස්ථියං පුරවරෙ	216

ස

පිටප්පාඨය

සා විසං වසසසතිකා	56
සාසනං ජොතගිකාන	148
සාහං තමත්ථං පුච්ඡස්සං	114
සාහං තෙහි විනා භූතා	96
සාහං සුඤ්ඤාන සංඛාරං	210
සාහං සුඤ්ඤානිමා ගාථා	120
සිද්ධත්ථස්ස හගවතො	6
සිනෙරුං දණ්ඩං කඤ්ඤාන	54
සිරිං ව රුපිනිං දිස්වා	136
සිලෙසු සංවුත්තා හුත්වා	206
සුඛං දුක්ඛං භොක්ඤාන	180
සුඛප්පත්තා න මොදම	178
සුඛප්පත්තා න මොදමී	164
සුඛිතො සප්පිතො හුත්වා	150
සුඛෙධිතා ව තෙ සබ්බෙ	144
සුඤ්ඤාකන්ති චිදිකාන	80
සුඤ්ඤාන තමහං හට්ඨං	130
සුඤ්ඤානං මුනිනො වාචං	160
සුඤ්ඤානං දණ්ඩං මහාදනං	58
සුඤ්ඤානං කස්ස වචනං	160
සුඤ්ඤානං සුත්තනිකා සෙට්ඨං තං	82
සුඤ්ඤානං මාතු වචනං	138
සුඤ්ඤානං බුද්ධස්ස දයාදෙ	156
සුදස්සනා සුප්පියා ව	168
සුද්දිනං මෙ දනවරං	14
සුදුරට්ඨං පි තං සුඤ්ඤානං	66
සුද්දො අනුතො මම භික්ඛුසංඝො	48
සුප්පජ්ජිතං උපගමෙ භික්ඛුනි	98
සුරත්තං සුත්තං වෙතං	148
සුසිලා උප්පජ්ජිතං වෙච්ඡං	202
සුචරිතං රාජි සංඝාසං	48
සුචරිතං රාජි සංඝාසං හුත්වා	26
සෙට්ඨං තොක්ඛානොදෙසා	212
සෙට්ඨිකා තද්දං හුත්වා	94
සෙට්ඨිකා අනුකම්පාය	146
සෙතු විහාරෙ කාරෙකා	190
සෙසගාගානි ධයංගිසු	70
සෙසා සකාසකුලෙ ජාතා	60
සොකඤ්ඤානං දිනවදනා	120
සො මෙ ධම්මමදෙසෙසි	114
සො මෙ භුක්තලොභෙන	110
සොචරිතං රුපිමයං	28

ස	පිටුවක
සො හෙතු ව සො පහවො	4
සවාගතං වත මෙ ආසි	4, 6, 8, 10, 28, 54, 62, 218
සංකාරකුටා ආහස්වා	122
සංසරිත්වා ව සංසාරෙ	160
සංසාරෙ සංසරන්තාය	86
සංසාරෙ සංසරන්තිනං	58
සංවස්සිතො'යං සුගත	46

හ

හත්ථියානං අසසියානං	26
හත්ථිවණණං තපෙවසසං	162, 176
හත්ථි අසසා ගවා වාපි	164, 178
හත්ථං පරිනිබ්බසසං	54
හා යොගා විප්පයොගානා	66
හා සන්තිං ගොතමී යාති	52
හිතාය සබ්බසත්තානං	128
හෙමදෙලාභසවිතා	80

සංස්කෘත නාමානුකූල නීති

අ	පිටපත	ආ	පිටපත
අක්ෂරනසක	60	බෙමකසක	206
අරිට්ඨපුර	96	බෙමා 2, 72, 82, 94, 102, 110,	
අරුණ	192	118, 126	
අරුණවතී	14		
ආ		භ	
ආනතු 42, 46, 50, 52, 66, 70,		භිරිඛප	110
130,		භිරිඛපපුරුණම	198, 204
		භොනම 20, 72, 102, 108,	
		130, 134, 140, 142, 164	
		භොනමී 50, 66, 68, 70, 118,	
		156, 158	
උ		ච	
උදකදයිකා	24		
උපලදයිකා	198		
උපලවිණණ 76, 86, 102, 110,			
118, 126.			
උපලසවහයා	88	චතුරාගා නදී	8, 30, 40
ඵ		ඡ	
ඵකපිණ්වපාතදයිකා	12		
ඵතුපොසරිකා	28	ඡට්ට	188
		ඡනපදකලයාණි	142
		ඡොක්දිපසනාමක	180
ඹ		ඣ	
ඹකාකතුල 102, 108, 138,			
142, 146			
ඹකාකතුලසමෙව 130, 134			
ක		ඤ	
කතුපඤ්ච 202		කාවතිය 76, 96, 102, 108,	
කට්ටප්ප්තිකාදයිකා	14	130, 136, 142	
කපිල (පුර) 136, 206		කිරිට්ටප්ප්තිකා	96
කපිල 156		කුසින 4, 8, 72, 108, 136	
කලයාණි 136			
කසපො 2, 76, 94, 102, 110,			
130, 148, 156, 202			
කාසිරාජා 76, 94			
කිකී 2, 76, 94, 102, 110,			
118			
කිසාගොනමී 76, 94, 102, 110			
කුණ්ඩලා 76, 94, 118, 126			
කොණ්ඩකුණ්ඩ 46			
කොණ්ඩගමන 2, 74, 202			
කොසියගොනන 154			
		ඳ	
		දීපකාර	178
		දෙවදන	60
		ධ	
		ධනසුරානී	2, 74
		ධම්මදිනනා 76, 94, 102, 110,	
		118, 126, 204	
		ධම්මා 76, 94, 102, 110,	
		118, 120	

	ස	පිට්ඨකය		ස	පිට්ඨකය
සමනලක	76, 94, 102, 110,	සුචිමනී			156
	118, 126	සුභද්‍රාදන			158, 136
සමනී	76, 94, 102, 110,	සුධම්මා	76, 94, 102, 110,		118, 120
	118, 126				136
සලලපුප්ඵක		සුඤ්ජ			108
සානිස (කුල)		සුභා			154
සාගලා	76, 156	සුමනාදෙවී			4
සාවනී	104, 142	සුමෙධා			178
සිඛි	200	සුමෙධ			142
සිගාලකසාමානා	198	සොණ			
සිගාලක	198				
සිඛිප	6				
සුකකා (හි කුමුනි)	204	හංසවතී	18, 32, 72, 100, 108,		130, 134, 146

විශේෂපද නූකතමණිකා

අ	පිටප්පිටකා	අ	පිටප්පිටකා
අභාරෙ	4	අමෙජ්ඣහරිතා	140
අචලංසදං	14, 86	අමෙජ්ඣ	152
අච්චයං	82, 84	අමුරං	160
අච්ඡරියං	70	අමුරෙ	14
අජ්ඣන්තං	82	අය්‍යමො	124
අඤ්ඤි	84	අරණං	84
අභිභවලලකං	64	අරණො	202
අත්තපනෙය්‍යාරූපෙන	80	අරහන්තං	84
අතිදසිතා	150	අරිඤ්ඤම	84
අතිසක්කතා	168, 180	අරුණං	94
අතුලිභිපරක්කමා	90	අචිතංසා	148
අත්ථමමනිරුතක්ඛු	70, 86, 116	අච්ඡේයා	52
අත්ථවිච්චතාකා	112	අසුථි	82
අත්ථ	62	අසුභාය	82
අදක්කදමකො	134	අසෙචනකං	204
අභිගු	204	අසෙති	68
අභිමාසෙ	84		
අභිකුට්ටනා	98		
අනගාරියං	8, 74	ආ	
අනෙණා	46	ආකාසායනනං	64
අනපෙක්ඛිනො	82	ආකිඤ්ඤාදං	64
අනච්චිකං	50	ආදිපෙච්චා	68
අනස්සාසිතං	64	ආදෙය්‍යච්චනා	16
අනාසවා	6, 12	ආනාදුගෙහිකාලො	46
අනිමිත්තං	82	ආයතපණිකෙ	50
අනුකමකො	8	ආරමිණං	12
අනුබ්‍යාඤ්ඤානසම්පන්නං	132	ආරාමං	2
අනුමොදනං	121	ආවෙලං	56
අනොමො	198	ආසවා	86
අපරාජිතං	8	ආසිට්ඨාලය	50
අපරාධං	86		
අපරාධො	86		
අපරාච්චානියං	204	ඉ	
අප්පමෙය්‍යච්චලං	72	ඉත්තරං	50, 64
අභිබ්බධානො	90, 162, 176	ඉත්ථිගුලකසා	150
අභිජ්ජමානො උදකෙ	54	ඉත්ථිමණ්ණෙ	162, 176
අභිඤ්ඤාචොදිනො	156	ඉත්ථිසංඛිත	160
අභිධම්මනායකාදු	86	ඉත්ථිත්තනං	2
අභිරුපිතී	80	ඉත්ථි	88
අමතංදද	82	ඉත්ථිපාද	98
අමතෙන	84	ඉත්ථියා	70, 84, 86
අමරිඤ්ඤ	58	ඉද්ධිසු	66
අමිතො	198	ඉද්ධා	104, 142
		ඉසිගිලිපසෙස	96

ඉ	පිටුවක	ම	පිටුවක
ඉසිසකතම	54	මගනාකාසපද්‍රමා	68
ඉසිසකතමි	66	මපකතපද්‍රම.	96
ඉසිසකතමො	58	මරසා	102
ඉසසරා	16	මරුදො	188
		මහිනො	100, 106
ඊදිසෙ	80		
		ක	
උ		කකුටො	14
උග්ගතො	134	කකිං	88
උග්ගතමානසං	166	කකුතනගයිසා	148
උච්චාකුලිනා	34	කකුතනගයිසසඛකාසො	134
උච්චමෙත	138	කකුඤ්ඤ	80
උතතරායං	66	කකුඤ්ඤසහසසපාමුඛා	160
උදකභාරිකා	122	කටච්ඡුභිකකිං	12
උදග්ගචිකා	16, 132	කටුකං	10
උදග්ගචිකො	82	කට්ඨිසසචිකතකාහි	34
උදයනං	80	කතඤ්ඤලී	8
උදහාරෙන	22	කථාවඤ්ඤ	86
උද්දකලං	88	කදලී	190
උද්දථකනතලොමිභි	34	කද්දුපමං	50
උද්දුමානං	140	කනකාභාසා	80
උපට්ඨාකො	2, 76	කනීයසි	152
උපාදිකා	12	කනනිසුවකං	206
උපාමොපාමොකා	80	කපාමහි	2
උපාලසස	16, 88	කපාකපවිසාරදං	100
උපාලහස්ථානි	166	කපො	72
උපාලා	14	කමුඛිචා	140
උපාදෙනා	128	කමිචසස	2
උඛිකාලහා	188	කමිචරෙහි	152
උඛිකිඤ්ඤ	148	කමිචරො	60
		කමිචන	4
		කරුණං	52
උචා	152	කරුණං රාවං	64
උච්චිසො	168, 180	කරුණකර	82
		කලලපුණ්ණං	152
ඵ		කලසාකාරසුස්ථානි	80
ඵකජ්ඣිං	10, 192	කලිමලාකිණිණං	50
ඵකනතලොමි	34	කලෙබරං	48
ඵකාසනඵලං	34	කලෙබරෙ	50
ඵකිකා	54, 104	කලිතචිකතං	82
ඵකදග්ගං	72	කාමං	80
ඵකදග්ගමහි	72	කාමබ්‍රහ්මසකාරිනං	70
ඵකදග්ග	86	කාමරාගච්චිමොහිනා	84
		කාමලාලසං	138
		කාමචණ්ඩිනි	172

ක	පිට්ඨකයා	ග	පිට්ඨකයා
කාමසූටං.	82	ගඬුණා	206
කායෙ	82	ගරුලං	56
කාරං	72, 116, 142	ගහටෙට්ඨන	80
කාරයනාසක	8	ගාථා	82
කාසිරාජා	102	ගායකෙ	78
කිත්තියං	130	ගිරිගඬුණරෙ	112
කිත්තිජනනං	138	ගිරිබ්බජජුරුකතමෙ	78
කිත්තිකරී	8	ගුණජවර	50
කිත්තිකරීදෙහං	8	ගුණසනාතිවයං	78
කිලෙසා	4, 6, 10, 86	ගුණෙ	86
කුතිත්ථියෙ	148	ගොණකච්ඡාකාදීභි	32
කුටිකා	32	ගොණකතන	2
කුඤ්ඤනා	80	ගොතමීනිබ්බානෙ	68
කුණ්ඨං	104		
කුම්භද්ධි	26		
කුසලං	10	ස	
කුටාගාරවරෙ	66	සරතො	8
කුටාගාරානි	68	සොරරූපං	10
කෙයුරං	112		
කෙසරී	14	ව	
කොකිලාගිතසහිතං	78		
කොට්ඨකං	22, 60	වසකංකුසධජාකිණේණ	48
කොට්ඨකො	120	වනඛුම	88
කොමාරකො	88	වක්ඛුමා	72
කොමාරිබුද්ධිවරියං	76, 94, 102	වසකවාළගිරිකුණ්ඩා	176
	110, 126	වතුරසා රථං	98
කොසෙය්‍යකබ්බලියානි	28	වතුරොසෙ	84
		වසකාය	144
බ		වජුලෙඛා	48
බත්තිය	10	වජුසුරියා	68
බනභී	4	වජුසුර විසාලකා	174
බජෙඤා	70	වරිමො	34
බලිතං	86, 174	වලාවලං	64
බලිත ජාතියාසයො	110	වාරිකී	18
බුජ්ජා	34	වාරුතයනො	74, 94, 150
බෙමං	76	විකඛලෙහුමී	192
බෙලාසිකා	34	විතකානි	68
බොමකසොසිකානි	28	විත්තං	8, 82
		විත්තප්පසාදෙන	8
		විත්තමුඤ්ජරං	88
ග		වීරානං	166
ගති	70	විවරං	6
ගජගෙහං	86	වුණ්ණං	190
ගජෙති	68	වුලලං	144
ගජෙඤා	16	වුලලාසිකී සහසකානි	186
		වෙනනාපණ්ඩිති	4, 72, 104

ද	පිටියිකා	බ	පිටියිකා
දිට්ඨිගහන පකඛනොනා	198	ධිතා	76
දිබ්බගන්ධං	16	ධිතු	88
දිබ්බවක්ඛු	62, 70, 86	ධිතො	14
දිබ්බාය සොතධාතුයා	70, 84	ධුතවාදනං	146
දියො	110	ධුරධාරණං	16
දීඝඛලි	50	ධුචං	6
දීනමානසා	104	ධුපං	190
දීපවච්ඡි	66	ධුමිකං	54
දීපොදයං	84		
දුක්ඛසංනතං	70		
දුග්ගචං	26	න	
දුග්ගතිං	6		
දුග්ගභියො	64	නචෙවහි	68
දුබ්බාණණියං	16	නචො	64
දුමග්ගහ	22	නාඤ්ඤා	80
දෙවගනධිකා	14	නාදුතං	78, 96
දෙවදුග්ගහි	42	නභං	14
දෙවමනුජා	68	නභපඵලං	68
දෙවා	66, 68, 78	නයනං	73
දෙවානං	68	නරපක්ඛං	84
දෙවෙසු	2, 4, 74	නරපුබ්බව	50
දෙළාලාලා	140	නරපුබ්බවො	146
දෙසග්ගසානි	50	නරසද්දුලො	134, 202
ආරගාමකෙ	152	නරසාරථි	72
ආරාසනෙත	14	නරසාරථිං	74, 82
ආරිදං	56	නරාදිච්චං	146
		නරාසගො	80
		නරිසංසරො	2, 76, 102
		නරුක්ඛමො	86
		නවකම්මිය	6
		නවනිවෙසමහි	2
		නවයොබ්බන	80
		නළඤ්ඤ	148
		නළමාලං	8
		නාගා	66, 68
		නාගී	4
		නාගීච	54
		නාරාසං	70
		නානාභමරකුජිතං	78
		නානාරතනපජෙජානෙ	98, 134
		නායකො	66, 72
		නිකිට්ඨ	112
		නිගමෙ	6
		නික්ඛණ්ණං	86
		නිපකා	122
		නිබ්බානං	4
ධජෙ	190		
ධසුඤ්ඤ	50		
ධම්මකථිකං	124		
ධම්මකායො	46		
ධම්මථිරං	46		
ධම්මචක්ඛං	82, 114		
ධම්මදෙසනං	72		
ධම්මනිමිතො	72, 136		
ධම්මනිමිතො	148		
ධම්මරතාය	4		
ධම්මෙ	62		
ධම්මෙසු	72		
ධාතියො	34		
ධාතුප්පසංඝ	206		
ධාතුනි	70		
ධිතරො	4		

[illegible]

ම	පිටුවක	ම	පිටුවක
මනුජේසු	74	මානානුසයං	82
මනුසසනෙ	4	මානාභිසමයා	82
මනුසේසසු	2	මානුසං (දෙහං)	4
මනොනෙත්තරසායනා	80	මානුසකමභි	2
මනොසිලාය	150	මානුසකෙ (හවෙ)	2
මඤ්මනී	112	මානුසෙසු	4
මයුරගණනවිනා	78	මාලං	190
මරණනතුං	84	මාලාභි	14
මඤ්ඤා	16	මාලුකා	32
මරුපුරං	202	මාලෙභි	68
මහාකාරුණිකො	82, 84	මීගමුණණා	112
මහාවෙලෙන	194	මීගරාජා	14
මහාදයං	78	මුණේඤා	80
මහාදුක්ඛං	84	මුඛනී	16
මහානෙලං	16	මුනී	84
මහානෙලසස)	16	මුනිවාණිනා	84
මහාපඤ්ඤා	70	මුනෙ	66
මහාපරිසන්ති	58	මුලං	4
මහාපුපෙ	6	මුලකණ්ඨා	186
මහාභිකාපං	10, 192	මෙමලිකා	6
මහාභොගෙ	78		
මහාමුනී	86	ය	
මහාමුනෙ	66, 158	යථාරක්ඛං	32
මහාරාජා	10	යථාසත්ති	116
මහාවීරං	72	යාගසමපද	14
මහාවීර	86, 88	යසොධරා	174, 176
මහාසාලෙ	194	යසොධරී	174
මහාසුඛසමපිනෙ	134	යාවජීවිනං	12
මහාසොකසමපිනා	104	යොගා	66
මහාභිතං	84	යොබ්බඤ්ඤා	136
මහිඤ්ඤා	2	යොබ්බනං	76
මහීයා	54, 68	යොබ්බනවට්ඨා	160
මහීතලං	78		
මහීපති	78, 84	ර	
මහෙසිකං	4, 72, 136	රබ්බමජ්ඣෙකං	64
මහෙසිනං	84	රඤ්ඤා	10, 78
මහෙසිනො	72	රට්ඨිකො	188
මහෙසිසස	2, 76, 82	රතනමණ්ඩපං	152
මහෙසි	2	රතනානන්ධපඤ්ඤාසං	134
මහොරගො	90	රතනාමයං	148
මාතරං	72	රතී	80
මාතුට්ඨා	50	රත්තඤ්ඤා	70
මාතුට්ඨං	58	රථීයං	8
මාතුනිබ්බුන්ති	66	රමෙතාරු	80
මාතුයා	68, 70	රංසිං	14
		රංසිමාලාකුලං	58

ර	පිටුව	ව	පිටුව
රාගරත්නා	82	වණණකිහිඟතො	128
රාජ	84	වණණධාතු	98
රාජකඤ්ඤා	76	වණණො	16, 88
රාජකඤ්ඤා	4	වතං	4
රාජධානියො	6	වතාසුගෙන	10
රාජපුරුෂො	78	වතදස්සනකාමාය	84
රාජානං	10	වතසම්භිං	78
රාජිනො	76	වතස්ස	78
රාජුනං	4, 72, 110	වජ්ජියා	52
රුක්ඛමූලමිති	80	වරදදං	84
රුක්ඛාස	70	වරාකියා	144
රුද්දමුඛා	120	වරිකියා	80
රුපං	82	වලිවිතනසබ්බමිති	80
රුපකෙලායනෙ	78	වසවතනිනං	4
රුපදෙසස්	206	වාක්‍යං	106
රුපනිරතා	84	වාක්‍යානි	50
රුපයොබ්බනලාලිතා	138	වාතපානෙ	132
රුපාවාරගුණපෙතා	160	වාදිනෙහි	68
රුපානං	78	වාදිපසාපහාරිනො	50
රුපෙ	84	වාදිවරං	60
		වාහසා	108, 122, 132, 136
		විචිතකමිකා	200
ලක්ඛිතිලයනං	200	විජ්ජා	4
ලස්නිති	100	විඤ්ඤාණායතනං	64
ලම්බාසුභපයොධරා	80	විඤ්ඤාන සඳ්ධමා	114, 120
ලහුං	112	විඤ්ඤාපකො	134
ලුඛො	80	විතානෙන	68
ලුතා	138	විදෙහො	146
ලොකපෙට්ඨස්ස	8	විනදනං	56
ලොකනාරාධස්ස	6	විනයෙ	84
ලොකනාරො	8	විනයකං	72
ලොකනායකං	74	විනයකො	106
ලොකනායකො	8	විනිලං	140
ලොකපාලා	68	විපුබ්බං	140
ලොකබ්බන්දනො	6	විපාකුලෙ	132
ලොකසරණං	84	විමනො	52
ලොකසාරං	138	විමලා	90
ලොකෙ	72	විමුක්තානං	70
ලොභිතධම්මයා	34	විමොක්ඛා	4
		විමොක්ඛො	62
		විමිතිතා	138
වචනං	10, 82	විරජං	8
වචො	70	විරියං	16
වච්ඡලො	52	විවණ්ණො	80
වණ්ණකිබ්බිසා	140	විසයජං	80

ව	පිටියකො	ස	පිටියකො
භිසාවෙන	64	සංක්‍රීයාසනකාරිකා	66, 106
විසුද්ධිසු	86	සද්ධා	66
විහාරදාං	2	සද්ධාවිම්බිකානං	196
විහාරං	74, 188	සනාගාසුරබ්‍රහ්මිකා	68
විජමානා	80	සනාගකතකුථිතා	22
වීරසස	74	සනතී	66
වීරියා	12	සනතීකෙ	4
වීසංවසසසතිකා	56	සබ්බකාමසම්භවීති	38
වෙදජානා	8, 16, 92	සබ්බබ්‍රහ්මපමනකා	132
වෙදීයො	150	සබ්බබ්‍රහ්මපද	180
වෙමාතුහගිනි	130	සබ්බදස්සාවි	82
ව්‍යග්ගං	18, 20, 26	සබ්බද්දකං	86
		සබ්බධිමුනපාරගු	100
		සබ්බධිමුනවිපසසකො	74
		සබ්බධිමුනෙසු	72
		සබ්බපති	170
		සබ්බවොසිතවොසානා	20, 38
		සබ්බසම්බාරෙ	84
		සබ්බසංවරි	130
		සබ්බායො	68
		සබ්බාවයවමණ්ඩිතං	2
		සබ්බාසවා	12
		සබ්බාසවෙ	12
		සමණං	10
		සමනිග්ගයා	132
		සමොධානං	4
		සමංකං	4, 12, 74
		සමංකරියො	74
		සමබ්බුධං	14
		සමබ්බුද්ධො	12
		සමුනවෙ	88
		සමුනාපායො	84
		සයනාසනං	100, 180
		සයමගුං	8
		සයං	82
		සරණං	72
		සරද්දිව්වසදිසං	58
		සරිරං	66
		සරිරකං	70
		සරෙන	66
		සලං	30
		සලාලවදනා	80
		සවාණිනි	156
		සසඛක	72
		සසඤ්ඤා	148
සසකාරං	66		
සකාසුනනිවෙසනෙ	160		
සකාතිසම්බවො	114		
සංකමනස්වා	8		
සංකාරකුටා	122		
සංකුලාලයං	104		
සංඛෙයො	2		
සංඛාරා	66		
සංඛිත්තකණ්ණිකා	80		
සංඛිනිති	68		
සංඛාරාපාරුතො	80		
සංඛාරාමමිති	2		
සංකුටිකකුසලා	2		
සංකුඤ්ඤාසනා	48		
සංකුඤ්ඤාසෙන	112		
සතරංසි	148		
සතභස්සං	152		
සතිකායගතා	82		
සත්තකොප්පකිකා	70		
සත්තමාලා	14		
සත්තසාරො	188		
සත්තා	84		
සත්තාහං	72		
සත්තාතිකං	146		
සත්තපුද්ගලපමා	98		
සත්තකුකං	112		
සත්තකුසම්බධා	112		
සත්තා	12, 16, 72		
සත්තාගමෙන	150		
සත්තනො	6, 12, 86		

ස	පිට්ඨකයා	ස	පිට්ඨකයා
සපිකුන්තං	138	සුදුරුණං	10
සසී	68	සුදුගතනො	150
සසුයා	124	සුදුරට්ඨා	66
සහධම්මකෙ	114	සුද්ධොදනසරං	60
සහස්සගසනනෙතා	10	සුනා	140
සභාසිකා	4	සුනිබ්බුතා	10
සංචිග්ගා	66	සුපසුපාය	138
සංසාරසාගරෙ	84	සුභග්ගකො	80
සංසාරෙ	86	සුමනා	8, 16
සංවේගො	82	සුමිත්තා	170
සංසයො	10	සුමෙධො	166, 170
සාකියානි	60	සුරියොදයෙ	66
සාකියමඤ්ඤි	160	සුලකඛණං	60
සානියෙ	168	සුචාකොත්ත	50
සාරිපුත්තාධිකා	68	සුචානො	114
සාවිකා	88	සුසමාහිතං	82
සාසනකාරිකෙ	88	සුසම්භිකුලසභා	2
සාසනං	4	සුසෙසාණි	80
සාසනෙ	4, 74, 84, 86	සුනිකාගෙහෙ	38
සිඛා	162, 174	සුනිසරෙ	18
සිඤ්ඤිතිකසවණෙණං	204	සෙට්ඨිකුලෙ	72, 98
සිඤ්ඤකං	120	සෙතකඤ්ඤි	80
සිනෙරුපරිභණ්ඩං	186	සෙතසිරා	80
සිරසා	84	සෙතුං	188
සිරසි	8	සෙසභාගානි	70
සිරියා	18	සොකච්ච	120
සිරිසඬකතසනනිහං	138	සොකච්චා	104
සිරසාරොපිතාහි	14	සොකපරිඤ්ඤා	70
සිරිමතො	50	සොණං	146
සිවංපදං	158	සොණණ්ණච්ඡත්තං	206
සිනිභුතා	70	සොණණ්ණමයා	34
සිලෙසු	4	සොතං	82
සිසරෙත	8	සොචණ්ණොඉට්ඨකවිරං	152
සුක්කමුලෙන	184, 196	සොභාගං	116
සුමෙධිකා	4, 102, 120, 142		
සුගතං	86		
සුගතාභානුරුද්ධිතං	78		
සුගතාලයං	78	හට්ඨා	130
සුගතෙ	66	හත්ථපරිකම්මං	190
සුගතො	82	හත්ථපානියං	88
සුගතොරසා	66, 68	හරිතාලෙන	150
සුඤ්ඤාතා	80	හංසරාජා	14
සුණියං	124	හාවහාවසම්මජ්ඣිකා	80
සුනිසාගරං	52, 66	හෙමිදෙලාහසවතා	80
සුනනනතං	82	හෙතු	4

හැවත මුද්‍රණය - සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා

- 1 පාරාජිකා පාලි
- 2 (i) පාචිත්තිය පාලි
- (ii) පාචිත්තිය පාලි
- 3 මහාවග්ග පාලි I
- 4 මහාවග්ග පාලි II
- 5 (i) චුල්ලවග්ග පාලි I
- (ii) චුල්ලවග්ග පාලි II
- 6 (i) පරිවාර පාලි I
- (ii) පරිවාර පාලි II
- 7 දීඝනිකාය 1
- 8 දීඝනිකාය 2
- 9 දීඝනිකාය 3
- 10 මජ්ඣිම නිකාය I
- 11 මජ්ඣිම නිකාය II
- 12 මජ්ඣිම නිකාය III
- 13 සංයුක්ත නිකාය I
- 14 සංයුක්ත නිකාය II
- 15 සංයුක්ත නිකාය III
- 16 සංයුක්ත නිකාය IV
- 17 (i) සංයුක්ත නිකාය V
- (ii) සංයුක්ත නිකාය V
- 18 අංගුත්තර නිකාය I
- 19 අංගුත්තර නිකාය II
- 20 අංගුත්තර නිකාය III
- 21 අංගුත්තර නිකාය IV
- 22 අංගුත්තර නිකාය V
- 23 අංගුත්තර නිකාය VI
- 24 චූළික නිකාය I